

Bryssel 6.5.2013
COM(2013) 260 final

2013/0136 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eläinten terveydestä

{SWD(2013) 160 final}

{SWD(2013) 161 final}

PERUSTELUT

1. PERUSTELUT JA TAVOITE

Eläinten terveys on kaikkien Euroopan kansalaisten huolenaihe. Tämä johtuu eläinten terveyteen yhteydessä olevista kansanterveyteen, elintarvikkeiden turvallisuuteen ja ruokaturvaan liittyvistä näkökohdista sekä kustannuksista, joita eläintautien taudinpurkaukset saattavat aiheuttaa. Lisäksi asiaan liittyvät eläinten hyvinvointinäkökohdat, muun muassa taudintorjuntatoimenpiteiden vaikutukset eläinten hyvinvointiin.

Samalla tämä ehdotus on järkevän sääntelyn¹ tavoitteiden mukainen, sillä sen tavoitteena on yksinkertaistaa nykyistä säädöskehystä ja alentaa sidosryhmien toiveiden mukaisesti hallintokustannuksia.

Lisäksi ehdotuksessa näkyvät komission painopisteet, kuten älykästä kasvua koskeva Eurooppa 2020 -strategian² tavoite, sillä asetuksella tuetaan toimialaa kehittämään kestävämmäksi aktiivisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden ja joustavamman riskinhallinnan avulla.

Ongelman analyysi

Voimassa olevat eläinten terveyttä koskevat EU:n säädöspuitteet sisältävät lähes 50 perusdirektiiviä ja -asetusta ja noin 400 johdetun oikeuden säädöstä, joista osa on hyväksytty jo vuonna 1964.

Komissio käynnisti vuonna 2004 ulkoisen arvioinnin, jossa tarkasteltiin perusteellisesti eläinten terveyttä koskevia EU:n toimia ja jonka seurauksena vuonna 2007 annettiin uusi eläinten terveyttä koskeva strategia. Erinäisten seikkojen vuoksi EU:n politiikkaa oli arvioitava uudelleen.

- Voimassa oleva politiikka laadittiin olennaisilta osiltaan enimmäkseen vuosina 1988–1995, jolloin yhteisössä oli 12 jäsenvaltiota.
- Esiin on tullut uusia haasteita ja uusia tauteja, joita vielä kymmenen vuotta sitten ei tunnettu. Toiset taas, kuten suu- ja sorkkatauti, bluetongue-tauti ja lintuinfluenssa, ovat hiljattain tuoneet mukanaan uusia haasteita ja osoittaneet, että ne muodostavat edelleen vakavan riskin.
- Myös kaupankäynti on muuttunut merkittävästi, kun eläimillä ja eläintuotteilla käytävän kaupan määrä on lisääntynyt huomattavasti sekä EU:n sisällä että kolmansien maiden kanssa.
- Tieteeseen, teknologiaan ja EU:n toimielimiin liittyvät puitteet ovat kehittyneet huomattavasti.

Voimassa olevassa lainsäädännössä on havaittu ongelmia. Jotkin niistä liittyvät yleiseen poliittiseen lähestymistapaan, lähinnä seuraaviin:

¹ KOM(2010) 543 lopullinen, ”Järkevä sääntely Euroopan unionissa”.

² KOM(2010) 2020, ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”.

- voimassa oleva eläinten terveyttä koskeva yhteisön politiikka on hyvin monimutkaista,
- yleisstrategiaa ei ole,
- tautien ennaltaehkäisyyn ei keskitytä riittävästi ja etenkin bioturvaamista olisi tarpeen parantaa.

Muut ongelmat liittyivät voimassaolevan lainsäädännön toimivuutta koskeviin erityisongelmiin, etenkin

- unionin sisäiseen elävien eläinten kauppaan.

Sekä yleiset että erityisongelmat korjataan joko tällä asetuksella tai sen nojalla annettavilla delegoiduilla ja täytäntöönpanosäädöksillä.

Ehdotuksen tavoitteet

Eläinten terveyttä koskeva säännöstö muodostaa vuonna 2007 julkaistun eläinten terveyttä koskevan strategian säädöskehityksen EU:ssa. Strategiassa esitetyt tämän asetuksen yleistavoitteet ovat seuraavat:

- varmistetaan kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden korkea taso minimoimalla ihmisille aiheutuvat biologiset ja kemialliset riskit,
- edistetään eläinten terveyttä ehkäisemällä ja vähentämällä eläintautien esiintyvyyttä ja tuetaan samalla tuotantoeläinten kasvatusta ja maaseudun taloutta,
- parannetaan talouskasvua, koheesiota ja kilpailukykyä varmistamalla tavaroiden vapaa liikkuvuus ja oikeasuhteiset toimet eläinten siirroissa,
- edistetään sellaisia kasvatusmenetelmiä ja eläinten hyvinvointia, joilla ehkäistään eläinten terveyteen liittyviä uhkia ja minimoidaan ympäristövaikutukset EU:n kestävän kehityksen strategian mukaisesti.

Tämän eläinten terveyttä koskevan säännösten erityistavoitteet ovat seuraavat:

- luodaan yhtenäinen, yksinkertaistettu, avoin ja selkeä sääntelykehys, jossa esitetään järjestelmällisesti sääntelytoimien tavoitteet, soveltamisala ja periaatteet, joka perustuu hyvään hallintotapaan ja on kansainvälisten (esim. OIE:n) standardien mukainen ja jossa keskitytään pitkän aikavälin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien väliseen yhteistyöhön,
- otetaan käyttöön laaja-alaiset yleisperiaatteet, joiden avulla säädöskehystä voidaan yksinkertaistaa, jotta ollaan varautuneita uusiin haasteisiin, esimerkiksi reagoimaan nopeasti uusiin tauteihin, ja samalla varmistetaan yhtä korkeatasoinen reagointi kuin nykyiselläkin lainsäädännöllä,
- varmistetaan lainsäädännön horisontaalisten periaatteiden johdonmukaisuus eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevalla

politiikan aloilla samoin kuin laajemmilla EU-politiikan aloilla, jotka koskevat ilmastonmuutosta, yhteistä maatalouspolitiikkaa ja kestävää kehitystä,

- vähennetään eläintautien vaikutusta eläinten terveyteen ja kansanterveyteen, eläinten hyvinvointiin, talouteen ja yhteiskuntaan mahdollisimman paljon parantamalla tautitietoisuutta, tauteihin varautumista, seurantaan sekä jäsenvaltioiden ja unionin kriisivalmiusjärjestelmiä,
- varmistetaan eläinten ja eläintuotteiden sisämarkkinoiden sujuva toiminta, jossa eläinten terveyden ja kansanterveyden suojeleminen on korkeatasoista ja joka tukee Eurooppa 2020 -tavoitteita.

Tämän eläinten terveyttä koskevan säännösten toiminnalliset tavoitteet ovat seuraavat:

- integroidaan uusi ennaltaehkäisyä painottava ja kannustinkeskeinen lähestymistapa eläinten terveyttä koskevan politiikan ydinalueeseen,
- vahvistetaan selkeä ja tasapainoinen tehtävien ja vastuualueiden jako toimivaltaisten viranomaisten, EU:n toimielinten, maatalousalan, eläinten omistajien ja muiden välillä,
- otetaan käyttöön tautiluokitus EU:n väliintulon perustaksi,
- vahvistetaan toimivat menettelyt, joiden avulla voidaan reagoida nopeasti tautitapauksissa, mukaan luettuna uudet haasteet, kuten uudet taudit,
- varmistetaan toimiva varautuminen hätätilanteisiin ja varhainen reagointi eläintauteihin ja zoonooseihin, mukaan luettuna rokotteiden käyttö soveltuissa tapauksissa,
- otetaan käyttöön yksinkertaistetut menettelyt aina, kun se on teknisesti tai muista syistä mahdollista, ottaen huomioon pienilallisten ja mikroyritysten erityispiirteet ja poistaen perustelemattomat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset mahdollisuuksien mukaan,
- varmistetaan, että uusi säädöskehys antaa tarpeeksi joustavuutta mukautua sujuvasti tulevaan tieteen ja teknologian kehitykseen,
- vähennetään häiriöiden riskiä kaupankäynnissä pyrkimällä lähentymään sopivassa määrin alan kansainvälisiä standardeja ja varmistetaan samalla luja sitoutuminen eläinten terveyttä koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin.

2. OIKEUDELLINEN TAUSTA

Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 43, 114 ja 168 artikla muodostavat eläinten terveyttä koskevien EU:n lainsäädäntötoimien oikeusperustan, koska ne ovat olennainen osa maataloutta, kansanterveyttä ja kuluttajien suojeleminen, kauppaa ja sisämarkkinoita koskevia EU-politiikan aloja.

- SEUT-sopimuksen 43 artikla muodostaa yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien EU:n lainsäädäntötoimien perustan. Samasta artiklasta on tullut myös eläinlääkintäalan lainsäädännön perusta, sillä eläinten terveyttä koskevan yhteisön politiikan katsotaan kuuluvan yhteiseen maatalouspolitiikkaan, ja näin ollen niillä on samat lainsäädäntö- ja hallintomenettelyt.
- SEUT-sopimuksen 114 artikla muodostaa oikeusperustan sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa varten sekä lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiselle tässä suhteessa.
- Terveyden suojelua koskevassa 168 artiklassa viitataan ihmisten terveyden suojeluun kaikilta sen vaarantavilta tekijöiltä, eläinten terveyteen liittyvät tekijät mukaan luettuina. Myös suoraan kansanterveyden suojelemiseksi tarkoitettuja eläinlääkintätoimenpiteitä on hyväksytty yhteispäätösmenettelyllä tämän artiklan nojalla.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan

Tämä eläinten terveyttä koskeva lainsäädäntökokonaisuus on yhteydessä eläinten terveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta, kansanterveyttä, eläinten ruokintaa, eläinlääkkeitä, ympäristönsuojelua ja virallista valvontaa koskevien politiikan alojen sekä yhteisen kalastuspolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan säädöskehkeyseen.

Yhteys paketin muihin ehdotuksiin

Ehdotus kuuluu neljän tarkistusehdotuksen pakettiin, jonka osat koskevat eläinten terveyttä, kasvien terveyttä, kasvien lisäysaineiston laatua sekä kasvien, eläinten, elintarvikkeiden ja rehun virallista valvontaa.

Virallista valvontaa koskevan asetuksen tarkistamisen ansiosta eläinten terveyden suojeluun liittyvästä valvonnasta tulee johdonmukaisempaa, ja yhteydet eläinten terveyttä koskevaan lainsäädäntöön selkeytyvät.

3. TOISSIJAISUUS JA SUHTEELLISUUS

Toissijaisuusperiaate

Eläinten hyvä terveys ei tuo pelkästään yksityistä etua, vaan se on julkishyödyke, josta on laajempaa yhteiskunnallista hyötyä. Monet eläintaudit ovat tarttuvia, ja sen vuoksi suurin kokonaishyöty saavutetaan pikemminkin laaja-alaisen lähestymistavan avulla kuin toteuttamalla sarja yksittäisiä toimia.

EU:n yhdenmukaistetun lähestymistavan arvo on laajalti tunnustettu, ja sen avulla on kevennetty toimijoille, kauppiaille, eläinlääkäreille ja eläinlääkintään liittyville aloille koituvaa hallinnollista rasitetta. Sillä on ollut keskeinen merkitys sisämarkkinoita perustettaessa ja helpotettaessa eläinten ja eläintuotteiden (kuten lihan ja maidon) EU:n sisäistä kauppaa, koska siinä on luotu yhdenmukaistetut eläinten terveyttä koskevat edellytykset ja edistetty yhteisen maatalouspolitiikan toimintaa.

Viime aikoina esiintyneet eläintautien taudinpurkaukset ovat osoittaneet, että eläintautien ennaltaehkäisyä, torjuntaa ja hävittämistä sekä eläintaudeista

ilmoittamista koskevista yhdenmukaistetuista EU-tason säännöistä on hyötyä. Toiminta näiden kriisien aikana on osoittanut EU:n kyvyn reagoida nopeasti, estää tautien leviämisen ja minimoida niiden vaikutukset. Tämä on johtunut enimmäkseen taudintorjunnan yhdenmukaistetusta lähestymistavasta, johon on kuulunut taudintorjuntatoimenpiteistä maataloille aiheutuneiden vahinkojen taloudellinen korvaaminen. Lisäksi kun otetaan huomioon sisämarkkinanäkökulma, taudintorjunnan epäonnistuminen yhdessä jäsenvaltiossa voi vaikuttaa vakavasti unionin terveystilanteeseen ja vaarantaa vientimahdollisuudet. Nämä näkökohdat huomioon ottaen EU:n toimet ovat perusteltuja, koska on selvää, että jäsenvaltiot eivät yksin pysty saavuttamaan tavoitetta ja EU kykenisi johdonmukaisiin toimiin tehokkaammalla ja vaikuttavammalla tavalla.

Suhteellisuusperiaate

Eläinten terveyttä koskevassa säännöstössä luodaan eläintautien ennaltaehkäisy, torjunnan ja hävittämisen yleiset puitteet. Nämä puitteet rakentuvat tuloksiin perustuville säännöille. Niissä vältetään liiallista sääntelevyyttä, jätetään jäsenvaltioille tilaa säätää tarpeen vaatiessa yksityiskohtaisemmista säännöksistä ja annetaan siten joustavuutta mukauttaa säännöt kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin oloihin. Toisaalta kauppaa koskevien sääntöjen on tarpeen olla tietystä määrin yksityiskohtaisia, jotta vähennetään riskiä, että toimijat ja toimivaltaiset viranomaiset soveltavat käytännössä sääntöjä eri tavoilla, mikä johtaisi kilpailun vääristymiseen ja heikentäisi taudintorjunnan johdonmukaisuutta. Sen vuoksi eläinten terveyttä koskevassa lainsäädännössä pyritään löytämään tasapaino oikeasuhteisen ja tarpeellisen toiminnan välillä.

4. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIT

Intressitahojen kuuleminen

Tämä eläinten terveyttä koskeva säännöstö on pitkän ja harkitun analyysiketjun tulos.

Komissio aloitti vuonna 2004 riippumattoman arvioinnin, jonka tavoitteena oli mitata eläinten terveyttä koskevan yhteisön politiikan³ toimivuutta viimeksi kuluneen vuosikymmenen ajalta ja sen johdonmukaisuutta suhteessa EU:n muihin poliittisiin toimenpiteisiin. Tavoitteena oli tunnistaa ne eläinten terveyttä koskevan yhteisön politiikan osa-alueet, joita voitaisiin parantaa, ja esittää tällaisia parannuksia koskevia vaihtoehtoja.

Eläinten terveyttä koskevan yhteisön politiikan arvioinnissa suositeltiin muun muassa, että eläinten terveydestä laaditaan yhtenäinen strategia, jotta politiikanalan kehitys ei pirstoutuisi kriisikohtaisiksi selviytymisstrategioiksi. Arvioinnin tuloksena laadittiin eläinten terveyttä koskeva EU:n strategia vuosiksi 2007–2013, ”Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito”⁴.

Eläinten terveyttä koskevan strategian mukaan hyväksyttäisiin ”eläinten terveyden yhtenäiset sääntelypuitteet, joissa keskitytään pikemminkin kannustimiin kuin seuraamuksiin ja jotka ovat yhdenmukaiset EU:n muun politiikan kanssa ja

³ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/cahpeval_en.htm

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

noudattavat kansainvälisiä standardeja” ja ”määritellään ja yhdistetään nykyistä lainsäädäntöä koskevat yhteiset periaatteet ja vaatimukset”. Euroopan parlamentti⁵, neuvosto⁶ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea⁷ suhtautuivat myönteisesti uutta strategiaa koskevaan komission tiedonantoon. Strategian täytäntöönpanoa käsittelevässä, myöhemmin annetussa toimintasuunnitelmassa⁸ vahvistettiin, että ”strategian päätavoitteena on eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön kehittäminen”.

Keskeiset sidosryhmät, jäsenvaltiot, toimivaltaiset viranomaiset sekä kansainväliset järjestöt ja kauppakumppanit ovat heti alusta alkaen olleet tiiviisti mukana prosessissa, ja niillä on ollut keskusteluissa tärkeä merkitys. Lisäksi taloudellisia ja yhteiskunnallisia sidosryhmiä, kuten eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kanssa tekemisissä olevia eurooppalaisia järjestöjä ja asiasta kiinnostuneita kansalaisia, on kuultu useaan otteeseen komission kuulemisvaatimusten mukaisesti.

5. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT NÄKÖKOHDAT

I osa: Yleiset säännöt

Eläinten terveyttä koskevassa säännöstössä vahvistetaan eläinten hyvän terveyden yleiset periaatteet EU:n lainsäädännössä. Siinä yhdistyvät maa- ja vesieläinten terveyttä koskevat toimenpiteet.

Lisäksi I osassa säädetään niiden tautien priorisoinnista ja luetteloinnista, joilla on todennäköisesti merkittävä vaikutus. Sen ansiosta unionin resursseja voidaan ensimmäistä kertaa järjestelmällisesti priorisoida tieteellisen näytön perusteella.

Kaikkien niiden eläinten terveyden turvaamiseksi toimivien keskeisten tahojen – kuten toimijoiden, eläinlääkärien ja lemmikkieläinten pitäjien – vastuualueet on ensimmäistä kertaa selkeästi määritetty. Erityisesti toimijoiden ja eläinalan ammattilaisten edellytetään nyt hankkivan perustiedot eläinten terveydestä ja siihen liittyvistä seikoista.

II osa: Ilmoittaminen, seuranta, hävittämisohjelmat, taudista vapaa asema

Ehdotuksen II osassa selvennetään ilmoittamiseen ja seurantaan liittyvät velvollisuudet, mukaan luettuna myös eläinterveyskäynnit. Siinä selkiytetään toimijoiden, toimivaltaisten viranomaisten ja muiden tahojen asemaa unionin eläinten terveystilanteen seurannassa. Uuden järjestelmän ansiosta alalla voidaan hyödyntää aiempaa paremmin eri toimijoiden toteuttaman seurannan synergioita varmistettaessa, että seurantaresursseja käytetään mahdollisimman toimivasti ja kustannustehokkaasti.

Toinen merkittävä muutos liittyy siihen, että nyt on mahdollista käyttää laajemmin lokeroita, jotka aiemmin olivat sallittuja ainoastaan lintuinfluenssaan liittyvissä toimenpiteissä. Tämän ansiosta taudintorjuntatoimenpiteisiin saadaan enemmän joustavuutta, ja siirtoja ja kaupankäyntiä on mahdollista jatkaa tietyissä olosuhteissa, joita tarkastellaan riskiperusteisesti.

⁵ Euroopan parlamentin päätöslauselma 2007/2260 (INI).

⁶ Asiakirja 15481/07 ADD 1.

⁷ ETSK:n lausunto NAT/376 – EU:n uusi eläinten terveyttä koskeva strategia.

⁸ KOM(2008) 545 lopullinen, http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/documents_en.htm

III osa: Tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja tautien torjunta

Ehdotuksen III osassa edellytetään edelleen, että jäsenvaltiot laativat tiettyjä tauteja koskevia valmiussuunnitelmia ja harjoittelevat niiden täytäntöönpanoa.

Rokottamista koskevasta sääntelykehyksestä säädetään nyt yksiselitteisesti ja johdonmukaisesti.

Antigeeni-, rokote- ja reagenssipankkien käyttöä koskevat säännöt vahvistetaan.

Lisäksi säädetään taudintorjuntatoimenpiteitä koskevista säännöistä, joita sovelletaan epäiltäessä tiettyjen tautien taudinpurkauksen esiintymistä tai kun sen esiintyminen on vahvistettu. Nykyisen järjestelmän katsotaan toimivan hyvin, eikä siihen tehdä juurikaan muutoksia.

IV osa: Rekisteröintiä, hyväksymistä, jäljitettävyyttä ja siirtoja koskevat vaatimukset

Ehdotuksen IV osa on jaettu kolmeen osastoon, joissa vahvistetaan erilliset maaeläimiin, vesieläimiin ja muihin eläimiin sovellettavat säännöt. Niitä on toisistaan poikkeavien tuotantomenetelmien ja epidemiologioiden vuoksi tarpeen tarkastella erikseen. Vesi- ja maaeläimiä käsittelevissä osastoissa säädetään toimenpiteistä, joiden avulla on mahdollista tunnistaa ja jäljittää eläimiä ja pitopaikkoja. Eläinten jäljitettävyyden on taudinpurkauksen aikana olennaisen tärkeää, jotta taudin epidemiologiaa ymmärretään ja siten myös hallitaan paremmin. Näissä osastoissa otetaan myös käyttöön mahdollisuus rekisteröidä ja jäljittää enemmän eläimiä sähköisin menetelmin, mikä yksinkertaistaa ja parantaa sääntelyä ja vähentää hallinnollista rasitetta teknologian avulla. Muita eläimiä koskeva kolmas osasto on otettu mukaan tulevia sääntelytarpeita ajatellen, sillä varalta, että näitä eläimiä koskevia uusia uhkia ilmenee.

V osa: Unioniin saapuminen ja vienti

Ehdotuksen V osassa vahvistetaan standardit ja vaatimukset kolmansille maille, jotka lähettävät unioniin eläimiä, sukusoluja ja alkioita ja muuta mahdollisesti tauteja tartuttavaa materiaalia, jotta estetään tautien kulkeutuminen unioniin. Lisäksi siinä säädetään vientiä koskevat vaatimukset. Nykyiseen lainsäädäntöön ei esitetä juurikaan muutoksia, koska sen katsotaan toimivan hyvin.

VI osa: Kiireelliset toimenpiteet

Kiireelliset toimenpiteet ovat olennainen osa tautien hallintaa. Ehdotuksen VI osassa säädetään menettelyistä, joita on noudatettava kiireellisessä tapauksessa, jotta varmistetaan nopea ja johdonmukainen reagointi unionin tasolla. Nykyiseen lainsäädäntöön esitetään vain vähäisiä muutoksia, koska sen katsotaan toimivan hyvin.

VII osa: Loppu- ja siirtymäsäännökset

Loppu- ja siirtymäsäännöksissä vahvistetaan kansalliset säännökset sekä delegoitujen säädösten, kumoamisten ja muiden tarpeellisten säännösten hyväksymistä koskevat edellytykset.

6. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tämä ehdotus ei sisällä menoja, jotka eivät jo kuulu elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvää yhteistä rahoituskehystä koskevaan rahoitus selvitykseen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eläinten terveydestä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan 3 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁰,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tarttuvilla eläintaudeilla ja niiden torjumiseksi tarpeellisilla toimenpiteillä voi olla tuhoisat seuraukset yksittäisille eläimille, eläinpopulaatioille, eläinten pitäjille ja taloudelle.
- (2) Tarttuvilla eläintaudeilla voi olla merkittäviä vaikutuksia myös kansanterveyteen, kuten lintuinfluenssaa ja salmonellaa koskevat viimeaikaiset tapaukset ovat osoittaneet.
- (3) Haitallisia yhteisvaikutuksia voidaan havaita myös biologisen monimuotoisuuden, ilmastonmuutoksen ja muiden ympäristöön liittyvien näkökohtien suhteen. Ilmastonmuutos voi tuoda esiin uusia tauteja tai vaikuttaa olemassa olevien tautien esiintyvyyteen sekä taudinaiheuttajien ja tartunnanlevittäjien maantieteelliseen levinneisyyteen, myös luonnonvaraisten lajien osalta.
- (4) Eläinten terveyttä koskevista säännöistä olisi säädettävä unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa eläinten terveyteen ja kansanterveyteen sovellettavat tiukat vaatimukset unionissa, maatalouden ja vesiviljelyn rationaalinen kehitys ja tuottavuuden kasvu. Säännöt ovat tarpeen muun muassa sen vuoksi, että edistetään sisämarkkinoiden toteutumista ja vältetään tarttuvien tautien leviämistä.

⁹ EUVL C... , ..., s...

¹⁰ EUVL C... , ..., s...

- (5) Nykyinen eläinten terveyttä koskeva unionin lainsäädäntö koostuu toisiinsa liittyvistä perussäädöksistä, joissa vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat säännöt, joita sovelletaan unionin sisäiseen kauppaan, eläinten ja tuotteiden saapumiseen unioniin, tautien hävittämiseen, eläinlääkinnälliseen valvontaan, taudeista ilmoittamiseen ja eri eläinlajeihin liittyvään taloudelliseen tukeen, mutta kaiken kattavat oikeudelliset puitteet, joissa säädetään koko sektoriin sovellettavat yhdenmukaistetut periaatteet, puuttuvat.
- (6) Eläinten terveyttä koskeva unionin strategia vuosiksi 2007–2013, ”Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito”, esitettiin komission 19 päivänä syyskuuta 2007 antamassa tiedonannossa¹¹ Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Sen tavoitteena on keskittyä ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin sekä eläntautien seurantaan, torjuntaan ja tutkimukseen, jotta eläntautien esiintyvyys vähenisi ja taudinpurkausten vaikutukset saataisiin minimoitua silloin, kun niitä esiintyy. Siinä ehdotetaan hyväksyttäväksi yksi yksinkertaistettu eläinten terveyttä koskeva sääntelykehys, jolla pyritään lähentymään kansainvälisiä standardeja ja varmistetaan samalla luja sitoutuminen eläinten terveyttä koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin.
- (7) Tämän asetuksen tavoitteena on panna täytäntöön kyseisessä eläinten terveyttä koskevassa strategiassa esitetyt sitoumukset ja visiot – ”yksi terveys” -periaate mukaan luettuna – yhteistä eläinten terveyspolitiikkaa koskevan unionin sääntelykehysten vahvistamiseksi yksinkertaistetun ja joustavan eläinten terveyttä koskevan keskitetyn sääntelykehysten avulla.
- (8) Eläimillä voi olla hyvin erilaisia infektioitauteja ja muita tauteja. Monia niistä voidaan hoitaa, ja ne vaikuttavat ainoastaan kyseiseen yksittäiseen eläimeen eivätkä leviä toisiin eläimiin tai ihmisiin. Sen sijaan tarttuvilla taudeilla voi olla eläinten terveyteen tai kansanterveyteen laajempi, eläinpopulaation tai väestön tasolla tuntuva vaikutus. Tässä asetuksessa säädetty eläinten terveyttä koskevat säännöt olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan tarttuvia tauteja.
- (9) Kyseisiä eläinten terveyttä koskevia sääntöjä vahvistettaessa on olennaisen tärkeää tarkastella eläinten terveyden yhteyksiä kansanterveyteen, ympäristöön, elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin, ruokaturvaan sekä taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin näkökohtiin.
- (10) Uruguay kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY¹² hyväksyttiin silloisen Euroopan yhteisön puolesta – siltä osin kuin kyseiset asiat kuuluvat sen toimivaltaan – Maailman kauppajärjestön, jäljempänä ’WTO’, perustamissopimus sekä sen liitteissä 1, 2 ja 3 olevat sopimukset, joihin kuuluu sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista, jäljempänä ’SPS-sopimus’. SPS-sopimuksella säännellään ihmisten, eläinten tai kasvien elämän tai terveyden suojelemiseksi tarvittavien toimien käyttöä, jotta niillä ei sattumanvaraisesti tai perusteettomasti syrjitä joitain WTO:n jäseniä. Jos voimassa on kansainvälisiä standardeja, niitä on käytettävä perustana. Jäsenillä on kuitenkin oikeus vahvistaa

¹¹ KOM(2007) 539 lopullinen.

¹² EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1.

omat asiaankuuluvat standardinsa edellyttäen, että kyseiset standardit perustuvat tieteelliseen näyttöön.

- (11) Eläinten terveyden osalta SPS-sopimuksessa viitataan Maailman eläintautijärjestön, jäljempänä 'OIE', standardeihin siltä osin kuin kyse on eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista kansainvälisessä kaupassa. Kaupan häiriöriskin vähentämiseksi eläinten terveyttä koskevissa EU:n toimenpiteissä olisi pyrittävä suhteellisen lähelle OIE:n standardeja.
- (12) Erityisolosuhteissa, joissa ilmenee merkittävä eläinten terveyteen tai kansanterveyteen kohdistuva riski mutta joissa asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, SPS-sopimuksen 5 artiklan 7 kohdassa, jota on tulkittu unionin tarpeisiin ennalta varautumisen periaatteesta 2 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa¹³, annetaan kyseisen sopimuksen sopimuspuolelle mahdollisuus hyväksyä merkityksellisiin tietoihin perustuvia väliaikaisia toimenpiteitä. Tällaisissa olosuhteissa WTO:n jäsenen edellytetään hankkivan kohtuullisen ajan kuluessa lisätiedot, joita tarvitaan riskin objektiivisempaan arviointiin ja sen mukaiseen toimenpiteen tarkasteluun.
- (13) Riskinarviointi, johon tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden on perustuttava, on tehtävä saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti. Lisäksi olisi otettava asianmukaisesti huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002¹⁴ 22 artiklan 1 kohdalla perustetun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnot.
- (14) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21 päivänä toukokuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus)¹⁵ säädetään tiettyjä eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita koskevista, sekä kansanterveyteen että eläinten terveyteen liittyvistä säännöistä, jotta ehkäistään ja minimoidaan kyseisistä tuotteista kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit ja suojataan etenkin elintarvike- ja rehun turvallisuus. Pääallekkäisyyksien välttämiseksi unionin lainsäädännössä tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin ainoastaan niissä tapauksissa, joista asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 ei ole säädetty erityisiä sääntöjä ja joihin liittyy eläinten terveysriski. Asetuksessa (EY) N:o 2069/2009 ei säädetä esimerkiksi siitä, miten eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita käsitellään taudintorjuntatoimenpiteiden yhteydessä, ja siten nämä seikat kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (15) Lisäksi tarttuvia eläintauteja – mukaan lukien ihmisiin tarttuvat taudit eli zoonoosit – koskevia erityissääntöjä on jo vahvistettu tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä

¹³ KOM(2000) 1 lopullinen.

¹⁴ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

¹⁵ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.

22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001¹⁶, tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/99/EY¹⁷ sekä salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2160/2003¹⁸, ja ihmisessä esiintyviä tartuntatauteja koskevia erityissääntöjä on vahvistettu tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24 päivänä syyskuuta 1998 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2119/98/EY¹⁹. Näiden säädösten olisi edelleen oltava voimassa tämän asetuksen tultua hyväksytyksi. Päällekkäisyyksien välttämiseksi unionin lainsäädännössä tätä asetusta olisi vastaavasti sovellettava zoonooseihin ainoastaan niissä tapauksissa, joita koskevia erityisiä sääntöjä ei ole jo vahvistettu kyseisissä muissa unionin säädöksissä.

- (16) Luonnonvaraisten eläinten populaatioissa esiintyvillä taudeilla voi olla haitallisia vaikutuksia maatalouteen ja vesiviljelyyn, kansanterveyteen, ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen. Sen vuoksi on aiheellista, että kyseisissä tapauksissa myös luonnonvaraiset eläimet kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, sekä näiden tautien mahdollisina uhreina että niiden tartunnanlevittäjinä.
- (17) Eläintaudit eivät tartu pelkästään eläinten välisissä tai eläinten ja ihmisten välisissä suorissa kontakteissa. Ne leviävät myös vesiväylien ja ilman välityksellä, tartunnanlevittäjien kuten hyönteisten avulla tai keinosiemennyksessä käytettävän siemennesteen, munasolujen ja alkioiden välityksellä sekä munasolujen luovutuksen tai alkionsiirron yhteydessä. Taudinaiheuttajia voi olla myös elintarvikkeissa ja muissa eläinperäisissä tuotteissa, kuten nahassa, turkiksissa, höyhenissä, sarvissa tai missä tahansa muussa eläimen ruhosta saadussa materiaalissa. Lisäksi taudinaiheuttajat voivat levitä kuljetusvälineiden, laitteiden, rehun sekä heinien ja olkien välityksellä. Vaikuttavien eläinten terveyttä koskevien sääntöjen on sen vuoksi katettava kaikki infektioiden leviämistiet ja kaikki niihin liittyvät materiaalit.
- (18) Eläintaudeilla voi olla haitallisia vaikutuksia eläinlajien levinneisyyteen luonnossa, ja siten ne voivat vaikuttaa biologiseen monimuotoisuuteen. Eläintauteja aiheuttavat mikro-organismit voivat sen vuoksi kuulua Yhdistyneiden Kansakuntien biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa olevaan haitallisten vieraslajien määritelmään. Tässä asetuksessa säädetyissä toimenpiteissä otetaan huomioon myös biologinen monimuotoisuus, ja sen vuoksi sitä olisi sovellettava sellaisiin eläinlajeihin ja taudinaiheuttajiin, haitallisiksi vieraslajeiksi luokitellut lajit mukaan luettuna, joiden välityksellä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat taudit tarttuvat tai joihin kyseiset taudit vaikuttavat.
- (19) Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä säädetään erikseen maa- ja vesieläimiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista säännöistä. Vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä

¹⁶ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

¹⁷ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

¹⁸ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.

¹⁹ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 1.

koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/88/EY²⁰ säädetään vesiviljelyeläimiin sovellettavista erityisistä säännöistä. Useimmiten hyvän eläinterveyden hallinnan peruseriaatteita voidaan kuitenkin soveltaa kumpaankin eläinlajiryhmään. Näin ollen sekä maa- että vesieläinten olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, ja siinä olisi mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava kyseiset eläinten terveyttä koskevat säännöt. Etenkin pitopaikkojen rekisteröintiin ja hyväksymiseen sekä eläinten jäljitettävyyteen ja siirtoihin unionissa liittyvien näkökohtien osalta tässä asetuksessa pitäydytään kuitenkin aiempaan lähestymistapaan eli siinä säädetään erilliset eläinten terveyttä koskevat säännöt maa- ja vesieläimille, mikä johtuu näiden eläinten erilaisesta elinympäristöstä ja eläinten terveyden suojelun erilaisista vaatimuksista.

- (20) Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä ja erityisesti eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kun niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säästösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/65/ETY²¹ säädetään myös sellaisten muiden eläinlajien, kuten matelijoiden, sammakkoeläinten, merinisäkkäiden ja muiden lajien, eläinten terveyttä koskevista perussäännöistä, joista ei säädetä muissa unionin säädöksissä ja jotka eivät kuulu tässä asetuksessa määriteltyihin vesi- tai maaeläimiin. Tällaiset lajit eivät tavallisesti aiheuta merkittävää terveysriskiä ihmisille tai toisille eläimille, ja siksi niihin sovelletaan sääntöjä vain harvoin tai niihin ei sovelleta sääntöjä lainkaan. Tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten välttämiseksi tässä asetuksessa olisi pitäydyttävä aiemmin omaksuttuun lähestymistapaan eli säädettävä oikeudellinen kehys kyseisten eläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirtoihin sovellettaville eläinten terveyttä koskeville säännöille, jotka on vahvistettava, jos asiaan liittyvät riskit niin edellyttävät.
- (21) Lemmikkieläinten, myös koristevesieläinten, pitäminen kotitalouksissa ja ei-kaupallisissa koristeakvaarioissa sisätiloissa tai ulkona aiheuttaa yleensä pienemmän terveysriskin kuin laajamittaisempi eläinten pito tai siirtäminen, mikä on yleistä maataloudessa. Sen vuoksi näihin eläimiin ei ole aiheellista soveltaa yleisiä vaatimuksia, jotka koskevat rekisteröintiä, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä siirtoja unionissa, koska se aiheuttaisi perusteettomia hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia. Rekisteröinti- sekä kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksia ei näin ollen pitäisi soveltaa lemmikkieläinten pitäjiin. Lisäksi olisi vahvistettava erityiset säännöt lemmikkieläinten ei-kaupallisille siirroille unionissa.
- (22) Jotkin määritellyt eläinryhmät, joihin sovellettavat erityiset eläinten terveyttä koskevat säännöt vahvistetaan tässä asetuksessa, on ryhmien laajuuden vuoksi tarpeen esittää liitteessä eläinlajien luettelona. Tämä koskee sorkka- ja kavioläinten ryhmää. Kyseistä luetteloa saattaa olla tarpeen muuttaa tulevaisuudessa taksonomian muutosten, tieteen kehityksen tai tieteellisesti perusteltujen teknisten päivitysten vuoksi. Myös lemmikkieläinten luetteloa saatetaan joutua muuttamaan yhteiskunnan kehityksen tai lemmikkieläinten pitotapojen muutoksen vuoksi etenkin siinä

²⁰ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

²¹ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

tapauksessa, että kyseiset eläimet levittävät tauteja. Jotta tällaiset muutokset voidaan ottaa huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteissä I ja II olevia lemmikkieläinten sekä sorkka- ja kavioläinten luetteloita.

- (23) Kaikkia tarttuvia eläintauteja ei voida tai ei pitäisi ehkäistä ja torjua sääntelytoimenpiteillä esimerkiksi siinä tapauksessa, että tauti on levinnyt liian laajalle, diagnoosivälineitä ei ole käytettävissä tai yksityissektori pystyy itse toteuttamaan toimenpiteitä taudin torjumiseksi. Tarttuvien eläintautien ehkäisemiseksi tai torjumiseksi tarkoitetuilla sääntelytoimenpiteillä voi olla merkittäviä talousvaikutuksia asianomaisille aloille, ja ne saattavat aiheuttaa häiriöitä kaupankäynnille. Sen vuoksi on tärkeää, että sellaisia toimenpiteitä toteutetaan ainoastaan silloin, kun ne ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia, esimerkiksi kun jokin tauti aiheuttaa tai sen epäillään aiheuttavan merkittävän riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle.
- (24) Lisäksi tarttuvien eläintautien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet olisi muokattava kunkin tarttuvan taudin mukaiseksi, jotta taudin yksilöllinen epidemiologinen profiili ja seuraukset voidaan ottaa huomioon. Kuhunkin tautiin liittyvien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden olisi siksi oltava tautikohtaisia.
- (25) Tarttuvien eläintautien osalta tautitilaan liittyy yleensä infektion kliinisiä oireita tai patologisia ilmentymiä. Koska tämän asetuksen tavoitteena on ehkäistä tiettyjen tarttuvien eläintautien leviäminen ja hävittää kyseiset taudit, tässä asetuksessa taudin määritelmä olisi laajennettava kattamaan taudinaiheuttajien muut kantajat.
- (26) Jotkin tarttavat eläintaudit eivät leviä helposti muihin eläimiin tai ihmisiin, ja sen vuoksi ne eivät aiheuta laajamittaista vahinkoa taloudelle tai biologiselle monimuotoisuudelle. Näin ollen niistä ei aiheudu unionissa vakavaa uhkaa eläinten terveydelle tai kansanterveydelle, ja niihin voidaan tarvittaessa puuttua kansallisin säännöin.
- (27) Niiden tarttuvien eläintautien osalta, joihin ei sovelleta unionin tasolla säädettyjä toimenpiteitä mutta joilla on jonkin verran taloudellista merkitystä paikallistason yksityissektoriin, tämän yksityissektorin olisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamana toteutettava kyseisten tautien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteitä esimerkiksi itsesääntelytoimenpiteiden tai käytännesääntöjen laadinnan avulla.
- (28) Toisin kuin johdanto-osan 26 ja 27 kappaleessa kuvatut tarttavat eläintaudit, erittäin tarttavat eläintaudit saattavat levitä helposti rajojen yli, ja jos ne ovat myös zoonooseja, ne voivat vaikuttaa myös kansanterveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava erittäin tarttaviin eläintauteihin ja zoonooseihin.
- (29) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi²² – esitetystä toimesta nro 5 korostetaan tämän asetuksen

²² KOM(2011) 748.

ennaltaehkäisevää merkitystä ja sen seurauksena odotettavaa antibioottien käytön vähentymistä eläimissä. Mikro-organismeista on tulossa yhä vastustuskykyisempiä mikrobilääkkeille, joilla aiemmin oli niihin vaikutus. Tällainen vastustuskyky vaikeuttaa ihmisissä ja eläimissä esiintyvien tartuntatautien hoitoa. Tämän vuoksi mikrobilääkeresistenssin kehittäneitä mikro-organismeja olisi käsiteltävä tarttuvina tauteina, ja niiden olisi näin ollen kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.

- (30) Tiettyihin tauteihin tai lajeihin liittyvät uudet vaarat voivat kehittyä etenkin ympäristön, ilmaston, kotieläintalouden tai maatalousperinteiden muutosten sekä yhteiskunnallisten muutosten tuloksena. Lisäksi tieteellinen edistys voi tuottaa uutta tietoa ja lisätä tietoisuutta olemassa olevista taudeista. Toisaalta nykyisin merkittävät taudit ja lajit saattavat tulevaisuudessa marginalisoitua. Näistä syistä tämän asetuksen soveltamisalan olisi oltava laaja, ja siinä vahvistettavien sääntöjen olisi kohdistuttava tauteihin, jotka ovat kansanterveyden kannalta tärkeitä. OIE on Euroopan komission tuella luonut tautien priorisointi- ja luokitusjärjestelmän tutkimuksessaan ”Listing and categorisation of priority animal diseases, including those transmissible to humans”²³ (ensisijaisten eläintautien, myös ihmisiin tarttuvien tautien, luettelointi ja luokitus) ja kehittänyt välineen tähän tarkoitukseen. Tämän asetuksen olisi tuotava vastaava lähestymistapa unionin lainsäädäntöön.
- (31) Jotta tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytykset voidaan varmistaa tarttuvien eläintautien osalta unionin tasolla, on tarpeen perustaa yhdenmukaistettu tarttuvien eläintautien luettelo, jäljempänä ’luetteloidut taudit’. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisesta luettelosta.
- (32) Tulevaisuudessa saattaa esiintyä uusia tauteja, jotka voivat aiheuttaa vakavia riskejä kansanterveydelle, eläinten terveydelle, taloudelle tai ympäristölle. Sen jälkeen, kun tällaiset taudit on arvioitu ja väliaikaiset kiireelliset toimenpiteet hyväksytyt, nopea reagointi ja tautien merkitseminen luetteloitujen tautien luetteloon saattavat olla tarpeen. Näin ollen komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä kiireellisen menettelyn mukaisesti tällaisissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaa vaara.
- (33) Luetteloidut taudit edellyttävät erilaisia hallinnointiperiaatteita. Jotkin helposti leviävät tartuntataudit, joita ei nykyisin esiinny unionissa, vaativat tiukkoja toimenpiteitä, joiden avulla ne hävitetään heti niiden ilmaannuttua. Muiden, joissain unionin osissa jo esiintyvien tautien osalta edellytetään pakollista tai vapaaehtoista hävittämistä. Kummassakin tapauksessa on aiheellista asettaa eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevia rajoituksia, kuten siirtojen kieltämistä alueille ja alueilta, joilla tautia esiintyy, tai yksinkertaisesti ennen lähettämistä tehtäviä testejä. Toisaalta taudin levinneisyyden seuranta saattaa riittää ilman muita toimenpiteitä. Tämä tulisi kyseeseen etenkin sellaisen uuden taudin esiintyessä, josta on saatavilla vain vähän tietoja.
- (34) Yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi säädettävä kriteerit sen varmistamiseksi, että kaikki merkitykselliset näkökohdat tutkitaan päätettäessä, mitkä tarttavat eläintaudit olisi tämän asetuksen soveltamiseksi merkittävät luetteloon, sekä sen määrittämiseksi, ovatko tässä asetuksessa vahvistetut taudinehkäisy- ja taudintorjuntasäännöt sovellettavissa eri luetteloiuihin tauteihin. Jotta varmistetaan,

²³ <http://www.oie.int/en/support-to-oie-members/global-studies/categorisation-of-animal-diseases/>

että tekninen ja tieteellinen kehitys sekä asiaankuuluvien kansainvälisten standardien kehittyminen otetaan huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten kriteerien mahdollisia tarkistuksia.

- (35) Tässä asetuksessa vahvistettuja, tietyn tarttuvan eläintaudin ehkäisy- ja torjuntasääntöjä olisi sovellettava eläinlajeihin, jotka voivat tartuttaa kyseisen taudin olemalla sille alttiina tai toimimalla sen tartunnanlevittäjinä. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset voidaan varmistaa, on tarpeen perustaa sellaisten lajien yhdenmukaistettu luettelo, joihin tietyt luetteloitua tauteja koskevia unionin tason toimenpiteitä olisi sovellettava, jäljempänä 'luetteloidut lajit', ja sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisesta luettelosta.
- (36) Kuhunkin luetteloituun tautiin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä tautien ehkäisy- ja torjuntasääntöjen eri luokkia yhtenäisesti ja johdonmukaisesti kunkin luetteloidun taudin tärkeyden ja vaikutustason mukaisesti sekä sen mukaan, mikä kyseisen taudin levinneisyys, esiintyvyys ja sairastavuus on unionissa ja onko kyseisen taudin ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteitä käytettävissä.
- (37) Jotta varmistetaan tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, jotka koskevat luetteloituihin tauteihin sovellettavia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä, on tarpeen päättää tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltamisesta luetteloituihin tauteihin unionin tasolla. Näin ollen komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää siitä, mitä sääntöjä kuhunkin luetteloituun tautiin on sovellettava.
- (38) Eläinten parissa työskentelevillä toimijoilla, eläinalan ammattilaisilla ja lemmikkieläinten pitäjillä on parhaat edellytykset tarkkailla vastuullaan olevien eläinten ja tuotteiden terveyttä ja varmistaa se. Siksi heillä tulisi olla ensisijainen vastuu tautien leviämisen ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden toteuttamisesta vastuullaan olevien eläinten ja tuotteiden osalta.
- (39) Bioturvaaminen on tärkeimpiä toimijoiden ja muiden eläinten parissa työskentelevien käytössä olevia ennaltaehkäisyn välineitä, joilla ehkäistään tarttuvien eläintautien kulkeutuminen eläinpopulaatioon, kehittyminen siinä ja leviäminen edelleen. Bioturvaamisen merkitys tunnustetaan myös eläinten terveyttä koskevan EU:n säännösten hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa, jossa nimenomaisesti arvioidaan sen mahdolliset vaikutukset. Jotta voidaan varmistaa, että toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien toteuttamat bioturvaamistoimenpiteet ovat riittävän joustavia, ne on mukautettu sopimaan tuotantotyyppiin ja kyseessä oleviin eläinlajeihin tai -luokkiin ja niissä otetaan huomioon paikalliset olosuhteet ja tekninen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat täydentäviä ja yksityiskohtaisempia bioturvaamisvaatimuksia.
- (40) Biosidituotteilla, kuten desinfiointiaineilla, joita käytetään eläinlääkintähygienian tarpeisiin tai elintarvikkeiden ja rehun käsittelypaikoissa, sekä hyönteismyrkyillä, karkottimilla tai jyrksijämyrkyillä on tärkeä osuus bioturvaamisstrategioissa sekä

maatiloilla että eläinkuljetusten aikana. Niiden pitäisi näin ollen katsoa kuuluvan bioturvaamiseen.

- (41) Eläinten terveyttä koskeva tietämys, joka kattaa taudin oireet ja seuraukset sekä mahdolliset ennaltaehkäisykeinot, kuten bioturvallisuuden, käsittelyn ja valvonnan, on tehokkaan eläinterveyden hallinnan ennakoedellytys ja olennainen tärkeä tekijä varmistettaessa eläintautien varhainen havaitseminen. Toimijoiden ja muiden eläinalan ammattilaisten olisi sen vuoksi hankittava tällaiset tarvittavat tiedot. Nämä tiedot voi hankkia eri tavoin, esimerkiksi virallisen koulutuksen avulla sekä maatalousalalla olemassa olevan maatilojen neuvontajärjestelmän välityksellä taikka epävirallisella koulutuksella, jossa kansallisilla ja Euroopan tason maataloustuottajajärjestöillä ja muilla organisaatioilla voi olla tärkeä merkitys. Tässä asetuksessa olisi tunnustettava tällaiset vaihtoehtoiset tavat hankkia kyseiset tiedot.
- (42) Eläinlääkäreillä ja vesieläinlääkinnän ammattilaisilla on keskeinen asema kaikessa eläinterveyden hallinnassa, ja tässä asetuksessa olisi säädettävä heidän rooliaan ja vastuutaan koskevista yleisistä säännöistä.
- (43) Eläinlääkäreiden koulutus ja ammattipätevyys takaavat, että he ovat hankkineet muun muassa tautien diagnosoinnin ja eläinten hoitamisen edellyttämät tiedot, taidot ja valmiudet. Lisäksi joissain jäsenvaltioissa on historiallisista syistä tai siksi, että vesieläinten tauteja hoitavia eläinlääkäreitä ei ole, vesieläinlääkinnän ammattilaisiksi kutsuttu erityisammattiryhmä. Nämä ammattilaiset eivät perinteisesti ole eläinlääkäreitä, mutta he harjoittavat vesieläinlääkintää. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi kunnioitettava kyseisten jäsenvaltioiden päätöstä tunnustaa tämä ammatti. Kyseisissä tapauksissa vesieläinlääkinnän ammattilaisilla olisi työalansa osalta oltava samat vastuut ja velvollisuudet kuin eläinlääkäreillä. Tämä lähestymistapa on vesieläinten terveyttä koskevan OIE:n säännösten mukainen.
- (44) Jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä suorittavat eläinlääkärit ja vesieläinlääkinnän ammattilaiset ovat riittävän päteviä ja saavat asianmukaisen koulutuksen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat heidän pätevyyttään ja koulutustaan.
- (45) Jäsenvaltiot ja etenkin niiden eläinten terveydestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset kuuluvat tarttuvien eläintautien ennaltaehkäisyyn ja torjunnan keskeisiin toimijoihin. Eläinten terveydestä vastaavalla toimivaltaisella viranomaisella on tärkeä asema suhteessa seurantaan, hävittämiseen, taudintorjuntatoimenpiteisiin, valmiussuunnitteluun ja tauteja koskevan tietoisuuden lisäämiseen samoin kuin eläinten siirtojen helpottamisessa ja kansainvälisessä kaupassa myöntäessään eläinten terveystodistuksia. Voidakseen suorittaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä jäsenvaltioilla on oltava käytössään asianmukaiset taloudelliset, infrastruktuuri- ja henkilöstöresurssit koko alueellaan, mukaan lukien laboratoriovalmiudet sekä tieteellinen ja muu tarvittava tietotaito.
- (46) Toimivaltainen viranomainen ei rajallisten resurssiensa vuoksi aina kykene toteuttamaan kaikkia tässä asetuksessa vaadittuja toimia. Sen vuoksi on tarpeen säätää oikeusperustasta, joka koskee kyseisten tehtävien suorittamisen siirtämistä eläinlääkäreille. Jotta varmistetaan, että taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden

yleistä soveltamista kaikkialla unionissa koskevat tarpeelliset edellytykset vahvistetaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten tehtävien suorittamisen siirtämistä eläinlääkäreille samoin kuin heidän asianmukaista koulutustaan.

- (47) Optimaalinen eläinterveyden hallinta voi toteutua ainoastaan yhteistyönä eläinten pitäjien, toimijoiden ja muiden sidosryhmien ja kauppakumppanien kanssa. Heidän tukensa varmistamiseksi on tarpeen järjestää selkeästi ja avoimesti päätöksentekomenettely ja tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpano. Sen vuoksi toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava asianmukaiset toimet pitääkseen yleisön ajan tasalla etenkin silloin, kun on perustellut syyt epäillä, että eläimet tai tuotteet saattavat aiheuttaa eläinten terveyteen tai kansanterveyteen kohdistuvan riskin, tai kun kyseessä on yleinen etu.
- (48) Jotta vältetään taudinaiheuttajien vapautuminen laboratorioista, tutkimuslaitoksista ja muista taudinaiheuttajia käsittelevistä laitoksista, on olennaisen tärkeää, että ne toteuttavat asianmukaiset bioturvaamis- ja bioturvallisuustoimenpiteet sekä tilojen rakenteelliset ja tekniset suojatoimenpiteet. Tässä asetuksessa olisi siksi säädettävä turvallisuustoimenpiteistä, jotka on toteutettava käsiteltäessä tai kuljettaessa tällaisia taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita. Velvoitetta olisi sovellettava kaikkiin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, jotka osallistuvat tällaiseen toimintaan. Jotta varmistetaan turvallisuusstandardien noudattaminen käsiteltäessä helposti tarttuvia taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisissä laboratorioissa, tutkimuslaitoksissa ja muissa laitoksissa toteutettavia turvallisuustoimenpiteitä sekä taudinaiheuttajien siirtoja.
- (49) Varhainen havaitseminen ja selkeä taudeista ilmoittamisen ja raportoinnin ketju ovat tehokkaan taudintorjunnan olennaisia edellytyksiä. Jotta reagointi on tehokasta ja nopeaa, jokaisesta tiettyjen luetteloitujen tautien epäilystä tai taudinpurkauksen vahvistumisesta olisi välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Tällaisen ilmoitusvelvollisuuden olisi koskettava kaikkia luonnollisia ja oikeushenkilöitä, jotta yksikään taudinpurkaus ei jäisi huomaamatta.
- (50) Eläinlääkärit ovat tautitutkimuksen avaintoimijoita ja keskeisiä linkkejä toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen välillä. Sen vuoksi toimijoiden olisi ilmoitettava eläinlääkäreille eläinten epätavallisesta kuolleisuudesta, muista vakavista tautiongelmista tai tuotantomäärien merkittävästä vähentymisestä määrittämättömästä syystä.
- (51) Jotta varmistetaan toimiva ja tehokas ilmoittaminen ja selvennetään epätavallisen kuolleisuuden ja muiden vakavien tautien merkkien olosuhteita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kriteerejä, joiden perusteella määritetään, milloin on kyse ilmoittamista edellyttävistä olosuhteista, sekä soveltuviissa tapauksissa tarkempia tutkimuksia koskevia sääntöjä.

- (52) On erittäin tärkeää, että tietyistä luetteloiduista taudeista ilmoitetaan välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Tällaisen unionissa ilmoittamisen ansiosta naapureina olevat jäsenvaltiot ja muut asiaan liittyvät jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toteuttaa varotoimenpiteitä. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tällaisen unionissa annettavan ilmoituksen täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi.
- (53) Toisaalta joidenkin tautien osalta välitön ilmoittaminen ja toimien toteuttaminen eivät ole tarpeellisia. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää koota tietoja ja raportoida kyseisten tautien esiintymisestä tautitilanteen valvomiseksi ja toteuttaa tarvittaessa taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä. Tätä raportointivelvollisuutta voidaan soveltaa myös tauteihin, joista edellytetään unionissa ilmoittamista mutta joista tarvitaan lisätietoja tehokkaiden taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta varmistetaan, että kunkin taudin leviämisen ehkäisemiseksi tai taudin torjumiseksi tarvittavat paikkansapitävät tiedot kerätään oikea-aikaisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä siitä, mistä seikoista on raportoitava.
- (54) Taudeista ilmoittamisen ja raportoinnin tärkein tarkoitus on tuottaa luotettavaa, avointa ja käytettävissä olevaa epidemiologista tietoa. Unionin tasoinen sähköinen tietojärjestelmä olisi perustettava luetteloitujen tautien ja tarvittaessa uusien tautien tai mikrobilääkeresistenttien taudinaiheuttajien seurantaan koskevien tietojen tehokasta keruuta ja hallinnointia varten. Tällaisen järjestelmän odotetaan edistävän optimaalista tietojen saatavuutta, helpottavan tiedonvaihtoa ja vähentävän jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnollista rasitetta yhdistämällä unionin tason ja kansainvälisen tason ilmoitukset ja raportoinnin yhdeksi prosessiksi (OIE:n WAHIS/WAHID-tietokanta). Lisäksi olisi varmistettava johdonmukaisuus direktiivin 2003/99/EY²⁴ mukaiseen tietojen vaihtoon nähden.
- (55) Jotta varmistetaan taudeista ilmoittamista ja raportointia koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta sellaisten tautien luettelon laatimiseksi, joihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevia sääntöjä, sekä taudeista ilmoittamisesta ja raportoinnista tarvittavien menettelyjen, esitysmuotojen ja tiedonvaihdon määrittämiseksi.
- (56) Seuranta on keskeisen tärkeää taudintorjuntapolitiikassa. Seurannan avulla pitäisi olla mahdollista havaita tarttuvat eläintaudit varhaisessa vaiheessa ja ilmoittaa niistä tehokkaasti, jotta toimiala ja toimivaltainen viranomainen voivat tarvittaessa soveltaa oikea-aikaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä ja hävittää taudin. Lisäksi seurannan tulisi tuottaa tietoja kunkin jäsenvaltion ja unionin eläinten terveystilanteesta tautivapauden vahvistamisen perusteeksi ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan helpottamiseksi.
- (57) Toimijat tarkkailevat eläimiään säännöllisesti, ja heillä on parhaat edellytykset havaita epätavallinen kuolleisuus tai muut vakavat taudin merkit. Sen vuoksi toimijat ovat

²⁴ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

kaiken seurannan kulmakivi, ja he ovat toimivaltaisen viranomaisen suorittaman seurannan kannalta olennaisen tärkeitä.

- (58) Toimijoiden ja eläinlääkärien tai vesieläinlääkinnän ammattilaisten välisen tiiviin yhteistyön ja tietojenvaihdon varmistamiseksi ja toimijoiden suorittaman seurannan täydentämiseksi pitopaikoissa olisi tehtävä eläinterveyskäyntejä siten kuin tuotantotyyppi ja muut asiankuuluvat seikat huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista. Jotta varmistetaan erityyppisiin pitopaikkoihin liittyviin riskeihin oikeassa suhteessa oleva seurantataso, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinterveyskäyntien kriteereitä ja sisältöä erityyppisissä pitopaikoissa.
- (59) On tärkeää, että toimivaltaisella viranomaisella on käytössä seuranta edellyttävien luetteloitujen tautien seurantajärjestelmä. Tämän pitäisi koskea myös uusia tauteja, jos kyseisen taudit mahdolliset terveysriskit olisi arvioitava ja epidemiologiaa tietoja kerättävä tällaista arviointia varten. Resurssien käytön optimoimiseksi tietoja olisi kerättävä, levitettävä ja käytettävä mahdollisimman toimivalla ja tehokkaalla tavalla.
- (60) Seurannan menetelmät, suoritusikeys ja tehokkuus olisi mukautettava kuhunkin tautiin sopivaksi, ja niissä olisi otettava huomioon seurannan tarkoitus, eläinten terveystilanne asianomaisella alueella sekä mahdollinen toimijoiden suorittama lisäseuranta.
- (61) Joissain tapauksissa, taudin epidemiologisen profiilin ja asiaankuuluvien riskitekijöiden mukaisesti, saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön järjestelmällinen seurantaohjelma. Tällöin jäsenvaltioiden on aiheellista laatia epidemiologiaan perustuvia seurantaohjelmia. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seurannan suunnitelmaa, taudinpurkausten virallisen vahvistamisen kriteerejä, tautitapausten määrittelyä sekä seurantaohjelmia koskevia vaatimuksia niiden sisällön, sisällytettävien tietojen ja soveltamisajan osalta.
- (62) Jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että seurantaohjelmat ovat unionin tavoitteiden mukaisia, seurantaohjelmat olisi toimitettava tiedoksi komissiolle ja toisille jäsenvaltioille. Seurantaohjelmaa täytäntöön panevan jäsenvaltion olisi lisäksi säännöllisesti toimitettava komissiolle raportteja seurantaohjelman tuloksista. Seurantaohjelmien täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta laatia seurantaohjelmia edellyttävien luetteloitujen tautien luettelo ja säätää yhdenmukaistetuista menettelyistä, esitysmuodoista ja tiedonvaihdosta.
- (63) Jäsenvaltioilta, jotka eivät ole tai joiden ei tiedetä olevan vapaita niistä luetteloiduista taudeista, joihin on sovellettava tämän asetuksen mukaisia hävittämistoimenpiteitä, pitäisi edellyttää pakollisten hävittämisohjelmien perustamista kyseisten tautien hävittämiseksi, jos niiden hävittäminen on pakollista unionissa, tai kyseisillä jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus perustaa vapaaehtoisia hävittämisojelmia kyseisten tautien hävittämiseksi, jos ne aiotaan hävittää unionista, mutta hävittäminen ei ole pakollista. Yleistä soveltamista koskevien yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi kaikkialla unionissa on tarpeen säätää tällaisten pakollisten tai

vapaaehtoisten hävittämishojelmien yhdenmukaistetuista vaatimuksista. Tautien tehokkaan hävittämisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudintorjuntastrategioita, pakollisten tai vapaaehtoisten hävittämishojelmien mukaisia taudintorjuntatoimenpiteitä sekä kyseisiä ohjelmia koskevia vaatimuksia.

- (64) Tautien hävittämishojelmien täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisten ohjelmien toimittamista koskevista menettelyistä, tulosindikaattoreista ja raportoinnista.
- (65) Jäsenvaltioilla pitäisi lisäksi olla mahdollisuus julistaa koko alueensa tai sen vyöhykkeet tai lokerot vapaaksi yhdestä tai useammasta luetteloidusta taudista, joihin sovelletaan pakollisia tai vapaaehtoisia hävittämishojelmia koskevia sääntöjä, suojatakseen ne tällaisten luetteloitujen tautien kulkeutumiselta muista unionin osista tai kolmansista maista tai kolmansilta alueilta. Tätä tarkoitusta varten olisi vahvistettava selkeä, yhdenmukaistettu menettely sekä tarvittavat taudista vapaan aseman kriteerit. Jotta varmistetaan taudista vapaan aseman täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset unionissa, taudista vapaa asema on tarpeen hyväksyä virallisesti, ja sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä tällainen asema.
- (66) OIE on maaeläinten ja vesieläinten terveyttä koskevien säännösten, jäljempänä 'OIE:n säännöt', yhteydessä ottanut käyttöön lokerooperusteista lähestymistapaa koskevan käsitteen. Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä tämä käsite tunnustettiin ainoastaan tiettyjen eläinlajien ja tautien osalta, jotka täsmennettiin erityisessä unionin lainsäädännössä; kyse oli lintuinfluenssasta ja vesieläinten taudeista. Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää lokerojärjestelmää myös muiden eläinlajien ja tautien kohdalla. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä lokeroitujen tunnistamista koskevien yksityiskohtaisten edellytysten ja hyväksymistä koskevien sääntöjen sekä lokeroita koskevien vaatimusten vahvistamiseksi.
- (67) Jäsenvaltioiden olisi julkistettava taudista vapaat alueensa ja niiden vyöhykkeet ja lokerot tiedottaakseen asiasta kauppakumppaneilleen ja helpottaakseen kauppaa.
- (68) Taudista vapaan aseman tunnistamista koskevien yksityiskohtaisten edellytysten vahvistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisen aseman saamista, taudista vapaan aseman osoittamiseksi tarvittavia todisteita, erityisiä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä, rajoituksia, toimitettavia tietoja, poikkeuksia sekä kyseisen aseman säilyttämistä, väliaikaista tai kokonaan peruuttamista tai palauttamista koskevia edellytyksiä.
- (69) Jotta taudista vapaan aseman saamista koskevien menettelyjen soveltamisen yhdenmukaiset edellytykset varmistetaan, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta määrittää luetteloidut taudit, joiden osalta lokerooperusteinen

lähestymistapa on mahdollinen, sekä vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt hakemusten toimittamismuodosta ja tietojenvaihdosta.

- (70) Tietyille luetteloiduille taudeille täysin altis eläinpopulaatio, jota ei ole rokotettu, vaatii jatkuvaa tietoisuutta taudista ja korkeaa valmiusastetta. Valmiussuunnitelmat ovat osoittautuneet tärkeäksi välineeksi aiempien tauteihin liittyvien hätätilanteiden onnistuneessa hallinnassa. Jotta varmistetaan, että käytössä on tällainen toimiva ja tehokas tauteihin liittyvien hätätilanteiden hallintaväline, joka on tarpeeksi joustava mukautuakseen hätätilanteisiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat valmiussuunnitelmien yksityiskohtaisia vaatimuksia ja edellytyksiä.
- (71) Aiemmat eläinten terveystilanteet ovat osoittaneet, että tauteihin liittyviä hätätapauksia koskevista spesifeistä, yksityiskohtaisista ja nopeista hallintomenettelyistä on etua. Organisaatioon liittyvillä menettelyillä pitäisi voida varmistaa nopea ja tehokas reagointi ja parantaa asianomaisten osapuolten ja etenkin toimivaltaisten viranomaisten ja sidosryhmien toimien koordinoitua.
- (72) Jotta valmiussuunnitelmien käyttökelpoisuus todellisissa hätätilanteissa voidaan varmistaa, on olennaisen tärkeää harjoitella tilanteita ja testata järjestelmien toimivuutta. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava simulaatioharjoituksia yhteistyössä naapureinaan olevien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos tämä on toteutettavissa ja tarkoituksenmukaista.
- (73) Valmiussuunnitelmien ja simulaatioharjoitusten täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa kyseisten suunnitelmien ja harjoitusten käytännön toteutusta koskevat säännöt.
- (74) Eläinlääkkeillä, kuten rokotteilla, hyperimmuuneilla seerumeilla ja mikrobilääkkeillä, on tärkeä merkitys tarttuvien eläintautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa. Eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa korostetaan etenkin rokotteiden merkitystä eläintautien ennaltaehkäisyssä, torjunnan ja hävittämisen välineenä.
- (75) Joidenkin tarttuvien eläintautien torjuntastrategioissa kuitenkin edellytetään tiettyjen eläinlääkkeiden käytön kieltämistä tai rajoittamista, koska ne häiritsevät näiden strategioiden vaikuttavuutta. Esimerkiksi hyperimmuunit seerumit tai mikrobilääkkeet saattavat peittää taudin oireet, tehdä taudinaiheuttajan havaitsemisen mahdottomaksi tai vaikeuttaa nopean diagnoosin ja erotusdiagnoosin tekemistä ja vaarantaa siten taudin virheettömän havaitsemisen.
- (76) Eri luetteloitujen tautien torjuntastrategiat voivat kuitenkin vaihdella merkittävästi. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä eläinlääkkeiden käyttöä koskevista säännöistä luetteloitujen tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä yhdenmukaistetuista kriteereistä päätettäessä, käytetäänkö rokotteita, hyperimmuuneja seerumeja ja mikrobilääkkeitä ja miten niitä käytetään. Jotta varmistetaan joustava lähestymistapa ja otetaan huomioon eri luetteloitujen tautien erityispiirteet ja vaikuttavien hoitojen saatavuus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan

unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjen luetteloitujen tautien torjunnan yhteydessä käytettävien tiettyjen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia rajoituksia, kieltoja tai velvoitteita. Kiireellisissä tapauksissa ja sellaisten kehittymässä olevien riskien torjumiseksi, joilla saattaa olla tuhoisat seuraukset eläinten terveydelle tai kansanterveydelle, taloudelle, yhteiskunnalle tai ympäristölle, tällaiset toimenpiteet pitäisi voida hyväksyä kiireellistä menettelyä noudattaen.

- (77) Asiakirjan ”Expert opinion on vaccine and/or diagnostic banks for major animal diseases”²⁵ (asiantuntijalausunto tärkeimpien eläintautien rokotepankeista ja/tai diagnostisista pankeista) päätelmien seurauksena myös unionille ja jäsenvaltioille pitäisi antaa mahdollisuus perustaa antigeeni- ja rokotevarantoja sekä diagnostisten reagenssien varantoja niiden luetteloitujen tautien osalta, jotka aiheuttavat vakavan uhan eläinten terveydelle tai kansanterveydelle. Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien perustaminen edistäisi eläinten terveyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista mahdollistamalla nopean ja vaikuttavan reagoinnin, kun niiden resursseja tarvitaan, ja merkitsisi rajallisten resurssien tehokasta käyttöä.
- (78) Nopean ja tehokkaan reagoinnin varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisten pankkien hallinnointia ja niiden toimintaan sovellettavia turvallisuusstandardeja ja -vaatimuksia. Tässä asetuksessa ei kuitenkaan pitäisi säätää tällaisten tautien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden, kuten rokottamisen, rahoitusta koskevista säännöistä.
- (79) Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien ensisijaista käyttöä koskevat kriteerit olisi vahvistettava tehokkaan jakelun varmistamiseksi hätätilanteissa.
- (80) Tiettyjä unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevia yksityiskohtaisia tietoja olisi bioterrorismiin ja agroterrorismiin liittyvistä turvallisuussyistä käsiteltävä luottamuksellisina, ja niiden julkaiseminen olisi kiellettävä.
- (81) Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien hallinnointia koskevien yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää yksityiskohtaiset säännöt siitä, mitä biologisia aineita kyseisissä pankeissa on oltava ja minkä tautien varalta, sekä rokotteiden, antigeenien ja diagnostisten reagenssien toimituksia, määriä, varastointia ja jakelua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyyn liittyvistä ja teknisistä vaatimuksista sekä komissiolle toimitettavien tietojen sisällöstä ja toimitustiheydestä.
- (82) Sellaisen luetteloidun taudin taudinpurkauksen esiintyessä, jonka katsotaan aiheuttavan suuren riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle unionissa, on tarpeen toteuttaa välittömiä taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen luetteloidun taudin hävittämiseksi ja eläinten terveyden ja kansanterveyden sekä asianomaisten alojen suojelemiseksi.

²⁵ Asiakirja SANCO/7070/2010.

- (83) Toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien olisi vastattava ensisijaisesti tarttuvien eläintautien torjunnasta ja niiden leviämisen ehkäisemisestä. Heidän olisi ryhdyttävä välittömiin toimiin, kun helposti leviävää tartuntatautia epäillään tai sen esiintyminen vahvistetaan.
- (84) Toimivaltaisen viranomaisen olisi vastattava niiden ensivaiheen tutkimusten käynnistämisestä, joilla vahvistetaan tai suljetaan pois sellaisen helposti leviävän tartuntataudin taudinpurkaus, jonka katsotaan aiheuttavan suuren riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle unionissa.
- (85) Toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava käyttöön alustavat taudintorjuntatoimenpiteet ehkäistäkseen luetteloidun taudin mahdollisen leviämisen ja tehtävä epidemiologinen selvitys.
- (86) Heti kun luetteloidun taudin esiintyminen on vahvistettu, toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava tarpeelliset taudintorjuntatoimenpiteet, joihin kuuluu tarvittaessa rajoitusvyöhykkeiden perustaminen, kyseisen taudin hävittämiseksi ja sen edelleen leviämisen ehkäisemiseksi.
- (87) Luetteloidun taudin esiintyminen luonnonvaraisissa eläimissä saattaa aiheuttaa riskin kansanterveydelle ja pidettävien eläinten terveydelle. Sen vuoksi olisi vahvistettava tarvittaessa luonnonvaraisiin eläimiin sovellettavien taudintorjunta- ja hävittämistoimenpiteiden erityissäännöt.
- (88) Niiden luetteloitujen tautien osalta, jotka eivät ole helposti tarttuvia ja joihin sovelletaan pakollista hävittämistä, olisi toteutettava taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisten luetteloitujen tautien leviämisen ehkäisemiseksi varsinkin tartunnoista vapailla alueilla. Nämä toimenpiteet voivat kuitenkin olla rajoitetumpia tai erilaisia verrattuna kaikkein vaarallisimpiin luetteloituihin tauteihin sovellettaviin toimenpiteisiin. Sen vuoksi tässä asetuksessa pitäisi säätää kyseisiä tauteja koskevista erityissäännöistä. Myös vapaaehtoista hävittämisohjelmaa täytäntöön panevien jäsenvaltioiden olisi toteutettava tällaiset taudintorjuntatoimenpiteet. Taudintorjuntatoimenpiteiden olisi kuitenkin oltava tasoltaan ja tehokkuudeltaan oikeasuhteisia, ja niissä olisi otettava huomioon kyseessä olevan luetteloidun taudin ominaispiirteet, levinneisyys ja merkitys asianomaiselle jäsenvaltiolle ja koko unionille.
- (89) Jotta varmistetaan toimijoiden, lemmikkieläinten pitäjien ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttama tässä asetuksessa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen ja ottaen huomioon tiettyjä luetteloituja tauteja koskevien taudintorjuntatoimenpiteiden erityispiirteet ja niihin liittyvät riskit, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista taudintorjuntatoimenpiteistä epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä tai vahvistettaessa luetteloidun taudin esiintyminen pitopaikoissa, muissa paikoissa ja rajoitusvyöhykkeillä.
- (90) Jotta varmistetaan komission mahdollisuus hyväksyä väliaikaisia taudintorjuntatoimenpiteitä tapauksessa, jolloin tässä asetuksessa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia kyseessä olevan

riskin torjumiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia taudintorjuntatoimenpiteitä.

- (91) Tiettyjen maaeläimiä pitävien tai sukusoluja ja alkioita käsittelevien tai kuljettavien pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteröinti on tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa riittävää seuranta- ja ehkäistä, torjua ja hävittää tarttuvia eläintauteja.
- (92) Jos tiettyntyyppinen maaeläimiä pitävä tai sukusoluja ja alkioita käsittelevä tai varastoiva pitopaikka aiheuttaa erityisen eläinten terveysriskin, siihen olisi sovellettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.
- (93) Jotta vältetään etenkin pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) aiheutuvat perusteettomat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset, jäsenvaltioille olisi sallittava joustavuutta mukauttaa rekisteröinti- ja hyväksyntäjärjestelmänsä paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja tuotantomalleihin.
- (94) Hallinnollisen rasitteen keventämiseksi rekisteröinnit ja hyväksynnit olisi soveltuviissa tapauksissa sisällytettävä rekisteröinti- ja hyväksyntäjärjestelmään, jonka jäsenvaltio on mahdollisesti jo perustanut muita tarkoituksia varten.
- (95) Toimijoilla on ensikäden tietoa hoitamisesta eläimistä. Sen vuoksi heidän olisi pidettävä yllä ajantasaisia rekisteritietoja, joita tarvitaan luetteloidun taudin esiintyessä eläinten terveydentilan arviointia, jäljitettävyyttä ja epidemiologista selvitystä varten. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava tutustua helposti näihin kirjattuihin tietoihin.
- (96) Toimivaltaisen viranomaisen olisi rekisteröitävä pitopaikkoja ja kuljettajia sekä hyväksyttävä pitopaikkoja koskevien ajantasaisten tietojen julkisen saatavuuden varmistamiseksi perustettava ja pidettävä yllä kyseisten pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteriä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pitopaikkojen ja kuljettajien rekistereissä olevia tietoja ja kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksia kirjattavien tietojen osalta, kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksista myönnettäviä poikkeuksia sekä sukusoluja ja alkioita koskevia erityisiä lisävaatimuksia.
- (97) Jotta varmistetaan tässä asetuksessa vahvistettujen, pitopaikkojen rekisteröintiä ja hyväksyntää, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä rekistereitä koskevien vaatimusten täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tiedonantovelvoitteita koskevista säännöistä, poikkeuksista ja muista säännöistä sekä rekisterien ja kirjattujen tietojen muodosta ja toiminnallisista eritelmistä.
- (98) Toimiva jäljitettävyyden on keskeisen tärkeää taudintorjuntapolitiikassa. Tässä asetuksessa säädettyjen tautien ennaltaehkäisy- ja torjuntasääntöjen tehokkaan täytäntöönpanon helpottamiseksi käytössä olisi oltava pidettävien maaeläinten eri lajeille sekä sukusoluille ja alkiolle soveltuvat tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset. Lisäksi on tärkeää säätää mahdollisuudesta perustaa tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä niitä lajeja varten, joiden osalta tällaista järjestelmää ei nykyisin ole, tai jos muuttuvat olosuhteet ja riskit sitä edellyttävät.

- (99) Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sujuvan toiminnan takaamiseksi ja jäljitettävyyden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tietokantoihin liittyviä velvoitteita, toimivaltaisen viranomaisen nimeämistä, eri eläinlajeja koskevia yksityiskohtaisia tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia ja asiakirjoja.
- (100) On aiheellista vähentää hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia ja säätää järjestelmän joustavuudesta olosuhteissa, joissa jäljitettävyyden vaatimukset voidaan täyttää muilla tavoin kuin tässä asetuksessa säädetyillä keinoilla. Näin ollen komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksista myönnettäviä poikkeuksia.
- (101) Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän ja jäljitettävyyden täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, jotka koskevat tietokantojen teknisiä eritelmiä, tunnistuskeinoja, asiakirjoja ja niiden muotoa, määräaikoja sekä tällaisista järjestelmistä myönnettävien poikkeusten kriteerejä.
- (102) Taudin mahdollisesti tartuttavien eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevat rajoitukset ovat tärkeä väline tarttuvan eläintaudin kulkeutumisen ja leviämisen ehkäisyssä. Eläinten ja tuotteiden siirto rajoituksilla saattaa kuitenkin olla vakava taloudellinen vaikutus, ja ne voivat häiritä sisämarkkinoiden toimintaa. Tällaisia rajoituksia pitäisi siksi asettaa ainoastaan silloin, kun se on tarpeellista ja oikeassa suhteessa riskeihin. Tämä lähestymistapa on SPS-sopimuksen periaatteiden ja OIE:n kansainvälisten standardien mukainen.
- (103) Kaikkiin eläinten siirtoihin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä yleisiä vaatimuksia, kuten kieltoa siirtää eläimiä pitopaikasta, jossa esiintyy epätavallista kuolleisuutta tai muita taudin oireita, joiden syytä ei ole määritetty, tai kuljetuksen aikana sovellettavia taudinehkäisyvaatimuksia.
- (104) Nykyisellään unionin lainsäädännössä säädetyssä maaeläinten siirtoja koskevassa sääntelykehyksessä vahvistetaan yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat ensisijaisesti maaeläinten ja tuotteiden siirtoja jäsenvaltioiden välillä, ja siinä jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi määrittää niiden alueen sisällä tapahtuvia siirtoja koskevat tarpeelliset vaatimukset. Eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa vertailtiin laajasti nykyistä tilannetta ja vaihtoehtoa, jossa myös jäsenvaltioiden sisäisiin siirtoihin sovellettavat säännöt yhdenmukaistettaisiin unionin tasolla. Johtopäätöksenä oli, että nykyinen lähestymistapa säilytettäisiin, koska kaikkien siirtojen täysimääräinen yhdenmukaistaminen olisi hyvin monimutkaista, eivätkä jäsenvaltioiden välisten siirtojen helpottamisesta saatavat hyödyt ylitä kielteisiä vaikutuksia, joita tällä saattaisi olla tautientorjuntakykyyn.
- (105) Jäsenvaltioiden välillä siirrettäviin eläimiin sovelletaan eläinten terveyttä koskevia perusvaatimuksia. Eläimiä ei etenkään saa siirtää pitopaikoista, joissa esiintyy epätavallista kuolleisuutta tai muita taudin oireita, joiden syytä ei ole määritetty. Kuitenkin sellaisen kuolleisuuden, vaikkakin epätavallisen, joka liittyy tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta 22 päivänä syyskuuta 2010 annetun

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU²⁶ mukaisesti hyväksytyihin tieteellisiin toimenpiteisiin ja joka ei johdu luetteloitujen tautien tartunnasta, ei pitäisi olla syynä siihen, että tieteellisiin tutkimuksiin tarkoitettujen eläinten siirrot estetään.

- (106) Tässä asetuksessa olisi kuitenkin säädettävä joustavuudesta helpottaa niiden maaeläinlajien ja -luokkien siirtoja, joiden osalta luetteloitujen tautien leviämiskäsi jäsenvaltioiden välillä on pieni. Lisäksi olisi säädettävä uusista poikkeusmahdollisuuksista tapauksissa, joissa jäsenvaltiot tai toimijat ovat onnistuneesti toteuttaneet vaihtoehtoisia riskinvähentämistoimenpiteitä, kuten korkeatasoisia bioturvaamistoimia tai tehokkaita seurantajärjestelmiä.
- (107) Sorkka- ja kavioläimet ja siipikarja ovat taloudellisesti hyvin merkittäviä eläinlajien ryhmiä, ja niihin sovelletaan siirtovaatimuksia, joista säädetään ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä; nämä säädökset ovat eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/432/ETY²⁷, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/68/ETY²⁸, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 30 päivänä marraskuuta 2009 annettu neuvoston direktiivi 2009/156/EY²⁹, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 30 päivänä marraskuuta 2009 annettu neuvoston direktiivi 2009/158/EY³⁰ ja eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkuiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kun niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/65/ETY³¹ osittain. Tässä asetuksessa olisi säädettävä kyseisten lajien siirtoja koskevista keskeisistä säännöistä. Yksityiskohtaisia vaatimuksia, jotka liittyvät lähinnä tauteihin, joita eri eläinlajit tai -luokat voivat levittää, olisi säänneltävä myöhemmin annettavilla komission säädöksillä, joissa otetaan huomioon kyseisten tautien ja eläinlajien ja -luokkien erityispiirteet.
- (108) Koska sorkka- ja kavioläinten ja siipikarjan kokoamiset aiheuttavat erityisen suuren tautiriskin, tässä asetuksessa on aiheellista vahvistaa erityiset säännöt kokoamisissa mukana olevien eläinten terveyden suojelemiseksi ja tarttuvien eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi.
- (109) Luetteloiduista taudeista ja luetteloiduista lajeista riippuen on tarpeen säätää erityiset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan tiettyihin muihin eläinlajeihin kuin pidettäviin sorkka- ja kavioläimiin ja siipikarjaan kuuluviin lajeihin. Näitä lajeja koskevat säännöt on vahvistettu myös ennen tätä asetusta sovelletussa sääntelykehyksessä ja erityisesti direktiivissä 92/65/ETY. Kyseisessä

²⁶ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.

²⁷ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977.

²⁸ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

²⁹ EUVL L 192, 23.7.2010, s. 1.

³⁰ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 74.

³¹ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

direktiivissä vahvistetaan erityiset siirtoja koskevat säännöt, joita sovelletaan eläinlajeihin, esimerkiksi mehiläisiin, kimalaisiin, apinoihin, koiriin ja kissoihin, ja näin ollen tässä asetuksessa olisi säädettävä oikeusperustasta, jonka nojalla voidaan hyväksyä delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisten eläinlajien siirtoja koskevat erityiset säännöt.

- (110) Suljetuissa pitopaikoissa, joita käytetään yleensä laboratorio- tai eläintarhaeläinten pitämiseen, on tavallisesti korkea bioturvaamisen taso sekä suotuisa ja tarkasti valvottu terveystilanne, ja niistä siirretään vähemmän eläimiä tai siirtoja tehdään ainoastaan sisäisesti niiden välillä. Suljetun pitopaikan asema, jota toimijat voivat hakea, otettiin käyttöön direktiivillä 92/65/ETY, jossa säädettiin hyväksytyihin yhteisöihin, laitoksiin ja keskuksiin sovellettavista hyväksyntä- ja siirtovaatimuksista. Kyseisessä järjestelmässä pitopaikat voivat vähäisemmin siirtovaatimuksin vaihtaa keskenään eläimiä, ja samalla annetaan sisäiset terveystakuut suljettujen pitopaikkojen välillä. Toimijat ovat laajalti hyväksyneet järjestelmän ja sitä on käytetty vapaaehtois pohjalta. Sen vuoksi tässä asetuksessa on aiheellista säilyttää suljetun pitopaikan käsite ja vahvistaa näiden pitopaikkojen välisiä siirtoja koskevat säännöt.
- (111) Eläimiä, jotka eivät täytä tässä asetuksessa säädettyjä yleisiä eläinten terveysvaatimuksia ja jotka aiheuttavat kohonneen terveysriskin eläimille, saattaa olla tarpeen siirtää tieteellisiä tarkoituksia varten, esimerkiksi diagnostisiin tarkoituksiin ja etenkin direktiivin 2010/63/EU mukaisesti hyväksytyihin tarkoituksiin. Tässä asetuksessa ei pitäisi estää tai perusteettomasti rajoittaa kyseisiä siirtoja, koska se haittaisi muutoin sallittuja tieteellisiä toimia ja viivyttäisi tieteen edistystä. On kuitenkin tärkeää, että tässä asetuksessa säädetään säännöt sen varmistamiseksi, että kyseisten eläinten siirrot tehdään turvallisesti.
- (112) Sirkuseläinten, eläintarhoissa pidettävien ja näyttelyihin tarkoitettujen eläinten sekä joidenkin muiden eläinten siirtokäytännöt poikkeavat usein muiden pidettävien lajien siirtokäytännöistä. Mukautettaessa tällaisten eläinten siirtoihin sovellettavia unionin sääntöjä olisi tarkasteltava niiden erityisnäkökohtia ja otettava huomioon erityiset riskit ja vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet.
- (113) Jotta varmistetaan tämän asetuksen johdanto-osan 102–112 kappaleen tavoitteiden täyttyminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudinehkäisytoimenpiteitä kuljetuksen aikana, tiettyjen eläinlajien siirtoihin sovellettavia erityissääntöjä sekä erityisolosuhteita, kuten eläinten kokoamista tai lähetysten hylkäämistä, sekä muuntotyyppejä siirtoja, esimerkiksi tieteellisiin tarkoituksiin tehtäviä siirtoja, koskevia erityisvaatimuksia tai poikkeuksia.
- (114) Jotta erityissääntöjä voidaan vahvistaa siirroille, joiden osalta siirtosäännöt eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia tietyn taudin leviämisen estämiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia siirtoihin sovellettavia sääntöjä.
- (115) Pidettävien maaeläinten, joita siirretään jäsenvaltioiden välillä, olisi oltava tällaisiin siirtoihin sovellettavien vaatimusten mukaisia. Tavallista suuremman taloudellisen terveysriskin aiheuttavien lajien mukana olisi oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä eläinten terveystodistus.

- (116) Siinä määrin kuin on teknisesti, taloudellisesti ja käytännön kannalta mahdollista, teknologian edistystä olisi hyödynnettävä toimijoille ja toimivaltaiselle viranomaiselle todentamisesta ja ilmoittamisesta koituvan hallinnollisen rasitteen keventämiseksi korvaamalla paperimuotoiset asiakirjat tietotekniikkaa hyödyntäen ja helpottamalla ilmoittamisenmenettelyjä ja käyttämällä niitä mahdollisimman monissa tapauksissa useaan tarkoitukseen.
- (117) Jos toimivaltaisen viranomaisen myöntämää eläinten terveystodistusta ei vaadita, eläimiä toiseen jäsenvaltioon siirtävän toimijan olisi annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja, jossa vahvistetaan, että kyseiset eläimet täyttävät tässä asetuksessa säädetty siirtovaatimukset.
- (118) Jotta varmistetaan tämän asetuksen johdanto-osan 115, 116 ja 117 kappaleessa tarkoitettujen tavoitteiden täytyminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinten terveystodistusten sisältöön sovellettavia sääntöjä, tiedonantovelvoitteita ja poikkeuksia eläinten terveyden todentamista koskevista vaatimuksista, todentamiseen sovellettavia erityisiä sääntöjä sekä virkaeläinlääkärien velvoitetta suorittaa asiaankuuluvat tarkastukset ennen eläinten terveystodistuksen allekirjoittamista.
- (119) Ilmoittaminen eläinten sekä sukusolujen ja alkioden siirroista jäsenvaltioiden välillä ja joissain tapauksissa myös jäsenvaltioiden sisällä on olennaisen tärkeää eläinten sekä sukusolujen ja alkioden jäljitettävyyden varmistamiseksi, kun tällaisilla siirroilla voi olla yhteys tarttuvien eläintautien leviämisiin. Sen vuoksi näistä siirroista olisi ilmoitettava ja tiedot olisi kirjattava ja säilytettävä. Tätä tarkoitusta varten olisi käytettävä IMSOC-järjestelmää, josta säädetään virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä, kasvien lisäysaineistoa ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009 ja 1107/2009, asetusten (EU) N:o 1151/2012, [...] /2013 ja direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY, 2008/120/EY ja 2009/128/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o xxx/xxx³² [Publications office] (virallista valvontaa koskeva asetus) 130 artiklan 1 kohdassa.
- (120) Jotta varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen eläinten terveyden todentamista ja siirroista ilmoittamista koskevien sääntöjen soveltamisen yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, jotka koskevat eläinten terveystodistusten malleja, omaa ilmoitusta koskevia asiakirjoja sekä maa- ja vesieläinten, sukusolujen ja alkioden ja soveltuviissa tapauksissa myös eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevien ilmoitusten muotoa ja määräaikoja.
- (121) Lemmikkieläinten siirtojen erityisluonne verrattuna muiden pidettävien eläinten siirtoihin aiheuttaa selkeästi erilaisen eläinten terveyteen liittyvän riskin. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä kyseisiin siirtoihin sovellettavista säännöistä. Jotta varmistetaan, että lemmikkieläimet eivät aiheuta merkittävää tarttuvien eläintautien

³² EUVL L ..., ..., s. ...

leviämisriskiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä kyseisten eläinten siirtoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Jotta varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen lemmikkieläinten siirtoja koskevien vaatimusten täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, joita sovelletaan tällaisten siirtojen yhteydessä toteutettaviin taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteisiin.

- (122) Luonnonvaraiset eläimet voivat eri syistä aiheuttaa riskin eläinten terveydelle ja kansanterveydelle, jos niitä siirretään pitopaikkoihin tai ympäristöstä toiseen. Tarttuvien eläintautien leviämisen välttämiseksi näiden eläinten siirtojen yhteydessä voi olla tarpeen toteuttaa asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Jotta varmistetaan, että luonnonvaraiset eläimet eivät aiheuta merkittävää tarttuvien eläintautien leviämisriskiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä luonnonvaraisten maaeläinten siirtoja koskevista lisävaatimuksista.
- (123) Sukusolut ja alkiot voivat aiheuttaa eläville eläimille samanlaisen tarttuvien eläintautien leviämisriskin. Lisäksi niiden tuotannossa on erityispiirteitä, jotka liittyvät jalostuseläimiä koskeviin suuriin terveysvaatimuksiin ja jotka edellyttävät luovuttajaeläimiin sovellettavia tiukempia tai erityisiä eläinten terveysvaatimuksia. Jotta varmistetaan sukusolujen ja alkioden turvalliset siirrot ja niiltä edellytetyt tiukat terveysstandardit ja jotta otetaan huomioon jotkin erityiset käyttötarkoitukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tiettyjen eläinlajien sukusolujen ja alkioden siirtoihin sovellettavista yksityiskohtaisista vaatimuksista, jotka koskevat esimerkiksi niiden siirtoja tieteellisiin tarkoituksiin sekä poikkeuksia eläinten terveyden todentamista koskevasta velvoitteesta.
- (124) Eläinperäiset tuotteet saattavat aiheuttaa tarttuvien eläintautien leviämisriskin. Unionin lainsäädännössä säädetyillä eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavilla elintarviketurvallisuusvaatimuksilla varmistetaan hyvät hygieniakäytännöt ja vähennetään tällaisten tuotteiden aiheuttamia riskejä eläinten terveydelle. Tässä asetuksessa olisi kuitenkin säädettävä tietyissä tapauksissa toteutettavista eläinten terveyttä koskevista erityistoimenpiteistä, kuten taudintorjuntatoimenpiteistä ja kiireellisistä toimenpiteistä, jotta varmistetaan, että eläintaudit eivät leviä eläinperäisten tuotteiden välityksellä. Eläinperäisten tuotteiden turvallisten siirtojen varmistamiseksi tällaisissa tapauksissa komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä toteutettaviin taudintorjuntatoimenpiteisiin sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, eläinten terveyden todentamiseen liittyviä velvollisuuksia ja poikkeuksia kyseisistä säännöistä, jos poikkeukset ovat siirtoihin sisältyvän riskin ja riskinvähentämistoimenpiteiden osalta mahdollisia.
- (125) Jos jäsenvaltiot toteuttavat eläinten ja sukusolujen ja alkioden siirtoja koskevia kansallisia toimenpiteitä tai päättävät toteuttaa kansallisia toimenpiteitä rajoittaakseen

muiden tarttuvien eläntautien kuin luetteloitujen tautien vaikutuksia alueellaan, kyseisten kansallisten toimenpiteiden ei pitäisi olla ristiriidassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen sisämarkkinasääntöjen kanssa. Näin ollen on aiheellista vahvistaa tällaisten kansallisten toimenpiteiden puitteet ja varmistaa, että toimenpiteet pysyvät unionin lainsäädännössä säädetyissä rajoissa.

- (126) Toimivaltaisilla viranomaisilla tulisi vesiviljelypitopaikkojen rekisteröinnin ja hyväksymisen yhteydessä olla mahdollisuus harjoittaa riittävää seurantaa ja ehkäistä, torjua ja hävittää tarttuvia eläintauteja. Direktiivin 2006/88/EY mukaisesti kaikilla vesieläimiä siirtävillä pitopaikoilla on oltava lupa. Tällainen hyväksyntäjärjestelmä olisi säilytettävä tässä asetuksessa riippumatta siitä, että joissain EU:n virallisissa kielissä tämän asetuksen mukaisesta hyväksyntäjärjestelmästä käytetään eri nimitystä kuin direktiivissä 2006/88/EY.
- (127) Taudintorjuntatoimenpiteiden kohteena olevien vesiviljelyeläinten teurastus ja jalostaminen voivat levittää tarttuvia eläintauteja muun muassa sen seurauksena, että jalostustoimintaa harjoittavista pitopaikoista päästetään taudinaiheuttajia sisältäviä jätevesiä. Sen vuoksi on tärkeää hyväksyä jalostustoimintaa harjoittavat pitopaikat, jotka suorittavat teurastuksen ja jalostuksen edellyttämät riskinvähentämistoimenpiteet. Näin ollen tässä asetuksessa olisi säädettävä vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten hyväksymisestä.
- (128) Toimivaltaisen viranomaisen olisi rekisteröitä ja hyväksyttävä pitopaikkoja koskevien ajantasaisten tietojen julkisen saatavuuden varmistamiseksi perustettava ja pidettävä yllä kyseisten pitopaikkojen rekisteriä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vesiviljelypitopaikkojen rekistereihin sisällytettäviä tietoja sekä vesiviljelypitopaikkoihin ja kuljettajiin sovellettavia kirjaamisvaatimuksia.
- (129) Jotta varmistetaan tässä asetuksessa vahvistettujen, vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten rekisteröintiä ja hyväksymistä, niitä koskevien tietojen kirjaamista ja säilyttämistä ja pitopaikkojen ja laitosten rekistereitä koskevien sääntöjen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tiedonantovelvoitteita koskevista säännöistä, poikkeuksista ja muista täytäntöönpanosäännöistä sekä rekisterien ja kirjattujen tietojen muodosta ja toiminnallisista eritelmistä.
- (130) Koska useimmissa tapauksissa vesieläimiä ei ole mahdollista tunnistaa yksilöittäin, vesiviljelypitopaikkojen, vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten ja kuljettajien suorittama tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen on keskeisen tärkeää varmistettaessa vesieläinten jäljitettävyys. Kirjatut tiedot ovat tärkeitä myös näiden pitopaikkojen ja elintarvikelaitosten terveystilanteen seurannan kannalta.
- (131) Samoin kuin maaeläinten kohdalla vesieläinten siirroille on tarpeen vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt, mukaan luettuna myös eläinten terveyden todentamista ja siirroista ilmoittamista koskevat säännöt.
- (132) Direktiivissä 2006/88/EY säädetään vesieläinten siirtoja koskevista säännöistä, joita sovelletaan sekä jäsenvaltioiden sisäisiin että niiden välisiin siirtoihin. Vesieläinten

siirtoja koskevissa säännöissä määrävänä tekijänä on kohteena olevan jäsenvaltion, vyöhykkeen ja lokeron terveystilanne luetteloitujen tautien osalta.

- (133) Myös tässä asetuksessa olisi säädettävä tällaisesta järjestelmästä. Sitä olisi kuitenkin joissain määrin mukautettava ja tehtävä joustavammaksi, jotta jäsenvaltioita kannustetaan parantamaan vesieläinpopulaatioidensa terveydentilaa.
- (134) Vesieläinten siirtojen valvonnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kuljetukseen sovellettavia taudinehkäisytoimenpiteitä, erityissääntöjä tiettyjen vesieläinluokkien eri tarkoituksiin tapahtuviin siirtoihin, erityisvaatimuksia tai poikkeuksia tiettytyyppeihin siirtoihin, kuten tieteellisiin tarkoituksiin tapahtuviin siirtoihin, sekä luonnonvaraisten vesieläinten siirtoja koskevia lisävaatimuksia.
- (135) Jotta varmistetaan mahdollisuus vahvistaa väliaikaisia poikkeuksia ja erityissääntöjä vesieläinten siirroille, joiden osalta tässä asetuksessa säädetyt siirtosäännöt eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia tietyn luetteloidun taudin leviämisen rajoittamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia siirtoihin sovellettavia sääntöjä tai poikkeuksia.
- (136) Unionin vesiviljelytuotanto on lajien ja tuotantojärjestelmien osalta äärimmäisen monipuolista, ja monipuolisuus kasvaa edelleen nopeasti. Tämä saattaa merkitä sitä, että jäsenvaltioiden tasolla on toteutettava kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat muita tauteja kuin tämän asetuksen mukaisesti luetteloiduiksi taudeiksi katsottavia tauteja. Tällaisten kansallisten toimenpiteiden olisi kuitenkin oltava perusteltuja, välttämättömiä ja oikeasuhteisia asetettuihin tavoitteisiin nähden. Niiden ei myöskään pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden välisiin siirtoihin, ellei se ole tarpeen taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai taudin leviämisen torjumiseksi. Jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttavat kansalliset toimenpiteet olisi hyväksyttävä ja niitä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen unionin tasolla.
- (137) Nykyisellään luetteloidut taudit koskevat vain hyvin rajoitetusti muita eläinlajeja kuin tässä asetuksessa maa- tai vesieläimiksi määriteltyjä lajeja, muun muassa matelijoita, sammakkoeläimiä ja hyönteisiä. Sen vuoksi ei ole aiheellista vaatia, että kaikkia tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kyseisiin eläimiin. Jos kuitenkin muita kuin maa- ja vesieläinlajeja koskeva tauti olisi luetteloitava, tämän asetuksen asiaanliittyviä vaatimuksia olisi sovellettava kyseisiin lajeihin riittävien ja oikeasuhteisten taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamisen varmistamiseksi.
- (138) Jotta varmistetaan mahdollisuus säätää siirtoja koskevista säännöistä, joita sovelletaan kyseisiin eläimiin, joita ei tämän asetuksen mukaisesti määritellä maa- tai vesieläimiksi, ja niistä saataviin sukuoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin, kun riskit sitä edellyttävät, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pitopaikkojen rekisteröintiä ja hyväksymistä, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä, rekistereitä, tunnistamista, rekisteröintiä ja jäljitettävyyttä, siirtoja koskevia vaatimuksia, eläinten terveyden todentamista ja omaa ilmoitusta sekä kyseisten lajien eläinten, sukuolujen ja alkoiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevia ilmoittamisvelvoitteita.

- (139) Niitä tapauksia varten, joissa on tarpeen varmistaa kyseisiin muihin eläinlajeihin sekä niistä saataviin sukuoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää kyseisiä vaatimuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (140) Jotta ehkäistään luetteloitujen tautien ja uusien tautien kulkeutuminen unioniin, olisi oltava käytössä toimivat säännöt, joita sovelletaan tällaisia tauteja mahdollisesti tartuttavien eläinten, munasolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapumiseen unioniin.
- (141) Eläinten ja tuotteiden unioniin saapumista koskevien vaatimusten tulisi vastata unionin sisällä tapahtuviin, samaan luokkaan ja lajiin ja samaan käyttötarkoitukseen kuuluvien eläinten ja tuotteiden siirtoihin sovellettavia vaatimuksia.
- (142) Jotta varmistetaan, että kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tulevat eläimet, munasolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet ovat sellaisten eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisia, jotka antavat unionin lainsäädännössä säädettyjä takeita vastaavat takeet, on olennaisen tärkeää, että unioniin vievien kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat ne asianmukaisesti. Tarvittaessa alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen terveystilanne olisi todennettava, ennen kuin tällaisten eläinten, munasolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen hyväksytään. Vastaavasti ainoastaan niiden kolmansien maiden ja alueiden, jotka voivat osoittaa täyttävänsä eläinten ja tuotteiden unioniin saapumiseen sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, pitäisi voida viedä unioniin ja olla luetteloituja tähän tarkoitukseen.
- (143) Ennen tämän asetuksen hyväksymispäivää hyväksytyissä unionin säädöksissä ei ole joidenkin eläinlajien ja -luokkien, munasolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden osalta vahvistettu unionin luetteloita kolmansista maista ja alueista, joista tulo unioniin on sallittu. Tällaisissa tapauksissa ja kunnes tämän asetuksen nojalla vahvistettavat säännöt hyväksytään, jäsenvaltioiden pitäisi voida päättää, mistä maista ja alueilta kyseisiä eläimiä, sukuoluja ja alkioita ja eläinperäisiä tuotteita voidaan sallia saapuvan niiden alueelle. Näin päättäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon tässä asetuksessa säädetyt kolmansia maita ja alueita koskeviin unionin luetteloihin sovellettavat kriteerit.
- (144) Jotta varmistetaan, että tässä asetuksessa säädettyjä eläinten terveyttä koskevia unioniin saapumiseen sovellettavia vaatimuksia noudatetaan ja että ne ovat OIE:n eläinten terveyttä koskevien säännösten periaatteiden mukaisia, kaikkien unioniin saapuvien eläinten, munasolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden mukana olisi oltava alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä eläinten terveystodistus, jossa vahvistetaan kaikkien unioniin saapumiseen sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten täyttyvän. Vähäisen eläinten terveyteen liittyvän riskin aiheuttavien hyödykkeiden osalta olisi kuitenkin sallittava poikkeus tästä säännöstä.
- (145) Eläinten terveystodistuksia voidaan käyttää sellaisenaan, mutta unionin lainsäädännössä edellytetään usein todentamista muita tarkoituksia varten, kuten todistamaan, että eläimet tai tuotteet ovat kansanterveyttä tai eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisia. Tämä on otettava huomioon. Hallinnollisten

rasitteiden ja kustannusten minimoimiseksi tällaisten eläinten terveystodistusten pitäisi voida sisältää myös tiedot, joita edellytetään muussa elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevassa unionin lainsäädännössä.

- (146) Taudit saattavat levitä muillakin tavoin kuin eläinten, sukusolujen ja alkioiden, eläinperäisten tuotteiden, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja johdettujen tuotteiden välityksellä. Myös esimerkiksi tartunnan saaneiden eläinten kanssa kosketuksissa olleet ajoneuvot, kuljetuskontit, heinät, oljet, kasvituotteet, materiaalit ja laitteet saattavat levittää tauteja. Toimenpiteitä olisi toteutettava tarvittaessa, jotta ehkäistään kyseisillä tavoilla syntyvät tartuntareitit.
- (147) Unioniin saapumiseen sovellettavien vaatimusten asianmukaisen yksityiskohtaisuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kolmansien maiden ja alueiden luetteloihin merkitsemiseen sovellettavien kriteerien täydentämistä ja muuttamista, kriteerejä luetteloon sisällyttämisen peruuttamiselle väliaikaisesti tai kokonaan, kolmansissa maissa ja kolmansilla alueilla olevien pitopaikkojen hyväksymissäntöjen täydentämistä ja poikkeuksia, kolmansista maista ja kolmansilta alueilta unioniin saapuviin lähetyksiin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, eläinten terveystodistusten sisältöä sekä sellaisiin taudinaiheuttajiin, muihin materiaaleihin, kuljetusvälineisiin ja laitteisiin liittyviä eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joiden välityksellä eläintaudit saattavat levitä.
- (148) Jotta varmistetaan, että unioniin saapumisen yhteydessä eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetyksiin sovellettavien vaatimusten täytäntöönpanon edellytykset ovat yhdenmukaiset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää muun muassa niiden kolmansien maiden ja alueiden luettelosta, joiden osalta eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu, sekä eläinten terveystodistusten malleista.
- (149) Kokemus on osoittanut, että kun jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa tai kolmansilla alueilla, joista saapuu eläimiä tai tuotteita unioniin, esiintyy vakava taudinpurkaus, taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä on toteutettava välittömästi taudin kulkeutumisen ja leviämisen rajoittamiseksi. Tällaiseen hätätilanteeseen saattaa liittyä luetteloituja tauteja, uusia tauteja tai muita eläinten terveyteen liittyviä vaaroja. Tässä yhteydessä olisi oltava selvää, mitä tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä saa suorittaa luetteloidun tai uuden taudin tai vaaran esiintyessä. Kaikissa näissä tapauksissa on olennaista, että toimenpiteet suoritetaan viipymättä ja hyvin lyhyellä varoitusaikalla. Koska tällaiset toimenpiteet rajoittaisivat siirtoja unionissa tai unioniin, ne olisi mahdollisuuksien mukaan pantava täytäntöön unionin tasolla.
- (150) Jotta kehitymässä oleviin riskeihin reagoidaan tehokkaasti ja nopeasti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää kiireellisistä toimenpiteistä.
- (151) Komission olisi viipymättä hyväksyttävä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka koskevat muun muassa tautien ja lajien merkitsemistä luetteloihin, kuhunkin luetteloituun tautiin sovellettavia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä, unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevia varastointi-, toimitus-, säilytys-, jakelu-

ja muita toimenpiteitä, rajallisen ajan voimassa olevien erityisten taudintorjuntatoimenpiteiden ja poikkeusten säätämistä, maa- ja vesieläinten siirtoihin sovellettavia rajallisen ajan voimassa olevia erityissääntöjä, kiireellisiä toimenpiteitä sekä kolmansien maiden ja alueiden luetteloiden vahvistamista unioniin saapumisen osalta.

- (152) Tässä asetuksessa säädetään eläinten tarttuvien tautien ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevista yleisistä ja erityisistä säännöistä, ja sen avulla varmistetaan yhdenmukaistettu lähestymistapa eläintauteihin kaikkialla unionissa. Joillakin osaluueilla, kuten eläinten terveyttä koskevan yleisen vastuun, ilmoittamisen, seurannan, rekisteröinnin, hyväksymisen tai jäljitettävyyden osalta, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus soveltaa tai niitä tulisi kannustaa soveltamaan täydentäviä tai tiukempia kansallisia toimenpiteitä. Tällaiset kansalliset toimenpiteet olisi kuitenkin sallittava ainoastaan, jos ne eivät vaaranna tässä asetuksessa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien tavoitteiden täyttymistä ja jos ne eivät ole ristiriidassa siinä vahvistettujen sääntöjen kanssa, sillä edellytyksellä, että toimenpiteet eivät estä eläinten ja tuotteiden siirtoja jäsenvaltioiden välillä, ellei se ole tarpeellista taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi.
- (153) Johdanto-osan 152 kappaleessa tarkoitettuihin kansallisiin toimenpiteisiin olisi hallinnollisen rasitteen keventämiseksi sovellettava yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä. Kokemus on osoittanut, että teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY³³ säädetty yleinen ilmoitusmenettely on ollut tärkeä väline ohjattaessa kansallisia teknisiä määräyksiä ja parannettaessa niiden laatua avoimuuden, luottavuuden ja vaikuttavuuden osalta sekä yhdenmukaistamattomilla että osittain yhdenmukaistetuilla aloilla. Näin ollen on aiheellista säätää, että tätä direktiivissä 98/34/EY säädettyä yleistä ilmoitusmenettelyä sovelletaan.
- (154) Nykyisin eläinten terveyttä koskevista unionin säännöistä säädetään seuraavissa Euroopan parlamentin ja neuvoston säädöksissä ja niiden nojalla hyväksytyissä komission säädöksissä:
- Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa³⁴,
 - Neuvoston direktiivi 77/391/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, yhteisön toimenpiteistä nautakarjan luomistaudin, tuberkuloosin ja leukoosin hävittämiseksi³⁵,
 - Neuvoston direktiivi 78/52/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1977, nautojen luomistaudin, tuberkuloosin ja tarttuvan leukoosin nopeutetun hävittämisen kansallisia suunnitelmia koskevista yhteisön vaatimuksista³⁶,

³³ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

³⁴ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977.

³⁵ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 44.

³⁶ EYVL L 15, 19.1.1978, s. 34.

- Neuvoston direktiivi 88/407/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1988, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa³⁷,
- Neuvoston direktiivi 80/1095/ETY, annettu 11 päivänä marraskuuta 1980, yhteisön alueen klassisesta sikarutosta vapaaksi tekemistä ja vapaana säilyttämistä koskevista edellytyksistä³⁸,
- Neuvoston direktiivi 82/894/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä³⁹,
- Neuvoston direktiivi 89/556/ETY, annettu 25 päivänä syyskuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista⁴⁰,
- Neuvoston direktiivi 90/429/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa⁴¹,
- Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa⁴²,
- Neuvoston päätös 91/666/ ETY, tehty 11 päivänä joulukuuta 1991, yhteisön suu- ja sorkkatautirokotevaraston perustamisesta⁴³,
- Neuvoston direktiivi 92/35/ETY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992, afrikkalaisen hevusruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä⁴⁴,
- Neuvoston direktiivi 92/65/ETY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset⁴⁵,
- Neuvoston direktiivi 92/66/ETY, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön toimenpiteistä Newcastlel taudin torjumiseksi⁴⁶,
- Neuvoston direktiivi 92/118/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske

³⁷ EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10.

³⁸ EYVL L 325, 1.12.1980, s. 1.

³⁹ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁴⁰ EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1.

⁴¹ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 62.

⁴² EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁴³ EYVL L 368, 31.12.1991, s. 21.

⁴⁴ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 19.

⁴⁵ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴⁶ EYVL L 260, 5.9.1992, s. 1.

direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset⁴⁷,

- Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä⁴⁸,
- Neuvoston päätös 95/410/EY, tehty 22 päivänä kesäkuuta 1995, Suomeen ja Ruotsiin vietävän teurassiipikarjan alkuperälaitoksessa otettavien näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä⁴⁹,
- Neuvoston direktiivi 2000/75/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä⁵⁰,
- Neuvoston päätös 2000/258/EY, tehty 20 päivänä maaliskuuta 2000, raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta vastaavan erityislaitoksen nimeämisestä⁵¹,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta⁵²,
- Neuvoston direktiivi 2001/89/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi⁵³,
- Neuvoston direktiivi 2002/60/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, erityissäännöksistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi ja direktiivin 92/119/ETY muuttamisesta Teschenin taudin ja afrikkalaisen sikaruton osalta⁵⁴,

⁴⁷ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁴⁸ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69.

⁴⁹ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 25.

⁵⁰ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁵¹ EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁵² EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁵³ EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁵⁴ EYVL L 192, 20.7.2002, s. 27.

- Neuvoston direktiivi 2002/99/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä⁵⁵,
- Neuvoston direktiivi 2003/85/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi, direktiivin 85/511/EY sekä päätösten 89/531/ETY ja 91/665/ETY kumoamisesta ja direktiivin 92/46/ETY muuttamisesta⁵⁶,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o XXX/XXXX, annettu XX päivänä XXXkuuta XXXX, lemmikkieläinten ei-kaupallisesta kuljetuksesta ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta [*Publications office*]⁵⁷,
- Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta⁵⁸,
- Neuvoston direktiivi 2004/68/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004, eläinten terveyttä koskevista säännöistä tiettyjen elävien sorkka- ja kavioläinten yhteisöön tuonnin ja yhteisön kautta kuljetuksen osalta, direktiivien 90/426/ETY ja 92/65/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 72/462/ETY kumoamisesta⁵⁹,
- Neuvoston direktiivi 2009/156/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta⁶⁰,
- Neuvoston direktiivi 2005/94/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta⁶¹,
- Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta⁶²,
- Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (direktiivin 92/102/ETY kodifioitu toisinto)⁶³,

⁵⁵ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁵⁶ EUVL L 306, 22.11.2003, s. 1.

⁵⁷ EUVL L ..., ..., s. ...

⁵⁸ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

⁵⁹ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 321.

⁶⁰ EUVL L 192, 23.7.2010, s. 1.

⁶¹ EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁶² EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁶³ EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31.

- Neuvoston direktiivi 2009/158/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista⁶⁴.
- (155) Johdanto-osan 154 kappaleessa tarkoitetuissa säädöksissä vahvistetut säännöt korvataan tällä asetuksella ja tämän asetuksen nojalla annettavilla komission säädöksillä. Näin ollen kyseiset säädökset olisi kumottava. Oikeudellisen selkeyden varmistamiseksi ja oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi kumoamisen pitäisi tulla voimaan vasta sen jälkeen, kun tämän asetuksen nojalla annetut asiaankuuluvat delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset on hyväksytty. Sen vuoksi on tarpeen antaa komissiolle valtuudet määrittää päivämäärät, jolloin kyseisten säädösten kumoamisen pitäisi tulla voimaan.
- (156) Seuraavat eläinten terveyden alaan kuuluvat neuvoston säädökset ovat vanhentuneita, ja ne olisi unionin lainsäädännön selkeyden vuoksi kumottava: Council Decision 78/642/EEC of 25 July 1978 on health protection measures in respect of the Republic of Botswana⁶⁵; Council Directive 79/110/EEC of 24 January 1979 authorizing the Italian Republic to postpone the notification and implementation of its national plans for the accelerated eradication of brucellosis and tuberculosis in cattle⁶⁶; Council Directive 81/6/EEC of 1 January 1981 authorizing the Hellenic Republic to communicate and to implement its national plans for the accelerated eradication of brucellosis and tuberculosis in cattle⁶⁷; neuvoston päätös 89/455/ETY, tehty 24 päivänä heinäkuuta 1989, yhteisön toimista raivotaudin hävittämiseen tai torjumiseen tarkoitettujen kokeiluhankkeiden toteuttamiseksi⁶⁸; neuvoston direktiivi 90/423/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi annetun direktiivin 85/511/ETY muuttamisesta⁶⁹; neuvoston päätös 90/678/ETY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1990, tiettyjen yhteisön alueen osien vahvistamisesta sikarutosta virallisesti vapaiksi tai sikarutosta vapaiksi⁷⁰.
- (157) Tässä asetuksessa säädetyt vaatimuksia ei pitäisi soveltaa, ennen kuin sovelletaan kaikkia delegeoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä, jotka komission on määrä hyväksyä tämän asetuksen nojalla. On asianmukaista säätää vähintään 36 kuukauden siirtymäkaudesta tämän asetuksen voimaantulopäivän ja uusien sääntöjen soveltamisen alkamispäivän välillä, jotta asianomaisilla toimijoilla on riittävästi aikaa mukautua niihin.
- (158) Jotta varmistetaan oikeusvarmuus eläinten tunnistus- ja rekisteröintisääntöjen, tiettyjä zoonooseja koskevien taudintorjuntatoimenpiteiden ja lemmikkieläinten ei-kaupallisten siirtojen soveltamisen osalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat päivämääriä, jolloin asetukset (EY) N:o 1760/2000, (EU) N:o XXX/XXX [Ex-

⁶⁴ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 74.

⁶⁵ EYVL L 213, 3.8.1978, s. 15.

⁶⁶ EYVL L 29, 3.2.1979, s. 24.

⁶⁷ EYVL L 14, 16.1.1981, s. 22.

⁶⁸ EYVL L 223, 2.8.1989, s. 19.

⁶⁹ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 13.

⁷⁰ EYVL L 373, 31.12.1990, s. 29.

998/2003/ ja (EY) N:o 21/2004 ja direktiivit 92/66/ETY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY, 2005/94/EY ja 2008/71/EY lakkaavat olemasta voimassa.

- (159) Tässä asetuksessa säädettyä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁷¹ mukaisesti.
- (160) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (161) Tällä asetuksella ei pitäisi aiheuttaa pienille ja keskisuurille yrityksille suhteettomia hallinnollisia rasitteita tai taloudellisia vaikutuksia. Pienten ja keskisuurten yritysten erityistilanne on sidosryhmien kuulemisen perusteella otettu huomioon tässä asetuksessa. Eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelua koskevien julkisen politiikan tavoitteiden valossa ei ole harkittu näihin yrityksiin sovellettavan, tämän asetuksen vaatimuksia koskevan yleisen poikkeuksen mahdollisuutta. Joistain tämän asetuksen vaatimuksia koskevista poikkeuksista olisi kuitenkin säädettävä ottaen huomioon niihin liittyvät riskit.
- (162) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli sellaisten eläinten terveyttä koskevien sääntöjen vahvistamista, joita sovelletaan eläimiin, sukusoluihin ja alkioihin, eläinperäisiin tuotteisiin, elämistä saataviin sivutuotteisiin ja johdettuihin tuotteisiin siinä määrin kuin niihin ei sovelleta muussa unionin lainsäädännössä säädettyjä erityisiä sääntöjä, ja muuhun materiaaliin, joka saattaa liittyä tarttuvien eläintautien leviämiseen, vaan tavoite voidaan saavuttaa tehokkaammin unionin tasolla eläinten terveyttä koskevan yhteisen ja koordinoitun säädöskehityksen avulla. Näin ollen tämä asetus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

⁷¹ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA YLEISET SÄÄNNÖT

1 luku

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan eläinten välillä tarttuvien ja eläimestä ihmiseen tarttuvien eläintautien ehkäisemistä ja torjuntaa koskevat säännöt.

Nämä säännöt koskevat seuraavia:

- a) unionin laajuisesti huolta aiheuttavien tautien priorisointi ja luokitus sekä eläinten terveyteen liittyvien vastuualueiden vahvistaminen I osassa;
- b) varhainen havaitseminen, taudeista ilmoittaminen ja raportointi, seuranta, hävittämisohjelmat ja taudista vapaa asema II osassa;
- c) tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja tautien torjunta III osassa;
- d) pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteröinti ja hyväksyminen sekä eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten siirrot ja jäljitettävyyden unionin sisällä IV osassa;
- e) eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapuminen unioniin ja tällaisten lähetysten vienti unionista V osassa;
- f) kiireellisessä tautitilanteessa toteutettavat kiireelliset toimenpiteet VI osassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä

- a) varmistetaan
 - i) kestävä maatalous- ja vesiviljelytuotanto unionissa;
 - ii) sisämarkkinoiden tehokas toiminta;
 - iii) seuraavien tekijöiden ympäristöön kohdistuvien haitallisten vaikutusten väheneminen:
 - tietyt taudit;
 - tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi toteutetut toimenpiteet;
- b) otetaan huomioon

- i) eläinten terveys suhteessa
 - kansanterveyteen;
 - ympäristöön sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksiin;
 - elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen;
 - eläinten hyvinvointiin;
 - ruokaturvaan;
- ii) taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden taloudelliset, yhteiskunnalliset ja kulttuuri- ja ympäristövaikutukset.

2 artikla

Tämän asetuksen soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan
 - a) pidettäviin ja luonnonvaraisiin eläimiin;
 - b) sukusoluihin ja alkioihin;
 - c) eläinperäisiin tuotteisiin;
 - d) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 vahvistettujen sääntöjen soveltamista;
 - e) tiloihin, kuljetusvälineisiin, laitteisiin ja kaikkiin muihin infektioteihin ja materiaaleihin, jotka liittyvät tai mahdollisesti liittyvät tarttuvien eläintautien leviämiseen.
2. Tätä asetusta sovelletaan tarttuviin tauteihin, zoonoosit mukaan luettuina, sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraavissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen soveltamista:
 - a) päätös N:o 2119/98/EY;
 - b) asetus (EY) N:o 999/2001;
 - c) direktiivi 2003/99/EY;
 - d) asetus (EY) N:o 2160/2003.

3 artikla

Rekisteröintiä, hyväksymistä, jäljitettävyyttä ja siirtoja koskevan IV osan soveltamisala

1. Asetuksen IV osan I osastoa sovelletaan

- a) maaeläimiin sekä eläimiin, jotka eivät ole maaeläimiä mutta jotka voivat tartuttaa maaeläimiin niihin tarttuvia tauteja;
 - b) maaeläinten sukusoluihin ja alkioihin;
 - c) maaeläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin.
2. Asetuksen IV osan II osastoa sovelletaan
- a) vesieläimiin sekä eläimiin, jotka eivät ole vesieläimiä mutta jotka voivat tartuttaa vesieläimiin niihin tarttuvia tauteja;
 - b) vesieläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin.
3. Asetuksen IV osan III osastoa sovelletaan
- a) jäljempänä 4 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitettuihin muihin eläimiin kuin maaeläimiksi ja vesieläimiksi määriteltyihin eläimiin;
 - b) edellä olevassa a kohdassa tarkoitetuista muista eläimistä saataviin sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin.
4. Asetuksen IV osan I osaston 1 ja 3 lukua ja II osaston 1 ja 2 lukua ei sovelleta lemmikkieläimiin.

4 artikla
Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
- 1) 'eläimillä' selkärangallisia ja selkärangattomia eläimiä;
 - 2) 'maaeläimillä' lintuja, maalla eläviä nisäkkäitä, mehiläisiä ja kimalaisia;
 - 3) 'vesieläimillä' kaikkia seuraaviin lajeihin kuuluvia eläimiä kaikissa kehitysvaiheissaan, mätimunat, maiti ja sukusolut mukaan luettuina:
 - i) kalat, jotka kuuluvat yläluokkaan Agnatha sekä luokkiin Chondrichytes, Sarcopterygii ja Actinopterygii;
 - ii) vesinilviäiset, jotka kuuluvat pääjaksoon Mollusca;
 - iii) vesiäyriäiset, jotka kuuluvat alajaksoon Crustacea;
 - 4) 'muilla eläimillä' muihin lajeihin kuin maaeläimiin ja vesieläimiin määritelmän mukaisesti kuuluvien lajien eläimiä;
 - 5) 'pidettävillä eläimillä' ihmisten pitämiä eläimiä; vesieläinten osalta vesiviljelyeläimiä;
 - 6) 'vesiviljelyllä' vesieläinten kasvatusta, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eläinten tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia

suuremmaksi ja jossa eläimet säilyvät yhden tai useamman luonnollisen tai oikeushenkilön omistuksessa kaikkien kasvatus- tai viljelyvaiheiden ja keruun ajan, lukuun ottamatta sellaisten luonnonvaraisten vesieläinten keruu- tai pyyntitoimintaa ihmisravinnoksi, joita sen jälkeen pidetään väliaikaisesti ja ilman ruokintaa odottamassa teurastusta;

- 7) 'vesiviljelyeläimillä' vesiviljelyssä olevia vesieläimiä;
- 8) 'luonnonvaraisilla eläimillä' muita kuin pidettäviä eläimiä;
- 9) 'siipikarjalla' lintuja, joita kasvatetaan tai pidetään vankeudessa
 - a) seuraavien tuotantoa varten:
 - i) liha;
 - ii) kulutukseen tarkoitetut munat;
 - iii) muut tuotteet;
 - b) riistalintujen luontoon istuttamista varten;
 - c) edellä a alakohdassa tarkoitetuissa tuotantotyypeissä käytettävien lintujen jalostamista varten;
- 10) 'vankeudessa pidettävillä linnuilla' mitä tahansa muita lintuja kuin siipikarjaa, joita pidetään vankeudessa muusta kuin 9 alakohdassa tarkoitetusta syystä, mukaan lukien linnut, joita pidetään esityksiä, lentokilpailuja, näyttelyitä, kilpailuja, jalostamista tai myyntiä varten;
- 11) 'lemmikkieläimellä' liitteessä I olevassa luettelossa mainittuun lajiin kuuluvaa eläintä,
 - a) jota pidetään kotitaloudessa, tai jos kyse on vesieläimistä, ei-kaupallisessa koristeakvaariossa;
 - b) joka siirrettäessä kulkee muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa lemmikkieläimen pitäjän tai hänen puolestaan ja suostumuksellaan toimivan luonnollisen henkilön mukana ja pysyy tällaisen ei-kaupallisen siirron aikana lemmikkieläimen pitäjän tai tällaisen henkilön vastuulla;
- 12) 'lemmikkieläimen pitäjällä' luonnollista henkilöä, jolla on lemmikkieläin;
- 13) 'ei-kaupallisella siirrolla' lemmikkieläinten siirtoa, johon ei liity tai jonka tavoitteena ei ole suoraan tai välillisesti taloudellinen hyöty tai omistajuuden siirto;
- 14) 'taudilla' yhden tai useamman eläimiin tai ihmisiin tarttuvan taudinaiheuttajan aiheuttamien infektioiden tai tartuntojen ja niihin liittyvien mahdollisten kliinisten oireiden tai patologisten ilmentymien esiintymistä eläimissä;
- 15) 'luetteloiduilla taudeilla' 5 artiklan 2 kohdan mukaisessa luettelossa mainittuja tauteja;

- 16) 'uudella taudilla' muuta kuin luetteloitua tautia, joka mahdollisesti täyttää 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut luetteloitujen tautien kriteerit, koska kyseessä on
- a) olemassa olevan taudinaiheuttajan evoluution tai muutoksen tuloksena syntynyt uusi tauti;
 - b) uudelle maantieteelliselle alueelle tai uusiin populaatioihin leviävä tunnettu tauti; tai
 - c) aiemmin tuntematon taudinaiheuttaja tai ensimmäistä kertaa diagnosoitu tauti;
- 17) 'tautiprofiililla' 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tautikriteerejä;
- 18) 'luetteloiduilla lajeilla' 7 artiklan 2 kohdan mukaisessa luettelossa mainittuja eläinlajeja tai eläinlajiryhmää tai, kun kyse on uusista taudeista, eläinlajeja tai eläinlajiryhmää, joka täyttää 7 artiklan 2 kohdassa vahvistetut lajiluettelon merkitsemisen kriteerit;
- 19) 'vaaralla' eläimessä olevaa taudinaiheuttajaa tai eläimen tilaa taikka tuotetta, jolla saattaa olla haitallinen terveysvaikutus ihmisiin tai eläimiin;
- 20) 'riskillä' eläinten terveyteen tai kansanterveyteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen esiintymisen todennäköisyyttä ja sen biologisten ja taloudellisten seurausten todennäköistä suuruutta;
- 21) 'bioturvaamisella' hallintatoimenpiteiden ja fyysisten toimenpiteiden kokonaisuutta, jolla on tarkoitus pienentää tautien kulkeutumisen, kehittymisen ja leviämisen riskiä seuraavien osalta:
- a) eläinpopulaatio, tai
 - b) pitopaikka, vyöhyke, lokero, kuljetusväline tai muut tilat, rakennukset tai muu paikka;
- 22) 'toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on vastuullaan eläimiä ja tuotteita, mukaan luettuina eläinten pitäjät ja kuljettajat, eivät kuitenkaan lemmikkieläinten pitäjät ja eläinlääkärit;
- 23) 'eläinalan ammattilaisella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on ammatillisesti tekemisissä eläinten tai tuotteiden kanssa, muu kuin toimija tai eläinlääkäri;
- 24) 'pitopaikalla' mitä tahansa tilaa, rakennetta tai ympäristöä, jossa pidetään eläimiä tai sukusoluja ja alkioita, lukuun ottamatta seuraavia:
- a) lemmikkieläimiä pitävät kotitaloudet;
 - b) vesieläimiä pitävät ei-kaupalliset akvaariot;
 - c) eläinlääkärien vastaanotot ja klinikat;

- 25) 'sukusoluilla ja alkioilla'
- a) keinolliseen lisäämiseen tarkoitettuja siittiöitä, siemennestettä, munasoluja ja alkioita,
 - b) siitosmunia;
- 26) 'eläinperäisillä tuotteilla'
- a) eläinperäisiä elintarvikkeita mukaan luettuina hunaja ja veri;
 - b) ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläviä simpukoita, eläviä piikkinahkaisia, eläviä vaippaeläimiä ja eläviä merikotiloita; ja
 - c) muita kuin b alakohdassa tarkoitettuja eläimiä, jotka on tarkoitus valmistaa toimitettavaksi elävinä lopulliselle kuluttajalle;
- 27) 'eläimistä saatavilla sivutuotteilla' eläinten kokoruhoja tai ruhonosia, eläinperäisiä tuotteita tai muita eläimistä saatavia tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, lukuun ottamatta sukusoluja ja alkioita;
- 28) 'johdetuilla tuotteilla' tuotteita, jotka on saatu eläimistä saatavien sivutuotteiden yhdestä tai useammasta käsittelystä, muuntamisesta tai jalostusvaiheesta;
- 29) 'tuotteilla'
- a) sukusoluja ja alkioita;
 - b) eläinperäisiä tuotteita;
 - c) eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita;
- 30) 'virallisella valvonnalla' asetuksen (EU) N:o XXX/XXX [*Publications office: Number to be added – on official controls and other official activities*] 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä virallista valvontaa;
- 31) 'terveystilanteella' tautitilannetta tietyn luetteloidun lajin kaikkien luetteloitujen tautien kohdalla, kun kyseessä on
- a) yksittäinen eläin;
 - b) eläimet
 - i) pitopaikassa;
 - ii) lokerossa;
 - iii) vyöhykkeellä;
 - iv) jäsenvaltiossa;
 - v) kolmannessa maassa tai kolmannella alueella;

- 32) 'vyöhykkeellä'
- a) maaeläinten osalta selkeästi rajattua jäsenvaltion, kolmannen maan tai alueen osaa, jossa elävällä eläinten alapopulaatiolla on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin, joihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia seuranta-, taudintorjunta- ja bioturvaamistoimenpiteitä;
 - b) vesieläinten osalta yhtenäistä hydrologista järjestelmää, jossa on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin ja joka muodostaa alueen, jota tarkoitetaan yhdessä seuraavista:
 - i) koko valuma-alue vesiväylän alkulähteeltä suistoon tai järveen asti;
 - ii) useampia kuin yksi valuma-alue;
 - iii) valuma-alueen osa vesiväylän alkulähteeltä esteelle, joka estää tietyn taudin tai tiettyjen tautien kulkeutumisen;
 - iv) maantieteellisesti täsmällisesti rajattu rannikkoalueen osa;
 - v) maantieteellisesti täsmällisesti rajattu suisto;
- 33) 'valuma-alueella' aluetta tai syvännettä, jota rajoittavat luonnolliset rajat, kuten kukkulat tai vuoret, ja jonne kaikki valumavedet virtaavat;
- 34) 'lokerolla' yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään kuuluvaa yhdessä tai useammassa pitopaikassa ja vesieläinten ollessa kyseessä yhdessä tai useammassa vesiviljelypitopaikassa olevaa eläinten alapopulaatiota, jolla on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin ja johon sovelletaan tarkoituksenmukaisia seuranta-, taudintorjunta- ja bioturvaamistoimenpiteitä;
- 35) 'karanteenilla' eläinten pitämistä eristyksissä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa ilman välitöntä tai välillistä kosketusta muihin eläimiin, jotta estetään tautien leviäminen sinä aikana, kun eläimiä tarkkaillaan ja niille tehdään tarvittaessa testejä ja niitä hoidetaan;
- 36) 'epidemiologisella yksiköllä' eläinryhmää, jolla on yhtä suuri todennäköisyys altistua jollekin taudinaiheuttajalle;
- 37) 'taudinpurkauksella' yhtä tai useampaa tapausta pitopaikassa, kotitaloudessa tai muussa paikassa, jossa eläimiä pidetään tai eläimet ovat;
- 38) 'tapauksella' virallisesti vahvistettua luetteloidun taudin tai uuden taudin esiintymistä elävässä tai kuolleessa eläimessä;
- 39) 'rajoitusvyöhykkeellä' vyöhykettä, jolla sovelletaan tiettyjen eläinten tai tuotteiden siirtoja koskevia rajoituksia ja muita taudintorjuntatoimenpiteitä kyseessä olevan taudin leviämisen estämiseksi alueille, joilla ei sovelleta rajoituksia; rajoitusvyöhyke voi soveltuviissa tapauksissa sisältää suoja- ja valvontavyöhykkeitä;

- 40) 'suojavyöhykkeellä' taudinpurkauksen virallisen vahvistamisen jälkeen perustettua vyöhykettä, jolla esiintyy yksi tai useampi tautitapaus ja jolla sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen taudin leviämisen estämiseksi kyseiseltä vyöhykkeeltä;
- 41) 'valvontavyöhykkeellä' taudin virallisen vahvistamisen jälkeen suojavyöhykkeen ympärille perustettua vyöhykettä, jolla sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen taudin leviämisen estämiseksi kyseiseltä vyöhykkeeltä sekä suojavyöhykkeeltä;
- 42) 'siitosmunilla' haudotettaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia;
- 43) 'sorkka- ja kavioeläimillä' liitteessä II lueteltuja eläimiä;
- 44) 'sukusolujen ja alkuioiden pitopaikalla'
- a) sukusolujen ja alkuioiden keruuta, tuotantoa, käsittelyä ja varastointia suorittavaa pitopaikkaa;
 - b) hautomoa;
- 45) 'hautomolla' pitopaikkaa, jossa kerätään, varastoidaan ja haudotaan munia seuraavien toimittamista varten:
- a) haudontaan tarkoitettut munat;
 - b) untuvikot;
- 46) 'kuljettajalla' toimijaa, joka kuljettaa eläimiä omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun;
- 47) 'suljetulla pitopaikalla' pysyvää, maantieteellisesti rajattua ja vapaaehtoisesti perustettua pitopaikkaa, joka on hyväksytty eläinten siirtoja varten ja jossa
- (a) eläimiä pidetään näyttelyihin, koulutukseen, lajien suojeluun tai tieteelliseen tutkimukseen liittyviä tarkoituksia varten;
 - (b) eläimet ovat suljetuissa tiloissa ja eristettyinä ympäröivästä alueesta;
 - (c) eläimiin sovelletaan tiukkaa eläinten terveyden seuranta ja tiukennettuja bioturvaamistoimenpiteitä;
- 48) 'kokoamisella' pidettävien maaeläinten kokoamista useammasta kuin yhdestä pitopaikasta kyseiselle eläinlajille vaadittavaa pitopaikkaa lyhyemmäksi ajaksi;
- 49) 'pitoajalla' vähimmäisaikaa, joka eläimen on vietettävä pitopaikassa ennen siirtämistä pois kyseisestä pitopaikasta;
- 50) 'IMSOC-järjestelmällä' sähköistä tiedonhallintajärjestelmää, joka on perustettu asetuksen EU N:o XXX/XXX [*Publications office: Number to be added – on official controls and other official activities*] 130 artiklan 1 kohdalla;

- 51) 'vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvalla elintarvikelaitoksella' elintarvikeyritystä, joka on hyväksytty seuraavien säännösten mukaisesti:
- a) asetuksen (EY) N:o 853/2004 4 artikla vesiviljelyeläinten jalostuksen osalta;
 - b) tämän asetuksen 177 artikla taudintorjuntatarkoituksiin tehtävän vesieläinten teurastuksen osalta III osan II osaston mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraaviin luetteloihin tehtäviä muutoksia:
- a) liitteessä I oleva lemmikkieläinten luettelo,
 - b) liitteessä II oleva sorkka- ja kaviueläinten luettelo.

2 luku

Luetteloidut taudit ja uudet taudit sekä luetteloidut lajit

5 artikla

Tautien merkitseminen luetteloon

1. Tässä asetuksessa säädettyjä tautikohtaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan
- a) luetteloituihin tauteihin;
 - b) uusiin tauteihin.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien luettelon.

Kyseinen luettelo sisältää taudit, jotka täyttävät seuraavissa tämän kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut edellytykset, ottaen huomioon 6 artiklassa säädetty tautien luetteloon merkitsemistä koskevat kriteerit:

- a) taudeilla on todennäköisesti merkittävä vaikutus ainakin yhteen seuraavista:
 - i) kansanterveys;
 - ii) maatalous- tai vesiviljelytuotanto tai niihin liittyvät talouden alat;
 - iii) yhteiskunta jäsenvaltioissa ja soveltuvissa tapauksissa kolmansissa maissa tai kolmansilla alueilla;
 - iv) ympäristö;
- b) tautien osalta on olemassa riskinvähentämistoimenpiteitä tai niitä voidaan kehittää, ja toimenpiteet ovat suhteessa kyseisten tautien aiheuttamiin riskeihin.

Nämä täytöntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytöntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

6 artikla

Tautien luetteloon merkitsemistä koskevat kriteerit

1. Komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit päättäessään, täyttääkö tauti 5 artiklan 2 kohdassa vahvistetut luetteloon merkitsemisen edellytykset:
 - a) tautiprofiili, johon kuuluvat seuraavat:
 - i) eläinlajit, joihin kyseinen tauti liittyy;
 - ii) taudin sairastavuus- ja kuolleisuusaste eläinpopulaatioissa;
 - iii) taudin zoonootin luonne;
 - iv) kyky kehittää vastustuskyky hoitoihin;
 - v) taudin pysyvyys eläinpopulaatiossa tai ympäristössä;
 - vi) taudin tartuntareitit ja -nopeus eläinten välillä ja soveltuviissa tapauksissa eläinten ja ihmisten välillä;
 - vii) taudin puuttuminen tai esiintyminen sekä levinneisyys unionissa ja, jos tautia ei esiinny unionissa, sen kulkeutumiskahva unioniin;
 - viii) taudin diagnoosi- ja torjuntavälineiden olemassaolo;
 - b) taudin vaikutus seuraaviin:
 - i) maatalous- ja vesiviljelytuotanto ja talouden muut sektorit:
 - taudin esiintyvyyssaste unionissa;
 - taudista aiheutuva tuotannon menetys;
 - muut vahingot;
 - ii) ihmisten terveys:
 - tarttuvuus eläinten ja ihmisten välillä;
 - tarttuvuus ihmisten välillä;
 - ihmisessä ilmenevien tautimuotojen vakavuus;
 - tehokkaan ennaltaehkäisyn tai sairaanhoidon saatavuus ihmisille;

- iii) eläinten hyvinvointi;
 - iv) biologinen monimuotoisuus ja ympäristön saastuminen;
 - c) sen mahdollisuudet saada aikaan kriisitilanne ja sen potentiaalinen käyttö bioterrorismiin;
 - d) seuraavien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden toteutettavuus, saatavuus ja vaikuttavuus:
 - i) diagnoosivälineet ja diagnosointikapasiteetti;
 - ii) rokottaminen;
 - iii) lääkintä;
 - iv) bioturvaamistoimenpiteet;
 - v) eläinten ja tuotteiden siirtämistä koskevat rajoitukset;
 - vi) eläinten lopettaminen ja hävittäminen;
 - e) taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden vaikutukset seuraavien osalta:
 - i) välittömät ja välilliset kustannukset asianomaisille aloille ja koko taloudelle;
 - ii) toimenpiteiden yhteiskunnallinen hyväksyttävyys;
 - iii) tartunnan saaneiden pidettävien ja luonnonvaraisten eläinten alapopulaatioiden hyvinvointi;
 - iv) ympäristö ja biologinen monimuotoisuus.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen kriteerien muuttamista tekniikan ja tieteen sekä asiaa koskevien kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi.

7 artikla
Lajien merkitseminen luetteloon

1. Tässä asetuksessa vahvistettuja luetteloitujen tautien tautikohtaisia sääntöjä ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyjä sääntöjä sovelletaan luetteloituihin lajeihin.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitettujen lajien luettelon.

Luettelo sisältää ne eläinlajit tai eläinlajiryhmät, jotka aiheuttavat merkittävän luetteloitujen tautien leviämiseriskin, ja siinä otetaan huomioon seuraavat kriteerit:

- a) riskin piiriin kuuluvan eläinpopulaation tartunta-alttius;

- b) itämisaajan ja tartunta-ajan kesto eläimillä;
- c) kyseisten eläinten kyky kantaa kyseessä olevia tauteja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehityksessä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

8 artikla

Taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltaminen luetteloituihin tauteihin

1. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä sellaisten taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltamisen luetteloituihin tauteihin, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:
 - a) luetteloituihin tauteihin sovelletaan sääntöjä, jotka koskevat seuraavia:
 - i) tautitietoisuus ja tauteihin varautuminen, joista säädetään III osan I osastossa, ja taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 1 luvussa;
 - ii) lokerooperusteinen lähestymistapa, josta säädetään 37 artiklan 1 kohdassa;
 - b) luetteloidut taudit, joihin sovelletaan seuraavia koskevia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä:
 - i) pakolliset hävittämisohjelmat, joista säädetään 30 artiklan 1 kohdassa;
 - ii) tautivapaat jäsenvaltiot ja vyöhykkeet, joista säädetään 36 artiklassa;
 - iii) lokerooperusteinen lähestymistapa, josta säädetään 37 artiklan 2 kohdassa;
 - iv) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 2 luvussa;
 - c) luetteloidut taudit, joihin sovelletaan seuraavia koskevia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä:
 - i) vapaaehtoinen hävittäminen, josta säädetään 30 artiklan 2 kohdassa;
 - ii) tautivapaat jäsenvaltiot ja vyöhykkeet, joista säädetään 36 artiklassa;
 - iii) lokerooperusteinen lähestymistapa, josta säädetään 37 artiklan 2 kohdassa;
 - iv) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 2 luvussa;
 - d) luetteloidut taudit, joihin sovelletaan seuraavia koskevia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä:

- i) unionin sisällä tapahtuvat siirrot, joista säädetään IV osan I osaston 3–7 luvussa ja II osaston 2, 3 ja 4 luvussa;
 - ii) saapuminen unioniin ja vienti unionista, joista säädetään V osassa.
- e) luetteloidut taudit, joihin sovelletaan seuraavia koskevia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä:
- i) ilmoittaminen ja raportointi, joista säädetään II osan 1 luvussa;
 - ii) seuranta, josta säädetään II osan 2 luvussa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehitysmässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

2. Komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit hyväksyessään 1 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä:
- a) taudin vaikutustaso eläinten terveyteen ja kansanterveyteen, eläinten hyvinvointiin ja talouteen;
 - b) taudin sairastavuus, esiintyvyys ja levinneisyys unionissa;
 - c) tässä asetuksessa säädettyjen kyseistä tautia koskevien eri taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden kokonaisuuksien saatavuus, toteutettavuus ja vaikuttavuus.

3 luku

Eläinten terveyteen liittyvät vastuualueet

1 JAKSO

TOIMIJAT, ELÄINALAN AMMATTILAISET JA LEMMIKKIELÄINTEN PITÄJÄT

9 artikla

Vastuu eläinten terveyteen ja bioturvaamiseen liittyvistä toimenpiteistä

1. Toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien on
- a) vastattava vastuullaan olevien pidettävien eläinten ja tuotteiden terveydestä;
 - b) toteutettava asianmukaiset bioturvaamistoimenpiteet ottaen huomioon asiaan liittyvät riskit varmistaakseen kyseisten pidettävien eläinten ja tuotteiden terveyden ja estääkseen tautien kulkeutumisen vastuullaan oleviin pidettäviin eläimiin tai tuotteisiin ja tautien kehittymisen ja lisääntymisen kyseisten

pidettävien eläinten ja tuotteiden joukossa ja leviämisen niissä ja niistä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa siihen on myönnetty erillinen lupa tieteellisiä tarkoituksia varten tapauksen mukaan seuraavien osalta:

- i) pidettävien eläinten ja tuotteiden luokat ja lajit;
 - ii) tuotantotyyppi.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja sääntöjä täydentäviä bioturvaamistoimenpiteitä.

10 artikla

Eläinten terveyttä koskevat perustiedot

1. Toimijoiden ja eläinalan ammattilaisten on hankittava tiedot
 - a) eläintaudeista, mukaan luettuna myös ihmisiin tarttuvat eläintaudit;
 - b) bioturvaamisen periaatteista;
 - c) eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja ihmisten terveyden välisestä vuorovaikutuksesta.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vaadittujen tietojen sisältö ja tarkkuustaso riippuvat
 - a) heidän vastuullaan olevien pidettävien eläinten tai tuotteiden luokista ja lajeista;
 - b) tuotantotyyppistä;
 - c) suoritettavista tehtävistä.
3. Edellä 1 kohdassa säädetyt tiedot on hankittava jollain seuraavista tavoista:
 - a) ammatillinen kokemus tai koulutus;
 - b) olemassa olevat maatalous- tai vesiviljelyalan ohjelmat, jotka ovat eläinten terveyden kannalta merkityksellisiä;
 - c) virallinen koulutus.

2 JAKSO

ELÄINLÄÄKÄRIT JA VESIELÄINLÄÄKINNÄN AMMATTILAISET

11 artikla

Eläinlääkärien ja vesieläinlääkinnän ammattilaisten velvollisuudet

1. Eläinlääkärien on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimiaan suorittaessaan

- a) toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet tautien kulkeutumisen, kehittymisen ja leviämisen ehkäisemiseksi;
 - b) varmistettava tautien varhainen toteaminen oikean diagnoosin ja erotusdiagnoosin avulla sairauden poissulkemiseksi tai vahvistamiseksi ennen oireenmukaisen hoidon aloittamista;
 - c) toimittava aktiivisesti seuraavien osalta:
 - i) eläinten terveyttä koskevan tietoisuuden edistäminen;
 - ii) tautien ennaltaehkäisy;
 - iii) tautien varhainen havaitseminen ja nopea reagointi tauteihin;
 - d) tehtävä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen, toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien kanssa toteuttaessaan tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.
2. Vesieläinlääkinnän ammattilaiset voivat suorittaa tämän asetuksen mukaisesti eläinlääkäreille osoitettuja, vesieläimiin liittyviä toimia edellyttäen, että heidät on hyväksytty suorittamaan ne kansallisen lainsäädännön nojalla. Siinä tapauksessa 1 kohtaa sovelletaan kyseisiin vesieläinlääkinnän ammattilaisiin.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimia suorittavien eläinlääkärien ja vesieläinlääkinnän ammattilaisten pätevyysvaatimuksia.

3 JAKSO

JÄSENVALTIOT

12 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jotta voidaan varmistaa eläinten terveydestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen valmius toteuttaa tässä asetuksessa edellytetyt tarpeelliset ja asianmukaiset toimenpiteet ja toimet, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sillä on
 - a) pätevä henkilöstö, tilat, laitteet, taloudelliset resurssit sekä koko jäsenvaltion alueen kattava tehokas organisaatio;
 - b) käytettävissään laboratorioita, joilla on pätevä henkilöstö, tilat, laitteet ja taloudelliset resurssit luetteloitujen tautien ja uusien tautien nopean ja täsmällisen diagnoosin ja erotusdiagnoosin varmistamiseksi;
 - c) riittävästi koulutettuja eläinlääkäreitä suorittamaan 11 artiklassa tarkoitetut, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat toimet.
2. Jäsenvaltioiden on autettava toimijoita ja eläinalan ammattilaisia hankkimaan 10 artiklassa tarkoitetut eläinten terveyttä koskevat perustiedot ja pitämään niitä yllä

ja kehittämään niitä maatalous- tai vesiviljelyalan ohjelmien tai virallisen koulutuksen avulla.

13 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen siirtämät muut viralliset toimet

1. Toimivaltainen viranomainen voi siirtää eläinlääkäreille yhden tai useampia seuraavista virallisista toimista:
 - a) toimet, jotka liittyvät II osan 1 luvussa säädettyyn ilmoittamiseen ja raportointiin sekä saman osan 2 luvussa säädettyyn seurantaan;
 - b) seuraaviin liittyvät toimet:
 - i) tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja tautien torjunta III osan mukaisesti;
 - ii) rekisteröinti, hyväksyminen, jäljitettävyyden ja siirrot IV osan mukaisesti;
 - iii) kiireelliset toimenpiteet VI osan mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa määritetään
 - a) edellä 1 kohdassa säädetyn toimien siirtämisen olosuhteet ja edellytykset;
 - b) mitä muita toimia kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimia eläinlääkäreille voidaan siirtää ja missä olosuhteissa ja millä edellytyksin;
 - c) edellä 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun eläinlääkäreiden koulutuksen vähimmäisvaatimukset.

Komissio ottaa kyseiset delegoidut säädökset hyväksyessään huomioon kyseisten tehtävien luonteen sekä unionin ja jäsenvaltioiden kansainväliset velvoitteet.

14 artikla

Yleisölle tiedottaminen

Jos on perustellut syyt epäillä, että eläimet tai tuotteet voivat aiheuttaa riskin, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheellisia toimia, joilla tiedotetaan yleisölle riskin luonteesta sekä toimenpiteistä, jotka on toteutettu tai jotka aiotaan toteuttaa riskin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi, ottaen huomioon kyseisen riskin luonteen, vakavuuden ja laajuuden sekä yleisölle tiedottamisesta koituvan yleisen edun.

4 JAKSO

TAUDINAIHEUTTAJIA, ROKOTTEITA JA MUITA BIOLOGISIA AINEITA KÄSITTELEVÄT LABORATORIOT JA MUUT LAITOKSET SEKÄ MUUT LUONNOLLISET JA OIKEUSHENKILÖT

15 artikla

Taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita käsittelevien laboratorioiden ja muiden laitosten sekä muiden tahojen velvollisuudet

1. Laboratorioiden ja muiden laitosten sekä muiden luonnollisten ja oikeushenkilöiden, jotka käsittelevät taudinaiheuttajia tieteellistä tutkimusta, koulutusta tai diagnoosia varten taikka rokotteiden ja muiden biologisten aineiden valmistustarkoituksessa, on sen ohella, että ne ottavat huomioon mahdollisesti olemassa olevat kansainväliset standardit,
 - a) toteutettava asianmukaisia bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyviä toimenpiteitä, jotta estetään taudinaiheuttajien leviäminen ja joutuminen kosketuksiin eläinten kanssa sellaisen laboratorion tai muun laitoksen ulkopuolella, joissa käsitellään taudinaiheuttajia tieteellisissä tutkimustarkoituksissa;
 - b) varmistettava, että taudinaiheuttajien, rokotteiden ja muiden biologisten aineiden siirtäminen laboratorioiden tai muiden laitosten välillä ei aiheuta luetteloitujen ja uusien tautien leviämistä.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita käsitteleviin laboratorioihin, muihin laitoksiin ja muihin luonnollisiin ja oikeushenkilöihin sovellettavia turvallisuustoimenpiteitä seuraavien osalta:
 - a) bioturvaamis- ja bioturvallisuustoimenpiteet sekä tilojen rakenteelliset ja tekniset suojatoimenpiteet;
 - b) taudinaiheuttajien, rokotteiden ja muiden biologisten aineiden siirtämistä koskevat vaatimukset.

II OSA

TAUDEISTA ILMOITTAMINEN JA RAPORTOINTI, TAUTIEN SEURANTA JA HÄVITTÄMISOHJELMAT JA TAUDISTA VAPAA ASEMA

1 luku

Taudeista ilmoittaminen ja raportointi

16 artikla

Ilmoittaminen jäsenvaltioissa

1. Luonnollisten ja oikeushenkilöiden on välittömästi ilmoitettava
 - a) toimivaltaiselle viranomaiselle taudinpurkauksesta tai epäilystä taudinpurkauksesta, joka koskee 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia;
 - b) eläinlääkärille eläinten epätavallisesta kuolleisuudesta ja muista vakavista taudin merkeistä tai tuotantomäärien merkittävästä vähentymisestä määrittämättömästi syystä tarkempaa tutkimusta varten, mukaan luettuna tilanteen vaatiessa laboratoriotutkimuksia varten otettavat näytteet.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
 - a) kriteereitä, joiden perusteella päätetään, vallitsevatko tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa kuvatut ilmoittamista edellyttävät olosuhteet;
 - b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tarkempaa tutkimusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

17 artikla

Ilmoittaminen unionissa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tautien taudinpurkauksista, joiden välitöntä ilmoittamista edellytetään, jotta voidaan varmistaa tarvittavien riskinhallintatoimenpiteiden nopea täytäntöönpano, tautiprofiili huomioon ottaen.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä taudinpurkauksesta seuraavat tiedot:
 - a) taudinaiheuttaja ja soveltuviissa tapauksissa sen alatyypit;

- b) epäillyn ja vahvistetun taudinpurkauksen päivämäärät;
 - c) taudinpurkauksen sijainti;
 - d) kyseiseen taudinpurkaukseen mahdollisesti liittyvät taudinpurkaukset;
 - e) eläimet, joissa taudinpurkaus ilmenee;
 - f) toteutetut taudinpurkaukseen liittyvät taudintorjuntatoimenpiteet;
 - g) luetteloidun taudin mahdollinen tai tunnettu alkuperä;
 - h) käytetyt diagnoosimenetelmät.
3. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä, mistä 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista luetteloiduista taudeista jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla
Raportointi unionissa

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedot 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista luetteloiduista taudeista, joiden osalta
- a) ei vaadita 17 artiklan 1 kohdan mukaista välitöntä ilmoitusta taudinpurkauksista;
 - b) vaaditaan 17 artiklan 1 kohdan mukainen välitön ilmoitus taudinpurkauksesta, mutta komissiolle ja muille jäsenvaltioille on toimitettava lisätietoja, jotka koskevat
 - i) seurantaa, joka suoritetaan 29 artiklan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen;
 - ii) hävittämishjelmaa, joka toteutetaan 35 artiklan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot seuraavista:
- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien havaitseminen;
 - b) seurannan tulokset, jos 29 artiklan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä säännöissä näin edellytetään;
 - c) seurantaohjelmien tulokset, jos 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä 29 artiklan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä säännöissä näin edellytetään;

- d) hävittämisohjelmat, jos 33 artiklan mukaisesti sekä 35 artiklan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuissa säännöissä näin edellytetään.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten tarkistamista ja täydentämistä sekä raportointia tarvittaessa muista seikoista sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan tehokkaasti.

19 artikla

Ilmoittamista unionissa ja raportointia unionissa koskevat yhteiset säännöt

1. Edellä 17 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoittaminen unionissa ja raportointi unionissa on tehtävä sellaisina aikoina ja sellaisin määräväleihin, että voidaan varmistaa avoimuus ja tarpeellisten riskinhallintatoimenpiteiden ripeä soveltaminen ottaen huomioon seuraavat:
- a) tautiprofiili;
 - b) taudinpurkauksen tyyppi.
2. Jäsenvaltioiden on määritettävä ilmoittamista ja raportointia koskevat alueet 17 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa säädettyä unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia varten.

20 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä tauteja koskevaa unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia varten

Komissio huolehtii sellaisen sähköisen tietojärjestelmän perustamisesta ja hallinnoinnista, jonka avulla varmistetaan niiden mekanismien ja välineiden toiminta, jotka on tarkoitettu vastaamaan 17, 18 ja 19 artiklassa säädettyjä unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevia vaatimuksia.

21 artikla

Unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia sekä sähköistä tietojärjestelmää koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 17–20 artiklassa säädettyjä unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevia vaatimuksia sekä sähköistä tietojärjestelmää koskevat säännöt seuraavien osalta:

- a) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava 17 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionissa ilmoittamisen ja unionissa raportoinnin yhteydessä;
- b) menettelyt, jotka koskevat 20 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietojärjestelmän perustamista ja käyttöä, ja siirtymätoimenpiteet tietojen siirtämiseksi käytössä olevista järjestelmistä uuteen järjestelmään ja sen täysimääräiseen käyttöön;

- c) niiden tietojen muoto ja rakenne, jotka siirretään 20 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen tietojärjestelmään;
- d) edellä 17 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevat määräajat ja määrävälit;
- e) edellä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevat alueet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku ***Seuranta***

22 artikla *Toimijoiden seurantavelvollisuus*

Toimijoiden on luetteloitujen ja uusien tautien esiintymisen havaitsemiseksi

- a) tarkkailtava vastuullaan olevien eläinten terveyttä ja käyttäytymistä;
- b) tarkkailtava sellaisia mahdollisia muutoksia vastuullaan olevien pitopaikkojen, eläinten tai sukusolujen ja alkioden tavanomaisissa tuotantoparametreissa, jotka antavat aiheita epäillä, että niiden syynä on luetteloitu tauti tai uusi tauti;
- c) etsittävä vastuullaan olevista eläimistä tavallisesta poikkeavia kuolleisuuslukuja ja muita vakavia taudin merkkejä.

23 artikla *Eläinterveyskäynnit*

1. Toimijoiden on varmistettava, että heidän vastuullaan olevissa pitopaikoissa tehdään tarvittaessa eläinlääkäriin suorittamia eläinterveyskäyntejä pitopaikasta aiheutuvien riskien vuoksi, ottaen huomioon
 - a) pitopaikan tyyppi;
 - b) pitopaikassa olevien pidettävien eläinten luokat ja lajit;
 - c) kaikki muu pidettäviin eläimiin ja pitopaikkatyyppiin sovellettava asiaankuuluva seuranta, laadunvarmistusjärjestelmät tai virallinen valvonta.

Kyseisiä eläinterveyskäyntien tiheyden on oltava oikeasuhteinen pitopaikan aiheuttamaan riskiin nähden.

Ne voidaan yhdistää muissa tarkoituksissa tehtäviin käynteihin.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyt eläinterveyskäynnit tehdään seuraavia tarkoituksia varten:

- a) luetteloitujen tautien tai uusien tautien esiintymiseen viittaavien merkkien havaitseminen;
- b) toimijalle annettava neuvonta, joka koskee bioturvaamista ja muita eläinten terveyteen liittyviä asioita, jotka ovat merkityksellisiä kyseiselle pitopaikkatyypille ja pitopaikassa pidettäville eläinluokille ja -lajeille.

24 artikla

Eläinterveyskäyntejä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla

- a) täydennetään
 - i) edellä 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kriteerejä, jotka on otettava huomioon päätettäessä
 - minkä tyyppisissä pitopaikoissa on tehtävä eläinterveyskäyntejä;
 - tällaisten eläinterveyskäyntien tiheydestä;
 - ii) edellä 23 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, jotka koskevat eläinterveyskäyntien sisältöä ja tiheyttä erityyppisissä pitopaikoissa, jotta varmistetaan eläinterveyskäyntien tarkoituksen toteutuminen;
- b) määritetään pitopaikkatyypit, joissa on tehtävä eläinterveyskäyntejä.

25 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen seurantavelvollisuus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava seuranta 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien esiintymisen varalta.
2. Seuranta on suunniteltava siten, että varmistetaan 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä uusien tautien esiintymisen havaitseminen ajoissa keräämällä, järjestämällä ja analysoimalla tautitilanteeseen liittyviä merkityksellisiä tietoja.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 1 kohdassa säädettyä seuranta koskevat tiedot kerätään ja niitä käytetään tarkoituksenmukaisesti ja tehokkaasti.

26 artikla

Seurantamenetelmät ja seurantatoimien suoritusiheyden ja tehokkuus

Edellä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun seurannan suunnitelman, keinojen, diagnosimenetelmien, suoritusiheyden, tehokkuuden, kohteena olevan eläinpopulaation ja otantamallien on oltava tarkoituksenmukaisia ja suhteessa seurannan tavoitteisiin, ja huomioon on otettava

- a) tautiprofiili;
- b) asiaan liittyvät riskitekijät;
- c) terveystilanne
 - i) seurannan kohteena olevassa jäsenvaltiossa tai sen vyöhykkeellä tai lokerosa;
 - ii) jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai kolmansilla alueilla, jotka joko rajoittuvat tai josta tulee eläimiä tai tuotteita jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon;
- d) toimijoiden 22 artiklan mukaisesti suorittama seuranta tai muiden viranomaisten suorittama seuranta.

27 artikla
Seurantaohjelmat

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava 25 artiklassa 1 kohdassa säädettyä seurantaohjelman puitteissa, kun järjestelmällinen seuranta on tarpeen syistä, jotka johtuvat
 - a) tautiprofiilista;
 - b) asiaan liittyvistä riskitekijöistä.
2. Jäsenvaltion, joka perustaa 1 kohdan mukaisen seurantaohjelman, on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
3. Jäsenvaltion, joka soveltaa 1 kohdan mukaista seurantaohjelmaa, on toimitettava komissiolle säännöllisesti raportteja seurantaohjelman tuloksista.

28 artikla
Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä 26 artiklassa säädetty seurannan suunnitelma, keinot, diagnoosimenetelmät, suoritustiheys, tehokkuus, kohteena oleva eläinpopulaatio ja otantamallit;
- b) edellä 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä tarvittaessa uusien tautien virallista vahvistamista koskevat kriteerit ja tapausten määrittely;
- c) edellä 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt seurantaohjelmat siltä osin kuin ne koskevat
 - i) seurantaohjelmien sisältöä;
 - ii) seurantaohjelmien 27 artiklan 2 kohdan mukaisen toimittamisen yhteydessä annettavia tietoja sekä 27 artiklan 3 kohdan mukaisia säännöllisiä raportteja;

- iii) seurantaohjelmien täytäntöönpanoaikaa.

29 artikla
Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vaatimukset, jotka liittyvät 26 ja 27 artiklassa säädettyyn seurantaan ja seurantaohjelmiin sekä 28 artiklan nojalla hyväksytyihin sääntöihin, jotka koskevat

- a) sen määrittämistä, mihin 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin luetteloituihin tauteihin on sovellettava seurantaohjelmia;
- b) muotoa ja menettelyä seuraavien osalta:
- i) seurantaohjelmien toimittaminen tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille;
- ii) seurannan tulosten raportointi komissiolle.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 luku
Hävittämisohjelmat

30 artikla
Pakolliset ja vapaaehtoiset hävittämisohjelmat

1. Jäsenvaltioiden, joiden koko alue tai niiden vyöhyke tai lokero ei ole vapaa tai joiden koko alueen tai niiden vyöhykkeen tai lokeron ei tiedetä olevan vapaa yhdestä tai useammasta 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua luetteloidusta taudista, on
- a) perustettava ohjelma, jolla hävitetään kyseinen luetteloitu tauti tai osoitetaan, että tautia ei esiinny, joka toteutetaan eläinpopulaatioissa, joissa kyseistä tautia esiintyy, ja joka kattaa kaikki niiden alueen asiaankuuluvat osat taikka niiden asiaankuuluvat vyöhykkeet tai lokerot, jäljempänä 'pakollinen hävittämisohjelma';
- b) toimitettava pakollisen hävittämisohjelman luonnos komissiolle hyväksyttäväksi.
2. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vapaita tai joiden ei tiedetä olevan vapaita yhdestä tai useammasta 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua luetteloidusta taudista ja jotka päättävät perustaa kyseisen luetteloidun taudin hävittämisohjelman, joka toteutetaan eläinpopulaatioissa, joissa tautia esiintyy, ja joka kattaa niiden alueen asiaankuuluvat osat, vyöhykkeet tai lokerot – jäljempänä 'vapaaehtoinen hävittämisohjelma' – on toimitettava ohjelma komission hyväksyttäväksi.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä

- a) sille 1 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitetut pakollisten hävittämisohjelmien luonnokset;
- b) sille 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitetut vapaaehtoisten hävittämisohjelmien luonnokset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuja välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä noudattaen 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan luetteloituun tautiin.

Tarvittaessa komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä muuttaa a ja b alakohdan mukaisesti hyväksytyjä hävittämisohjelmia tai lopettaa ne. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien tavoitteita, välitavoitteita ja taudintorjuntastrategioita;
- b) poikkeuksia vaatimukseen, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa säädettyjen pakollisten hävittämisohjelmien ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien toimittamista hyväksyttäväksi, jos hyväksyminen ei ole tarpeen sen vuoksi, että kyseisille ohjelmille on vahvistettu säännöt 31 artiklan 2 kohdan, 34 artiklan 2 kohdan ja 35 artiklan mukaisesti;
- c) tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista pakollisten hävittämisohjelmien ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien hyväksymistä koskeviin vaatimuksiin.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 253 artiklan mukaisesti tämän kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen muuttamiseksi tai soveltamisen lopettamiseksi.

31 artikla

Pakollisiin ja vapaaehtoiisiin hävittämisohjelmiin kuuluvat toimenpiteet

1. Pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien on sisällettävä vähintään seuraavat toimenpiteet:
 - a) taudintorjuntatoimenpiteet taudinaiheuttajan hävittämiseksi ja uudelleentartunnan ehkäisemiseksi pitopaikoissa, lokeroissa ja vyöhykkeillä, joissa tautia esiintyy;

- b) edellä 26–29 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti suoritettava seuranta, jolla osoitetaan
 - i) edellä a alakohdassa tarkoitettujen taudintorjuntatoimenpiteiden vaikuttavuus;
 - ii) vapaus kyseessä olevasta luetteloidusta taudista;
 - c) taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava seurantatulosten ollessa positiiviset.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä;
 - b) toteutettavia taudintorjuntatoimenpiteitä sen välttämiseksi, että kyseinen tauti tarttuu uudelleen kohteena olevaan eläinpopulaation pitopaikoissa, vyöhykkeillä ja lokeroissa;
 - c) edellä 26 artiklassa säädettyä seurannan suunnitelmaa, keinoja, diagnoosimenetelmiä, suoritustiheyttä, tehokkuutta, kohteena olevaa eläinpopulaatiota ja otantamalleja;
 - d) taudintorjuntatoimenpiteitä, jotka on toteutettava tulosten ollessa luetteloidun taudin osalta positiiviset 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
 - e) rokottamista.

32 artikla

Pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämishojelmien toimittamisen yhteydessä annettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä seuraavat tiedot hakemuksiin, jotka koskevat komissiolle 30 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitettavia pakollisia ja vapaaehtoisia hävittämishojelmia:

- a) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämishojelman kattaman luetteloidun taudin epidemiologisen tilanteen kuvaus;
- b) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämishojelman kattaman maantieteellisen ja hallinnollisen alueen kuvaus ja rajojen määrittely;
- c) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämishojelman taudintorjuntatoimenpiteiden kuvaus 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 31 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
- d) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämishojelman arvioitu kesto;
- e) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämishojelman välitavoitteet ja taudintorjuntastrategiat;

- f) pakollisen tai vapaaehtoisen hävittämisohjelman arvioitujen kustannusten ja hyötyjen analyysi.

33 artikla

Raportit

Pakollista tai vapaaehtoista hävittämisohjelmaa soveltavan jäsenvaltion on toimitettava komissiolle

- a) säännölliset väliraportit, joiden avulla seurataan meneillään olevien pakollisten tai vapaaehtoisten ohjelmien 32 artiklan e alakohdassa tarkoitettujen välitavoitteiden täyttymistä;
- b) loppuraportti ohjelman päättymisen jälkeen.

34 artikla

Hävittämisohjelmien soveltamisaika

1. Pakollista tai vapaaehtoista hävittämisohjelmaa sovelletaan, kunnes
- a) taudista vapaata asemaa koskevan hakemuksen edellytykset täyttyvät 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion tai vyöhykkeen osalta ja 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti lokeron osalta; tai
- b) vapaaehtoisten hävittämisohjelmien osalta taudista vapaata asemaa koskevan hakemuksen edellytyksiä ei voida täyttää, eikä ohjelma enää vastaa tarkoitustaan; siinä tapauksessa toimivaltainen viranomainen tai komissio peruuttaa ohjelman käyttäen samaa menettelyä, jolla ohjelma perustettiin.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten täydentämistä ja muuttamista siltä osin kuin on kyse pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien soveltamisajasta.

35 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 30–33 artiklassa säädettyihin sääntöihin sovellettavat tieto-, muoto- ja menettelyvaatimukset, jotka koskevat

- a) pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien luonnosten toimittamista hyväksyttäväksi;
- b) tulosindikaattoreita;
- c) raportointia komissiolle ja muille jäsenvaltioille pakollisten ja vapaaehtoisten hävittämisohjelmien täytäntöönpanon tuloksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 luku

Taudista vapaa asema

36 artikla

Taudista vapaa jäsenvaltio ja taudista vapaat vyöhykkeet

1. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle yhdestä tai useammasta 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua luetteloidusta taudista vapaan aseman hyväksymistä koskevan hakemuksen koko alueensa osalta tai sen yhden tai useamman vyöhykkeen osalta edellyttäen, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) yksikään niistä luetteloiduista lajeista, jotka liittyvät siihen tautiin, josta on esitetty taudista vapaata asemaa koskeva hakemus, ei esiinny jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä;
 - b) taudinaiheuttajasta tiedetään, että se ei selviydy jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä;
 - c) jos kyse on ainoastaan tartunnanlevittäjien tartuttamasta luetteloidusta taudista, yhtäkään tartunnanlevittäjää ei esiinny tai niistä tiedetään, että ne eivät selviydy jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä;
 - d) vapaus luetteloidusta taudista on osoitettu
 - i) hävittämisohjelmalla, joka on 31 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen ja saman artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukainen; tai
 - ii) aiempien tietojen tai seurantatietojen avulla.
2. Taudista vapaata asemaa koskevien jäsenvaltioiden hakemusten on sisällettävä todisteita, joilla osoitetaan 1 kohdassa tarkoitettua tautivapauden edellytysten täyttyvän.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä taudista vapaata asemaa koskevat jäsenvaltioiden hakemukset, mahdollisesti tarpeellisin muutoksin, jos 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 artikla

Lokerot

1. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle hakemuksen, joka koskee 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloidusta taudista vapaan aseman tunnustamista lokeroiden osalta sekä lokeron taudista vapaan aseman suojelua, jos jäsenvaltion

alueella esiintyy yhden tai useamman tällaisen taudin taudinpurkauksia edellyttäen, että

- a) hakemuksen kattaman yhden tai useamman luetteloidun taudin leviäminen voidaan estää tehokkaasti lokerotasolla tautiprofiili huomioon ottaen;
- b) hakemuksen kattamaan lokeroon sovelletaan yhtä yhteistä bioturvaamisen hallintajärjestelmää, jolla varmistetaan kaikkien erillisalueen muodostavien pitopaikkojen taudista vapaa asema;
- c) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt hakemuksen kattamassa lokerossa eläinten ja niistä saatujen tuotteiden siirrot seuraavien säännösten mukaisesti:
 - i) jäljempänä oleva 94 ja 95 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään maaeläimiä ja niistä saatuja tuotteita;
 - ii) jäljempänä oleva 181 ja 182 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään vesiviljelyeläimiä ja niistä saatuja tuotteita.

2. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle hakemuksen, joka koskee yhdestä tai useammasta 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettusta luetteloidusta taudista vapaan aseman tunnustamista lokeroiden osalta edellyttäen, että

- a) hakemuksen kattaman yhden tai useamman luetteloidun taudin leviäminen voidaan estää tehokkaasti lokerotasolla tautiprofiili huomioon ottaen;
- b) yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) edellä 36 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädetyt edellytykset;
 - ii) lokeroon kuuluvat pitopaikat aloittavat ensimmäistä kertaa tai tauon jälkeen uudelleen toimintansa, ja ne ovat perustaneet yhteisen bioturvaamisen hallintajärjestelmän varmistaakseen lokeron taudista vapaan aseman;
- c) lokeroon kuuluvien pitopaikkojen toiminnasta vastaavilla toimijoilla on käytössä yhteinen bioturvaamisen hallintajärjestelmä, jolla varmistetaan lokeron taudista vapaa asema;
- d) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt hakemuksen kattamassa lokerossa eläinten ja niistä saatujen tuotteiden siirrot seuraavien säännösten mukaisesti:
 - i) jäljempänä oleva 94 ja 95 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään maaeläimiä ja niistä saatuja tuotteita;
 - ii) jäljempänä oleva 181 ja 182 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään vesiviljelyeläimiä ja niistä saatuja tuotteita.

3. Jäsenvaltioiden hakemusten, jotka koskevat 1 ja 2 kohdan mukaista lokeroiden taudista vapaan aseman tunnustamista, on sisällettävä todisteita, joilla osoitetaan mainituissa kohdissa vahvistettujen edellytysten täyttyvän.

4. Komissio tunnustaa täytäntöönpanosäädöksillä lokerojen taudista vapaan aseman, mahdollisesti tarpeellisin muutoksin, jos 1 tai 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
- a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä lokerojen taudista vapaan aseman tunnustamista koskevia vaatimuksia, ottaen huomioon 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien tautiprofiili vähintään seuraavien osalta:
 - i) seuranta ja muut todisteet, joita tarvitaan osoittamaan vapaus taudista;
 - ii) bioturvaamistoimenpiteet;
 - b) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen hyväksyy lokeroiden taudista vapaan aseman;
 - c) lokeroita, jotka sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella.

38 artikla

Taudista vapaiden vyöhykkeiden ja lokeroiden luettelot

Jokaisen jäsenvaltion on perustettava ja pidettävä päivitettyinä luettelot

- a) edellä 36 artiklan 1 kohdassa säädetyistä alueista tai vyöhykkeistä, joilla on taudista vapaa asema;
- b) edellä 37 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä lokeroista, joilla on taudista vapaa asema.

Jäsenvaltioiden on asetettava luettelot julkisesti saataville.

39 artikla

Jäsenvaltioiden ja vyöhykkeiden taudista vapaata asemaa koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) jäsenvaltioiden ja niiden vyöhykkeiden taudista vapaan aseman yksityiskohtaisia sääntöjä ottaen huomioon erilaiset tautiprofiilit seuraavien osalta:
 - i) sovellettavat kriteerit jäsenvaltioiden perustellessa väitettään, että luetteloituja lajeja ei esiinny tai ne eivät kykene selviytymään elävänä, sekä tällaisten väitteiden tukemiseksi edellytetyt, 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt todisteet;

- ii) sovellettavat kriteerit perusteltaessa väitettä, että taudinaiheuttaja tai tartunnanlevittäjä ei kykene selviytymään elävänä, sekä tällaisten väitteiden tueksi edellytetyt, 36 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetty todisteet;
 - iii) sovellettavat kriteerit määritettäessä vapaus taudista 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;
 - iv) seuranta ja muut todisteet, joita tarvitaan osoittamaan vapaus taudista;
 - v) bioturvaamistoimenpiteet;
 - vi) rokottamista koskevat rajoitukset ja edellytykset taudista vapaissa jäsenvaltioissa ja niiden taudista vapailla vyöhykkeillä;
 - vii) sellaisten vyöhykkeiden perustaminen, jotka erottavat taudista vapaat vyöhykkeet tai hävittämishojelman alaiset vyöhykkeet rajoitusvyöhykkeistä, jäljempänä 'puskurivyöhykkeet';
 - viii) vyöhykkeet, jotka sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella;
- b) poikkeuksia vaatimuksesta saada yhdestä tai useammasta 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuista luetteloiduista taudista vapaata asemaa koskeva 36 artiklan 1 kohdassa säädetty komission hyväksyntä, jos tällainen hyväksyntä ei ole tarpeen, koska tautivapautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt on vahvistettu tämän artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
- c) tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille taudista vapaata asemaa koskevien ilmoitusten tueksi, jollei ole hyväksytty täytäntöönpanosäädöstä 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tämän artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

40 artikla *Täytäntöönpanovalta*

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä alueiden, vyöhykkeiden ja lokeroiden taudista vapaan aseman edellytykset siltä osin kuin ne koskevat 36, 37 ja 38 artiklassa vahvistettuja sääntöjä sekä 39 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat

- a) sen määrittämistä, mille 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista luetteloiduista taudeista voidaan perustaa 37 artiklan mukaiset taudista vapaat lokerot;
- b) toimitettavia tietoja, niiden muotoja ja käytettäviä menettelyjä koskevia vaatimuksia seuraavien osalta:
 - i) jäsenvaltion koko alueen tai sen vyöhykkeiden ja lokeroiden taudista vapaata asemaa koskevat hakemukset;
 - ii) taudista vapaita jäsenvaltioita tai niiden vyöhykkeitä ja lokeroita koskeva tiedonvaihto jäsenvaltioiden ja komission välillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

41 artikla

Taudista vapaan aseman säilyttäminen

1. Jäsenvaltiot säilyttävät alueidensa ja niiden vyöhykkeiden tai lokeroiden taudista vapaan aseman niin kauan kuin
 - a) edellä 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt taudista vapaata asemaa koskevat edellytykset sekä tämän artiklan 3 kohdan ja 39 artiklan nojalla vahvistetut säännöt täyttyvät;
 - b) seurantaa, jonka osalta otetaan huomioon 26 artiklassa säädetyt vaatimukset, suoritetaan sen varmistamiseksi, että kyseinen alue, vyöhyke tai lokero on edelleen vapaa luetteloidusta taudista, jonka osalta sen taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu;
 - c) sovelletaan rajoituksia, jotka koskevat sen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvien eläinten ja soveltuvissa tapauksissa tuotteiden siirtoja, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu, kyseiselle alueelle tai vyöhykkeelle tai kyseiseen lokeroon IV ja V osassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;
 - d) sovelletaan muita bioturvaamistoimenpiteitä, joiden avulla ehkäistään sen luetteloidun taudin kulkeutuminen, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu.
2. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle, jos 1 kohdassa tarkoitettujen taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevat edellytykset eivät enää täyty.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevia edellytyksiä:
 - a) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukainen seuranta;
 - b) edellä olevan 1 kohdan c alakohdan mukaiset bioturvaamistoimenpiteet.

42 artikla

Taudista vapaan aseman väliaikainen peruuttaminen, peruuttaminen kokonaan ja palauttaminen

1. Jos jäsenvaltiolla on syytä epäillä, että jotain sen taudista vapaan jäsenvaltion tai sen vyöhykkeen tai lokeron aseman säilyttämisen edellytystä on rikottu, sen on välittömästi
 - a) keskeytettävä niiden luetteloitujen tautien osalta luetteloitujen lajien siirrot, joiden osalta taudista vapaa asema on myönnetty tai tunnustettu, muihin jäsenvaltioihin ja muille vyöhykkeille tai muihin lokeroihin, joiden terveystilanne on kyseisen luetteloidun taudin osalta parempi;

- b) soveltuviissa tapauksissa sen luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu, toteutettava III osan II osastossa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen on lopetettava, kun tarkemmat tutkimukset osoittavat, että
- a) epäiltyä rikkomista ei ole tapahtunut; tai
- b) epäillyllä rikkomisella ei ole ollut merkittävää vaikutusta, ja kyseinen jäsenvaltio voi antaa takeet siitä, että sen taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevat edellytykset täyttyvät jälleen.
3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle, jos jäsenvaltion tarkemmissa tutkimuksissa vahvistuu merkittävä todennäköisyys, että on tapahtunut rikkominen, joka koskee luetteloitua tautia, jonka osalta taudista vapaa asema on saatu, tai muita taudista vapaan aseman säilyttämiseen liittyviä rikkomisia.
4. Komissio peruuttaa kokonaan täytäntöönpanosäädöksillä taudista vapaata asemaa koskevan hyväksynnän, joka on myönnetty jäsenvaltiolle tai vyöhykkeelle 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tai taudista vapaata asemaa koskevan tunnustamisen, joka on myönnetty lokerolle 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti, saatuaan jäsenvaltiolta tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tiedon siitä, että taudista vapaan aseman säilyttämisen edellytykset eivät enää täyty.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti leviää nopeasti aiheuttaen riskin, jolla on erittäin merkittäviä vaikutuksia eläinten terveyteen tai kansanterveyteen, talouteen tai yhteiskuntaan.

5. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä taudista vapaan aseman väliaikaista tai kokonaan peruuttamista ja palauttamista.

III OSA

TAUTITIETOISUUS, TAUTEIHIN VARAUTUMINEN JA VALVONTA

I OSASTO

Tautitietoisuus ja tauteihin varautuminen

1 luku

Valmiussuunnitelmat ja simulaatioharjoitukset

43 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla valmiussuunnitelmat ja tarvittaessa yksityiskohtaiset ohjeet, joissa esitetään kyseisessä jäsenvaltiossa toteutettavat toimenpiteet 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tai uuden taudin tapauksen tai taudinpurkauksen esiintyessä, jotta varmistetaan korkeatasoinen tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja nopea toiminta.
2. Valmiussuunnitelmien ja soveltuvissa tapauksissa yksityiskohtaisten ohjeiden on sisällettävä vähintään seuraavat seikat:
 - a) komentoketjun perustaminen toimivaltaisen viranomaisen sisällä ja muiden viranomaisten kanssa nopean ja toimivan päätöksenteon varmistamiseksi jäsenvaltion tasolla sekä alue- ja paikallistasolla;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen ja muiden asianomaisten viranomaisten välisen yhteistyön puitteet sen varmistamiseksi, että toimet toteutetaan yhdenmukaisesti ja koordinoitusti;
 - c) seuraavien saatavuus:
 - i) tilat;
 - ii) laboratoriot;
 - iii) laitteet;
 - iv) henkilöstö;
 - v) hätärahasto;
 - vi) kaikki muut asiaankuuluvat materiaalit ja resurssit, jotka ovat tarpeen, jotta 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit tai uudet taudit voidaan hävittää nopeasti ja tehokkaasti;

- d) mahdollisuus saada käyttöön seuraavat keskuksat ja ryhmät, joilla on tarvittava asiantuntemus toimivaltaisen viranomaisen avustamiseksi:
 - i) kansallinen taudintorjuntakeskus;
 - ii) jäsenvaltioiden hallinnollisen ja maantieteellisen tilanteen mukaiset alueelliset ja paikalliset taudintorjuntakeskukset;
 - iii) toiminnalliset asiantuntijaryhmät;
- e) edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä uusien tautien taudintorjuntatoimenpiteiden täytäntöönpano II osaston 1 luvun mukaisesti;
- f) hätärokotusta koskevat säännöt soveltuviissa tapauksissa;
- g) niiden rajoitusvyöhykkeiden maantieteellisten rajojen määrittämissä periaatteet, jotka toimivaltainen viranomainen perustaa 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- h) koordinointi naapurijäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden ja alueiden kanssa soveltuviissa tapauksissa.

44 artikla

Valmiussuunnitelmia koskevan säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 43 artiklan 1 kohdassa säädettyihin valmiussuunnitelmiin sovellettavia yksityiskohtaisia vaatimuksia ja edellytyksiä ja joiden tarkoituksena on täydentää 43 artiklan 2 kohdassa säädetyjä vaatimuksia ottaen huomioon seuraavat:
 - a) valmiussuunnitelmien tavoitteet korkeatasoisen tautitietoisuuden, tauteihin varautumisen ja nopean toiminnan varmistamiseksi;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien tautiprofiili;
 - c) taudintorjuntavälineitä koskeva uusi tietämys ja tällaisten välineiden kehitys.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vaatimukset, jotka koskevat 43 artiklan 1 kohdassa säädettyjen valmiussuunnitelmien käytännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa seuraavien osalta:
 - a) edellä 43 artiklan 2 kohdan a ja c–h alakohdassa tarkoitettut seikat;
 - b) valmiussuunnitelmien muut toiminnalliset näkökohdat jäsenvaltioissa;
 - c) tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten käytännön täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset ja edellytykset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

45 artikla
Simulaatioharjoitukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 43 artiklan 1 kohdassa säädettyihin valmiussuunnitelmiin liittyviä simulaatioharjoituksia tehdään säännöllisesti, jotta
 - a) varmistetaan korkeatasoinen tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja nopea toiminta jäsenvaltiossa;
 - b) todennetaan kyseisten valmiussuunnitelmien toimivuus.
2. Simulaatioharjoitukset on suoritettava aina, kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tiiviissä yhteistyössä naapureina olevien jäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
3. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville raportti simulaatioharjoitusten keskeisistä tuloksista.
4. Komissio vahvistaa, kun se on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista, täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat simulaatioharjoitusten käytännön toteutusta jäsenvaltioissa seuraavilta osin:
 - a) simulaatioharjoitusten suoritustiheys, sisältö ja muoto;
 - b) useampia kuin yhtä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskevat simulaatioharjoitukset;
 - c) yhteistyö naapureina olevien jäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden ja alueiden kanssa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku

Eläinlääkkeiden käyttö tautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa

46 artikla

Eläinlääkkeiden käyttö tautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa luetteloituihin tauteihin tarkoitettujen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia toimenpiteitä varmistaakseen kyseisten tautien tehokkaimman ennaltaehkäisyyn ja torjunnan edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet ovat 47 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen, eläinlääkkeiden käyttöä koskevien sääntöjen mukaisia.

Toimenpiteet voivat koskea

- a) eläinlääkkeiden käyttöä koskevia kieltoja ja rajoituksia;

- b) eläinlääkkeiden pakollista käyttöä.
2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat kriteerit päättäessään, käytetäänkö eläinlääkkeitä ja miten niitä käytetään jonkin luetteloidun taudin ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteissä:
- a) tautiprofiili;
 - b) luetteloidun taudin levinneisyys
 - i) jäsenvaltiossa;
 - ii) unionissa;
 - iii) soveltuvissa tapauksissa naapureina olevissa kolmansissa maissa ja kolmansilla alueilla;
 - iv) kolmansissa maissa ja kolmansilla alueilla, joista tuodaan eläimiä ja tuotteita unioniin;
 - c) eläinlääkkeiden saatavuus, vaikuttavuus ja riskit;
 - d) sellaisten diagnostisten testien saatavuus, joilla havaitaan eläinlääkkeillä hoidettujen eläinten infektiot;
 - e) eläinlääkkeiden käytön taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset verrattuna muihin saatavilla oleviin taudinehkäisy- ja taudintorjuntastrategioihin.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet, jotka koskevat eläinlääkkeiden käyttöä tieteellisessä tutkimustyössä tai muussa eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi valvotuissa oloissa tehtävässä lääkkeiden kehittämis- ja testaustoiminnassa.

47 artikla

Eläinlääkkeiden käyttöä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
- a) eläinlääkkeiden käyttöä koskevia kieltoja ja rajoituksia;
 - b) tiettyyn luetteloituun tautiin tarkoitettujen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia erityisedellytyksiä;
 - c) eläinlääkkeiden pakollista käyttöä;
 - d) riskinvähentämistoimenpiteitä luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi eläinlääkkeillä hoidettujen eläinten tai tällaisista eläimistä saatavien tuotteiden välityksellä;

- e) seurantaa sen jälkeen, kun rokotteita ja muita eläinlääkkeitä on käytetty tiettyjä luetteloituja tauteja vastaan.
2. Komissio ottaa huomioon 46 artiklan 2 kohdassa säädetyt kriteerit vahvistaessaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.
3. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettaviin sääntöihin sovelletaan 254 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy kehittymässä oleviin riskeihin.

3 luku

Antigeenien, rokotteiden ja diagnostisten reagenssien pankit

48 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien perustaminen

1. Komissio voi niiden 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, joita vastaan rokottamista ei ole kielletty 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä, perustaa unionin antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit ja vastata niiden hallinnoinnista yhden tai useamman seuraavan biologisen aineen varastointia ja varastojen uusimista varten:
 - a) antigeenit;
 - b) rokotteet;
 - c) rokotteiden alkuperäiset kantavarastot;
 - d) diagnostiset reagenssit.
2. Komissio varmistaa, että 1 kohdassa säädetyt unionin antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit
 - a) varastoivat riittävästi tiettyjen luetteloitujen tautien osalta sopivantyyppisiä antigeenejä, rokotteita, rokotteiden alkuperäisiä kantavarastoja ja diagnostisia reagensseja ottaen huomioon 43 artiklan 1 kohdassa säädettyjen valmiussuunnitelmien yhteydessä arvioidut jäsenvaltioiden tarpeet;
 - b) vastaanottavat säännöllisesti antigeenien, rokotteiden, rokotteiden alkuperäisten kantavarastojen ja diagnostisten reagenssien toimituksia ja uusivat näiden varastoja oikea-aikaisesti;
 - c) pidetään yllä ja siirretään 15 artiklan 1 kohdassa säädettyjen asianmukaisten bioturvaamis- ja bioturvallisuusstandardien ja tilojen rakenteellisten ja teknisten suojastandardien sekä 15 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti;
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) edellä 1 kohdassa säädettyjen unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien hallinnointia, varastoja ja varastojen uusimista;
- b) niiden bioturvaamis- ja bioturvallisuusvaatimuksia ja tilojen rakenteellisia ja teknisiä suojavaatimuksia, ottaen huomioon 15 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimukset ja 15 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset.

49 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien käyttömahdollisuus

1. Komissio säätää 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden pyynnönvaraisesta jakelusta unionin antigeeni- ja rokotepankeista sekä diagnostisten reagenssien pankeista edellyttäen, että varastoja on saatavilla,
 - a) jäsenvaltioille;
 - b) kolmansille maille ja alueille edellyttäen, että ensisijaisena tarkoituksena on ehkäistä taudin leviäminen unioniin.
2. Jos varastoja on rajoitetusti saatavilla, komissio priorisoi 1 kohdassa säädetyn käytön ottaen huomioon seuraavat:
 - a) tautiolosuhteet, joissa pyyntö on esitetty;
 - b) kansallisen antigeeni- ja rokotepankin sekä diagnostisten reagenssien pankin olemassaolo pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa tai kolmannella alueella;
 - c) edellä 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen pakollista rokottamista koskevien unionin toimenpiteiden olemassaolo.

50 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevat säännöt, joissa täsmennetään 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden osalta

- a) mitkä kyseisistä biologisista aineista on sisällytettävä unionin antigeeni- ja rokotepankkeihin sekä diagnostisten reagenssien pankkeihin ja minkä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;
- b) minkä tyyppisiä biologisia aineita unionin antigeeni- ja rokotepankeissa sekä diagnostisten reagenssien pankeissa on oltava ja kuinka suurina määrinä kutakin sellaista 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia kohti, joiden torjuntaa varten pankki on olemassa;

- c) vaatimukset, jotka koskevat kyseisten biologisten aineiden toimituksia, varastoja ja varastojen uusimista;
- d) kyseisten biologisten aineiden jakelu unionin antigeeni- ja rokotepankeista sekä diagnostisten reagenssien pankeista jäsenvaltioille sekä kolmansille maille ja alueille;
- e) menettelyyn liittyvät ja tekniset vaatimukset, jotka koskevat kyseisten biologisten aineiden sisällyttämistä unionin antigeeni- ja rokotepankkeihin sekä diagnostisten reagenssien pankkeihin sekä pankkien käyttöä koskevia pyyntöjä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin.

51 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevien tietojen luottamuksellisuus

Unionin antigeeni- ja rokotepankeissa sekä diagnostisten reagenssien pankeissa varastoitujen, 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden määriä ja alatyyppejä koskevia tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina eikä niitä saa julkaista.

52 artikla

Kansalliset antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit

1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat perustaneet kansallisia antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja niiden 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, joita koskevia unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja on olemassa, on varmistettava, että niiden kansalliset antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit ovat niiden bioturvaamis- ja bioturvallisuusvaatimusten sekä tilojen rakenteellisten ja teknisten suojavaatimusten mukaisia, jotka on säädetty 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.
2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ajantasaista tietoa
 - a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien olemassaolosta tai perustamisesta;
 - b) tällaisissa pankeissa olevien antigeenien, rokotteiden, rokotteiden alkuperäisten kantavarastojen ja diagnostisten reagenssien tyypeistä ja määristä;
 - c) muutoksista niiden toiminnassa.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, joissa täsmennetään tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavien tietojen sisältö, toimitustiheys ja esitysmuoto.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II OSASTO

Taudintorjuntatoimenpiteet

1 luku

Luetteloidut taudit, joita tarkoitetaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa

1 JAKSO

TAUDINTORJUNTATOIMENPITEET EPÄILTÄESSÄ LUETTELOIDUN TAUDIN ESIINTYMISTÄ PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

53 artikla

Toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien velvollisuudet

1. Jos 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin epäillään esiintyvän pidettävissä eläimissä, eläinalan ammattilaisten, toimijoiden ja lemmikkieläinten pitäjien on 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava taudin merkeistä tai epäilyksistä toimivaltaiselle viranomaiselle ja eläinlääkärille ja odottaessaan toimivaltaisen viranomaisen 54 artiklan 1 kohdan ja 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamia taudintorjuntatoimenpiteitä toteutettava 55 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa säädetyt asianmukaiset taudintorjuntatoimenpiteet ehkäistäkseen kyseisen luetteloidun taudin leviämisen vastuullaan olevista tartunnan saaneista eläimistä, pitopaikoista ja muista paikoista muihin eläimiin tai ihmisiin.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden taudintorjuntatoimenpiteiden täydentämiseen sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien on toteutettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

54 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama tutkimus epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä

1. Epäiltäessä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä suoritettava tutkimus vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettua tutkimusta varten soveltuviissa tapauksissa varmistettava, että virkaeläinlääkärit
 - a) suorittavat kliinisen tutkimuksen edustavalle otokselle luetteloituun lajiin kuuluvia pidettäviä eläimiä kyseisen luetteloidun taudin varalta;
 - b) ottavat kyseisistä luetteloituun lajiin kuuluvista pidettävistä eläimistä asianmukaiset näytteet ja muut näytteet laboratoriotutkimusta varten, joka tehdään toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen nimeämässä laboratorioissa;
 - c) suorittavat laboratoriotutkimukset vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa tutkimusta koskevia sääntöjä.

55 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Epäiltäessä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava seuraavat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet odottaessa 54 artiklan 1 kohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia ja 61 artiklan 1 kohdan mukaisten taudintorjuntatoimenpiteiden suorittamista:
 - a) asetettava viralliseen valvontaan pitopaikka, kotitalous, elintarvike- tai rehualan yritys tai sivutuotealan laitos tai mikä tahansa muu paikka, jossa tautia epäillään;
 - b) tehtävä laskelma
 - i) pidettävistä eläimistä, jotka ovat pitopaikassa, kotitaloudessa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä tai sivutuotealan laitoksessa tai missä tahansa muussa paikassa;
 - ii) tuotteista pitopaikassa, kotitaloudessa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä tai sivutuotealan laitoksessa tai missä tahansa muussa paikassa, jos tämä tieto on kyseisen luetteloidun taudin leviämisen kannalta merkityksellinen;
 - c) sovellettava asianmukaisia bioturvaamistoimenpiteitä ehkäistäkseen luetteloidun taudin aiheuttajan leviämisen muihin eläimiin tai ihmisiin;
 - d) soveltuviissa tapauksissa ehkäistävä taudinaiheuttajan leviäminen edelleen, pidettävä kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituun lajiin kuuluvat pidettävät eläimet eristettyinä ja ehkäistävä kontaktit luonnonvaraisiin eläimiin;
 - e) rajoitettava pidettävien eläinten ja tuotteiden siirtoja ja tarvittaessa henkilöiden liikkumista sekä ajoneuvojen ja kaikkien muiden materiaalien siirtoja, joiden

välityksellä taudinaiheuttaja olisi voinut levitä pitopaikkaan, kotitalouksiin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin, sivutuotealan laitoksiin tai mihin tahansa muihin paikkoihin taikka levitä pitopaikasta, kotitalouksista, elintarvike- tai rehualan yrityksistä, sivutuotealan laitoksista tai mistä tahansa muista paikoista, joissa kyseisen luetteloidun taudin epäillään esiintyvän, siinä määrin kuin on tarpeen sen leviämisen ehkäisemiseksi;

- f) toteutettava kaikki muut tarvittavat taudintorjuntatoimenpiteet ottaen huomioon 4 jaksossa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet, jotka koskevat
 - i) edellä 54 artiklan 1 kohdassa säädetyin toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tutkimuksen ja tämän kohdan a–d alakohdassa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista muihin pitopaikkoihin, niiden epidemiologisiin yksiköihin, kotitalouksiin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin;
 - ii) tarkoituksenmukaisten väliaikaisten rajoitusvyöhykkeiden perustamista, tautiprofiili huomioon ottaen;
- g) käynnistettävä 57 artiklan 1 kohdassa säädetty epidemiologinen selvitys.

2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä siltä osin kuin ne koskevat toteutettavia erityisiä ja yksityiskohtaisia, 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloidun taudin mukaisia taudintorjuntatoimenpiteitä, ottaen huomioon riskit, jotka liittyvät

- a) eläinlajiin tai -ryhmään;
- b) tuotantotyyppiin.

56 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden tarkastelu ja laajentaminen

Edellä 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä on

- a) tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimesta tapauksen mukaan seuraavista saatujen havaintojen jälkeen:
 - i) edellä 54 artiklan 1 kohdassa säädetty tutkimus;
 - ii) jäljempänä 57 artiklan 1 kohdassa säädetty epidemiologinen selvitys;
- b) laajennettava tarvittaessa muihin paikkoihin 55 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

2 JAKSO EPIDEMIOLOGINEN SELVITYS

57 artikla Epidemiologinen selvitys

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä epidemiologinen selvitys, jos 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä eläimissä epäillään tai tällaisen taudin esiintyminen vahvistetaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun epidemiologisen selvityksen tavoitteena on
 - a) tunnistaa luetteloidun taudin todennäköinen alkuperä ja leviämiskeinot;
 - b) laskea todennäköinen aika, jona kyseinen luetteloitu tauti on esiintynyt;
 - c) tunnistaa taudin kanssa kosketuksissa olleet pitopaikat ja niiden epidemiologiset yksiköt, kotitaloudet, elintarvike- tai rehualan yritykset, sivutuotealan laitokset ja kaikki muut paikat, joissa kyseisen epäillyn luetteloidun taudin osalta luetteloidut eläinlajit ovat voineet saada tartunnan tai loisen tai saastunnan aiheuttaman taudin;
 - d) saada tietoa pidettävien eläinten, tuotteiden, ajoneuvojen ja materiaalien siirroista ja henkilöiden liikkumisesta tai muista tavoista, joiden avulla taudinaiheuttaja olisi voinut levitä aikana, joka edelsi kyseisen luetteloidun taudin epäilyä tai vahvistamista koskevaa ilmoitusta;
 - e) saada tietoa luetteloidun taudin todennäköisestä leviämisestä ympäristöön, tartunnanlevittäjien esiintyminen ja levinneisyys mukaan luettuna.

3 JAKSO TAUTIVAHVISTUS PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

58 artikla Toimivaltaisen viranomaisen virallinen vahvistus 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymisestä

1. Toimivaltaisen viranomaisen virallisen vahvistuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymisestä on perustuttava seuraaviin tietoihin:
 - a) edellä 54 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kliinisten ja laboratoriokokeiden tulokset;
 - b) edellä 57 artiklan 1 kohdassa säädetty epidemiologinen selvitys;
 - c) muut käytettävissä olevat epidemiologiset tiedot.

2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia, jotka on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista vahvistusta varten.

59 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden päättäminen taudin esiintymisen tultua poissuljetuksi

Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava 55 artiklan 1 kohdassa ja 56 artiklassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista, kunnes 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin esiintyminen on suljettu pois 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella tai 58 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

4 JAKSO

TAUDINTORJUNTATOIMENPITEET TAUDIN ESIINTYMISEN TULTUA VAHVISTETUKSI PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

60 artikla

Välittömästi toteutettavat toimivaltaisen viranomaisen taudintorjuntatoimenpiteet

Jos pidettävissä eläimissä ilmenee 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi

- a) virallisesti todettava pitopaikka, kotitalous, elintarvike- tai rehualan yritys, sivutuotealan laitos taikka muu paikka, jossa kyseistä luetteloitua tautia esiintyy, tartunnan saaneeksi;
- b) perustettava kyseisen luetteloidun taudin kannalta tarkoituksenmukainen rajoitusvyöhyke;
- c) pantava täytäntöön 43 artiklan 1 kohdassa säädetty valmiussuunnitelma taudintorjuntatoimenpiteiden koordinoinnin varmistamiseksi.

61 artikla

Tartunnan saaneet pitopaikat ja muut paikat

1. Kun pitopaikassa, kotitaloudessa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä, sivutuotealan laitoksessa tai muussa paikassa pidettävissä eläimissä ilmenee 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin taudinpurkaus, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi toteutettava yksi tai useampia seuraavista taudintorjuntatoimenpiteistä ehkäistäkseen kyseisen luetteloidun taudin leviämisen edelleen:
 - a) rajoitukset sellaisten henkilöiden liikkumisessa ja sellaisten eläinten, tuotteiden, ajoneuvojen tai materiaalin tai aineen siirroissa, jotka saattavat olla saastuneita ja edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;

- b) sellaisten eläinten lopettaminen ja hävittäminen tai teurastaminen, jotka saattavat olla saastuneita ja edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;
 - c) sellaisten tuotteiden, rehun tai muiden aineiden hävittäminen, jalostaminen, muuntaminen tai käsitteleminen taikka sellaisten laitteiden, ajoneuvojen, kasvien tai kasvituotteiden tai veden käsitteleminen, jotka saattavat olla saastuneita, tarkoituksenmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että kaikki taudinaiheuttajat tai tartunnanlevittäjät tuhoetaan;
 - d) pidettävien eläinten rokottaminen tai hoitaminen muilla eläinlääkkeillä 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen delegeoitujen säädösten mukaisesti;
 - e) sellaisten eläinten ja tuotteiden eristäminen, karanteeni tai käsittely, jotka ovat todennäköisesti saastuneita ja edistävät kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;
 - f) tartunnan saaneen pitopaikan, kotitalouden, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muiden paikkojen puhdistaminen, desinfiointi, käsittely tuholaistorjunta-aineella tai muiden tarpeellisten bioturvaamistoimenpiteiden toteuttaminen kyseisen luetteloidun taudin leviämisoron minimoimiseksi;
 - g) sellaisen riittävän näytemäärän ottaminen, joka on tarpeen 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn epidemiologisen selvityksen saattamiseksi päätökseen;
 - h) näytteiden laboratoriotutkimukset.
2. Päättyessään, mitä 1 kohdassa säädettyistä taudintorjuntatoimenpiteistä on syytä toteuttaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon
- a) tautiprofiili;
 - b) tartunnan saaneen pitopaikan, kotitalouden, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan tuotantotyyppi ja sen epidemiologiset yksiköt.
3. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan hankkia uusia eläimiä pitopaikkaan, kotitalouteen tai muuhun paikkaan vasta, kun
- a) edellä 1 kohdassa säädettyt asianmukaiset taudintorjuntatoimenpiteet ja laboratoriotutkimukset on saatettu onnistuneesti päätökseen;
 - b) on kulunut riittävästi aikaa, jotta ehkäistään tartunnan saaneen pitopaikan, kotitalouden, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan saastuminen toistamiseen luetteloidulla taudilla, joka aiheutti 1 kohdassa tarkoitettun taudinpurkauksen.

62 artikla

Epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevat pitopaikat ja muut paikat

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laajennettava 61 artiklan 1 kohdassa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden soveltaminen muihin pitopaikkoihin ja niiden sisäisiin epidemiologisiin yksiköihin, kotitalouksiin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin taikka kuljetusvälineisiin, joiden osalta 57 artiklan 1 kohdan mukainen epidemiologinen selvitys tai kliinisten tai laboratoriotutkimusten tulokset tai muut epidemiologiset tiedot antavat aiheutta epäillä, että kyseessä oleva 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti, jonka osalta toimenpiteet toteutettiin, on levinnyt näihin kohteisiin, niistä käsin tai niiden välityksellä.
2. Jos 57 artiklan 1 kohdassa säädettyssä epidemiologisessa selvityksessä käy ilmi, että 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti on peräisin toisesta jäsenvaltiosta tai on todennäköistä, että kyseinen luetteloitu tauti on levinnyt toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä kyseessä olevalle jäsenvaltiolle.
3. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa tehtävä yhteistyötä epidemiologisen lisäselvityksen ja taudintorjuntatoimenpiteiden täytäntöönpanon osalta.

63 artikla

Tartunnan saaneisiin ja epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä oleviin pitopaikkoihin ja muihin paikkoihin liittyviä taudintorjuntatoimenpiteitä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 61 ja 62 artiklan mukaisia taudintorjuntatoimenpiteitä, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava jonkin 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin tartunnan saaneissa ja epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevissa pitopaikoissa, elintarvike- tai rehualan yrityksissä tai sivutuotealan laitoksissa tai muissa paikoissa.

Kyseisissä yksityiskohtaisissa säännöissä on vahvistettava

- a) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä;
- b) menettelyt, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä puhdistamista, desinfiointia ja käsittelyä tuholaistorjunta-aineella ja joissa määritetään tarvittaessa biosidituotteiden käyttö kyseisiin tarkoituksiin;
- c) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa säädettyä näytteenottoa ja laboratoriotutkimuksia;
- d) yksityiskohtaiset edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 3 kohdassa säädettyä uusien eläinten hankintaa;
- e) edellä 62 artiklassa säädetyt tarpeelliset taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevissa pitopaikoissa, muissa paikoissa ja kuljetusvälineissä.

64 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama rajoitusvyöhykkeiden perustaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava rajoitusvyöhyke sellaisen tartunnan saaneen pitopaikan, kotitalouden, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan ympärille, jossa olevissa pidettävissä eläimissä on ilmennyt jonkin 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, ottaen soveltuviissa tapauksissa huomioon seuraavat:
 - a) tautiprofiili;
 - b) rajoitusvyöhykkeiden maantieteellinen sijainti;
 - c) rajoitusvyöhykkeiden ekologiset ja hydrologiset tekijät;
 - d) sääolot;
 - e) tartunnanlevittäjien esiintyminen, levinneisyys ja tyyppi rajoitusvyöhykkeillä;
 - f) edellä 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn epidemiologisen selvityksen ja muiden tehtyjen tutkimusten tulokset ja epidemiologiset tiedot;
 - g) laboratoriotulokset;
 - h) toteutetut taudintorjuntatoimenpiteet.

Rajoitusvyöhykkeen on soveltuviissa tapauksissa sisällettävä suojavyöhyke ja valvontavyöhyke, joilla on määritelty koko ja rakenne.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on jatkuvasti arvioitava ja tarkasteltava tilannetta ja tarvittaessa 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi
 - a) mukautettava rajoitusvyöhykkeen rajoja;
 - b) perustettava uusia rajoitusvyöhykkeitä.
3. Jos rajoitusvyöhykkeet sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä muodostettava 1 kohdassa tarkoitetut rajoitusvyöhykkeet.
4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka liittyvät rajoitusvyöhykkeiden, suoja- ja valvontavyöhykkeet mukaan luettuina, perustamista ja muuttamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin.

65 artikla

Rajoitusvyöhykkeellä toteutettavat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava rajoitusvyöhykkeellä yksi tai useampia seuraavista taudintorjuntatoimenpiteistä ehkäistäkseen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviämisen edelleen:

- a) sellaisten pitopaikkojen, kotitalouksien, elintarvike- tai rehualan yritysten, sivutuotealan laitosten tai muiden paikkojen tunnistaminen, joissa on kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvia pidettäviä eläimiä;
 - b) käynnit pitopaikoissa, kotitalouksissa, elintarvike- tai rehualan yrityksissä, sivutuotealan laitoksissa tai muissa paikoissa, joissa on kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvia pidettäviä eläimiä, sekä tarvittaessa tutkimukset, näytteenotto ja näytteiden laboratoriotutkimukset;
 - c) edellytykset, joita sovelletaan sellaisten henkilöiden liikkumiseen sekä sellaisten eläinten, tuotteiden, rehun, ajoneuvojen ja kaikkien muiden materiaalien ja aineiden siirtoihin, jotka saattavat olla saastuneita ja edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä rajoitusvyöhykkeellä tai rajoitusvyöhykkeeltä, sekä kuljetukseen näiden rajoitusvyöhykkeiden kautta;
 - d) bioturvaamisvaatimukset seuraavien osalta:
 - i) eläinperäisten tuotteiden tuotanto, jalostaminen ja jakelu;
 - ii) eläimistä saatavien sivutuotteiden keruu ja hävittäminen;
 - iii) keinosiemennys.
 - e) pidettävien eläinten rokottaminen ja hoitaminen muilla eläinlääkkeillä 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti;
 - f) puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella;
 - g) elintarvikealan laitosten nimeäminen tai soveltuviissa tapauksissa elintarvikealan laitosten hyväksyminen rajoitusvyöhykkeiltä peräisin olevien eläinten teurastamista tai rajoitusvyöhykkeiltä peräisin olevien tuotteiden käsittelyä varten;
 - h) eläinten, sukuolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoihin sovellettavat tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset;
 - i) muut tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet ja riskinvähentämistoimenpiteet kyseisen luetteloidun taudin leviämisen riskin minimoimiseksi.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tiedottaakseen seikkaperäisesti rajoitusvyöhykkeillä oleville henkilöille voimassa olevista rajoituksista ja taudintorjuntatoimenpiteiden luonteesta.
3. Päättyessään, mitä 1 kohdassa säädetyistä taudintorjuntatoimenpiteistä on syytä toteuttaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon
- a) tautiprofiili;
 - b) tuotantotyyppit;
 - c) kyseisten taudintorjuntatoimenpiteiden toteutettavuus, saatavuus ja vaikuttavuus.

66 artikla
Toimijoiden velvollisuudet rajoitusvyöhykkeillä

1. Eläimiä ja tuotteita 64 artiklan 1 kohdassa säädetyllä rajoitusvyöhykkeellä pitävien toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista pidettävien eläinten ja tuotteiden suunnitelluista siirroista rajoitusvyöhykkeen sisällä tai rajoitusvyöhykkeen ulkopuolelle.
2. He saavat siirtää pidettäviä eläimiä ja tuotteita ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti.

67 artikla
Rajoitusvyöhykkeellä toteutettavia taudintorjuntatoimenpiteitä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista säännöistä, joita sovelletaan 65 artiklan 1 kohdassa säädetyillä rajoitusvyöhykkeillä toteutettaviin taudintorjuntatoimenpiteisiin kunkin 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta.

Kyseisissä yksityiskohtaisissa säännöissä on vahvistettava

- a) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 65 artiklan 1 kohdan a, c, d, e, g, h ja i alakohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä;
- b) menettelyt, jotka koskevat 65 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä puhdistamista, desinfiointia ja käsittelyä tuholaistorjunta-aineella ja joissa määritetään tarvittaessa biosidituotteiden käyttö kyseisiin tarkoituksiin;
- c) tarpeellinen seuranta, joka on toteutettava taudintorjuntamenettelyjen soveltamisen ja 65 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen laboratoriotutkimusten jälkeen;
- d) muut erityiset taudintorjuntatoimenpiteet 8 artiklan a kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämisen ehkäisemiseksi.

68 artikla
Taudintorjuntatoimenpiteiden jatkaminen rajoitusvyöhykkeillä ja delegoidut säädökset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava tässä jaksossa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamista, kunnes
 - a) sitä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskevat taudintorjuntatoimenpiteet, jonka vuoksi rajoituksia sovellettiin, on suoritettu;
 - b) puhdistaminen, desinfiointi tai käsittely tuholaistorjunta-aineella on loppuksi suoritettu sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista suhteessa seuraaviin:
 - i) edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti, jonka vuoksi taudintorjuntatoimenpiteet on toteutettu;
 - ii) tartunnan saaneet pidettävien eläinten lajit;

- iii) tuotantotyyppi;
 - c) rajoitusvyöhykkeellä on suoritettu riittävästi seuranta, joka on tarkoituksenmukaista suhteessa 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin, jonka vuoksi taudintorjuntatoimenpiteitä on sovellettu, sekä pitopaikkatyyppiin tai sijaintiin sen osoittamiseksi, että kyseinen luetteloitu tauti on hävitetty.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin toimivaltaisen viranomaisen toteuttamiin taudintorjuntatoimenpiteisiin, jotka liittyvät seuraaviin:
- a) lopuksi suoritettavaa puhdistamista, desinfiointia tai käsittelyä tuholaiсторjunta-aineella koskevat menettelyt ja tarvittaessa biosidituotteiden käyttö näihin tarkoituksiin;
 - b) taudista vapaan aseman palauttamiseksi taudinpurkauksen jälkeen toteutettavan seurannan suunnitelma, keinot, menetelmät, suoritusihtiys, tehokkuus, kohteena oleva eläinpopulaatio ja otantamallit;
 - c) uusien eläinten hankinta rajoitusvyöhykkeille sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen taudintorjuntatoimenpiteiden on saatettu päätökseen, ottaen huomioon 61 artiklan 3 kohdassa säädetty uusien eläinten hankintaa koskevat edellytykset;
 - d) muut taudista vapaan aseman palauttamiseksi tarvittavat taudintorjuntatoimenpiteet.

69 artikla
Hätärokotukset

1. Jos taudinpurkauksen aiheuttaneen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloidun taudin tehokkaan torjunnan varmistamiseksi on tarpeen, toimivaltainen viranomainen voi
- a) laatia rokotussuunnitelman;
 - b) perustaa rokotusvyöhykkeitä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä rokotussuunnitelmasta ja rokotusvyöhykkeiden perustamisesta päättäessään otettava huomioon
- a) hätärokotuksia koskevat vaatimukset, jotka vahvistetaan 43 artiklan 1 kohdassa säädettyissä valmiussuunnitelmissa;
 - b) rokotteiden käyttöä koskevat vaatimukset, joista säädetään 46 artiklan 1 kohdassa ja mahdollisissa 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen rokotusvyöhykkeiden on oltava niiden vaatimusten mukaisia, joita sovelletaan luetteloitujen tautien leviämisen ehkäiseviin riskinvähentämistoimenpiteisiin sekä seurantaan siten kuin siitä on säädetty mahdollisissa 47 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

5 JAKSO

LUONNONVARAISET ELÄIMET

70 artikla

Luonnonvaraiset eläimet

1. Jos 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä epäillään tai sen esiintyminen luonnonvaraisissa eläimissä vahvistetaan virallisesti, asianomaisen jäsenvaltion on
 - a) suoritettava luonnonvaraisen eläinpopulaation seuranta, jos se on kyseisen luetteloidun taudin osalta tarkoituksenmukaista;
 - b) toteutettava tarpeelliset taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet, jotta kyseinen luetteloitu tauti ei leviäisi edelleen.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa säädetyissä taudin ennaltaehkäisy- ja torjuntatoimenpiteissä on otettava huomioon
 - a) tautiprofiili;
 - b) tartunnan saaneet luonnonvaraiset eläimet;
 - c) taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava 1–4 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, kun 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä epäillään pidettävissä eläimissä rajoitusvyöhykkeillä tai tällainen esiintyminen vahvistetaan virallisesti.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
 - a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaista seuranta;
 - b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

Hyväksyessään nämä delegoidut säädökset komissio ottaa huomioon kyseisen 1 kohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tautiprofiilin ja taudin osalta luetteloidut lajit.

6 JAKSO

JÄSENVALTIOIDEN TOTEUTTAMAT TAUDINTORJUNNAN LISÄTOIMENPITEET, KOMISSION SUORITTAMA KOORDINOINTI SEKÄ TAUDINTORJUNTAAN SOVELLETTAVAT VÄLIAIKAISET ERITYISSÄÄNNÖT

71 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat lisätoimenpiteet taudin torjumiseksi, komission suorittama taudintorjuntatoimenpiteiden koordinointi sekä 1–5 jaksoon sovellettavat väliaikaiset erityissäännöt

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 61 artiklan 1 kohdassa, 62 artiklassa, 65 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 68 artiklan 1 kohdassa sekä 67 artiklan ja 68 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden lisäksi muita taudintorjuntatoimenpiteitä edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet ovat tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen mukaisia sekä tarpeellisia ja oikeasuhteisia torjuttaessa 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviäminen, ottaen huomioon seuraavat:
 - a) epidemiologiset olosuhteet;
 - b) pitopaikan ja muiden paikkojen tyyppi sekä tuotantotyyppi;
 - c) asianomaisten eläinten luokat ja lajit;
 - d) taloudelliset ja yhteiskunnalliset olosuhteet.
2. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle
 - a) toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 58, 59, 61, 62, 64 ja 65 artiklassa, 68 artiklan 1 kohdassa, 69 artiklassa ja 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 63 ja 67 artiklan, 68 artiklan 2 kohdan ja 70 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä;
 - b) edellä 1 kohdassa säädettyt jäsenvaltion toteuttamat mahdolliset lisätoimenpiteet taudin torjumiseksi.
3. Komissio tarkastelee tautitilannetta ja toimivaltaisen viranomaisen toteuttamia taudintorjuntatoimenpiteitä sekä jäsenvaltion tämän luvun mukaisesti toteuttamia mahdollisia lisätoimenpiteitä taudin torjumiseksi, ja komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä säätää epidemiologiseen tilanteeseen soveltuvista, rajallisen ajan voimassa olevista erityisistä taudintorjuntatoimenpiteistä, jos
 - a) kyseisten taudintorjuntatoimenpiteiden ei katsota soveltuvan epidemiologiseen tilanteeseen;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän tämän luvun mukaisesti toteutetuista taudintorjuntatoimenpiteistä huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehityksessä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

2 luku

Luetteloidut taudit, joita tarkoitetaan 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa

1 JAKSO

TAUDINTORJUNTATOIMENPITEET EPÄILTÄESSÄ TAUDIN ESIINTYMISTÄ PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

72 artikla

Toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien velvollisuudet

1. Jos 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin epäillään esiintyvän pidettävissä eläimissä, toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien on 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava taudin merkeistä ja epäilyksistä toimivaltaiselle viranomaiselle ja eläinlääkärille ja odottaessaan toimivaltaisen viranomaisen 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamia taudintorjuntatoimenpiteitä toteutettava 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut ja 74 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaiset asianmukaiset taudintorjuntatoimenpiteet ehkäistäkseen kyseisen luetteloidun taudin leviämisen vastuullaan olevista tartunnan saaneista eläimistä, pitopaikoista ja muista paikoista muihin eläimiin tai ihmisiin.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden taudintorjuntatoimenpiteiden täydentämiseen sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien on toteutettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

73 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama tutkimus epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä

1. Epäiltäessä 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä suoritettava tutkimus vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettua tutkimusta varten soveltuvissa tapauksissa varmistettava, että virkaeläinlääkärit

- a) suorittavat kliinisen tutkimuksen edustavalle otokselle luetteloituun lajiin kuuluvia pidettäviä eläimiä kyseisen luetteloidun taudin varalta;
 - b) ottavat kyseisistä luetteloituun lajiin kuuluvista pidettävistä eläimistä asianmukaiset näytteet ja muut näytteet laboratoriotutkimusta varten, joka tehdään toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen nimeämässä laboratorioissa;
 - c) suorittavat laboratoriotutkimuksen vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tutkimusta koskevia sääntöjä.

74 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Epäiltäessä 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava seuraavat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet odotettaessa 73 artiklan 1 kohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten taudintorjuntatoimenpiteiden suorittamista:
 - a) suoritettava taudintorjuntatoimenpiteitä rajoittaakseen kyseisen luetteloidun taudin leviämistä tartunnan saaneelta alueelta tai tartunnan saaneesta pitopaikasta, kotitaloudesta, elintarvike- tai rehualan yrityksestä tai sivutuotealan laitoksesta tai muusta paikasta;
 - b) käynnistettävä tarvittaessa epidemiologinen tutkimus ottaen huomioon tällaista tutkimusta koskevat 57 artiklan 1 kohdassa säädettyt säännöt sekä 57 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja suhteessa 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin ottaen huomioon
 - a) tautiprofiili;
 - b) tartunnan saaneet pidettävät eläimet;
 - c) sen jäsenvaltion, vyöhykkeen, lokeron tai pitopaikan terveystilanne, jossa kyseisen luetteloidun taudin esiintymistä epäillään;
 - d) alustavat taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa ja 56 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa

vahvistettuja sääntöjä, ottaen samalla huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut seikat seuraavien osalta:

- a) alustavat taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi;
- b) edellä 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltaminen muihin pitopaikkoihin, niiden epidemiologisiin yksiköihin, kotitalouksiin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin;
- c) tautiprofiilin kannalta tarkoituksenmukaisten väliaikaisten rajoitusvyöhykkeiden perustaminen.

75 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden tarkastelu ja laajentaminen

Edellä 74 artiklan 1 kohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä on

- a) tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimesta tapauksen mukaan sen jälkeen, kun 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tutkimuksen ja, soveltuviissa tapauksissa, 74 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun epidemiologisen selvityksen tulokset on saatu;
- b) laajennettava tarvittaessa muihin paikkoihin 74 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2 JAKSO

TAUTIVAHVISTUS PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

76 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen virallisesti vahvistama taudin esiintyminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen virallisen vahvistuksen 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettun luetteloidun taudin esiintymisestä on perustuttava seuraaviin tietoihin:
 - a) edellä 73 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kliinisten ja laboratoriokokeiden tulokset;
 - b) edellä 74 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty epidemiologinen selvitys soveltuviissa tapauksissa;
 - c) muut käytettävissä olevat epidemiologiset tiedot.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia, jotka on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista vahvistusta varten.

77 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden poistaminen taudin esiintymisen tultua poissuljetuksi

Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava 74 artiklan 1 kohdassa ja 75 artiklassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista, kunnes 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintyminen on suljettu pois 76 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai 76 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

3 JAKSO

TAUDINTORJUNTATOIMENPITEET TAUDIN ESIINTYMISEN TULTUA VAHVISTETUKSI PIDETTÄVISSÄ ELÄIMISSÄ

78 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Jos pidettävissä eläimissä ilmenee 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu 76 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on
 - a) jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon sovelletaan kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 1 kohdassa säädettyä pakollista hävittämishjelmaa, suoritettava kyseisessä pakollisessa hävittämishjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet;
 - b) jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon ei vielä sovelleta kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 1 kohdassa säädettyä pakollista hävittämishjelmaa, käynnistettävä pakollinen hävittämishjelma ja suoritettava siinä vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet.
2. Jos pidettävissä eläimissä ilmenee 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu 76 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on
 - a) jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon sovelletaan kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapaaehtoista hävittämishjelmaa, suoritettava kyseisessä vapaaehtoisessa hävittämishjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet;
 - b) jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon ei sovelleta kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapaaehtoista hävittämishjelmaa, suoritettava soveltuviissa tapauksissa toimenpiteet taudin torjumiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi.
3. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden on oltava suhteessa 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin, ja niissä on otettava huomioon
 - a) tautiprofiili;
 - b) tartunnan saaneet pidettävät eläimet;

- c) sen jäsenvaltion, alueen, vyöhykkeen, lokeron tai pitopaikan terveystilanne, jossa kyseisen luetteloidun taudin esiintyminen on virallisesti vahvistettu;
- d) tämän osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetty taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on suoritettava pitopaikoissa, muissa paikoissa ja rajoitusvyöhykkeillä.

79 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamia taudintorjuntatoimenpiteitä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 78 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyihin taudintorjuntatoimenpiteisiin liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkauksen ilmetessä pidettävissä eläimissä, ottaen huomioon 78 artiklan 3 kohdassa säädetty kriteerit.

4 JAKSO LUONNONVARAISET ELÄIMET

80 artikla

Luonnonvaraiset eläimet

1. Jos 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä epäillään tai sen esiintyminen luonnonvaraisissa eläimissä vahvistetaan virallisesti, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on
 - a) koko jäsenvaltion alueella tai siihen kuuluvalla alueella tai vyöhykkeellä, johon sovelletaan kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 1 kohdassa säädettyä pakollista hävittämishjelmaa, suoritettava kyseisessä pakollisessa hävittämishjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet;
 - b) koko jäsenvaltion alueella tai siihen kuuluvalla alueella tai vyöhykkeellä, johon ei sovelleta kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 1 kohdassa säädettyä pakollista hävittämishjelmaa, käynnistettävä pakollinen hävittämishjelma ja suoritettava siinä vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet soveltuviissa tapauksissa taudin torjumiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi.
2. Jos 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä epäillään tai sen esiintyminen luonnonvaraisissa eläimissä vahvistetaan virallisesti, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on
 - a) koko jäsenvaltion alueella tai siihen kuuluvalla alueella, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon sovelletaan kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapaaehtoista hävittämishjelmaa, suoritettava kyseisessä vapaaehtoisessa hävittämishjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet;
 - b) koko jäsenvaltion alueella tai siihen kuuluvalla alueella, vyöhykkeellä tai lokerossa, johon ei sovelleta kyseisen luetteloidun taudin osalta 30 artiklan

2 kohdassa säädettyä vapaaehtoista hävittämishjelmaa, suoritettava soveltuvissa tapauksissa toimenpiteet taudin torjumiseksi ja ehkäisemiseksi.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa säädetyissä taudintorjuntatoimenpiteissä on otettava huomioon
 - a) tautiprofiili;
 - b) tartunnan saaneet luonnonvaraiset eläimet;
 - c) taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava tämän osaston 1 luvun 1–4 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, kun luetteloidun taudin esiintymistä epäillään pidettävissä eläimissä rajoitusvyöhykkeillä tai tällainen esiintyminen vahvistetaan virallisesti.
4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyihin taudintorjuntatoimenpiteisiin liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkauksen ilmetessä luonnonvaraisissa eläimissä.

5 JAKSO

KOMISSIION SUORITTAMA TOIMENPITEIDEN KOORDINOINTI SEKÄ TAUDINTORJUNNAN VÄLIAIKAISET ERITYISSÄÄNNÖT

81 artikla

Komission suorittama toimenpiteiden koordinointi sekä 1–4 jaksoon sovellettavat väliaikaiset erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin liittyvistä taudintorjuntatoimenpiteistä, jotka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut 76 artiklan 1 kohdan, 77 ja 78 artiklan ja 80 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sekä 76 artiklan 2 kohdan, 79 artiklan ja 80 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.
2. Komissio tarkastelee tautitilannetta ja toimivaltaisen viranomaisen tämän luvun mukaisesti toteuttamia taudintorjuntatoimenpiteitä ja voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa rajallisen ajan voimassa olevia erityissääntöjä, jotka koskevat 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin liittyviä taudintorjuntatoimenpiteitä, epidemiologiseen tilanteeseen soveltuvin edellytyksin, jos
 - a) näiden toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien taudintorjuntatoimenpiteiden ei katsota soveltuvan epidemiologiseen tilanteeseen;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän tämän luvun mukaisesti soveltuvissa tapauksissa toteutetuista taudintorjuntatoimenpiteistä huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehityksessä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin.

IV OSA REKISTERÖINTI, HYVÄKSYMINEN, JÄLJITETTÄVYYS JA SIIRROT

I OSASTO

**Maaeläimet, sukusolut ja alkioit sekä maaeläimistä saatavat
eläinperäiset tuotteet**

1 luku

*Rekisteröinti, hyväksyminen, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen
sekä rekisterit*

1 JAKSO

PITOPAikkojen ja kuljettajien rekisteröinti

82 artikla

Pitopaikkojen rekisteröintiä koskeva toimijoiden velvoite

1. Jotta maaeläimiä pitävät tai sukusoluja ja alkioita keräävät, tuottavat, käsittelevät tai varastoivat pitopaikat rekisteröitäisiin 88 artiklan mukaisesti, pitopaikkojen toimijoiden on ennen tällaisen toiminnan aloittamista
 - a) tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista tällaisista vastuullaan olevista pitopaikoista;
 - b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
 - i) toimijan nimi ja osoite;
 - ii) tilojen sijainti ja kuvaus;
 - iii) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärät sekä pitopaikan kapasiteetti;
 - iv) pitopaikan tyyppi;
 - v) muut pitopaikkaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen sen aiheuttaman riskin määrittämiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pitopaikkojen toimijoiden on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:
 - a) edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat huomattavat muutokset pitopaikassa;

- b) toiminnan lopettaminen pitopaikassa.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista ei vaadita pitopaikoilta, joiden osalta vaaditaan 89 artiklan 1 kohdan mukainen hyväksyntä.

83 artikla

Poikkeukset pitopaikkojen rekisteröintiä koskevaan toimijoiden velvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 82 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyt pitopaikkojen luokat rekisteröintivaatimuksesta ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

- a) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten ja sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärät sekä pitopaikan kapasiteetti;
- b) pitopaikan tyyppi;
- c) pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden siirrot pitopaikkaan ja pitopaikasta.

84 artikla

Täytäntöönpanovalta pitopaikkojen rekisteröintiä koskevan toimijoiden velvoitteen yhteydessä

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) tiedot, jotka toimijoiden on toimitettava 82 artiklan 1 kohdassa säädettyä pitopaikkojen rekisteröintiä varten;
- b) pitopaikkatyyppit, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 83 artiklan mukaisesti edellyttäen, että pitopaikkojen aiheuttama riski on merkityksetön, ja ottaen huomioon kyseisessä artiklassa säädetyt kriteerit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

85 artikla

Pidettävien sorkka- ja kaviueläinten kuljettajien rekisteröintivelvoitteet

1. Jotta pidettäviä sorkka- ja kaviueläimiä jäsenvaltioiden välillä kuljettavat kyseisten eläinten kuljettajat rekisteröitäisiin 88 artiklan mukaisesti, kuljettajien on ennen tällaisen toiminnan aloittamista
- a) tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle toiminnastaan;
 - b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
 - i) kuljettajan nimi ja osoite;
 - ii) kuljetettavien pidettävien maaeläinten luokat, lajit ja lukumäärät;
 - iii) kuljetuksen tyyppi;

iv) kuljetusväline.

2. Kuljettajien on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:
 - a) edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat huomattavat muutokset;
 - b) kuljetustoiminnan lopettaminen.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään ja muutetaan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat muuntotyypisten kuljettajien tiedonantovelvoitetta toimintansa rekisteröintiä varten, ottaen huomioon tällaisiin kuljetuksiin liittyvät riskit.

86 artikla

Poikkeukset pidettävien sorkka- ja kavioeläinten kuljettajien rekisteröintivelvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 85 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyt kuljettajien luokat rekisteröintivaatimuksesta ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

- a) kyseisten pidettävien maaeläinten kuljetusmatkojen pituudet;
- b) niiden kuljettamien pidettävien maaeläinten luokat, lajit ja lukumäärä.

87 artikla

Kuljettajien rekisteröintivelvoitetta koskevat täytäntöönpanosäädökset

Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) tiedot, jotka kuljettajan on toimitettava toimintansa rekisteröintiä varten 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) kuljettajien tyypit, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 86 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kuljetustyypin aiheuttama riski on merkityksetön, ja ottaen huomioon kyseisessä artiklassa säädetyt kriteerit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

88 artikla

Pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteröintiä koskeva toimivaltaisen viranomaisen velvoite

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä

- a) pitopaikat 96 artiklan 1 kohdassa säädettyyn pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteriin, mikäli toimija on toimittanut 82 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot;
- b) kuljettajat 96 artiklan 1 kohdassa säädettyyn pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteriin, mikäli kuljettaja on toimittanut 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot.

2 JAKSO

TIETTYJEN PITOPAIKKATYYPPIEN HYVÄKSYMINEN

89 artikla

Tiettyjen pitopaikkojen hyväksyminen ja delegoidut säädökset

1. Seuraavien pitopaikkatyyppien toimijoiden on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntä 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eivätkä ne saa aloittaa toimintaansa, ennen kuin pitopaikka on hyväksytty 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
 - a) sorkka- ja kavioläinten ja siipikarjan kokoamispitopaikat, joista kyseisiä eläimiä siirretään toiseen jäsenvaltioon;
 - b) nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten sukusolujen ja alkioiden pitopaikat, joista kyseisten eläinten sukusoluja ja alkioita siirretään toiseen jäsenvaltioon;
 - c) hautomot, joista siitosmunia tai siipikarjaa siirretään toiseen jäsenvaltioon;
 - d) siipikarjan pitopaikat, joista muihin tarkoituksiin kuin teurastettavaksi tarkoitettua siipikarjaa tai siitosmunia siirretään toiseen jäsenvaltioon;
 - e) kaikki muut maaeläinten pitopaikkatyyppit, jotka aiheuttavat merkittävän riskin ja jotka on hyväksyttävä tämän artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
2. Toimijoiden on lopetettava toiminta 1 kohdassa tarkoitettussa pitopaikassa, mikäli
 - a) toimivaltainen viranomainen peruuttaa kokonaan tai väliaikaisesti hyväksyntänsä 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai
 - b) kun kyse on 94 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetusta ehdollisesta hyväksynnästä, pitopaikka ei täytä 94 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vielä täyttämättä olevia vaatimuksia eikä saa lopullista hyväksyntää 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään ja muutetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt pitopaikkojen hyväksyntää koskevia sääntöjä seuraavien osalta:
 - a) poikkeukset 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen pitopaikkatyyppien toimijoihin sovellettavaan vaatimukseen hakea toimivaltaiselta viranomaiselta toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä, mikäli kyseisten pitopaikkojen aiheuttama riski on merkityksetön;
 - b) pitopaikkatyyppit, jotka on hyväksyttävä 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;
 - c) erityissäännöt, joita sovelletaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toiminnan lopettamiseen.

4. Komissio ottaa 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan huomioon seuraavat kriteerit:
- a) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat ja lajit;
 - b) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden lukumäärä ja niiden lajien lukumäärä;
 - c) pitopaikkatyyppi ja tuotantotyyppi;
 - d) pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden siirrot kyseisentyypisiin pitopaikkoihin ja kyseisentyypisistä pitopaikoista.

90 artikla

Suljettujen pitopaikkojen aseman hyväksyminen

Pitopaikkojen toimijoiden, jotka haluavat saada pitopaikalleen suljetun pitopaikan aseman, on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) niiden on haettava hyväksyntää toimivaltaiselta viranomaiselta 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) ne eivät saa siirtää eläimiä suljettuun pitopaikkaan 134 artiklan 1 kohdassa sekä mahdollisissa 134 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ennen kuin toimivaltainen viranomainen myöntää pitopaikalle suljetun pitopaikan aseman 92 ja 94 artiklan mukaisesti.

91 artikla

Toimijoiden tiedonantovelvoite hyväksynnän hankkimisen yhteydessä sekä täytäntöönpanosäädökset

1. Hakiessaan pitopaikalleen 89 artiklan 1 kohdassa ja 90 artiklan a alakohdassa säädettyä hyväksyntää toimijoiden on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
 - a) toimijan nimi ja osoite;
 - b) pitopaikan sijainti ja tilojen kuvaus;
 - c) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärät;
 - d) pitopaikan tyyppi;
 - e) muut pitopaikkaa ja sen erityispiirteitä koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen pitopaikan aiheuttaman riskin määrittämiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pitopaikkojen toimijoiden on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:

- a) edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat huomattavat muutokset pitopaikoissa;
 - b) toiminnan lopettaminen pitopaikassa.
3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava pitopaikkansa hyväksymistä koskevassa hakemuksessaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

92 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän myöntäminen ja ehdot sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää 89 artiklan 1 kohdassa ja 90 artiklan a alakohdassa säädetyn hyväksynnän pitopaikoille ainoastaan, mikäli pitopaikat täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne noudattavat soveltuvin osin seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat
 - i) karanteenia, eristystä ja muita bioturvaamistoimenpiteitä, ottaen huomioon 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset ja 9 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt;
 - ii) edellä 22 artiklassa ja – silloin kun se on asiamukaista pitopaikan tyyppin ja siihen liittyvän riskin vuoksi – 23 artiklassa säädettyjä seurantavaatimuksia sekä 24 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä;
 - iii) edellä olevassa 97 ja 98 artiklassa sekä 100 ja 101 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettua tietojen kirjaamista ja säilyttämistä;
 - b) niillä on tilat ja välineet,
 - i) jotka ovat riittävät tautien kulkeutumisen- ja leviämisen pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle, kun otetaan huomioon pitopaikan tyyppi;
 - ii) joiden kapasiteetti on riittävä, kun otetaan huomioon pidettävien maaeläinten lukumäärä tai sukusolujen ja alkuiden volyyymi;
 - c) ne eivät aiheuta kohtuutonta tautien leviämisen riskiä, kun otetaan huomioon käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet;
 - d) niillä on pitopaikan toimintaan nähden riittävä määrä riittävän koulutettua henkilöstöä;
 - e) niillä on käytössä järjestelmä, jonka avulla toimija voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle a–d alakohdan ehtojen täyttyvän.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia seuraavien osalta:

- a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut karanteeni, eristys ja muut bioturvaamistoimenpiteet;
 - b) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu seuranta;
 - c) edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tilat ja välineet;
 - d) edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa säädetty henkilöstön ja eläinlääkärien vastuualueet, toimivalta ja koulutus;
 - e) toimivaltaisen viranomaisen suorittama tarpeellinen seuranta ja valvonta.
3. Komissio ottaa 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
- a) kunkin pitopaikkatyyppin aiheuttamat riskit;
 - b) pidettävien maaeläinten luokat ja lajit;
 - c) tuotantotyyppi;
 - d) pitopaikkatyyppin ja kyseisissä pitopaikoissa pidettävien eläinlajien ja -luokkien tyypilliset siirtokäytännöt.

93 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän soveltamisala

Toimivaltaisen viranomaisen on nimenomaisesti tarkennettava 89 artiklan 1 kohdan ja 90 artiklan a alakohdan mukaisesti tehdyn hakemuksen jälkeen 92 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävässä pitopaikan hyväksynnässä,

- a) mihin 89 artiklan 1 kohdassa ja 90 artiklassa sekä 89 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä tarkoitettuihin laitostyypeihin hyväksyntää sovelletaan;
- b) mihin pidettävien maaeläinten luokkiin ja lajeihin tai näiden lajien sukuoluihin ja alkioihin hyväksyntää sovelletaan.

94 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen soveltamat hyväksynnän myöntämismenettelyt

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava menettelyt, joita toimijoiden on noudatettava hakiessaan pitopaikoilleen hyväksyntää 89 artiklan 1 kohdan, 90 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Otettuaan vastaan toimijan 89 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 90 artiklan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan hakemuksen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pitopaikkaan tarkastuskäynti.
3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää pitopaikalle ehdollisen hyväksynnän, mikäli tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti esitetyn toimijan hakemuksen ja sitä

seuranneen toimivaltaisen viranomaisen pitopaikkaan tekemän tarkastuskäynnin perusteella vaikuttaa siltä, että pitopaikka täyttää kaikki keskeiset vaatimukset, jotka antavat riittävät takeet siitä, ettei pitopaikka aiheuta merkittävää riskiä, voidakseen varmistaa, että pitopaikka täyttää kaikki 92 artiklan 1 kohdassa ja 92 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut hyväksyntävaatimukset.

4. Mikäli toimivaltainen viranomainen on myöntänyt tämän artiklan 3 kohdan mukaisen ehdollisen hyväksynnän, se myöntää täydellisen hyväksynnän vasta mikäli pitopaikkaan kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämisestä tehty toinen tarkastuskäynti osoittaa, että pitopaikka täyttää kaikki 92 artiklan 1 kohdassa ja 92 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut hyväksyntävaatimukset.

Mikäli tarkastuskäynti osoittaa, ettei pitopaikka selkeästä edistymisestä huolimatta edelleenkaan täytä kaikkia näitä vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi jatkaa ehdollisen hyväksynnän voimassaoloa. Ehdollisen hyväksynnän kokonaiskesto saa kuitenkin olla enintään kuusi kuukautta.

95 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntöjen uudelleentarkastelu, peruuttaminen väliaikaisesti ja peruuttaminen kokonaan

1. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava 92 ja 94 artiklan mukaisesti myönnettyjä pitopaikkojen hyväksyntöjä.
2. Mikäli toimivaltainen viranomainen havaitsee vakavia puutteita siinä, miten pitopaikka noudattaa 92 artiklan 1 kohdassa ja 92 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja vaatimuksia, eikä toimija kykene antamaan riittäviä takeita siitä, että kyseiset puutteet korjataan, toimivaltaisen viranomaisen on käynnistettävä menettelyt pitopaikan saaman hyväksynnän peruuttamiseksi kokonaan.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin peruuttaa pitopaikan hyväksynnän väliaikaisesti, mikäli toimija voi taata korjaavansa nämä puutteet kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Sen jälkeen kun hyväksyntä on 2 kohdan mukaisesti peruutettu kokonaan tai väliaikaisesti, se jälkeen hyväksyntä voidaan palauttaa vasta, kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että pitopaikka täyttää kaikki tässä asetuksessa kyseiselle pitopaikkatyypille säädetyt vaatimukset kokonaisuudessaan.

3 JAKSO

TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN PITOPAIKKA- JA KULJETTAJAREKISTERI

96 artikla

Pitopaikka- ja kuljettajarekisteri

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri, jossa ovat

- a) kaikki 88 artiklan nojalla rekisteröidyt pitopaikat ja kuljettajat;
- b) kaikki 92 ja 94 artiklan mukaisesti hyväksytyt pitopaikat.

Sen on saatettava tämä rekisteri muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

2. Mikäli asianmukaista, toimivaltainen viranomainen voi yhdistää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröinnin ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hyväksynnän muihin tarkoituksiin tehtyyn rekisteröintiin.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä 1 kohdassa säädettyyn rekisteriin sisällytettävät tiedot;
- b) lisävaatimukset, joita sovelletaan sukusolujen ja alkioiden pitopaikkoihin sen jälkeen, kun ne lopettavat toimintansa;
- c) edellä olevassa 1 kohdassa säädetyn rekisterin julkinen saatavilla olo.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn pitopaikkojen ja kuljettajien sekä hyväksytyjen pitopaikkojen rekisterin muotoa ja rekisteriin sovellettavia menettelyjä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

TIETOJEN KIRJAAMINEN JA SÄILYTTÄMINEN

97 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat muiden pitopaikkojen kuin sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden velvoitteet

1. Sellaisten pitopaikkojen, joihin sovelletaan 88 artiklan mukaista rekisteröintiä tai 92 artiklan 1 kohdan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

- a) pitopaikassa pidettävien maaeläinten lajit, luokat, lukumäärät ja tunnistetiedot;

- b) pidettävien maaeläinten siirrot niiden pitopaikkaan ja pitopaikasta, mukaan luettuna tapauksen mukaan
 - i) niiden alkuperä- tai määräpaikka;
 - ii) tällaisten siirtojen päivämäärä;
 - c) paperilla tai sähköisessä muodossa olevat asiakirjat, joiden on 106 artiklan b alakohdan, 107 artiklan b alakohdan, 109 artiklan c alakohdan, 110 artiklan b alakohdan, 113 artiklan b alakohdan, 140 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 162 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä 114 artiklan, 117 artiklan ja 141 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti oltava pidettävien maaeläinten mukana näiden saapuessa pitopaikkaan tai lähtiessä pitopaikasta;
 - d) niiden pitopaikassa pidettäviä eläimiä koskevat eläinten terveyteen liittyvät ongelmat;
 - e) bioturvaamistoimenpiteet, seuranta, käsittelyt, testitulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista seuraavien osalta:
 - i) pitopaikassa pidettävien maaeläinten luokka ja laji;
 - ii) tuotantotyyppi;
 - iii) pitopaikan tyyppi ja koko;
 - f) edellä olevan 23 artiklan 1 kohdan säännösten ja 24 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti vaadittujen eläinterveyskäyntien tulokset.
2. Jäsenvaltio voi vapauttaa tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta pitopaikat, jotka on 83 artiklan mukaisesti vapautettu rekisteröintivaatimuksesta.
3. Pitopaikkojen toimijoiden on säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot pitopaikassa ja
- a) annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;
 - b) säilytettävä ne toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

98 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen velvoitteet

1. Sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:
- a) sukusolujen ja alkioiden tuotannossa käytettyjen luovuttajaeläinten rotu, ikä ja tunnistetiedot;

- b) kerättyjen, tuotettujen tai käsiteltyjen sukusolujen ja alkioiden keräys-, käsittely- ja varastointipäivämäärä ja -paikka;
 - c) sukusolujen ja alkioiden tunnistetiedot sekä tiedot määräpaikasta, jos se on tiedossa;
 - d) paperilla tai sähköisessä muodossa olevat asiakirjat, joiden on 159 artiklan ja 162 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä 160 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti oltava sukusolujen ja alkioiden mukana näiden saapuessa pitopaikkaan tai lähtiessä pitopaikasta;
 - e) käytetyt laboratoriotekniikat.
2. Jäsenvaltio voi vapauttaa tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta pitopaikat, jotka on 84 artiklan mukaisesti vapautettu rekisteröintivaatimuksesta.
3. Sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden on säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot pitopaikassa ja
- a) annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;
 - b) säilytettävä ne toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

99 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat kuljettajien velvoitteet

1. Sukusolujen ja alkioiden kuljettajien on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:
- a) pitopaikat, joissa ne käyvät;
 - b) niiden kuljettamien sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärä;
 - c) kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaiistorjunta-aineella.
2. Jäsenvaltio voi vapauttaa tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta kuljettajat, jotka on 86 artiklan mukaisesti vapautettu rekisteröintivaatimuksesta.
3. Kuljettajien on säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot
- a) siten, että ne voidaan viipymättä antaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tämän saataville;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

100 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 97, 98 ja 99 artiklassa säädettyjä tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevia vaatimuksia täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta:
 - a) tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskeviin vaatimuksiin tehtävät poikkeukset seuraavien osalta:
 - i) tiettyjen pitopaikkatyyppien toimijat ja tietyt kuljettajatyypit;
 - ii) pidettävien maaeläinten pieniä määriä tai sukusolujen ja alkioiden pieniä määriä pitävät pitopaikat tai käsittelevät kuljettajat;
 - iii) tietyt pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat tai lajit;
 - b) tiedot, jotka on kirjattava ja säilytettävä 97 artiklan 1 kohdassa, 98 artiklan 1 kohdassa ja 99 artiklan 1 kohdassa säädettyjen lisäksi;
 - c) tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat lisävaatimukset, joita sovelletaan sukusolujen ja alkioiden pitopaikassa kerättyihin, tuotettuihin tai käsiteltyihin sukusoluihin ja alkioihin sen jälkeen, kun pitopaikan toiminta on loppunut.
2. Komissio ottaa 1 kohdassa säädettyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
 - a) kunkin pitopaikkatyyppin tai kuljettajatyypin aiheuttamat riskit;
 - b) pitopaikassa pidettävien tai kuljetettavien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat ja lajit;
 - c) tuotantotyyppi pitopaikassa tai kuljetuksen tyyppi;
 - d) kyseisen pitopaikkatyyppin ja kyseisten eläinluokkien tyypilliset siirtokäytännöt;
 - e) pitopaikassa pidettävien tai kuljettajan kuljettamien pidettävien maaeläinten lukumäärä tai sukusolujen ja alkioiden volyymi.

101 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat

- a) edellä olevan 97 artiklan 1 kohdassa, 98 artiklan 1 kohdassa ja 99 artiklan 1 kohdassa sekä 100 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettujen tietojen muotoa;
- b) edellä olevan 97 artiklan 1 kohdassa, 98 artiklan 1 kohdassa ja 99 artiklan 1 kohdassa sekä 100 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettujen tietojen sähköistä kirjaamista ja säilyttämistä;

- c) edellä olevan 97 artiklan 1 kohdassa, 98 artiklan 1 kohdassa ja 99 artiklan 1 kohdassa sekä 100 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettua tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevia menettelyitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku

Pidettäviin maaeläimiin, sukusoluihin ja alkioihin sovellettavat jäljitettävyyksivaatimukset

1 JAKSO

PIDETTÄVÄT MAAELÄIMET

102 artikla

Pidettävien maaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoa koskeva jäsenvaltioiden velvoite

1. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä pidettävien maaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä sekä soveltuviin tapauksiin niiden siirtojen kirjaamista varten järjestelmä, jossa otetaan huomioon
 - a) pidettävien maaeläinten laji tai luokka;
 - b) kyseisen lajin tai luokan aiheuttama riski.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyyn järjestelmään on sisällyttävä seuraavat:
 - a) keino pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi yksilöllisesti tai ryhmissä;
 - b) jäljempänä 104 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat ja muut asiakirjat pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi;
 - c) edellä olevan 97 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty ajan tasalla olevat tiedot pitopaikoissa;
 - d) jäljempänä olevassa 103 artiklan 1 kohdassa säädetty pidettävien maaeläinten atk-pohjainen tietokanta.
3. Edellä 1 kohdassa säädetty järjestelmä on suunniteltava siten, että
 - a) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;
 - b) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä;
 - c) varmistetaan järjestelmän eri osatekijöiden yhteentoimivuus, integroiminen ja yhteensopivuus;

- d) varmistetaan, että järjestelmä mukautetaan siinä laajuudessa kuin mahdollista seuraaviin:
 - i) edellä 20 artiklassa säädetty sähköinen tietojärjestelmä unionille ilmoittamista ja raportointia varten;
 - ii) IMSOC-järjestelmä;
- e) varmistetaan johdonmukainen lähestymistapa järjestelmän soveltamisalaan kuuluviin eri eläinlajeihin.

4. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisissa tapauksissa

- a) käyttää 1 kohdassa säädettyä järjestelmää tai osaa siitä muihin kuin 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin;
- b) yhdistää 104 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat ja muut asiakirjat eläinten terveystodistuksiin tai omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan, joista säädetään 140 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 148 artiklan 1 kohdassa sekä 141 artiklan b ja c alakohdan ja 148 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
- c) nimetä toisen viranomaisen tai valtuuttaa toisen elimen tai luonnollisen henkilön 1 kohdassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käytännön toteutusta varten.

103 artikla

Jäsenvaltioiden velvoite ottaa käyttöön pidettävien maaeläinten atk-pohjainen tietokanta

- 1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön ja pidettävä toiminnassa atk-pohjainen tietokanta, johon kirjataan ja jossa säilytetään
 - a) seuraavat tiedot nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvista pidettävistä maaeläimistä:
 - i) niiden yksilöllinen tunniste, josta säädetään 106 artiklan a alakohdassa ja 107 artiklan a alakohdassa;
 - ii) niiden pitopaikat;
 - iii) niiden siirrot pitopaikkoihin ja pitopaikoista;
 - b) tiedot sikaeläimiin kuuluvista pidettävistä maaeläimistä ja niiden pitopaikoista;
 - c) seuraavat tiedot hevoseläimiin kuuluvista pidettävistä eläimistä:
 - i) niiden yksilöllinen tunnistenumero, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;
 - ii) tunnistin, jolla kyseinen eläin yhdistetään iii alakohdassa tarkoitettuun tunnistusasiakirjaan, soveltuvissa tapauksissa;

- iii) tunnistusasiakirja, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdan c alakohdassa;
 - iv) pitopaikat, joissa kyseisiä eläimiä tavanomaisesti pidetään;
 - d) tiedot muihin kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvista pidettävistä maaeläimistä, mikäli tästä säädetään 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muihin kuin tämän artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvia pidettäviä maaeläimiä koskevien tietojen kirjaamista kyseisessä kohdassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan silloin, kun tämä on tarpeellista ottaen huomioon kyseisten lajien aiheuttamat riskit, jotta
- a) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;
 - b) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä.

104 artikla

Tunnistusasiakirjoja, siirtoasiakirjoja ja muita pidettävien maaeläinten tunnistamis- ja jäljittämisasiakirjoja koskeva toimivaltaisen viranomaisen velvoite

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava

- a) pidettäviä maaeläimiä koskevat tunnistusasiakirjat silloin, kun tätä vaaditaan 106 artiklan b alakohdassa, 109 artiklan c alakohdassa, 112 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa ja 113 artiklan b alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
- b) siirtoasiakirjat ja muut asiakirjat pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi silloin, kun tätä vaaditaan 107 artiklan b alakohdassa, 110 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan b alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

105 artikla

Tunnistimia koskevan tiedon julkinen saatavilla olo

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava komissiolle ja asetettava julkisesti saataville tiedot seuraavista:

- a) jäsenvaltioiden 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamien atk-pohjaisten tietokantojen yhteyspisteet;
- b) viranomaiset ja elimet, jotka ovat 104 artiklan mukaisesti vastuussa tunnistusasiakirjojen, siirtoasiakirjojen ja muiden asiakirjojen antamisesta ottaen huomioon 102 artiklan 4 kohdan c alakohdan;
- c) tunnistimet, joita on käytettävä pidettävien maaeläinten kunkin luokan ja lajin osalta 106 artiklan a alakohdan, 107 artiklan a alakohdan, 109 artiklan 1 kohdan, 110

artiklan a alakohdan, 112 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan ja 113 artiklan a alakohdan mukaisesti sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;

- d) muoto, jossa 104 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat ja muut asiakirjat on annettava.

106 artikla

Nautaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista koskevat toimijoiden velvoitteet

Nautaeläimiin kuuluvia eläimiä pitävien toimijoiden on

- a) varmistettava, että kyseiset pidettävät eläimet merkitään yksilöllisesti fyysisellä tunnistimella;
- b) varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen taikka valtuutettu elin antaa kyseisille pidettäville eläimille tunnistusasiakirjan, joka on kerran myönnettävä elinikäinen asiakirja, ja että
- i) toimija säilyttää asiakirjan asianmukaisesti täydennettynä ja päivitettyinä;
- ii) asiakirja on kyseisten pidettävien maeläinten mukana näitä siirrettäessä;
- c) toimitettava kyseisten pidettävien eläinten siirtoja pitopaikasta ja pitopaikkaan koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 103 artiklan 1 kohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla annetuissa säännöissä.

107 artikla

Lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista koskevat toimijoiden velvoitteet

Lammas- ja vuohieläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on

- a) varmistettava, että kyseiset pidettävät eläimet merkitään yksilöllisesti fyysisellä tunnistimella;
- b) varmistettava, että kun kyseisiä pidettäviä eläimiä siirretään niitä pitävästä pitopaikasta, niiden mukana on asianmukaisesti täytetty siirtoasiakirja, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut 104 artiklan mukaisesti;
- c) toimitettava kyseisten pidettävien eläinten siirtoja pitopaikasta ja pitopaikkaan koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 103 artiklan 1 kohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla annetuissa säännöissä.

108 artikla

Poikkeukset nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistus- ja siirtoasiakirjoihin

Poiketen siitä, mitä 104 artiklassa, 106 artiklan b alakohdassa ja 107 artiklan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimijat vaatimuksesta varmistaa, että siirrettäessä

nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä jäsenvaltion sisällä niiden mukana on tunnistus- tai siirtoasiakirjat, edellyttäen että

- a) siirto- tai tunnistusasiakirjaan sisältyvät tiedot ovat 103 artiklan 1 kohdassa säädettyssä atk-pohjaisessa tietokannassa;
- b) nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä takaa vastaavan jäljitettävyydestason kuin tunnistusasiakirjat ja siirtoasiakirjat.

109 artikla

Hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat toimijoiden velvoitteet

1. Hevoseläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on varmistettava, että kyseiset eläimet tunnistetaan yksilöllisesti
 - a) yksilöllisellä tunnistenumeroilla, joka kirjataan 103 artiklan 1 kohdassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan;
 - b) menetelmällä, joka yhdistää yksiselitteisesti toisiinsa kyseisen pidettävän eläimen ja tämän kohdan c alakohdassa säädetyn tunnistusasiakirjan, jonka toimivaltainen viranomais antaa 104 artiklan mukaisesti;
 - c) asianmukaisesti täytetyllä kerran myönnettävällä elinikäisellä tunnistusasiakirjalla.
2. Hevoseläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on toimitettava tiedot kyseisistä eläimistä atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 103 artiklan 1 kohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla annetuissa säännöissä.

110 artikla

Sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat toimijoiden velvoitteet

Sikaeläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on

- a) varmistettava, että kyseiset pidettävät eläimet merkitään fyysisellä tunnistimella;
- b) varmistettava, että kun kyseisiä pidettäviä eläimiä siirretään niitä pitävästä pitopaikasta, niiden mukana on asianmukaisesti täytetty siirtoasiakirja, jonka toimivaltainen viranomais on antanut 104 artiklan b alakohdan mukaisesti;
- c) toimitettava tiedot kyseisiä eläimiä pitävästä pitopaikasta atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 103 artiklan 1 kohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla annetuissa säännöissä.

111 artikla

Sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten siirtoja koskevat poikkeukset

Poiketen siitä, mitä 110 artiklan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimijat vaatimuksesta varmistaa, että siirrettäessä sikaeläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä jäsenvaltion sisällä niiden mukana on toimivaltaisen viranomaisen antamat asianmukaisesti täytetyt siirtoasiakirjat, edellyttäen että

- a) siirtoasiakirjoissa olevat tiedot sisältyvät jäsenvaltion 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamaan atk-pohjaiseen tietokantaan;
- b) sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä takaa vastaavan jäljitettävyytason kuin tällaiset siirtoasiakirjat.

112 artikla

Lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva lemmikkieläinten pitäjien velvoite

1. Lemmikkieläinten pitäjien on varmistettava, että liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläiminä pidettävät maaeläimet, jotka siirretään jäsenvaltiosta toiseen, täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - a) ne merkitään yksilöllisesti fyysisellä tunnistimella;
 - b) niiden mukana on asianmukaisesti täytetty ja päivitetty tunnistusasiakirja, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut 104 artiklan mukaisesti.
2. Lemmikkieläinten pitäjien on varmistettava, että liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläiminä pidettävät maaeläimet täyttävät seuraavat vaatimukset, kun niitä siirretään jäsenvaltiosta toiseen ja kun näin vaaditaan 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä:
 - a) ne merkitään joko yksilöllisesti tai ryhminä;
 - b) niiden mukana on asianmukaisesti täytetyt ja päivitettyt tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat tai muut asiakirjat eläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, sen mukaan mikä on asianmukaista kyseisen eläinlajin tapauksessa.

113 artikla

Muiden kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja lemmikkieläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten tunnistamista koskeva toimijoiden velvoite

Toimijoiden on varmistettava, että pidettävät maaeläimet – muut kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvat eläimet ja lemmikkieläimet – täyttävät seuraavat vaatimukset silloin kuin näin vaaditaan 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä:

- a) ne merkitään joko yksilöllisesti tai ryhminä;
- b) niiden mukana on asianmukaisesti täytetyt ja päivitettyt tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat tai muut asiakirjat eläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, sen mukaan mikä on asianmukaista kyseisen eläinlajin tapauksessa.

114 artikla
Tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) muiden viranomaisten nimeäminen taikka elinten tai luonnollisten henkilöiden valtuuttaminen, josta säädetään 102 artiklan 4 kohdan c alakohdassa;
- b) yksityiskohtaiset vaatimukset seuraavien osalta:
 - i) pidettävien maaeläinten tunnistimet, joista säädetään 106 artiklan a alakohdassa, 107 artiklan a alakohdassa, 109 artiklan 1 kohdassa, 110 artiklan a alakohdassa, 112 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa sekä 113 artiklan a alakohdassa;
 - ii) tunnistimen kiinnittäminen ja käyttö;
- c) tiedot, jotka on sisällytettävä seuraaviin:
 - i) edellä olevan 103 artiklan 1 kohdassa säädetyt atk-pohjaiset tietokannat;
 - ii) edellä olevan 105 artiklan b alakohdassa säädetty nautaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistusasiakirja;
 - iii) edellä olevan 107 artiklan b alakohdassa säädetty vuohi- ja lammaseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten siirtoasiakirja;
 - iv) edellä olevan 109 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistusasiakirja;
 - v) edellä olevan 110 artiklan b alakohdassa säädetty sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten siirtoasiakirja;
 - vi) edellä olevan 112 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten tunnistusasiakirja tai 112 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat tai muut asiakirjat;
 - vii) edellä olevan 113 artiklan b alakohdassa säädetty tunnistusasiakirjat tai siirtoasiakirjat muita pidettäviä maaeläimiä kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvia eläimiä ja lemmikkieläimiä varten;
- d) pidettävien maaeläinten eri lajeihin ja luokkiin sovellettavat yksityiskohtaiset vaatimukset, joilla varmistetaan 102 artiklan 1 kohdassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän tehokas toiminta;
- e) unioniin kolmansista maista ja kolmansilta alueilta saapuviin pidettäviin maaeläimiin sovellettavat yksityiskohtaiset vaatimukset;
- f) liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluviin lemmikkieläiminä pidettäviin maaeläimiin ja muihin pidettäviin maaeläimiin kuin nauta-, lammas-,

vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluviin eläimiin – kyseisen lajin aiheuttamat riskit huomioon ottaen – sovellettavat tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset, joilla

- i) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;
- ii) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä.

115 artikla

Jäljitettävyyksivaatimukseen tehtäviä poikkeuksia koskevan täytäntöönpanovallan siirto

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 106, 107, 109 ja 110 artiklassa säädettyihin toimijoiden tunnistus- ja rekisteröintivaatimukseen tehtäviä poikkeuksia

- a) tapauksissa, joissa yksi tai useampi näistä osatekijöistä ei ole tarpeen 102 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;
- b) kun jäsenvaltioissa käytössä olevilla muilla jäljitettävyystoimenpiteillä taataan, ettei kyseisten eläinten jäljitettävyyden taso vaarannu.

116 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon hyväksyttäessä 114 ja 115 artiklassa säädettyjä delegoituja säädöksiä

Komissio ottaa 114 ja 115 artiklassa säädettyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:

- a) pidettävien maaeläinten luokat ja lajit;
- b) kyseisiin pidettäviin maaeläimiin liittyvät riskit;
- c) pitopaikassa pidettävien eläinten lukumäärä;
- d) kyseisten maaeläimiä pitävien pitopaikkojen tuotantotyyppi;
- e) kyseisten pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien tyypilliset siirtokäytännöt;
- f) pidettävien maaeläinten lajien suojelua ja säilyttämistä koskevat näkökohdat;
- g) edellä olevan 102 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun pidettävien maaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän muiden jäljitettävyyttä edistävien tekijöiden toimivuus.

117 artikla

Pidettävien maaeläinten jäljitettävyyttä koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt 106, 107, 109, 110, 112 ja 113 artiklassa säädettyjen vaatimusten sekä 103 artiklan 2 kohdan, 114 ja 115 artiklan nojalla

hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten täytäntöönpanemiseksi seuraavien osalta:

- a) tekniset eritelmät, esitysmuodot ja toimintasäännöt seuraavien osalta:
 - i) tunnistimet, tunnistusmenetelmät ja tunnistetietojen käyttö;
 - ii) nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistusasiakirja tai siirtoasiakirja;
 - iii) hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistusasiakirja;
 - iv) tunnistus-, siirto- ja muut asiakirjat muita eläinlajeja kuin nauta-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiä varten;
 - v) atk-pohjaiset tietokannat.
- b) määräajat seuraaville:
 - i) aika, jonka kuluessa toimijoiden on toimitettava tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan;
 - ii) pidettävien maaeläinten rekisteröinti;
 - iii) pidettävien maaeläinten merkitseminen tunnisteella ja tunnistemerkkien korvaaminen;
- c) edellä olevan 115 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettujen tunnistamiseen ja rekisteröintiin tehtävien poikkeusten käytännön soveltaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO

SUKUSOLUT JA ALKIOT

118 artikla

Nauta-, lammas-, vuohi-, hevos- ja sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyksivaatimukset

1. Sukusoluja ja alkioita tuottavien, käsittelevien tai varastoivien toimijoiden on merkittävä nauta-, vuohi-, lammas-, hevos- ja sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten sukusolut ja alkiot siten, että voidaan jäljittää selkeästi
 - a) niiden luovuttajaeläimet;
 - b) niiden keruupäivämäärä;
 - c) sukusolujen ja alkioiden pitopaikat, joissa niitä on kerätty, tuotettu, käsitelty ja varastoitu.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty merkintä on suunniteltava siten, että varmistetaan
 - a) tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;
 - b) että kyseiset sukusolut ja alkiot, niiden siirrot jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä ja niiden saapuminen unioniin voidaan jäljittää.

119 artikla

Sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyksivaatimuksia koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) nauta-, vuohi-, lammas-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyksivaatimukset, joilla muutetaan ja täydennetään 118 artiklassa vahvistettuja sääntöjä;
 - b) muihin kuin nauta-, vuohi-, lammas-, hevos- ja sikaeläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyksivaatimukset, jotta varmistetaan tarvittaessa
 - i) tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;
 - ii) että kyseiset sukusolut ja alkiot, niiden siirrot jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä ja niiden saapuminen unioniin voidaan jäljittää.
2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan huomioon seuraavat seikat:
 - a) niiden pidettävien maaeläinten lajit, joista sukusolut ja alkiot ovat peräisin;
 - b) luovuttajaeläinten terveystilanne;
 - c) sukusoluihin ja alkioihin liittyvät riskit;
 - d) sukusolujen ja alkioiden tyyppi;
 - e) keräys-, käsittely- tai varastointityyppi;
 - f) pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien ja niiden sukusolujen ja alkioiden tyyppilliset siirtokäytännöt;
 - g) pidettävien maaeläinten lajien suojelua ja säilyttämistä koskevat näkökohdat;
 - h) muut seikat, jotka voivat vaikuttaa sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyteen.

120 artikla

Sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyksivaatimuksia koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat

- a) edellä 118 artiklan 1 kohdassa säädettyä merkintää koskevia teknisiä vaatimuksia ja eritelmiä;
- b) edellä 119 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyihin jäljitettävyyksivaatimukseen sovellettavia toiminnallisia vaatimuksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 luku

Muiden pidettävien maaeläinten kuin lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten siirrot unionissa

1 JAKSO

SIIRTOJA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

121 artikla

Pidettävien maaeläinten siirtoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varmistaakseen, etteivät pidettävien maaeläinten siirrot vaaranna terveystilannetta määräraikassa seuraavien osalta:
 - a) luetteloidut taudit, joita tarkoitetaan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;
 - b) uudet taudit.
2. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä pitopaikoista ja ottaa vastaan tällaisia eläimiä ainoastaan, mikäli eläimet täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne tulevat pitopaikoista,
 - i) jotka toimivaltainen viranomainen on lisännyt rekisteriin 88 artiklan a alakohdan mukaisesti ja jolle alkuperäjäsenvaltio ei ole myöntänyt 83 artiklan mukaista poikkeusta;
 - ii) jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mikäli näin vaaditaan 89 artiklan 1 kohdassa tai 90 artiklassa;
 - b) ne täyttävät 106, 107, 109, 110 ja 113 artiklassa sekä 114 artiklan a–d alakohdan ja 117 artiklan nojalla annetuissa säännöissä asetetut tunnistamis- ja rekisteröintivaatimukset.

122 artikla
Kuljetukseen liittyvät ennaltaehkäisevät toimenpiteet

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ja tarvittavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaakseen, että
 - a) pidettävien maaeläinten terveystilanne ei vaarannu kuljetuksen aikana;
 - b) pidettävien maaeläinten kuljetukset eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien mahdollista leviämistä ihmisiin ja eläimiin kokoamis-, lepo- ja määräraikoissa;
 - c) laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella sekä muut riittävät bioturvaamistoimenpiteet toteutetaan kuljetukseen liittyviin riskeihin nähden asianmukaisella tavalla.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella sekä biosidituotteiden käyttö näihin tarkoituksiin;
 - b) edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt muut riittävät bioturvaamistoimenpiteet.

2 JAKSO
SIIRROT JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ

123 artikla
Jäsenvaltioiden välillä tapahtuvia pidettävien maaeläinten siirtoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli eläimet täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne tulevat pitopaikasta,
 - i) jossa ei esiinny epätavallista kuolleisuutta tai muita tautioireita, joiden syytä ei ole määritetty;
 - ii) johon ei sovelleta siirrettävää lajia koskevia siirto rajoituksia 55 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti tai niiden kiireellisten toimenpiteiden mukaisesti, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei siirto rajoituksiin ole myönnetty poikkeuksia kyseisten sääntöjen mukaisesti;

- iii) joka ei sijaitse rajoitusvyöhykkeellä 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 64 ja 65 artiklassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 artiklassa vahvistettujen sääntöjen sekä 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti tai niiden kiireellisten toimenpiteiden mukaisesti, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksia ole myönnetty kyseisten sääntöjen mukaisesti;
 - b) ne eivät ole olleet kosketuksissa pidettäviin maaeläimiin, joihin sovelletaan a alakohdan ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja siirtorajoituksia, tai luetteloiuihin lajeihin kuuluviin pidettäviin maaeläimiin, joiden terveystilanne on heikompi, riittävän pitkän ajanjakson aikana ennen päivää, jona ne on tarkoitus siirtää toiseen jäsenvaltioon, ja näin minimoidaan taudin leviämismahdollisuus ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - i) luetteloitujen tautien ja uusien tautien itämisaika ja tartuntareitit;
 - ii) pitopaikan tyyppi;
 - iii) siirrettävien pidettävien maaeläinten laji ja luokka;
 - iv) muut epidemiologiset tekijät;
 - c) ne täyttävät 3–8 jaksossa säädetyt asianmukaiset vaatimukset.
2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiseen jäsenvaltioon siirrettävät pidettävät maaeläimet lähetetään suoraan niiden määräraikkaan toisessa jäsenvaltiossa, ellei eläinten hyvinvoinnin vuoksi ole tarvetta pysähtyä lepopaikassa.

124 artikla
Toimijoiden velvoitteet määräraikassa

1. Toisesta jäsenvaltiosta tulevia pidettäviä maaeläimiä vastaanottavien pitopaikkojen ja teurastamoiden toimijoiden on
- a) tarkastettava,
 - i) että mukana on tunnistimet, joista säädetään 106 artiklan a alakohdassa, 107 artiklan a alakohdassa, 109 artiklan 1 kohdassa, 110 artiklan a alakohdassa ja 113 artiklan a alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - ii) että mukana on tunnistusasiakirjat, joista säädetään 106 artiklan b alakohdassa, 107 artiklan b alakohdassa, 109 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 113 artiklan b alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - b) tarkastettava, että mukana on eläinten terveystodistukset, joista säädetään 140 artiklassa ja 141 artiklan b ja c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ja

omaa ilmoitusta koskevat asiakirjat, joista säädetään 148 artiklassa ja 148 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

- c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat
 - i) vastaanotettuja pidettäviä maaeläimiä;
 - ii) edellä a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tunnistimen mukanaoloa;
 - iii) edellä a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.
2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuuksien ilmetessä toimijan on eristettävä eläimet, joita sääntöjenvastaisuus koskee, siihen saakka kunnes toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

125 artikla

Pidettävien maaeläinten siirtokielto jäsenvaltioiden välillä

Jos eläimet on tarkoitettu teurastettaviksi tautien hävittämiseksi osana 30 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyä hävittämishjelmaa, toimijat eivät saa siirtää pidettäviä maaeläimiä toiseen jäsenvaltioon, ellei määräpaikkana oleva jäsenvaltio anna tähän nimenomaista lupaa ennen siirtoa.

126 artikla

Toimijoihin sovellettavat yleiset vaatimukset siirrettäessä jäsenvaltioiden kautta sellaisia pidettäviä maaeläimiä, jotka on tarkoitettu vietäväksi unionista kolmansiin maihin tai kolmansille alueille

Toimijoiden on varmistettava, että kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle vietäväksi tarkoitetut pidettävät maaeläimet, jotka kuljetetaan toisen jäsenvaltion alueen kautta, täyttävät 121, 122, 123 ja 125 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3 JAKSO

ERITYISVAATIMUKSET SORKKA- JA KAVIOELÄINTEN JA SIIPIKARJAN SIIRROILLE TOISIIN JÄSENVALTIOIHIN

127 artikla

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirtäminen toisiin jäsenvaltioihin

Toimijat voivat siirtää pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä ja siipikarjaa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toiseen jäsenvaltioon, jos eläimet täyttävät seuraavat edellytykset 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta:

- a) niissä ei siirron ajankohtana esiinny 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien kliinisiä oireita tai merkkejä;

- b) niihin on sovellettu kyseisten luetteloitujen tautien kannalta asianmukaista pitoaikaa ottaen huomioon siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan laji ja luokka;
- c) alkuperäiseen pitopaikkaan ei ole tuotu pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä tai siipikarjaa ajanjaksona, joka on asianmukainen ottaen huomioon kyseiset luetteloidut taudit ja siirrettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan laji ja luokka;
- d) ne eivät aiheuta merkittävää kyseisten luetteloitujen tautien leviämistä määräraikassa.

128 artikla

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirtämistä toisiin jäsenvaltioihin koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
 - a) edellä 127 artiklan b alakohdassa säädettyjä pitoaikoja;
 - b) edellä 127 artiklan c alakohdassa säädettyä ajanjaksoa, jonka aikana on tarpeen rajoittaa pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan tuomista pitopaikkoihin ennen siirtoa;
 - c) lisävaatimuksia, joilla varmistetaan, etteivät pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja aiheuta merkittävää 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämistä, kuten 127 artiklan d alakohdassa säädetään;
 - d) muita riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla muutetaan ja täydennetään 127 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
2. Komissio ottaa 1 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
 - a) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien, jotka ovat merkityksellisiä siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan lajin tai luokan osalta;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperäpaikkana ja määränäänä olevissa pitopaikoissa, lokeroissa, vyöhykkeissä ja jäsenvaltioissa;
 - c) pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräraikassa;
 - d) siirron tyyppi;
 - e) siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan luokat ja lajit;
 - f) siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan ikä;
 - g) muut epidemiologiset tekijät.

129 artikla

Toiseen jäsenvaltioon siirrettävät ja teurastettavaksi tarkoitetut pidettävät sorkka- ja kavioläimet ja siipikarja

1. Toisesta jäsenvaltiosta tulevia pidettäviä maaeläimiä ja siipikarjaa vastaanottavien teurastamoiden toimijoiden on teurastettava kyseiset eläimet mahdollisimman pian niiden saapumisen jälkeen ja viimeistään 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä säädetyn ajan kuluessa.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä teurastamisajankohtaa.

4 JAKSO

PIDETTÄVIEN SORKKA- JA KAVIOELÄINTEN JA SIIPIKARJAN KOKOAMINEN

130 artikla

Kokoamisia koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 123 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimijat voivat koota pidettäviä sorkka- ja kavioläimiä ja siipikarjaa enintään
 - a) yhden kerran alkuperäjäsenvaltiossa;
 - b) yhden kerran kauttakulkujäsenvaltiossa;
 - c) yhden kerran määränpääjäsenvaltiossa.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kokoamiset saa toteuttaa ainoastaan tähän tarkoitukseen 92 artiklan 1 kohdan ja 94 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksytyssä pitopaikassa.

Alkuperäjäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että kokoamiset sen alueella tapahtuvat kuljetusvälineessä, joka kokoaa pidettäviä sorkka- ja kavioläimiä ja siipikarjaa suoraan niiden alkuperäisistä pitopaikoista edellyttäen, ettei niitä kokoamisen jälkeen pureta ennen

- a) saapumista niiden pitopaikkaan tai lopulliseen määräpaikkaan; tai
- b) edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyä kokoamista.

131 artikla

Kokoamisiin liittyvät tautien ehkäisyä koskevat vaatimukset

Kokoamisia toteuttavien toimijoiden on varmistettava,

- a) että koottavien pidettävien sorkka- ja kavioläinten ja siipikarjan terveystilanne on sama, tai jos niiden terveystilanne ei ole sama, kaikkien koottavien eläinten terveystilanteen katsotaan olevan sama kuin niiden eläinten, joiden terveystilanne on heikompi;

- b) että pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja kootaan ja siirretään niiden lopulliseen määräpaikkaan toisessa jäsenvaltiossa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne ovat lähteneet alkuperäisestä pitopaikastaan, ja viimeistään 132 artiklan c alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyn ajan kuluessa;
- c) että toteutetaan tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet sen varmistamiseksi, että koottavat pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja
 - i) eivät ole kosketuksissa pidettäviin sorkka- ja kavioeläimiin tai siipikarjaan, joiden terveystilanne on heikompi;
 - ii) eivät aiheuta merkittävää riskiä, että 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät pidettäviin sorkka- ja kavioeläimiin tai siipikarjaan kokoamispaikassa;
- d) että pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja tunnistetaan ja että silloin kuin näin vaaditaan, niiden mukana on seuraavat asiakirjat:
 - i) tunnistus- ja rekisteröinti asiakirjat, joista säädetään 106 artiklan b alakohdassa, 107 artiklan b alakohdassa, 109 artiklan c alakohdassa, 110 artiklan b alakohdassa ja 113 artiklan b alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksista ole säädetty 115 artiklan mukaisesti;
 - ii) soveltuviissa tapauksissa eläinten terveystodistukset, joista säädetään 140 artiklassa ja 141 artiklan c alakohdassa, ellei poikkeuksista ole säädetty 141 artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - iii) soveltuviissa tapauksissa omaa ilmoitusta koskeva asiakirja, josta säädetään 148 artiklassa.

132 artikla

Kokoamisia koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) kokoamisiin sovellettavia erityissääntöjä, mikäli käytössä on muita riskinvähentämistoimenpiteitä 131 artiklan b ja c alakohdassa säädettyjen lisäksi;
- b) kriteereitä, joiden perusteella alkuperäjäsenvaltiot voivat sallia kokoamiset kuljetusvälineessä 130 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- c) edellä olevan 131 artiklan b alakohdassa tarkoitettua aikaa, joka kuuluu siitä hetkestä, jona pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja lähtevät alkuperäisestä pitopaikastaan, siihen hetkeen, kun ne lähtevät kokoamisen jälkeen lopulliseen määräpaikkaansa toisessa jäsenvaltiossa;
- d) edellä olevan 131 artiklan c alakohdassa säädettyjä bioturvaamistoimenpiteitä.

5 JAKSO

MUIDEN PIDETTÄVIEN MAAELÄINTEN KUIN PIDETTÄVIEN SORKKA- JA KAVIOELÄINTEN JA SIIPIKARJAN SIIRROT TOISIIN JÄSENVALTIOIHIN

133 artikla

Muiden pidettävien maaeläinten kuin pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirtäminen toisiin jäsenvaltioihin sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää muita pidettäviä maaeläimiä kuin pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä tai siipikarjaa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli eläimet eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämiskäyttä määraapaikassa.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä sen varmistamiseksi, että muut pidettävät maaeläimet kuin pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämiskäyttä, kuten tämän artiklan 1 kohdassa säädetään.
3. Komissio ottaa 2 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia yksityiskohtaisia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
 - a) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien, jotka ovat merkityksellisiä siirrettävien pidettävien maaeläinten lajin tai luokan osalta;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperäpaikkana ja määränäänä olevissa pitopaikoissa, lokeroissa, vyöhykkeissä ja jäsenvaltioissa;
 - c) pitopaikan ja tuotannon tyypit alkuperäpaikassa ja määräpaikassa;
 - d) siirron tyypit siihen nähden, mikä on eläinten loppukäyttö määräpaikassa;
 - e) siirrettävien pidettävien maaeläinten luokat ja lajit;
 - f) siirrettävien pidettävien maaeläinten ikä;
 - g) muut epidemiologiset tekijät.

6 JAKSO

RISKINVÄHENTÄMISTOIMENPITEDEN POIKKEUKSET JA TÄYDENNYKSET

134 artikla

Suljettuihin pitopaikkoihin tarkoitetut eläimet ja delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä suljettuun pitopaikkaan ainoastaan mikäli eläimet täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne ovat peräisin toisesta suljetusta pitopaikasta;
 - b) niistä ei aiheudu merkittävää riskiä, että 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät määränpäänä olevassa suljetussa pitopaikassa oleviin luetteloituihin eläinlajeihin tai -luokkiin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällaiseen siirtoon on myönnetty lupa tieteellisiä tarkoituksia varten.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
 - a) yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin suljettuihin pitopaikkoihin, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen lisäksi;
 - b) erityissääntöjä, joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin suljettuihin pitopaikkoihin, mikäli käytössä olevilla riskinvähentämistoimenpiteillä taataan, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää terveysriskiä kyseisessä suljetussa pitopaikassa ja sitä ympäröivissä pitopaikoissa oleville pidettäville maaeläimille.

135 artikla

Poikkeukset, jotka koskevat pidettävien maaeläinten siirtoja tieteellisiä tarkoituksia varten, ja delegoidut säädökset

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia, mikäli asiasta sovitaan alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että kyseisen jäsenvaltion alueelle siirretään tieteellisiä tarkoituksia varten sellaisia pidettäviä maaeläimiä, jotka eivät täytä 1–5 jakson vaatimuksia, lukuun ottamatta 121 ja 122 artiklaa, 123 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja 124 artiklaa.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ainoastaan seuraavin edellytyksin:
 - a) määräpaikan ja alkuperäpaikan toimivaltaiset viranomaiset
 - i) ovat sopineet tällaisten siirtojen edellytyksistä;
 - ii) ovat toteuttaneet tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet varmistaakseen, etteivät kyseiset siirrot vaaranna terveystilannetta

siirtoreitin varrella ja määräpaikassa 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;

- iii) ovat soveltuvissa tapauksissa ilmoittaneet myönnetystä poikkeuksesta ja sen edellytyksistä kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille;
 - b) nämä eläinten siirrot tapahtuvat alkuperäpaikan ja määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja soveltuvissa tapauksissa kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan ja täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimivaltaisten viranomaisten myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä.

136 artikla

Poikkeukset, jotka koskevat virkistyskäyttöä, urheilu- ja kulttuuritapahtumia, laiduntamista ja työtä rajojen läheisyydessä

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 2–5 jakson vaatimuksiin, lukuun ottamatta 123 artiklan a ja b alakohtaa, 124 artiklaa ja 125 artiklaa, unionin sisällä jäsenvaltioiden välillä tapahtuviin pidettävien maaeläinten siirtoihin, mikäli siirtojen tarkoituksena on
 - a) virkistyskäyttö rajojen läheisyydessä;
 - b) rajojen läheisyydessä järjestettävät näyttelyt sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaavat tapahtumat;
 - c) pidettävien maaeläinten laiduntaminen jäsenvaltioiden keskenään jakamalla laiduntamisalueilla;
 - d) pidettävien maaeläinten tekemä työ jäsenvaltioiden rajojen läheisyydessä.
2. alkuperä- ja määränpääjäsenvaltion välillä on sovittava poikkeuksista, jotka määräpaikan toimivaltainen viranomainen myöntää 1 kohdassa säädetyissä tarkoituksissa toteutettaviin pidettävien maaeläinten siirtoihin, ja toteutettava asianmukaiset riskinvähentämistoimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää riskiä.
3. Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle 1 kohdassa säädettyjen poikkeusten myöntämisestä.
4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan ja täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen myöntämiä poikkeuksia.

137 artikla

Sirkuksiin, näyttelyihin, urheilutapahtumiin ja virkistyskäyttöön, eläintarhoihin,

lemmikkieläinkauppoihin ja tukkumyyjien tiloihin sovellettavia poikkeuksia koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) erityisvaatimuksia, joilla täydennetään 2–5 jaksossa vahvistettuja sääntöjä ja joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin seuraavissa tarkoituksissa:
 - i) sirkuksia, eläintarhoja, lemmikkieläinkauppoja, lemmikkieläinsuojia ja tukkukauppiaiden tiloja varten;
 - ii) näyttelyitä ja urheilu-, kulttuuri- ja vastaavia tapahtumia varten;
- b) poikkeuksia 2–5 jakson säännöksiin, lukuun ottamatta 123 artiklan a ja b alakohtaa, 124 artiklaa ja 125 artiklaa, a alakohdassa tarkoitettujen pidettävien maaeläinten siirtojen osalta.

138 artikla

Pidettävien maaeläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtoihin sovellettavia tilapäisiä poikkeuksia koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tilapäisiä poikkeuksia tässä luvussa säädettyihin sääntöihin pidettävien maaeläinten tiettyjen lajien tai luokkien osalta, mikäli

- a) edellä olevassa 127 artiklassa, 129 artiklan 1 kohdassa, 130 ja 131 artiklassa, 133 artiklan 1 kohdassa, 134 artiklan 1 kohdassa, 135 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 136 artiklassa sekä 128 artiklan 1 kohdan, 129 artiklan 2 kohdan, 132 artiklan, 133 artiklan 2 kohdan, 134 artiklan 2 kohdan, 135 artiklan 3 kohdan, 136 artiklan 4 kohdan ja 137 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtoja koskevat vaatimukset eivät vähennä tehokkaasti tällaisten eläinten siirtojen aiheuttamia riskejä; tai
- b) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän 1–6 jaksossa säädetyistä siirtoja koskevista vaatimuksista huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttaviin tauteihin, ottaen huomioon 139 artiklassa tarkoitettut seikat.

139 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon hyväksyttäessä tässä jaksossa säädettyjä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä

Komissio ottaa 134 artiklan 2 kohdassa, 135 artiklan 3 kohdassa, 136 artiklan 4 kohdassa, 137 artiklassa ja 138 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:

- a) kyseisissä säännöksissä tarkoitettuihin siirtoihin liittyvät riskit;
- b) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperä- ja määräpaikassa;
- c) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta luetteloitujen eläinlajit;
- d) alkuperäpaikassa, määräpaikassa ja siirtoreitin varrella käytössä olevat bioturvaamistoimenpiteet;
- e) pidettävien maaeläimien pitoon pitopaikoissa mahdollisesti sovellettavat erityisedellytykset;
- f) kyseisen pitopaikkatyypin ja kyseisten pidettävien maaeläinten lajin ja luokan erityiset siirtokäytännöt;
- g) muut epidemiologiset tekijät.

7 JAKSO

ELÄINTEN TERVEYDEN TODENTAMINEN

140 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että eläinten mukana on eläinten terveystodistus

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia pidettävien maaeläinten lajeja ja luokkia toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 146 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus:
 - a) sorkka- ja kavioläimet;
 - b) siipikarja;
 - c) suljettuun pitopaikkaan siirrettävät muut pidettävät maaeläimet kuin sorkka- ja kavioläimet ja siipikarja;
 - d) muut pidettävät maaeläimet kuin tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen eläimien, kun tätä edellytetään 141 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.
2. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä jäsenvaltion sisällä tai jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan, mikäli eläinten mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen

viranomaisen 146 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus ja mikäli seuraavissa a ja b alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät:

- a) pidettävien maaeläinten sallitaan lähteä 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa ja 64 artiklan 1 alakohdassa säädetyltä rajoitusvyöhykkeeltä ja niihin sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa tai 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa taikka 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 81 artiklan 3 kohdan ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - b) pidettävät maaeläimet kuuluvat lajeihin, joihin sovelletaan kyseisiä taudintorjuntatoimenpiteitä.
3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu eläinten terveystodistus on pidettävien maaeläinten mukana niiden alkuperäpaikasta niiden lopulliseen määräpaikkaan, ellei 144 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvisteta erityistoimenpiteitä.

141 artikla

Säädösvallan siirtäminen, joka koskee toimijoiden velvoitetta varmistaa, että eläinten mukana on eläinten terveystodistus

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) edellä olevan 140 artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinten terveyden todentamista koskeviin vaatimuksiin tehtävät poikkeukset sellaisten pidettävien maaeläinten siirtojen osalta, jotka eivät aiheuta merkittävää taudin leviämisenriskiä seuraavien vuoksi:
 - i) siirrettävien pidettävien maaeläinten lajit tai luokat sekä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit, joiden osalta nämä lajit ovat luetteloituja lajeja;
 - ii) kyseisten pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien pitomenetelmät ja tuotantotyyppi;
 - iii) pidettävien maaeläinten käyttötarkoitus;
 - iv) pidettävien maaeläinten määräpaikka; tai
 - b) edellä olevan 140 artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinten terveyden todentamista koskeviin vaatimuksiin sovellettavat erityissäännöt, mikäli toimivaltainen viranomainen toteuttaa seurantaa tai bioturvaamista koskevia erityisiä riskinvähentämistoimenpiteitä, ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt seikat, joilla varmistetaan
 - i) siirrettävien pidettävien maaeläinten jäljitettävyys;

- ii) että siirrettävät pidettävät maaeläimet täyttävät 1–6 jaksossa säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset;
 - c) eläinten terveystodistusta koskeva vaatimus siirrettäessä muita pidettävien maaeläinten lajeja ja luokkia kuin 140 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja lajeja ja luokkia, silloin kun eläinten terveyden todistaminen on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että kyseinen siirto täyttää 1–6 jaksossa vahvistetut siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.
2. Komissio ottaa 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä erityissääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
- a) toimivaltaisen viranomaisen luottamus toimijoiden toteuttamaan bioturvaamiseen, josta säädetään 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 9 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen valmiudet toteuttaa 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa vaadittavat tarpeelliset ja asianmukaiset toimenpiteet ja toimet;
 - c) edellä olevan 10 artiklan mukaisten eläinten terveyttä koskevien perustietojen taso ja 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn tuen taso;
 - d) edellä olevassa 23 artiklassa ja 24 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettujen eläinterveyskäyntien toteuttaminen, mikäli käytössä ei ole 23 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua muuta asiaankuuluvaa seurantaa, laadunvarmistusjärjestelmiä tai virallista valvontaa;
 - e) edellä olevassa 17–20 artiklassa säädettyjen unionissa ilmoittamisen ja raportoinnin sekä 17 artiklan 3 kohdan, 18 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan nojalla annettujen toimivaltaisen viranomaisen soveltamien sääntöjen toimivuus;
 - f) edellä olevassa 25 artiklassa säädetyn seurannan sekä 27 artiklassa ja 28 ja 29 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettujen seurantaohjelmien soveltaminen.
3. Komissio ottaa 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitettut seikat huomioon vahvistaessaan tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä eläinten terveyden todentamista koskevat vaatimukset.

142 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö

1. Eläinten terveystodistuksessa on oltava seuraavat tiedot:
- a) pidettävien maaeläinten alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka, määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka ja soveltuviissa tapauksissa pitopaikat, joissa kokoamiset tapahtuvat, tai lepopaikat;

- b) pidettävien maaeläinten kuvaus;
 - c) pidettävien maaeläinten lukumäärä;
 - d) pidettävien maaeläinten tunnistaminen ja rekisteröinti, kun näin vaaditaan 106, 107, 109, 110 ja 113 artiklassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei ole säädetty 115 artiklan mukaisista poikkeuksista; ja
 - e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pidettävät maaeläimet täyttävät asiaankuuluvat 1–6 jaksossa säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.
2. Eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

143 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältöä koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
- a) edellä olevan 142 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten terveystodistuksen sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt pidettävien maaeläinten eri luokkien ja lajien osalta sekä erityisten siirtotyyppien osalta, joista säädetään 144 artiklan nojalla annetuissa säännöissä;
 - b) lisätiedot, jotka on sisällytettävä 142 artiklan 1 kohdassa säädettyyn eläinten terveystodistukseen.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat eläinten terveystodistusten malleja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

144 artikla

Pidettävien maaeläinten tietyn tyyppisiä siirtoja koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityistoimenpiteitä, joilla täydennetään 140 artiklassa ja 141 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettua toimijoiden velvoitetta varmistaa, että eläinten mukana on eläinten terveystodistus, pidettävien maaeläinten seuraavien siirtotyyppien osalta:

- a) pidettävien sorkka- ja kavioläinten ja siipikarjan siirrot, jotka kulkevat 130 artiklassa säädetyn kokoamisen kautta ennen saapumista niiden lopulliseen määräpaikkaan;
- b) pidettävien maaeläinten siirrot, joita ei kyetä jatkamaan lopulliseen määräpaikkaan saakka ja joiden on palattava alkuperäpaikkaan tai jotka on siirrettävä toiseen määräpaikkaan yhdestä tai useammasta seuraavassa luetellusta syystä:

- i) niiden suunniteltu siirtoreitti keskeytyi odottamatta eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä;
 - ii) siirtoreitin varrella ilmeni ennakoimattomia onnettomuuksia tai tapahtumia;
 - iii) pidettäviä maaeläimiä ei hyväksytty määräpaikassa jäsenvaltiossa tai unionin ulkorajalla;
 - iv) pidettäviä maaeläimiä ei hyväksytty kokoamis- tai lepopaikassa;
 - v) pidettäviä maaeläimiä ei hyväksytty kolmannessa maassa;
- c) pidettävien maaeläinten siirrot näyttelyihin sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaaviin tapahtumiin ja niiden paluu alkuperäpaikkaan.

145 artikla

Toimijoiden velvoite tehdä toimivaltaisten viranomaisten kanssa eläinten terveyden todentamista koskevaa yhteistyötä

Toimijoiden on

- a) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 140 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 143 artiklan 1 kohdan ja 144 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun eläinten terveystodistuksen täyttämiseksi;
- b) tarvittaessa tehtävä pidettäville maaeläimille 146 artiklan 3 kohdassa säädettyjä asiakirjojen, tunnistus- ja fyysisiä tarkastuksia.

146 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu eläinten terveyden todistamisesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinten terveystodistus toiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa pidettävien maaeläinten siirtoa varten, mikäli tätä edellytetään 140 artiklassa ja 141 artiklan 1 kohdan ja 143 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, edellyttäen, että seuraavia siirtoa koskevia vaatimuksia on noudatettu:
 - a) edellä olevassa 121 artiklassa, 122 artiklan 1 kohdassa, 123, 125, 126, 127, 129, 130 ja 131 artiklassa, 133 artiklan 1 kohdassa, 134 artiklan 1 kohdassa, 135 artiklassa ja 136 artiklassa säädetty vaatimukset;
 - b) edellä olevan 122 artiklan 2 kohdan, 128 artiklan 1 kohdan, 132 artiklan, 133 artiklan 2 kohdan, 134 artiklan 2 kohdan, 135 artiklan 4 kohdan, 136 artiklan 4 kohdan ja 137 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetty vaatimukset;
 - c) edellä olevan 138 artiklan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetty vaatimukset.
2. Eläinten terveystodistusten on

- a) oltava virkaeläinlääkäriin todentamia ja allekirjoittamia;
 - b) oltava voimassa 4 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun ajanjakson ajan, jonka aikana sen piiriin kuuluvien pidettävien maaeläinten on edelleen oltava terveystodistuksessa annettujen eläinten terveyttä koskevien takeiden mukaisia.
3. Virkaeläinlääkäriin on ennen eläinten terveystodistuksen allekirjoittamista 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten avulla todennettava, että todistuksessa tarkoitetut pidettävät maaeläimet ovat tämän luvun vaatimusten mukaisia.
4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegeoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia koskevat säännöt:
- a) asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten tyypit, jotka virkaeläinlääkäriin on suoritettava pidettävien maaeläinten eri lajeille ja luokille tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän luvun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi;
 - b) ajanjaksot, joiden kuluessa virkaeläinlääkäriin on suoritettava asiakirja-, tunnistus- ja fyysiset tarkastukset ja annettava eläinten terveystodistukset ennen pidettävien maaeläinten lähetysten siirtoa;
 - c) eläinten terveystodistusten voimassaolon kesto.

147 artikla
Sähköiset eläinten terveystodistukset

Edellä olevan 146 artiklan 1 kohdassa säädetyt mukana kuljetettavat eläinten terveystodistukset voidaan korvata IMSOC-järjestelmän kautta tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinten terveystodistuksilla, mikäli

- a) sähköiset eläinten terveystodistukset sisältävät kaikki tiedot, joita eläinten terveystodistuksen mallissa on oltava 142 artiklan mukaisesti ja 143 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
- b) varmistetaan pidettävien maaeläinten jäljitettävyyden ja yhteys kyseisten eläinten ja sähköisen eläinten terveystodistuksen välillä.

148 artikla
Muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia siirtoja koskevat toimijoiden omat ilmoitukset

1. Alkuperäpaikan toimijoiden on annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja pidettävien maaeläinten siirroista niiden yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta alkuperäpaikasta niiden toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan ja varmistettava, että asiakirja on eläinten mukana, mikäli 140 artiklan 1 ja 2 kohdassa ei vaadita, että eläinten mukana on oltava eläinten terveystodistus.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyssä omaa ilmoitusta koskevassa asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot pidettävistä maaeläimistä:

- a) niiden alkuperäpaikka, määräpaikka ja soveltuviin tapauksiin mahdolliset kokoamis- ja lepopaikat;
 - b) kuvaus pidettävistä maaeläimistä, niiden laji, luokka ja määrä;
 - c) tunnistaminen ja rekisteröinti, mikäli niitä vaaditaan 106, 107, 109 ja 110 artiklassa ja 113 artiklan a alakohdassa sekä 114 ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - d) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pidettävät maaeläimet täyttävät 1–6 jaksossa säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
- a) tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan sisältöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä eläinten eri luokkien ja lajien osalta;
 - b) tietoja, jotka on sisällytettävä omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joita sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädetyn omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan malleihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 JAKSO

ILMOITTAMINEN PIDETTÄVIEN MAAELÄINTEN SIIRROISTA MUIHIN JÄSENVALTIOIHIN

149 artikla

Toimijoiden velvoite ilmoittaa pidettävien maaeläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

Toimijoiden on ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle pidettävien maaeläinten suunnitelluista siirroista kyseisestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, mikäli

- a) eläinten mukana on oltava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama eläinten terveystodistus 146 ja 147 artiklan mukaisesti ja 146 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
- b) eläinten mukana on oltava eläinten terveystodistus pidettäviä maaeläimiä varten, kun niitä siirretään rajoitusvyöhykkeeltä ja niihin sovelletaan 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja taudintorjuntatoimenpiteitä;
- c) vaaditaan ilmoitus 151 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi toimijoiden on toimitettava alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä kykenee ilmoittamaan pidettävien maaeläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 150 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

150 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu ilmoittaa siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle pidettävien maaeläinten siirroista 149 artiklan mukaisesti.
2. Aina kuin mahdollista, 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä IMSOC-järjestelmän kautta.
3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet 1 kohdassa tarkoitettujen siirtoilmoitusten hallinnointia varten.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa toimijalle luvan ilmoittaa IMSOC-järjestelmän kautta joistakin tai kaikista pidettävien maaeläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

151 artikla

Toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen tekemiä siirtoilmoituksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) edellä olevan 149 artiklan mukainen toimijoiden velvoite ilmoittaa ennakkoon pidettävien maaeläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, kun kyse on muista eläinluokista tai -lajeista kuin kyseisen artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ja kun kyseisten lajien tai luokkien siirtojen jäljitettävyyden on tarpeen 1–6 jaksossa säädettyjen siirtoihin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi;
 - b) tiedot, joita tarvitaan ilmoitettaessa pidettävien maaeläinten siirroista 149 ja 150 artiklan mukaisesti;
 - c) hätätilanteissa sovellettavat menettelyt pidettävien maaeläinten siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten ja IMSOC-järjestelmän muiden häiriöiden aikana;
 - d) edellä olevan 150 artiklan 3 kohdassa säädetty vaatimukset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä alueet siirtoilmoitusten hallinnointia varten.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:
 - a) pidettävien maaeläinten siirtoja koskevien ilmoitusten muoto seuraavien osalta:

- i) toimijoiden alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle 149 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset;
 - ii) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määränpäänä olevalle jäsenvaltiolle 150 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset;
- b) määräajat seuraaville:
- i) edellä olevassa 149 artiklassa tarkoitetut toimijan alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamat tarpeelliset tiedot;
 - ii) edellä olevan 150 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoitukset pidettävien maaeläinten siirroista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 luku

Lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten siirrot unionissa

152 artikla

Lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten ei-kaupalliset siirrot sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Lemmikkieläinten pitäjät saavat toteuttaa liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläiminä pidettävien maaeläinten ei-kaupallisia siirtoja jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan, mikäli
 - a) nämä lemmikkieläiminä pidettävät maaeläimet tunnistetaan ja niiden mukana on tunnistusasiakirja, kun tätä edellytetään 112 artiklan mukaisesti tai 114 artiklan e alakohdan ja 117 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
 - b) kyseisen siirron aikana on toteutettu asianmukaiset ennaltaehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät lemmikkieläiminä pidettävät maaeläimet aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämistä lemmikkieläiminä pidettäviin maaeläimiin määräpaikassa ja kuljetuksen aikana.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja ennaltaehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä sen varmistamiseksi, etteivät lemmikkieläiminä pidettävät maaeläimet aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämistä eläimiin kuljetuksen aikana ja määräpaikassa ottaen soveltuvissa tapauksissa huomioon määräpaikan terveystilanne.
3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa ja tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja ennaltaehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 luku

Luonnonvaraisten maaeläinten siirrot

153 artikla

Luonnonvaraiset maaeläimet

1. Toimijat saavat siirtää luonnonvaraisia eläimiä yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta elinympäristöstä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan elinympäristöön tai pitopaikkaan ainoastaan, mikäli
 - a) luonnonvaraisten eläinten siirrot niiden elinympäristöstä toteutetaan siten, että ne eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämiskäsiä siirtoreitin varrella tai määräpaikassa;
 - b) luonnonvaraiset eläimet eivät ole peräisin sellaisella rajoitusvyöhykkeellä sijaitsevasta elinympäristöstä, johon sovelletaan 70 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 80 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 70 artiklan 3 kohdan b alakohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 80 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja siirtorajoituksia 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tai uuden taudin esiintymisen vuoksi tai johon sovelletaan 245 ja 246 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja kiireellisiä toimenpiteitä, ellei poikkeuksia ole myönnetty kyseisten sääntöjen mukaisesti;
 - c) luonnonvaraisten eläinten mukana on eläinten terveystodistus tai muut asiakirjat, mikäli eläinten terveyden todentaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että tämän kohdan a ja b alakohdassa ja 154 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja siirtoihin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia noudatetaan;
 - d) alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa siirrosta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, mikäli eläinten terveystodistusta edellytetään 154 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
2. Mikäli eläinten terveyden todistamista edellytetään 154 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovelletaan vaatimuksia, joista säädetään 142 artiklassa, 145 artiklassa, 146 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja 147 artiklassa sekä 143 artiklan, 144 artiklan ja 146 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
3. Mikäli siirroista ilmoittamista edellytetään tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa, luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovelletaan vaatimuksia, joista säädetään 149 ja 150 artiklassa sekä säännöissä, jotka hyväksytään 151 artiklassa säädettyjen delegoitujen säädösten nojalla.

154 artikla

Luonnonvaraisten maaeläinten siirtoa koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joista säädetään 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa;
 - b) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan siirrettäessä luonnonvaraisia maaeläimiä luonnosta
 - i) pitopaikkoihin;
 - ii) lemmikkieläiminä pidettäviksi;
 - c) luonnonvaraisten maaeläinten siirtotyytit tai tilanteet, joissa eläinten terveystodistuksen tai muun asiakirjan on oltava mukana siirtojen aikana, sekä vaatimukset, jotka koskevat tällaisten todistusten tai muiden asiakirjojen sisältöä;
 - d) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama ilmoitus määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun kyse on luonnonvaraisten maaeläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, sekä tällaiseen ilmoitukseen sisällytettävät tiedot.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, joilla tarkennetaan 153 artiklassa ja 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjä vaatimuksia seuraavien osalta:
 - a) eläinten terveystodistusten ja muiden asiakirjojen mallit, mikäli 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä edellytetään näiden asiakirjojen mukanaoloa luonnonvaraisten maaeläinten siirroissa;
 - b) sen ilmoituksen muoto ja määräaika, jonka alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tästä säädetään 1 kohdan d alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 luku

Sukusolujen ja alkioiden siirrot unionin sisällä

1 JAKSO

YLEISET VAATIMUKSET

155 artikla

Sukusolujen ja alkioiden siirtoon sovellettavat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varmistukseksi, etteivät sukusolujen ja alkioiden siirrot vaaranna pidettävien maaeläinten terveystilannetta määräpaikassa seuraavien osalta:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloidut taudit;
 - b) uudet taudit.
2. Toimijat saavat siirtää sukusoluja ja alkioita pitopaikoistaan ja ottaa vastaan sukusoluja ja alkioita ainoastaan, mikäli nämä sukusolut ja alkiot täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) ne tulevat pitopaikoista,
 - i) jotka toimivaltainen viranomaisella on lisännyt rekisteriin 88 artiklan a alakohdan mukaisesti ja jolle alkuperäjäsenvaltio ei ole myöntänyt poikkeusta 83 artiklan mukaisesti;
 - ii) jotka toimivaltainen viranomaisella on hyväksynyt 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mikäli näin vaaditaan 89 artiklan 1 kohdassa tai 90 artiklassa;
 - b) ne täyttävät 118 artiklan 1 kohdassa ja 119 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut jäljitettävyysovaatimukset.
3. Toimijoiden on noudatettava 122 artiklan vaatimuksia pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden kuljetuksissa.
4. Toimijat eivät saa siirtää sukusoluja ja alkioita jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan pitopaikkaan, ellei määränpäässä olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisella anna tällaiselle siirrolle nimenomaista lupaa, mikäli kyseiset sukusolut ja alkiot on tuhattava tautien hävittämiseksi osana 30 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyä hävittämishjelmaa.

156 artikla
Toimijoiden velvoitteet määräpaikassa

1. Määräpaikan pitopaikkojen toimijoiden, jotka ottavat vastaan sukusoluja ja alkioita toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta, on
 - a) tarkastettava seuraavien mukanaolo:
 - i) edellä olevassa 118 artiklassa ja 119 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut tunnistemerkinnät;
 - ii) jäljempänä olevassa 159 artiklassa säädetyt eläinten terveystodistukset;
 - b) tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat
 - i) vastaanotettuja sukusoluja ja alkioita;
 - ii) a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tunnistimen mukanaoloa;
 - iii) a kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen eläinten terveystodistusten mukanaoloa.
2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden ilmetessä toimijan on pidettävä sukusolut ja alkiot valvonnassaan siihen saakka, kunnes toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

2 JAKSO

**NAUTA-, LAMMAS-, VUOHI-, SIKA- JA HEVOSELÄIMIIN KUULUVIEN PIDETTÄVIEN
ELÄINTEN JA SIIPIKARJAN SUKUSOLUJEN JA ALKIOIDEN SIIRROT TOISIIN
JÄSENVALTIOIHIN**

157 artikla

Toimijoiden velvoitteet muihin jäsenvaltioihin suuntautuvien nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtämisen yhteydessä

1. Toimijat saavat siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli kyseiset sukusolut ja alkiot täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne on kerätty, tuotettu, käsitelty ja varastoitu sukusolujen ja alkioiden pitopaikoissa, jotka on hyväksytty tähän tarkoitukseen 92 artiklan 1 kohdan ja 94 artiklan mukaisesti;
 - b) ne täyttävät kyseiseen sukusolujen ja alkioiden tyyppiin 118 artiklan mukaisesti ja 119 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti sovellettavat jäljitettävyyksivaatimukset,

- c) ne on kerätty luovuttajaeläimistä, jotka täyttävät tarpeelliset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan, etteivät sukusolut ja alkiot levitä luetteloituja tauteja;
 - d) ne on kerätty, tuotettu, käsitelty, varastoitu ja kuljetettu tavalla, jolla varmistetaan, etteivät ne levitä luetteloituja tauteja.
2. Toimijat eivät saa siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita sukusolujen ja alkioden pitopaikasta, johon sovelletaan luetteloituja lajeja koskevia siirtorajoituksia seuraavien mukaisesti:
- a) edellä olevan 55 artiklan 1 kohdan a, c ja e alakohta, 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta, 56 artikla, 61 artiklan 1 kohdan a alakohta, 62 artiklan 1 kohta, 65 artiklan 1 kohdan c alakohta, 74 artiklan 1 kohta sekä 78 artiklan 1 ja 2 kohta;
 - b) edellä olevan 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt; ja
 - c) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksista säädetä 247 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

158 artikla

Säädösvallan siirtäminen muihin jäsenvaltioihin suuntautuvien nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioden siirtämisen yhteydessä

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 157 artiklassa säädettyihin, muihin jäsenvaltioihin suuntautuviin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioden siirtoihin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joissa tarkennetaan seuraavat:

- a) säännöt, joita sovelletaan kyseisten pidettävien eläinten sukusolujen ja alkioden keruuseen, tuotantoon, käsittelyyn ja varastointiin 157 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa hyväksytyissä pitopaikoissa;
- b) edellä olevan 157 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty eläinten terveyttä koskevat vaatimukset seuraavien osalta:
 - i) pidettävät eläimet, joilta sukusolut ja alkiot on kerätty;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen luovuttajana toimivien pidettävien eläinten eristäminen tai karanteeni;
- c) luovuttajana toimiville pidettäville eläimille sekä sukusoluille ja alkioille tehtävät laboratorio- ja muut testit;

- d) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset 157 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua keruuta, tuotantoa, käsittelyä, varastointia tai muita menettelyjä ja kuljetusta varten;
- e) toimijoihin sovellettavat poikkeukset 157 artiklassa säädetyistä säännöistä ottaen huomioon tällaisten sukusolujen ja alkioiden aiheuttamat riskit ja käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet.

3 JAKSO

ELÄINTEN TERVEYDEN TODISTAMINEN JA SIIRROISTA ILMOITTAMINEN

159 artikla

Eläinten terveyden todistamista koskevat toimijoiden velvoitteet nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtojen yhteydessä sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus, kun niitä siirretään
 - a) toiseen jäsenvaltioon;
 - b) jäsenvaltion sisällä tai toiseen jäsenvaltioon, mikäli
 - i) pidettävien eläinten sukusolujen ja alkioiden sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa, 64 artiklassa, 65 artiklassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, tai kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei eläinten terveyden todentamista koskevaan vaatimukseen ole myönnetty poikkeuksia tässä kohdassa tarkoitetuissa säännöissä; ja
 - ii) pidettävien eläinten sukusolut ja alkiot ovat peräisin lajeista, joihin sovelletaan i alakohdassa tarkoitettuja taudintorjuntatoimenpiteitä tai kiireellisiä toimenpiteitä.
2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinten terveystodistus on sukusolujen ja alkioiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräpaikkaan.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinten terveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen sukusolujen ja alkioiden siirtoja varten.
4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sukusoluja ja alkioita koskevaan eläinten terveyden todentamiseen sovelletaan 142, 145, 146 ja 147 artiklaa sekä 143 ja 144

artiklan ja 146 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä, ja sukusolujen ja alkioden siirtoja koskeviin omiin ilmoituksiin sovelletaan 148 artiklan 1 kohtaa ja 148 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

5. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksia tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin, nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sellaisten sukusolujen ja alkioden siirtoihin sovellettaviin eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin, jotka eivät aiheuta merkittävää luetteloitujen tautien leviämiskäsiä seuraavien vuoksi:
 - a) sukusolujen ja alkioden tai niiden luovuttajaeläinlajin ominaisuudet;
 - b) tuotanto- ja käsittelymenetelmät sukusolujen ja alkioden pitopaikassa;
 - c) sukusolujen ja alkioden käyttötarkoitus;
 - d) käytössä olevat vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet kyseisten sukusolujen ja alkioden tyyppin ja luokan sekä sukusolujen ja alkioden pitopaikan osalta.

160 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö

1. Edellä olevassa 159 artiklassa säädettyssä sukusoluja ja alkioita koskevassa eläinten terveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) sukusolujen ja alkioden alkuperäinen pitopaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräraikka;
 - b) sukusolujen ja alkioden tyyppi ja luovuttajina toimivien pidettävien eläinten laji;
 - c) sukusolujen ja alkioden volyymi;
 - d) sukusolujen ja alkioden merkinnät, mikäli niitä vaaditaan 118 artiklan 1 kohdassa ja 119 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että lähetyksessä olevat sukusolut ja alkiot täyttävät kyseiselle lajille 155 ja 157 artiklassa sekä 158 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut siirtoja koskevat vaatimukset.
2. Edellä olevassa 159 artiklassa säädettyyn sukusoluja ja alkioita koskevaan eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) tiedot, jotka on sisällytettävä eläinten terveystodistukseen tämän artiklan 1 kohdan nojalla;

- b) eläinten terveystodistukset sukusolujen ja alkioiden ja eri eläinlajien eri tyypeille.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt sukusoluja ja alkioita koskevien eläinten terveystodistusten malleja varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

161 artikla

Ilmoittaminen muihin jäsenvaltioihin suuntautuvista nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtämisestä

1. Toimijoiden on
- a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden suunnitellusta siirtämisestä toiseen jäsenvaltioon, mikäli
- i) sukusolujen ja alkioiden mukana on oltava eläinten terveystodistus 159 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- ii) sukusolujen ja alkioiden siirtämisestä vaaditaan ilmoitus 151 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti, kun otetaan huomioon tämän artiklan 3 kohta;
- b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa sukusolujen ja alkioiden siirtämisestä määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 2 kohdan mukaisesti.
2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirroista 151 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.
3. Sukusoluja ja alkioita koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 149 ja 150 artiklaa ja 151 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

4 JAKSO

MUIHIN LAJEIHIN KUIN NAUTA-, LAMMAS-, VUOHI-, SIKA- JA HEVOSELÄIMIIN JA SIIPIKARJAAN KUULUVIEN PIDETTÄVIEN MAELÄINTEN SUKUSOLUJEN JA ALKIOIDEN SIIRROT MUIHIN JÄSENVALTIOIHIN

162 artikla

Muiden pidettävien maaeläinten kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien eläinten sukusolut ja alkiot

1. Toimijat saavat siirtää muihin lajeihin kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusoluja ja alkiota toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos niistä ei aiheudu merkittävää riskiä sen suhteen, että 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit leviävät luetteloituihin lajeihin määräpaikassa, ottaen huomioon määräpaikan terveystilanne.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinten terveyteen, eläinten terveyden todentamiseen ja ilmoittamiseen liittyviä vaatimuksia muihin lajeihin kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden siirtämisen osalta ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit;
 - b) eläinlajit, joista sukusolut ja alkiot on kerätty, ja sukusolujen ja alkioiden tyyppi;
 - c) terveystilanne alkuperäpaikassa ja määräpaikassa;
 - d) keruu-, tuotanto-, käsittely- tai varastointityyppi;
 - e) muut epidemiologiset tekijät.
3. Mikäli eläinten terveyden todentamista ja sukusolujen ja alkioiden siirtämisestä ilmoittamista vaaditaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti,
 - a) todentamiseen sovelletaan 159, 160 ja 161 artiklassa säädettyjä ja 159 artiklan 5 kohdan ja 160 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyt sääntöjä;
 - b) siirtämisestä ilmoittamiseen sovelletaan 161 artiklan 1 ja 2 kohdan sääntöjä.

5 JAKSO

POIKKEUKSET

163 artikla

Tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät sukusolut ja alkiot sekä delegoidut säädökset

1. Poiketen siitä, mitä 1–4 jaksossa säädetään, määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tieteellisiin tarkoituksiin tehtäviin sukusolujen ja

alkioiden siirtoihin, jotka eivät täytä kyseisten jaksojen vaatimuksia, lukuun ottamatta 155 artiklan 1 kohtaa, 155 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, 155 artiklan 3 kohtaa ja 156 artiklaa, seuraavin edellytyksin:

- a) määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen on ennen luvan antamista toteutettava tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät kyseisten sukusolujen ja alkioiden siirrot vaaranna terveystilannetta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta siirtoreitin varrella ja määräpaikoissa;
 - b) sukusolujen ja alkioiden siirrot tapahtuvat määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.
2. Määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdan mukaista poikkeusta myöntäessään ilmoitettava poikkeuksesta ja sen myöntämisehdoista alkuperäjäsenvaltiolle ja kauttakulkujäsenvaltioille.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen myöntämien poikkeusten edellytyksiä.

7 luku

Eläinperäisten tuotteiden tuotanto, jalostaminen ja jakelu unionissa

164 artikla

Eläinten terveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistukseksi, etteivät eläinperäiset tuotteet aiheuta missään niiden unionissa tapahtuvan tuotannon, jalostamisen ja jakelun vaiheissa seuraavien leviämistä:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloidut taudit ottaen huomioon tuotanto-, jalostus- tai määräpaikan terveystilanne;
 - b) uudet taudit.
2. Toimijoiden on varmistettava, että eläinperäiset tuotteet eivät ole peräisin sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista taikka niitä ei ole saatu sellaisissa pitopaikoissa pidettävistä eläimistä, joihin sovelletaan
 - a) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei 1 kohdan vaatimukseen tehtävistä poikkeuksista säädetä 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
 - b) pidettäviä maaeläimiä ja eläinperäisiä tuotteita koskevia siirtorajoituksia, joista säädetään 31 artiklan 1 kohdassa, 55 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 66 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79

artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei näissä säännöissä vahvisteta siirtorajoituksiin tehtäviä poikkeuksia.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia vaatimuksia, joilla muutetaan ja täydennetään tämän artiklan 2 kohdan vaatimuksia eläinperäisten tuotteiden siirtojen osalta, ottaen huomioon seuraavat:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti ja sille alttiit lajit;
 - b) asiaan liittyvät riskit.

165 artikla

Eläinten terveystodistuksia koskevat toimijoiden velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia eläinperäisiä tuotteita jäsenvaltion sisällä tai toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama 3 kohdan mukainen eläinten terveystodistus:
 - a) eläinperäiset tuotteet,
 - i) jotka saadaan siirtää rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja kiireellisiä toimenpiteitä;
 - ii) jotka ovat peräisin eläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä kiireellisiä toimenpiteitä;
 - b) eläinperäiset tuotteet,
 - i) jotka saadaan siirtää rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä 31 artiklan 1 kohdan, 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdan, 56 artiklan, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 64 artiklan, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
 - ii) jotka ovat peräisin eläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä taudintorjuntatoimenpiteitä.
2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistukseksi, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinten terveystodistus on eläinperäisten tuotteiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräpaikkaan.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinten terveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun eläinten terveyden todistamiseen eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä sovelletaan 145, 146 ja 147 artiklaa sekä 143 artiklan, 144 artiklan ja 146 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.
5. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinten terveystodistusta koskeviin vaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia ja poikkeusten ehtoja sellaisten eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämisen riskiä seuraavien vuoksi:
 - a) eläinperäisten tuotteiden tyypit;
 - b) eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet, joilla pienennetään tautien leviämisen riskiä;
 - c) eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;
 - d) eläinperäisten tuotteiden määräpaikka.

166 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Edellä olevan 165 artiklan 1 kohdassa säädettyssä eläinperäisiä tuotteita koskevassa eläinten terveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;
 - b) eläinperäisten tuotteiden kuvaus;
 - c) eläinperäisten tuotteiden määrä;
 - d) eläinperäisten tuotteiden tunnistetiedot, mikäli niitä edellytetään 65 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai 67 artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että eläinperäiset tuotteet täyttävät 164 artiklan 2 kohdassa sekä 164 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtorajoituksia koskevat vaatimukset.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuun eläinperäisiä tuotteita koskevaan eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä eläinten terveystodistukseen sisällytettäviä tietoja.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisiä tuotteita koskevien eläinten terveystodistusten malleja varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

167 artikla

Ilmoittaminen eläinperäisten tuotteiden siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Toimijoiden on
 - a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle eläinperäisten tuotteiden suunnitellusta siirrosta, mikäli lähetysten mukana on oltava eläinten terveystodistus 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa eläinperäisten tuotteiden siirrosta määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle 2 kohdan mukaisesti.
2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle eläinperäisten tuotteiden siirroista 150 artiklan mukaisesti ja 151 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.
3. Eläinperäisiä tuotteita koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 149 ja 150 artiklaa ja 151 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

8 luku

Kansallisten toimenpiteiden soveltamisala

168 artikla

Eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirtoja koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat pidettävien maaeläinten ja niistä saatavien sukusolujen ja alkioiden siirtämistä niiden omilla alueillaan.
2. Näiden kansallisten toimenpiteiden on täytettävä seuraavat ehdot:
 - a) niissä on otettava huomioon 3, 4, 5 ja 6 luvussa säädetyt eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirtämistä koskevat säännöt, eivätkä ne saa olla ristiriidassa kyseisten sääntöjen kanssa;
 - b) niillä ei saa estää eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;
 - c) niillä ei saa ylittää sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien kulkeutumisen ja leviämisen ehkäisemiseksi.

169 artikla

Kansalliset toimenpiteet muiden kuin luetteloitujen tautien vaikutusten rajoittamiseksi

Jos jokin luetteloituihin tauteihin kuulumaton muu tauti aiheuttaa merkittävän riskin pidettävien maaeläinten terveystilanteelle jossakin jäsenvaltiossa, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä tämän taudin torjumiseksi, edellyttäen että kyseisillä toimenpiteillä

- a) ei estetä eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;
- b) ei ylitetä sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen tämän taudin torjumiseksi.

II OSASTO

Vesieläimet ja vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet

1 luku

Rekisteröinti, hyväksyminen, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä rekisterit

1 JAKSO

VESIVILJELYPITOPAikkojen rekisteröinti

170 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskeva toimijoiden velvoite

1. Jotta vesiviljelypitopaikkojen toimijat rekisteröitäisiin 171 artiklan mukaisesti, toimijoiden on ennen tällaisen toiminnan aloittamista
 - a) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista vastuullaan olevista vesiviljelypitopaikoista;
 - b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
 - i) toimijan nimi ja osoite;
 - ii) tilojen sijainti ja kuvaus;
 - iii) vesiviljelypitopaikassa olevien vesiviljelyeläinten luokat, lajit ja lukumäärät sekä vesiviljelypitopaikan kapasiteetti;
 - iv) vesiviljelypitopaikan tyyppi;
 - v) muut pitopaikkaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen sen aiheuttaman riskin määrittämiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:
 - a) edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat huomattavat muutokset vesiviljelypitopaikoissa;
 - b) toiminnan lopettaminen vesiviljelypitopaikassa.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista ei vaadita vesiviljelypitopaikoilta, joiden osalta vaaditaan 174 artiklan 1 kohdan mukainen hyväksyntä.
4. Toimija voi hakea 1 kohdassa säädettyä rekisteröintiä ryhmälle vesiviljelypitopaikkoja edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat, joko a tai b alakohdassa säädetyt ehdot:
 - a) ne sijaitsevat epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevilla alueilla, ja kaikki toimijat kyseisillä alueilla toimivat yhteisen bioturvaamisjärjestelmän piirissä;
 - b) ne kuuluvat saman toimijan vastuulle; ja
 - i) saman bioturvaamisjärjestelmän piiriin; ja
 - ii) ne sijaitsevat maantieteellisesti lähellä toisiaan.

Mikäli rekisteröintihakemus koskee pitopaikkojen ryhmää, koko vesiviljelypitopaikkojen ryhmään on sovellettava yksittäiseen vesiviljelypitopaikkaan sovellettavia tämän artiklan 1–3 kohdassa ja 171 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja sääntöjä sekä 173 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

171 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskevat toimivaltaisen viranomaisen velvoitteet

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä

- a) vesiviljelypitopaikat 183 artiklan 1 kohdassa säädettyyn vesiviljelypitopaikkojen rekisteriin, mikäli toimija on toimittanut 170 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot;
- b) vesiviljelypitopaikkojen ryhmät kyseiseen vesiviljelypitopaikkojen rekisteriin edellyttäen, että 170 artiklan 4 kohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

172 artikla

Poikkeukset vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskevaan toimijoiden velvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 170 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyt vesiviljelypitopaikkojen luokat rekisteröintivaatimuksesta ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

- a) vesiviljelypitopaikassa olevien vesiviljelyeläinten luokat, lajit ja lukumäärä tai volyyymi sekä vesiviljelypitopaikan kapasiteetti;
- b) vesiviljelypitopaikan tyyppi;
- c) vesiviljelyeläinten siirrot vesiviljelypitopaikkaan ja vesiviljelypitopaikasta.

173 artikla
Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintivelvoitteeseen tehtäviä poikkeuksia koskeva
täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) tiedot, jotka toimijoiden on toimitettava 170 artiklan 1 kohdassa säädettyä vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä varten;
- b) vesiviljelypitopaikkatyypit, joiden osalta jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia rekisteröintivaatimukseen 172 artiklan mukaisesti edellyttäen, että niiden aiheuttama riski on merkityksetön, ja ottaen huomioon 172 artiklassa säädetyt kriteerit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO
TIETTYJEN VESIVILJELYPITOPAIKKATYYPPIEN HYVÄKSYMINEN

174 artikla
Tiettyjen vesiviljelypitopaikkojen hyväksyminen ja delegoidut säädökset

1. Seuraavien vesiviljelypitopaikkatyyppien toimijoiden on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntä 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eivätkä ne saa aloittaa toimintaansa ennen kuin vesiviljelypitopaikka on hyväksytty 179 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
 - a) vesiviljelypitopaikat, joissa vesiviljelyeläimiä pidetään tarkoituksena siirtää ne kyseisestä vesiviljelypitopaikasta joko elävinä tai vesiviljelyeläimistä peräisin olevina tuotteina; hakemusta ei kuitenkaan vaadita, mikäli ne siirretään yksinomaan joko
 - i) ihmisravinnoksi tarkoitettuina pieninä määrinä toimitettuna suoraan lopulliselle kuluttajalle; tai
 - ii) paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat ne suoraan lopulliselle kuluttajalle.
 - b) muut vesiviljelypitopaikat, jotka aiheuttavat suuren riskin seuraavien vuoksi:
 - i) vesiviljelypitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten luokat, lajit ja lukumäärä;
 - ii) vesiviljelypitopaikan tyyppi;
 - iii) vesiviljelyeläinten siirrot vesiviljelypitopaikkaan ja vesiviljelypitopaikasta.
2. Toimijoiden on lopetettava toiminta 1 kohdassa tarkoitettussa vesiviljelypitopaikassa, mikäli

- a) toimivaltainen viranomainen peruuttaa kokonaan tai väliaikaisesti hyväksyntänsä 182 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai
 - b) kun kyse on 181 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetusta ehdollisesta hyväksynnästä, vesiviljelypitopaikka ei täytä 181 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vielä täyttämättä olevia vaatimuksia eikä saa lopullista hyväksyntää 182 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään ja muutetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vesiviljelypitopaikkojen hyväksyntää koskevia sääntöjä seuraavien osalta:
- a) poikkeukset toimijoihin sovellettavaan vaatimukseen hakea toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vesiviljelypitopaikkatyypeille;
 - b) vesiviljelypitopaikkatyypit, jotka on hyväksyttävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
4. Komissio ottaa 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä hyväksyessään huomioon seuraavat kriteerit:
- a) vesiviljelypitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit ja luokat;
 - b) vesiviljelypitopaikan tyyppi ja tuotantotyyppi;
 - c) kyseisen vesiviljelypitopaikkatyyppin ja kyseisen vesiviljelyeläinlajin tai -luokan tyyppilliset siirtokäytännöt.
5. Toimija voi hakea hyväksyntää vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle edellyttäen, että 175 artiklan a ja b alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

175 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä vesiviljelylaitosten ryhmälle

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää 179 artiklan 1 kohdassa säädetyn hyväksynnän vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle edellyttäen, että vesiviljelypitopaikat täyttävät seuraavat, joko a tai b alakohdassa säädetyt ehdot:

- a) ne sijaitsevat epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevilla alueilla, ja kaikki toimijat toimivat yhteisen bioturvaamisjärjestelmän piirissä; tällaisten epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevien alueiden sisällä sijaitsevat lähettämöt, puhdistuslaitokset tai vastaavat pitopaikat on kuitenkin hyväksyttävä yksittäin;
- b) ne kuuluvat saman toimijan vastuulle; ja
 - i) saman bioturvaamisjärjestelmän piiriin; ja
 - ii) ne sijaitsevat maantieteellisesti lähellä toisiaan.

Mikäli yksi yhteinen hyväksyntä myönnetään vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle, tähän vesiviljelypitopaikkojen ryhmään on sovellettava yksittäiseen vesiviljelypitopaikkaan

sovellettavia 176 ja 178–182 artiklassa vahvistettuja sääntöjä sekä 178 artiklan 2 kohdan ja 179 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

176 artikla

Suljettujen vesiviljelypitopaikkojen aseman hyväksyminen

Vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden, jotka haluavat saada pitopaikalleen suljetun pitopaikan aseman, on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) niiden on haettava hyväksyntää toimivaltaiselta viranomaiselta 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) ne eivät saa siirtää vesiviljelyeläimiä suljettuun vesiviljelypitopaikkaan 203 artiklan 1 kohdassa sekä mahdollisissa 203 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ennen kuin toimivaltainen viranomainen myöntää pitopaikalle suljetun pitopaikan aseman 179 ja 181 artiklan mukaisesti.

177 artikla

Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten hyväksyminen

Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten toimijoiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy niiden laitokset teurastamaan vesieläimiä taudintorjuntatarkoituksiin 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 62 artiklan, 68 artiklan 1 kohdan ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sekä 63 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan ja 78 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

178 artikla

Toimijoiden tiedonantovelvoite hyväksynnän hankkimisen yhteydessä sekä täytäntöönpanosäädökset

1. Hakiessaan pitopaikalleen 174 artiklan 1 kohdassa, 175 artiklassa, 176 artiklan a alakohdassa ja 177 artiklassa säädettyä hyväksyntää toimijoiden on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
 - a) toimijan nimi ja osoite;
 - b) pitopaikan sijainti ja tilojen kuvaus;
 - c) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten luokat, lajit ja lukumäärät;
 - d) pitopaikan tyyppi;
 - e) soveltuviin tapauksiin yksityiskohtaiset tiedot 175 artiklan mukaisesta vesiviljelypitopaikkojen tyhjän hyväksynnästä;
 - f) muut vesiviljelypitopaikkaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen pitopaikan aiheuttaman riskin määrittämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pitopaikkojen toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:
 - a) edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat huomattavat muutokset pitopaikoissa;
 - b) toiminnan lopettaminen pitopaikassa.
3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava pitopaikkansa hyväksymistä koskevassa hakemuksessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

179 artikla

Hyväksynnän myöntäminen ja hyväksynnän edellytykset sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää 174 artiklan 1 kohdassa ja 176 artiklan a alakohdassa tarkoitetun hyväksynnän vesiviljelypitopaikalle, 175 artiklassa tarkoitetun hyväksynnän vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle ja 177 artiklassa tarkoitetun hyväksynnän vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvalle elintarvikelaitokselle ainoastaan, mikäli kyseiset pitopaikat täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - a) ne noudattavat soveltuviissa tapauksissa seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat
 - i) karanteenia, eristystä ja muita bioturvaamistoimenpiteitä, ottaen huomioon 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimukset ja 9 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt;
 - ii) edellä olevassa 22 artiklassa ja – silloin kun se on asianmukaista pitopaikan tyyppin ja siihen liittyvän riskin vuoksi – 23 artiklassa säädettyjä seuranta-vaatimuksia sekä 24 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä;
 - iii) 185–187 artiklassa sekä 188 ja 189 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettua tietojen kirjaamista ja säilyttämistä;
 - b) niillä on tilat ja välineet,
 - i) jotka ovat riittävät tautien kulkeutumis- ja leviämisen pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle, kun otetaan huomioon pitopaikan tyyppi;
 - ii) joiden kapasiteetti on riittävä, kun huomioon otetaan vesiviljelyeläinten määrä;
 - c) ne eivät aiheuta kohtuutonta taudinleviämisen riskiä, kun otetaan huomioon käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet;
 - d) niillä on käytössä järjestelmä, jonka avulla toimija voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että a, b ja c alakohdan vaatimukset täyttyvät.

2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia seuraavien osalta:
 - a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettut karanteeni, eristys ja muut bioturvaamistoimenpiteet;
 - b) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu seuranta;
 - c) edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tilat ja välineet.
3. Komissio ottaa 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:
 - a) kunkin pitopaikkatyyppin aiheuttamat riskit;
 - b) vesiviljely- tai vesieläinten lajit ja luokat;
 - c) tuotantotyyppi;
 - d) vesiviljelypitopaikkatyyppin ja kyseisissä pitopaikoissa pidettävien eläinten lajien ja luokkien tyypilliset siirtokäytännöt.

180 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän soveltamisala

Toimivaltaisen viranomaisen on nimenomaisesti tarkennettava 179 artiklan 1 kohdan nojalla myönnetyssä vesiviljelypitopaikan tai vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvan elintarvikelaitoksen hyväksynnässä,

- a) mihin edellä olevan 174 artiklan 1 kohdassa ja 176 artiklan a alakohdassa tarkoitettun vesiviljelypitopaikan, 175 artiklassa tarkoitettun vesiviljelypitopaikkojen ryhmän ja 177 artiklassa ja 174 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä tarkoitettun vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvan elintarvikelaitoksen tyypeihin hyväksyntää sovelletaan;
- b) mihin vesiviljelyeläinten lajeihin ja luokkiin hyväksyntää sovelletaan.

181 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen soveltamat hyväksynnän myöntämismenettelyt

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava menettelyt, joita toimijoiden on noudatettava hakiessaan pitopaikoilleen hyväksyntää 174 artiklan 1 kohdan sekä 176 ja 177 artiklan mukaisesti.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pitopaikkaan tarkastuskäynti otettuaan vastaan toimijan esittämän hyväksyntähakemuksen 174 artiklan 1 kohdan, 176 artiklan ja 177 artiklan mukaisesti.
3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää pitopaikalle ehdollisen hyväksynnän, mikäli tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti esitetyn toimijan hakemuksen ja sitä seuranneen toimivaltaisen viranomaisen pitopaikkaan tekemän tarkastuskäynnin

perusteella vaikuttaa siltä, että pitopaikka täyttää kaikki keskeiset vaatimukset, jotka antavat riittävät takeet siitä, ettei pitopaikka aiheuta merkittävää riskiä, voidakseen varmistaa, että pitopaikka täyttää 179 artiklan 1 kohdassa ja 179 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut vielä täyttämättä olevat hyväksyntävaatimukset.

4. Mikäli toimivaltainen viranomais on myöntänyt ehdollisen hyväksynnän tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, se myöntää täydellisen hyväksynnän vasta mikäli pitopaikkaan kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämispäivästä tehty toinen tarkastuskäynti osoittaa, että pitopaikka täyttää kaikki 179 artiklan 1 kohdassa ja 179 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut hyväksyntävaatimukset.

Mikäli tarkastuskäynti osoittaa, ettei pitopaikka selkeästä edistymisestä huolimatta edelleenkaan täytä kaikkia näitä vaatimuksia, toimivaltainen viranomais voi jatkaa ehdollisen hyväksynnän voimassaoloa. Ehdollisen hyväksynnän kokonaiskesto saa kuitenkin olla enintään kuusi kuukautta.

182 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen antamien hyväksyntöjen uudelleentarkastelu, peruuttaminen väliaikaisesti ja peruuttaminen kokonaan

1. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava 179 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä pitopaikkojen hyväksyntöjä.
2. Mikäli toimivaltainen viranomais havaitsee vakavia puutteita siinä, miten pitopaikka noudattaa 179 artiklan 1 kohdassa ja 179 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja vaatimuksia, eikä toimija kykene antamaan riittäviä takeita siitä, että kyseiset puutteet korjataan, toimivaltaisen viranomaisen on käynnistettävä menettelyt pitopaikan saaman hyväksynnän peruuttamiseksi kokonaan.

Toimivaltainen viranomais voi kuitenkin peruuttaa pitopaikan hyväksynnän väliaikaisesti, mikäli toimija voi taata korjaavansa puutteet kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisen kokonaan peruuttamisen tai väliaikaisen peruuttamisen jälkeen hyväksyntä voidaan palauttaa voimaan ainoastaan mikäli toimivaltainen viranomais katsoo, että pitopaikka täyttää kaikki tässä asetuksessa kyseiselle pitopaikkatyypille säädetyt vaatimukset kokonaisuudessaan.

3 JAKSO

TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN REKISTERI VESIVILJELYPITOPAIKOILLE JA VESIELÄINTEN TAUDINTORJUNTAAN SOVELTUVILLE ELINTARVIKELAITOKSILLE

183 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuviin elintarvikelaitosten rekisteri

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri, johon kirjataan
 - a) kaikki 171 artiklan mukaisesti rekisteröidyt vesiviljelypitopaikat;
 - b) kaikki 179 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt vesiviljelypitopaikat;
 - c) kaikki 179 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvat elintarvikelaitokset.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyssä vesiviljelypitopaikkojen rekisterissä on oltava tiedot seuraavista:
 - a) toimijan nimi ja osoite sekä rekisterinumero;
 - b) vesiviljelypitopaikan tai soveltuviin tapauksissa vesiviljelypitopaikkojen ryhmän maantieteellinen sijainti;
 - c) pitopaikan tuotantotyyppi;
 - d) pitopaikan tulo- ja poistovesitys soveltuviin tapauksissa;
 - e) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit;
 - f) ajantasaiset tiedot rekisteröidyn vesiviljelypitopaikan tai soveltuviin tapauksissa vesiviljelypitopaikkojen ryhmän terveystilanteesta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on 179 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjen laitosten osalta saatettava julkisesti saataville sähköisessä muodossa ainakin tämän artiklan 2 kohdan a, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tiedot.
4. Mikäli on asianmukaista ja tarpeen, toimivaltainen viranomainen voi yhdistää 1 kohdassa säädetyn rekisteröinnin muihin tarkoituksiin tehtyyn rekisteröintiin.

184 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteriä koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 254 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä olevan 183 artiklan 1 kohdassa säädettyyn vesiviljelypitopaikkojen rekisteriin sisällytettävät tiedot;
 - b) pitopaikkojen rekisterin julkinen saatavillaolo.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat 183 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetyn pitopaikkojen rekisterin muotoa ja siihen sovellettavia menettelyjä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

TIETOJEN KIRJAAMINEN JA SÄILYTTÄMINEN SEKÄ JÄLJITETTÄVYYS

185 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden velvoitteet

1. Sellaisten vesiviljelypitopaikkojen, joihin sovelletaan 171 artiklan mukaista rekisteröintiä tai 179 artiklan 1 kohdan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä ajantasaiset tiedot ainakin seuraavista:
- a) kaikki vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirrot vesiviljelypitopaikkaan ja -pitopaikasta, mukaan luettuna tapauksen mukaan
 - i) niiden alkuperä- tai määräpaikka;
 - ii) tällaisten siirtojen päivämäärä;
 - b) paperilla tai sähköisessä muodossa olevat eläinten terveystodistukset, joiden on 208 artiklan mukaisesti sekä 211 artiklan b ja c alakohdan ja 213 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti oltava siirrettävien vesiviljelyeläinten mukana näiden saapuessa pitopaikkaan;
 - c) kuolleisuus kussakin epidemiologisessa yksikössä ja muut tauteihin liittyvät ongelmat kyseisessä vesiviljelypitopaikassa sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista tuotantotyyppin osalta;
 - d) bioturvaamistoimenpiteet, seuranta, käsittelyt, testitulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista seuraavien osalta:
 - i) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten luokka ja laji;
 - ii) vesiviljelypitopaikan tuotantotyyppi;
 - iii) vesiviljelypitopaikan tyyppi;
 - e) eläinterveyskäyntien tulokset, mikäli niitä vaaditaan 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 24 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden on
 - a) kirjattava 1 kohdan a alakohdassa säädetyt tiedot siten, että vesieläinten alkuperä- ja määräpaikan jäljittäminen voidaan taata;
 - b) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot vesiviljelypitopaikassa ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;
 - c) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

186 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten velvoitteet

1. Sellaisten vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten, joihin sovelletaan 177 artiklan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä ajantasaiset tiedot kaikista vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirroista näihin laitoksiin ja näistä laitoksista.
2. Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten toimijoiden on
 - a) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvassa elintarvikelaitoksessa ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;
 - b) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

187 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat kuljettajien velvoitteet

1. Vesiviljelyeläinten ja vesiviljelyyn tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten kuljettajien on kirjattava ja säilytettävä ajantasaiset tiedot seuraavista:
 - a) vesiviljelyeläinten ja vesiviljelyyn tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten kuolleisuusaste kuljetuksen aikana siten kuin tämä voidaan toteuttaa käytännössä kuljetustyyppi ja kuljetettujen vesiviljelyeläinten ja luonnonvaraisten vesieläinten lajit huomioon ottaen;
 - b) vesiviljelypitopaikat ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvat elintarvikelaitokset, joissa kuljetusväline käy;
 - c) veden vaihdot kuljetuksen aikana, erityisesti uuden veden lähteet ja veden poistopaikat.
2. Kuljettajien on
 - a) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;

- b) säilytettävä 1 kohdassa säädetty tiedot toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

188 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 185, 186 ja 187 artiklassa säädettyjä tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevia vaatimuksia täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta:
 - a) tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskeviin vaatimuksiin tehtävät poikkeukset seuraavien osalta:
 - i) tiettyjen vesiviljelypitopaikkaluokkien toimijat sekä kuljettajat;
 - ii) pieniä eläinmääriä pitävät vesiviljelypitopaikat tai pieniä eläinmääriä kuljettavat kuljettajat;
 - iii) tietyt eläinluokat tai -lajit;
 - b) tiedot, jotka toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä 185 artiklan 1 kohdassa, 186 artiklan 1 kohdassa ja 187 artiklan 1 kohdassa edellytettyjen tietojen lisäksi;
 - c) vähimmäisajanjakso, jonka ajan 185, 186 ja 187 artiklassa vaaditut tiedot on säilytettävä.
2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan huomioon seuraavat seikat:
 - a) kunkin vesiviljelypitopaikkatyypin aiheuttamat riskit;
 - b) vesiviljelypitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten luokat tai lajit;
 - c) pitopaikan tuotantotyyppi;
 - d) vesiviljelypitopaikkatyypin tai vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvan elintarvikelaitoksen tyypilliset siirtokäytännöt;
 - e) pitopaikassa olevien tai kuljetettavien vesiviljelyeläinten lukumäärä tai volyyymi.

189 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä olevan 185, 186 ja 187 artiklan mukaisesti säilytettävien tietojen muoto;
- b) kyseisten tietojen sähköinen kirjaaminen ja säilyttäminen;

- c) tietojen kirjaamiseen ja säilyttämiseen sovellettavat toiminnalliset eritelvät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku

Muiden vesieläinten kuin lemmikkieläiminä pidettävien vesieläinten siirrot unionissa

1 JAKSO

YLEISET VAATIMUKSET

190 artikla

Vesieläinten siirtoon sovellettavat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, etteivät vesieläinten siirrot vaaranna terveystilannetta määräpaikassa seuraavien osalta:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit;
 - b) uudet taudit.
2. Toimijat eivät saa siirtää vesieläimiä vesiviljelypitopaikkaan tai käytettäväksi ihmisravinnoksi taikka päästää niitä luontoon, mikäli kyseisiin vesieläimiin sovelletaan
 - a) kyseistä luokkaa ja lajia koskevia siirto rajoituksia 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdassa, 62, 64 ja 65 artiklassa, 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa, 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 80 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 80 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti; tai
 - b) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 244 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Toimijat saavat kuitenkin siirtää kyseisiä vesieläimiä, mikäli III osan II osastossa säädetään näihin siirto rajoituksiin tehtävistä tällaisista siirtoista tai tällaista luontoon päästämistä koskevista poikkeuksista tai mikäli 248 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetaan kiireellisiin toimenpiteisiin tehtäviä poikkeuksia.
3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen jälkeen kun vesieläimet ovat lähteneet niiden alkuperäpaikasta, ne lähetetään viipymättä lopulliseen määräpaikkaan.

191 artikla

Taudinehkäisyytoimenpiteet kuljetuksen yhteydessä sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ja tarvittavat taudinehkäisyytoimenpiteet varmistaakseen, että
 - a) vesieläinten terveystilanne ei vaaranna kuljetuksen aikana;
 - b) vesieläinten kuljetukset eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien mahdollista leviämistä ihmisiin tai eläimiin siirtoreitin varrella ja määräpaikoissa;
 - c) laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella sekä muut riittävät bioturvaamistoimenpiteet toteutetaan kuljetukseen liittyviin riskeihin nähden asianmukaisella tavalla;
 - d) veden vaihdot vesiviljelyyn tarkoitettujen vesieläinten kuljetuksen aikana suoritetaan sellaisissa paikoissa ja olosuhteissa, jotka eivät vaaranna seuraavien terveystilannetta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta:
 - i) kuljetettavana olevat vesieläimet;
 - ii) määräpaikkaan suuntautuvan siirtoreitin varrella olevat vesieläimet;
 - iii) vesieläimet määräpaikassa.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella 1 kohdan c alakohdan mukaisesti sekä biosidituotteiden käyttö tällaisiin tarkoituksiin;
 - b) edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt muut asianmukaiset bioturvaamistoimenpiteet kuljetuksen aikana;
 - c) edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt veden vaihdot kuljetuksen aikana.

192 artikla

Käyttötarkoituksen muuttaminen

1. Vesieläimiä, jotka siirretään hävitettäväksi tai teurastettaviksi seuraavien a tai b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti, ei saa käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen:
 - a) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 31 artiklan 1 kohdassa, 55 artiklan 1 kohdassa, 56, 61, 62, 64, 65, 67 ja 70 artiklassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 ja 80 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 66 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 80 artiklan 3 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

- b) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
2. Vesieläimiä, jotka siirretään käytettäväksi ihmisravinnoksi tai vesiviljelyyn, päästettäväksi luontoon tai johonkin muuhun erityistarkoitukseen, ei saa käyttää muuhun kuin aiottuun käyttötarkoitukseen.

193 artikla

Toimijoiden velvoitteet määräpaikassa

1. Vesiviljelyeläimiä vastaanottavien pitopaikkojen ja elintarvikealan laitosten toimijoiden on
- a) tarkastettava, että mukana on seuraavat asiakirjat:
- i) eläinten terveystodistukset, joista säädetään 208 artiklan 1 kohdassa, 209 artiklassa ja 224 artiklan 1 kohdassa sekä 188, 211 ja 213 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
- ii) omaa ilmoitusta koskevat asiakirjat, joista säädetään 218 artiklan 1 kohdassa sekä 218 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
- b) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat
- i) vastaanotettuja vesiviljelyeläimiä;
- ii) edellä olevan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen mukanaoloa.
2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa toimijan on eristettävä vesiviljelyeläimet, joita sääntöjenvastaisuus koskee, siihen saakka kunnes toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

194 artikla

Yleiset vaatimukset siirrettäessä jäsenvaltioiden kautta sellaisia vesiviljelyeläimiä, jotka on tarkoitettu vietäväksi unionista kolmansiin maihin tai kolmansille alueille

Toimijoiden on varmistettava, että kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle vietäväksi tarkoitetut vesiviljelyeläimet, jotka kuljetetaan toisten jäsenvaltioiden alueen kautta, täyttävät 190, 191 ja 192 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2 JAKSO

VESIVILJELYPITOPAIKKoiHIN TAI LUONTOON PÄÄSTETTÄVIKSI TARKOITETUT VESIELÄIMET

195 artikla

Epätavallinen kuolleisuus tai muut vakavan taudin oireet

1. Toimijat eivät saa siirtää vesieläimiä vesiviljelypitopaikasta tai luonnosta toiseen vesiviljelypitopaikkaan tai päästää niitä luontoon, jos ne ovat peräisin vesiviljelypitopaikasta tai ympäristöstä, jossa esiintyy
 - a) epätavallista kuolleisuutta; tai
 - b) muita vakavan taudin oireita, joiden syytä ei ole määritetty.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perusteella sallia tällaisen vesieläinten siirron tai luontoon päästämisen edellyttäen, että vesieläimet ovat peräisin sellaisesta vesiviljelypitopaikan osasta tai luontoympäristöstä, joka on erillään siitä epidemiologisesta yksiköstä, jossa epätavallinen kuolleisuus tai muut taudin oireet ovat ilmenneet.

196 artikla

Vesiviljelyeläinten siirtäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisojelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä vesiviljelypitopaikasta tämän artiklan a tai b alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin ainoastaan, mikäli kyseiset vesiviljelyeläimet ovat peräisin jäsenvaltiosta tai sen vyöhykkeeltä tai lokeroista, joka on 36 artiklan 3 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu taudista vapaaksi 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, kun kyse on näiden luetteloitujen tautien osalta luetteloiduista lajeista, ja kyseiset vesiviljelyeläimet
 - a) on tarkoitus tuoda jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon,
 - i) joka on vahvistettu taudista vapaaksi 36 artiklan 3 kohdan ja 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti; tai
 - ii) johon sovelletaan 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä hävittämisojelmaa yhden tai useamman 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen luetteloidun taudin osalta;
 - b) on tarkoitettu
 - i) vesiviljelypitopaikkaan, johon sovelletaan
 - rekisteröintiä 171 artiklan mukaisesti; tai

– hyväksyntää 174, 175, 176 ja 177 artiklan mukaisesti; tai

ii) päästettäväksi luontoon.

2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin siirtämistä tai luontoon päästämistä koskeviin vaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia, jotka eivät aiheuta merkittävää 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämiskäsitteitä seuraavien vuoksi:
- a) vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja kehitysvaihe;
 - b) alkuperäisen pitopaikan ja määränpäänä olevan pitopaikan tyyppi;
 - c) vesiviljelyeläinten käyttötarkoitus;
 - d) vesiviljelyeläinten määräraikka;
 - e) alkuperä- ja määräraikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut erityiset riskinvähentämistoimenpiteet.

197 artikla

Jäsenvaltioiden myöntämät poikkeukset toimijoiden velvoitteeseen, joka koskee vesiviljelyeläinten siirtämistä sellaisten jäsenvaltioiden, vyöhykkeiden tai lokeroitten välillä, joihin sovelletaan hävittämishjelmaa

Poiketen siitä, mitä 196 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille luvan siirtää vesiviljelyeläimiä sellaiseen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan vyöhykkeelle tai lokeroon, jota varten on 30 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettu 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva hävittämishjelma, toiselta vyöhykkeeltä tai toisesta lokerosta, jota varten on myös vahvistettu tällainen samoja luetteloituja tauteja koskeva ohjelma, edellyttäen, ettei siirto vaaranna määräraikkana olevan jäsenvaltion, vyöhykkeen tai lokeron terveystilannetta.

198 artikla

Vesiviljelyeläinten päästämistä luontoon koskevat jäsenvaltioiden toimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että vesiviljelyeläimiä saa päästää luontoon ainoastaan silloin, kun ne ovat peräisin jäsenvaltiossa, toiselta vyöhykkeeltä tai toisesta lokerosta, joka on 36 artiklan 1 kohdan tai 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu vapaaksi niistä 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetuista luetteloituista taudeista, joiden osalta siirrettävä vesiviljelyeläinlaji on luetteloitu laji, riippumatta sen alueen terveystilanteesta, johon vesiviljelyeläimet on tarkoitus päästää.

199 artikla

Luonnonvaraisten vesieläinten siirtäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämishjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Edellä olevaa 196 ja 197 artiklaa sovelletaan myös luonnonvaraisiin vesieläimiin, jotka on tarkoitettu vesiviljelypitopaikkaan tai vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvaan elintarvikelaitokseen, johon sovelletaan
 - a) rekisteröintiä 171 artiklan mukaisesti; tai
 - b) hyväksyntää 174–177 artiklan mukaisesti.
2. Toimijoiden on toteutettava taudinehkäisytoimenpiteitä siirtäessään luonnonvaraisia vesieläimiä elinympäristöstä toiseen, jotta tällaiset siirrot eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämiskä mää räpaikassa oleviin vesieläimiin.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimijoiden toteuttamia taudinehkäisytoimenpiteitä.

3 JAKSO

IHMISRAVINNOKSI TARKOITETUT VESIELÄIMET

200 artikla

Vesiviljelyeläinten siirtäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämishjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä vesiviljelypitopaikasta tämän kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin ainoastaan, mikäli kyseiset vesiviljelyeläimet ovat peräisin jäsenvaltiosta tai sen vyöhykkeeltä tai lokerosta, joka on 36 artiklan 3 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu taudista vapaaksi 8 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, kun kyse on näiden luetteloitujen tautien osalta luetteloiduista lajeista, ja ne
 - a) on tarkoitus tuoda jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon, joka on vahvistettu taudista vapaaksi 36 artiklan 3 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai jota varten on 30 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti perustettu yhtä tai useampaa 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskeva hävittämishjelma;
 - b) on tarkoitettu ihmisravinnoksi.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille luvan siirtää vesiviljelyeläimiä vyöhykkeelle tai lokeroon, jota varten on 30 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti vahvistettu 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva hävittämishjelma, toiselta vyöhykkeeltä tai toisesta lokerosta, jota varten on myös vahvistettu tällainen samoja

tauteja koskeva ohjelma kyseisessä jäsenvaltiossa, edellyttäen, ettei siirto vaaranna kyseisen jäsenvaltion tai sen vyöhykkeen tai lokeron terveystilannetta.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyihin siirtovaatimukseen tehtäviä poikkeuksia sellaisten vesiviljelyeläinten siirtojen yhteydessä, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämiskäsitteitä seuraavien vuoksi:
 - a) vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja kehitysvaihe;
 - b) vesiviljelyeläinten pitomenetelmät ja tuotantotyyppi alkuperäisessä vesiviljelypitopaikassa ja määränäänä olevassa vesiviljelypitopaikassa;
 - c) vesiviljelyeläinten käyttötarkoitus;
 - d) vesiviljelyeläinten määräraikka;
 - e) alkuperäisessä ja määräraikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut erityiset riskinvähentämistoimenpiteet.

201 artikla

Luonnonvaraisten vesieläinten siirtäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämishjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Edellä olevan 200 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 200 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyt sääntöjä sovelletaan myös sellaisten ihmisravinnoksi tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten siirtämiseen, jotka on tarkoitettu tuotaviksi jäsenvaltioihin tai niiden vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi 36 artiklan 3 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai joihin sovelletaan hävittämishjelmaa 30 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, mikäli tällaiset toimenpiteet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että nämä luonnonvaraiset vesieläimet eivät aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämiskäsitteitä määräraikassa oleviin vesieläimiin.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ihmisravinnoksi tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten siirtoihin sovellettavia vaatimuksia ja joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohtaa.

4 JAKSO

VESIELÄIMET, JOITA EI OLE TARKOITETTU PITOPAIKKoihin, LUONTOON PÄÄSTETTÄVÄKSI TAI IHMISRAVINNOKSI

202 artikla

Sellaisten vesieläinten siirtäminen, joita ei ole tarkoitettu pitopaikkoihin, luontoon päästettäväksi tai ihmisravinnoksi, sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava tarvittavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistukseksi, että sellaisten vesieläinten siirtäminen, joita ei ole tarkoitettu

pitopaikkoihin, luontoon päästettäväksi tai ihmisravinnoksi, ei aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämiskäyttä määräraikassa oleviin vesieläimiin.

2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vesieläimet eivät levitä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja, ottaen samalla huomioon tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut seikat.
3. Komissio ottaa 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan huomioon seuraavat seikat:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloidut taudit, jotka ovat merkityksellisiä kyseessä olevien luetteloitujen lajien tai vesieläinluokan osalta;
 - b) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperäpaikkana ja määräraikana olevissa lokeroissa, vyöhykkeissä ja jäsenvaltioissa;
 - c) alkuperä- ja määräraikat;
 - d) vesieläinten siirtojen tyyppi;
 - e) vesieläinten lajit ja luokat;
 - f) vesieläinten ikä;
 - g) muut epidemiologiset tekijät.

5 JAKSO

POIKKEUKSET 1–4 JAKSOJEN SÄÄNNÖKSIIN JA RISKINVÄHENTÄMISEEN TÄHTÄÄVÄT LISÄTOIMENPITEET

203 artikla

Suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin tarkoitettujen vesieläimien sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää vesieläimiä suljettuun vesiviljelypitopaikkaan ainoastaan mikäli vesieläimet täyttävät seuraavat ehdot:
 - a) ne ovat peräisin toisesta suljetusta vesiviljelypitopaikasta;
 - b) niistä ei aiheudu merkittävää riskiä sen suhteen, että 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloidut taudit leviävät määräraikana olevassa suljetussa vesiviljelypitopaikassa oleviin luetteloituihin eläinlajeihin, paitsi jos tällaiseen siirtoon on myönnetty lupa tieteellisiä tarkoituksia varten.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) yksityiskohtaiset vaatimukset, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten siirtoihin suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi;
- b) erityissäännöt, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten siirtoihin suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin, mikäli käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet takaavat, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää terveysriskiä kyseisessä suljetussa pitopaikassa ja sitä ympäröivissä pitopaikoissa oleville vesiviljelyeläimille.

204 artikla

Poikkeukset, jotka koskevat vesieläinten siirtoja tieteellisiä tarkoituksia varten, ja delegoidut säädökset

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia, mikäli asiasta sovitaan alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että sen alueelle siirretään tieteellisiä tarkoituksia varten sellaisia vesieläimiä, jotka eivät täytä 1–4 jakson vaatimuksia, lukuun ottamatta 190 artiklan 1 ja 3 kohtaa sekä ja 191, 192 ja 193 artiklaa.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 1 kohdassa säädettyjä, tieteellisiin tarkoituksiin tehtäviin vesieläinten siirtoihin sovellettavia poikkeuksia ainoastaan seuraavin edellytyksin:
 - a) määräpaikan ja alkuperäpaikan toimivaltaiset viranomaiset
 - i) ovat sopineet tällaisten siirtojen edellytyksistä;
 - ii) ovat toteuttaneet tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet varmistaakseen, etteivät kyseisten vesieläinten siirrot vaaranna terveystilannetta siirtoreitin varrella ja määräpaikassa 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;
 - iii) ovat soveltuvissa tapauksissa ilmoittaneet myönnetystä poikkeuksesta ja myöntämisen ehdoista kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - b) nämä vesieläinten siirrot tapahtuvat alkuperäpaikan ja määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja soveltuvissa tapauksissa kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan ja täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimivaltaisten viranomaisten myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä.

205 artikla

Näyttelyihin, eläintarhoihin, lemmikkieläinkauppoihin, puutarhalammikoihin, kaupallisiin akvaarioihin ja tukkumyyjien tiloihin sovellettavia erityisvaatimuksia ja poikkeuksia koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) erityisvaatimuksia, joilla täydennetään 1–4 jaksossa vahvistettuja sääntöjä ja joita sovelletaan vesieläinten siirtoihin seuraavissa tarkoituksissa:
 - i) eläintarhoja, lemmikkieläinkauppoja ja tukkumyyjien tiloja varten;
 - ii) näyttelyitä ja urheilu-, kulttuuri- ja vastaavia tapahtumia varten; tai
 - iii) kaupallisia akvaarioita varten.
- b) poikkeuksia 1–4 jakson säännöksiin, lukuun ottamatta 190 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 191, 192 ja 193 artiklaa, a alakohdassa tarkoitettujen vesieläinten siirtojen osalta.

206 artikla

Vesieläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtoihin sovellettavia tilapäisiä poikkeuksia koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tilapäisiä poikkeuksia tässä luvussa säädettyihin sääntöihin vesieläinten tiettyjen lajien tai luokkien osalta, mikäli

- a) edellä olevassa 195 artiklassa, 196 artiklan 1 kohdassa, 197 ja 198 artiklassa, 199 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 200 artiklassa, 201 artiklan 1 kohdassa, 202 artiklan 1 kohdassa, 203 artiklan 1 kohdassa ja 204 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 196 artiklan 2 kohdan, 199 artiklan 3 kohdan, 201 artiklan 2 kohdan, 202 artiklan 2 kohdan, 203 artiklan 2 kohdan, 204 artiklan 3 kohdan ja 205 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtorajoitukset eivät vähennä tehokkaasti näiden vesieläinten tiettyjen siirtojen aiheuttamia riskejä; tai
- b) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän 1–5 jaksossa säädetyistä siirtoista koskevista vaatimuksista huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan luetteloituun tautiin, ottaen huomioon 205 artiklassa tarkoitettut seikat.

207 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon hyväksyessä tässä jaksossa säädettyjä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä

Komissio ottaa 203 artiklan 2 kohdassa, 204 artiklan 3 kohdassa, 205 artiklassa ja 206 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavia sääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:

- a) siirtoon liittyvät riskit;
- b) edellä 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperä- ja määräpaikassa;
- c) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta luetteloitunut vesieläinlajit;
- d) käytössä olevat bioturvaamistoimenpiteet;
- e) vesieläinten pidossa sovellettavat erityisedellytykset;
- f) kyseisen vesiviljelytopaikkatyyppin ja kyseisten vesiviljelyeläinlajien tai -luokkien erityiset siirtokäytännöt;
- g) muut epidemiologiset tekijät.

6 JAKSO

ELÄINTEN TERVEYDEN TODENTAMINEN

208 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että vesiviljelyeläinten mukana on eläinten terveystodistus

1. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus, mikäli ne kuuluvat a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta luetteloituihin lajeihin ja niiden siirtämisen tarkoitus on jokin seuraavista:
 - a) ne on tarkoitus tuoda jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon, joka on vahvistettu taudista vapaaksi 36 artiklan 3 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai jota varten on 30 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti vahvistettu yhtä tai useampaa 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskeva hävittämishjelma; ja
 - b) ne on tarkoitettu johonkin seuraavista:
 - i) vesiviljelytopaikkaan;
 - ii) luontoon päästettäväksi;
 - iii) ihmisravinnoksi.

2. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus, mikäli ne kuuluvat a alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten tautien osalta luetteloituihin lajeihin ja niiden siirtämisen tarkoitus on jokin seuraavista:
- a) niiden sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa, 64 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan, 68 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 81 artiklan 2 kohdan ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, yhden tai useamman 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta;
 - b) ne on tarkoitettu johonkin seuraavista:
 - i) vesiviljelytopaikkaan;
 - ii) luontoon päästettäväksi;
 - iii) ihmisravinnoksi.
3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että eläinten terveystodistus on vesiviljelyeläinten mukana niiden alkuperäpaikasta niiden lopulliseen määräpaikkaan, ellei 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvisteta erityistoimenpiteitä.

209 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että muiden vesieläinten mukana on eläinten terveystodistus, sekä täytöntöönpanovalta

1. Toimijat saavat siirtää muita vesieläimiä kuin 208 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vesiviljelyeläimiä ainoastaan mikäli niiden mukana on alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus, mikäli eläinten terveyden todentaminen on kyseisten vesieläinten siirtoon liittyvien riskien vuoksi tarpeen sen varmistamiseksi, että seuraavia kyseisten luetteloitujen eläinlajien siirtoon sovellettavia vaatimuksia on noudatettu:
- a) edellä olevassa 1–5 jaksossa ja kyseisten jaksojen nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut vaatimukset;
 - b) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdassa, 62 ja 64 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 68 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - c) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Edellä olevaa 208 artiklaa sovelletaan myös vesiviljelypitopaikkaan tarkoitettuihin luonnonvaraisiin vesieläimiin, ellei alkuperäpaikan toimivaltainen viranomainen katso, ettei todentaminen ole mahdollista kyseisten luonnonvaraisten vesieläinten alkuperäpaikan ominaisuuksien vuoksi.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä toimijoiden velvoitetta varmistaa, että vesiviljelypitopaikkaan tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten mukana on eläinten terveystodistus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

210 artikla

Jäsenvaltioiden myöntämä eläinten terveyden todentamista koskeva kansallinen poikkeus

Poiketen siitä, mitä 208 ja 209 artiklassa säädetään eläinten terveyden todentamista koskevista vaatimuksista, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia, joiden mukaan tiettyjä vesieläinlähetyksiä voidaan siirtää ilman eläinten terveystodistusta niiden alueilla, edellyttäen, että niillä on käytössä vaihtoehtoinen järjestelmä sen varmistamiseksi, että lähetykset voidaan jäljittää ja että ne täyttävät 1–5 jaksossa säädetyt tällaisiin siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

211 artikla

Vesieläinten terveyden todentamista koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä olevassa 208 ja 209 artiklassa säädettyihin eläinten terveystodistuksia koskeviin vaatimuksiin tehtävät poikkeukset ja poikkeuksiin sovellettavat edellytykset sellaisten vesieläinten siirtojen osalta, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämisenriskiä seuraavien vuoksi:
 - i) vesieläinten luokat, kehitysvaihe tai lajit;
 - ii) kyseisten vesieläinten lajien ja luokkien pitomenetelmät ja tuotannon tyyppi;
 - iii) vesieläinten käyttötarkoitus;
 - iv) vesieläinten määräpaikka;
- b) edellä olevassa 208 ja 209 artiklassa tarkoitettuun eläinten terveyden todentamiseen sovellettavat erityissäännöt, mikäli toimivaltainen viranomainen toteuttaa vaihtoehtoisia riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla varmistetaan
 - i) vesieläinten jäljitettävyys;
 - ii) että siirrettävät vesieläimet täyttävät 1–5 jaksossa säädetyt eläinten terveyttä koskevat edellytykset;

- c) yksityiskohtaiset säännöt eläinten terveystodistuksille, joiden on oltava mukana siirrettäessä vesieläimiä 204 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tieteellisiin tarkoituksiin.

212 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö

1. Eläinten terveystodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka ja – mikäli merkityksellistä tautien leviämisen kannalta – pitopaikat tai paikat, joissa on käyty siirtoreitin varrella;
 - b) vesieläinten kuvaus;
 - c) vesieläinten lukumäärä, volyyymi tai paino;
 - d) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että eläimet täyttävät 1–5 jaksossa säädetyt siirtoja koskevat vaatimukset.
2. Eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

213 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältöä koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 212 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten terveystodistuksen sisältöä seuraavien osalta:
 - a) edellä olevan 212 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten terveystodistuksen sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vesieläinten eri luokkien ja lajien osalta;
 - b) lisätiedot, jotka on sisällytettävä 212 artiklan 1 kohdassa säädettyyn eläinten terveystodistukseen.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat eläinten terveystodistusten malleja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

214 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että eläinten terveystodistukset ovat vesieläinten mukana määräraikkaan saakka, sekä delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityistoimenpiteitä, joilla täydennetään 208 artiklassa säädettyjä eläinten terveyden todentamista koskevia vaatimuksia seuraavien vesieläinten siirtotyyppien osalta:

- a) vesieläinten siirrot, joiden siirtoreittiä ei kyetä jatkamaan lopulliseen määräraikkaan ja joiden on palattava alkuperäraikkaan tai jotka on siirrettävä toiseen määräraikkaan yhdestä tai useammasta seuraavassa luetellusta syystä:
 - i) niiden suunniteltu siirto keskeytyi odottamatta eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä;
 - ii) siirtoreitin varrella ilmeni ennakoimattomia onnettomuuksia tai tapahtumia;
 - iii) vesieläimiä ei hyväksytty määräraikassa toisessa jäsenvaltiossa tai unionin ulkorajalla;
 - iv) vesieläimiä ei hyväksytty kolmannessa maassa;
- b) vesieläinten siirrot näyttelyihin sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaaviin tapahtumiin ja niiden paluu alkuperäraikkaan.

215 artikla

Toimijoiden velvoite tehdä eläinten terveystodistuksia koskevaa yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa

Toimijoiden on

- a) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 208 ja 209 artiklassa sekä 211, 213 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun eläinten terveystodistuksen täyttämiseksi;
- b) tarvittaessa tehtävä vesieläimille 216 artiklan 3 kohdassa ja 216 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettuja tunnistus-, fyysisiä ja asiakirjatarkastuksia.

216 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu eläinten terveyden todentamisesta sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinten terveystodistus vesieläinten siirtoa varten, mikäli tätä edellytetään 208 ja 209 artiklassa tai 211 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, edellyttäen, että seuraavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia on soveltuvissa tapauksissa noudatettu:
 - a) edellä olevassa 190 artiklassa, 191 artiklan 1 kohdassa, 192, 194 ja 195 artiklassa, 196 artiklan 1 kohdassa, 197 ja 198 artiklassa, 199 artiklan 1 ja 2

kohdassa, 200 artiklassa, 202 artiklan 1 kohdassa, 203 artiklan 1 kohdassa ja 204 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset;

- b) edellä olevan 191 artiklan 2 kohdan, 196 artiklan 2 kohdan, 199 artiklan 3 kohdan, 200 artiklan 3 kohdan, 201 artiklan 2 kohdan, 202 artiklan 2 kohdan, 203 artiklan 2 kohdan, 204 artiklan 3 kohdan ja 205 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt vaatimukset;
- c) edellä olevan 206 artiklan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetyt vaatimukset.

2. Eläinten terveystodistusten on

- a) oltava virkaeläinlääkärin todentamia ja allekirjoittamia;
- b) oltava voimassa 4 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun ajanjakson ajan, jonka aikana sen piiriin kuuluvien vesiviljelyeläinten on edelleen oltava terveystodistuksessa annettujen eläinten terveyttä koskevien takeiden mukaisia.

3. Virkaeläinlääkärin on ennen eläinten terveystodistuksen allekirjoittamista 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten avulla todennettava, että todistuksessa tarkoitetut vesieläimet ovat tämän luvun vaatimusten mukaisia, ottaen asianmukaisissa tapauksissa huomioon kyseisten vesieläinten lajit ja luokat sekä eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia koskevat säännöt:

- a) niiden asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten ja -tutkimusten tyypit, jotka virkaeläinlääkärin on suoritettava vesieläinten eri lajeille ja luokille tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän luvun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi;
- b) ajanjaksot, joiden kuluessa virkaeläinlääkärin on suoritettava asiakirja-, tunnistus- ja fyysiset tarkastukset ja -tutkimukset ja annettava eläinten terveystodistukset ennen vesieläinten lähetysten siirtoa.

217 artikla

Sähköiset terveystodistukset

Edellä olevassa 208 artiklassa säädetyt mukana kuljetettavat eläinten terveystodistukset voidaan korvata IMSOC-järjestelmän avulla tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinten terveystodistuksilla, mikäli sähköiset eläinten terveystodistukset

- a) sisältävät kaikki tiedot, joita eläinten terveystodistuksen mallissa on oltava 212 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 213 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;

- b) varmistetaan vesieläinten jäljitettävyys ja yhteys kyseisten eläinten ja sähköisen eläinten terveystodistuksen välillä.

218 artikla

Muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia vesiviljelyeläinten siirtoja koskevat toimijoiden omat ilmoitukset sekä delegoidut säädökset

1. Alkuperäpaikan toimijoiden on annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja vesieläinten siirroista niiden yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta alkuperäpaikasta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan ja varmistettava, että asiakirja on vesiviljelyeläinten mukana, mikäli 208 ja 209 artiklassa tai 211 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä ei vaadita, että eläinten mukana on oltava eläinten terveystodistus.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyä omaa ilmoitusta koskevassa asiakirjassa on oltava ainakin seuraavat tiedot vesiviljelyeläimistä:
 - a) niiden alkuperä- ja määräpaikat sekä soveltuviissa tapauksissa mahdolliset siirtoreitin varrella olevat paikat;
 - b) kuvaus vesiviljelyeläimistä, niiden laji sekä määrä, paino tai volyyymi sen mukaan, mikä soveltuu kyseisiin eläimiin;
 - c) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että vesiviljelyeläimet täyttävät 1–5 jaksossa säädetyt siirtoja koskevat vaatimukset.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat
 - a) tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan sisältöön sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä vesiviljelyeläinten eri lajien ja luokkien osalta;
 - b) lisätietoja, jotka on sisällytettävä omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan malliin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 JAKSO

ILMOITTAMINEN VESIELÄINTEN SIIRROISTA MUIHIN JÄSENVALTIOIHIN

219 artikla

Toimijoiden velvoite ilmoittaa jäsenvaltioiden välillä tapahtuvista vesieläinten siirroista

Toimijoiden on ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vesieläinten suunnitelluista siirroista jäsenvaltiosta toiseen, mikäli

- a) vesieläinten mukana on oltava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama eläinten terveystodistus 208 ja 209 artiklan mukaisesti sekä 211 artiklan ja 214 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
- b) vesieläinten mukana on oltava vesieläimiä koskeva eläinten terveystodistus, kun niitä siirretään 208 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua rajoitusvyöhykkeeltä;
- c) siirrettävät vesiviljelyeläimet ja luonnonvaraiset vesieläimet on tarkoitettu
 - i) pitopaikkaan, johon sovelletaan rekisteröintiä 171 artiklan mukaisesti tai hyväksyntää 174–177 artiklan mukaisesti;
 - ii) luontoon päästettäväksi;
- d) vaaditaan ilmoitus 221 artiklan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.

Tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua ilmoitusta sovellettaessa toimijoiden on toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa siirrosta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

220 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu ilmoittaa vesieläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vesieläinten siirroista 219 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jollei ilmoitusta koskevasta poikkeuksesta ole säädetty 221 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä IMSOC-järjestelmän kautta aina, kun se on mahdollista.
3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen siirtoilmoitusten hallinnointia varten.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa toimijalle luvan ilmoittaa IMSOC-järjestelmän kautta joistakin tai kaikista vesieläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

221 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen tekemiä vesieläinten siirtoilmoituksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) edellä olevan 219 artiklan 1 kohdan mukainen toimijoiden velvoite ilmoittaa vesieläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, kun kyse on muista kuin 219 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista luokista tai lajeista ja kun siirtojen jäljitettävyys on tarpeen tässä luvussa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi;
 - b) tiedot, jotka ovat tarpeen toimijoiden ja viranomaisen 219 artiklan 1 kohdan ja 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemiä vesieläinten siirtoilmoituksia varten;
 - c) poikkeukset 219 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyihin ilmoitusvaatimukseen sellaisien vesieläinluokkien tai -lajien tai siirtotyyppien osalta, joiden aiheuttama riski on merkityksetön;
 - d) hätätilanteissa sovellettavat menettelyt vesieläinten siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten tai IMSOC-järjestelmän muiden häiriöiden aikana;
 - e) edellä olevan 220 artiklan 3 kohdassa jäsenvaltioille asetetut alueiden nimeämistä koskevat vaatimukset.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:
 - a) ilmoitusten muoto seuraavien osalta:
 - i) toimijoiden alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 219 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset vesieläinten siirroista;
 - ii) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määränpäänä olevalle jäsenvaltiolle 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset vesieläinten siirroista;
 - b) määräajat seuraaville:
 - i) edellä olevassa 219 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamat tarpeelliset tiedot;
 - ii) edellä olevan 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoitukset siirroista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 luku

Lemmikkieläiminä pidettävien vesieläinten siirrot unionissa

222 artikla

Lemmikkieläiminä pidettävien vesieläinten ei-kaupalliset siirrot sekä delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset

1. Lemmikkieläinten pitäjät saavat toteuttaa liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläiminä pidettävien vesieläinten ei-kaupallisia siirtoja jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan, mikäli asianmukaiset taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet on toteutettu sen varmistamiseksi, että eläimistä ei aiheudu 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämistä eläimiin määräpaikassa ja kuljetuksen aikana.
2. Lemmikkieläiminä pidettävien vesieläinten tunnistamiseen, rekisteröintiin ja jäljitettävyyteen sovelletaan 112 artiklaa sekä 114 artiklan f alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja 117 artiklan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja sääntöjä.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä sen varmistamiseksi, etteivät lemmikkieläiminä pidettävät vesieläimet aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämistä eläimiin kuljetuksen aikana ja määräpaikassa ottaen soveltuvissa tapauksissa huomioon määräpaikan terveystilanne.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa ja tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 luku

Muiden vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten tuotanto, jalostus ja jakelu unionissa

223 artikla

Eläinten terveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistukseksi, ettei muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavista eläinperäisistä tuotteista aiheudu missään niiden unionissa tapahtuvan tuotannon, jalostamisen ja jakelun vaiheissa seuraavien leviämistä:
 - a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloidut taudit ottaen huomioon tuotanto-, jalostus- ja määräpaikan terveystilanne;

- b) uudet taudit.
2. Toimijoiden on varmistettava, että muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet tule sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista tai niitä ei ole saatu sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista tulevista eläimistä, joihin sovelletaan
- a) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 246 ja 247 artiklassa ja 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei VI osassa ole säädetty näihin sääntöihin tehtävistä poikkeuksista;
- b) vesieläimiä ja vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita koskevia siirtorajoituksia, joista säädetään 31 artiklan 1 kohdassa, 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 78 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 80 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 80 artiklan 3 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksia ole vahvistettu näissä säännöissä.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia vaatimuksia, joilla täydennetään tämän artiklan 2 kohdan vaatimuksia muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtojen osalta, ottaen huomioon seuraavat:
- a) taudit ja kyseiselle taudille alttiit vesieläinlajit, joihin sovelletaan 2 kohdassa tarkoitettuja kiireellisiä toimenpiteitä tai siirtorajoituksia;
- b) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden tyypit;
- c) vesieläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet alkuperä- ja määräpaikassa;
- d) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;
- e) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden määräpaikka.

224 artikla

Eläinten terveystodistukset ja delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita ainoastaan, mikäli niiden mukana on alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus:
- a) vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet, joiden sallitaan lähtea rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan 248 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja kiireellisiä toimenpiteitä, ja kyseiset tuotteet ovat peräisin näiden kiireellisen toimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvista vesieläinlajeista;

- b) vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet, joiden sallitaan lähtää rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä 31 artiklan 1 kohdan, 55 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 56 artiklan, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 63 artiklan 1 kohdan, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 78 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 80 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan, 80 artiklan 3 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti, ja kyseiset elinperäiset tuotteet ovat peräisin näiden taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvista vesieläinlajeista.
2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinten terveystodistus on eläinperäisten tuotteiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräraikkaan.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinten terveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten.
4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevien todistusten myöntämiseen sovelletaan 212 ja 214–217 artiklaa sekä 213 artiklan ja 216 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.
5. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia ja yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun eläinten terveystodistukseen, jonka on oltava muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden mukana, ottaen huomioon seuraavat:
- a) eläinperäisten tuotteiden tyypit;
 - b) eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet, joilla pienennetään tautien leviämiskä;
 - c) eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;
 - d) eläinperäisten tuotteiden määräraikka.

225 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Muita eläinperäisiä tuotteita kuin elävistä vesieläimistä saatavia tuotteita koskevassa eläinten terveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
- a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäraikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräraikka;
 - b) eläinperäisten tuotteiden kuvaus;

- c) eläinperäisten tuotteiden määrä tai volyyymi;
 - d) eläinperäisten tuotteiden tunnistetiedot, mikäli niitä edellytetään 65 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai 66 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että lähetykseen sisältyvät eläinperäiset tuotteet täyttävät 223 artiklan 2 kohdassa sekä 223 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtorajoituksia koskevat vaatimukset.
2. Muita eläinperäisiä tuotteita kuin elävistä vesieläimistä saatavia tuotteita koskevaan eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.
 3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen eläinten terveystodistukseen sisällytettävien tietojen muuttamista ja täydentämistä.
 4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen eläinten terveystodistusten malleja varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

226 artikla

Ilmoittaminen eläinperäisten tuotteiden siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Toimijoiden on
 - a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle muiden eläinperäisten tuotteiden kuin elävistä vesieläimistä saatavien tuotteiden suunnitellusta siirrosta, mikäli lähetysten mukana on oltava eläinten terveystodistus 224 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa muiden eläinperäisten tuotteiden kuin elävistä vesieläimistä saatavien tuotteiden siirrosta määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle 2 kohdan mukaisesti.
2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle muiden eläinperäisten tuotteiden kuin elävistä vesieläimistä saatavien tuotteiden siirroista 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Muita eläinperäisiä tuotteita kuin elävistä vesieläimistä saatavia tuotteita koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 219 ja 220 artiklaa ja 221 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

5 luku

Kansalliset toimenpiteet

227 artikla

Kansalliset toimenpiteet muiden tautien kuin luetteloitujen tautien vaikutusten rajoittamiseksi

1. Mikäli jokin 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin luetteloituihin tauteihin kuulumaton tauti aiheuttaa jonkin jäsenvaltion vesieläimiin kohdistuvan merkittävän riskin, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä ehkäistäkseen kyseisen taudin kulkeutumisen tai torjuakseen sen leviämisen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näillä kansallisilla toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen ja aiheellista taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennakkoon kaikista ehdotettavista 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista toimenpiteistä, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden välisiin siirtoihin.
3. Komission on hyväksyttävä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet ja tarvittaessa muutettava niitä täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Edellä olevassa 3 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä myönnetään vain, mikäli jäsenvaltioiden välisten siirto rajoitusten käyttöönotto on tarpeen 1 kohdassa tarkoitetun taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi, kun otetaan huomioon taudin kokonaisvaikutukset ja unionissa toteutetut toimenpiteet.

III OSASTO

Muihin lajeihin kuin maaeläimiksi tai vesieläimiksi määriteltyihin lajeihin kuuluvat eläimet sekä näistä muista eläimistä saatavat sukusolut, alkioit ja eläinperäiset tuotteet

228 artikla

Muihin eläimiin ja muista eläimistä saataviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset

Mikäli muut eläimet kuuluvat 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin, ja näistä muista eläimistä, niiden sukusoluista ja alkioista tai niistä saatavista eläinperäisistä tuotteista aiheutuu kansanterveyteen tai eläinten terveyteen kohdistuva riski, on sovellettava seuraavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia:

- a) rekisteröintiä, hyväksyntää, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä pitopaikkojen ja kuljettajien rekistereitä koskevat vaatimukset, joista säädetään I osaston 1 luvussa ja II osaston 1 luvussa;
- b) jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset, joista säädetään 102–105 artiklassa ja 112 ja 113 artiklassa muiden eläinten osalta ja 119 artiklassa sukusolujen ja alkioiden osalta;
- c) siirtoihin sovellettavat vaatimukset seuraavasti:
 - i) sellaisten muiden eläinten osalta, jotka elävät pääosin maaympäristössä ja jotka ovat tavanomaisesti alttiita maaeläintaudeille, vaatimukset, joista säädetään IV osan I osaston 3 luvun 1 ja 6 jaksossa ja IV osan I osaston 4 ja 5 luvussa, ottaen huomioon 229 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa säädettyt kriteerit;
 - ii) sellaisten muiden eläinten osalta, jotka elävät pääosin vesiympäristössä ja jotka ovat tavanomaisesti alttiita vesieläintaudeille, vaatimukset, joista säädetään IV osan II osaston 2 luvun 1–5 jaksossa ja II osaston 2 luvussa, ottaen huomioon 229 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa säädettyt kriteerit;
 - iii) muiden lemmikkieläinten osalta 112 ja 152 artiklassa säädetty vaatimukset;
 - iv) sukusolujen ja alkioiden osalta 155 ja 156 artiklassa säädettyt yleiset siirtoihin sovellettavat vaatimukset sekä 162 ja 163 artiklassa säädetty muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia siirtoja koskevat erityisvaatimukset;
 - v) eläinperäisten tuotteiden osalta 164 ja 223 artiklassa säädetty eläinten terveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet eläinperäisten tuotteiden unionissa tapahtuvan tuotannon, jalostuksen ja jakelun yhteydessä;
- d) eläinten terveyden todentamista koskeva toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen velvoite ja toimijoiden omaa ilmoitusta koskeva velvoite seuraavasti:

- i) muiden eläinten osalta 140–148 artiklassa tai 208–218 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;
 - ii) sukusolujen ja alkioiden osalta 159 ja 160 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;
 - iii) eläinperäisten tuotteiden osalta 165 ja 166 artiklassa tai 224 ja 225 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;
- e) siirtoja koskevat toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen ilmoitukset ottaen huomioon 149, 150, 151, 161, 167, 219–221 ja 226 artiklassa säädetty vaatimukset.

229 artikla

Muihin eläimiin ja muista eläimistä saataviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia eläinten terveyteen liittyviä vaatimuksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään 228 artiklassa säädettyjä muihin eläimiin ja niistä peräisin oleviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia vaatimuksia, jotka ovat tarpeen kyseisessä artiklassa tarkoitettujen tautien riskin vähentämiseksi ja jotka koskevat seuraavia:
 - a) muita eläimiä, niiden sukusoluja ja alkioita ja niistä saatavia eläinperäisiä tuotteita pitävien pitopaikkojen tai kuljettavien kuljettajien rekisteröintiä, hyväksyntää, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä ja rekistereitä koskevat 228 artiklan a alakohdassa säädetty vaatimukset;
 - b) muiden eläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyttä koskevat 228 artiklan b alakohdassa säädetty vaatimukset;
 - c) muiden eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtoihin sovellettavat 228 artiklan c alakohdassa säädetty vaatimukset;
 - d) eläinten terveyden todentamista koskevia toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen velvoitteita ja toimijoiden omaa ilmoitusta koskevia velvoitteita muiden eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden osalta koskevat 228 artiklan d alakohdassa säädetty vaatimukset;
 - e) muiden eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirroista ilmoittamista koskeviin toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen velvoitteisiin sovellettavat 228 artiklan e alakohdassa säädetty vaatimukset.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen taudintorjunta- ja taudinehkäisytoimenpiteiden täytäntöönpanoon.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio ottaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan huomioon yhden tai useampia seuraavista kriteereistä:
- a) muiden eläinten lajit tai luokat on merkitty luetteloon 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetteloituina lajeina yhden tai useamman sellaisen luetteloidun taudin osalta, johon sovelletaan tiettyjä tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä;
 - b) a alakohdassa tarkoitettujen muiden eläinten lajeja tai luokkia koskevan luetteloidun taudin tautiprofiili;
 - c) luetteloitua tautia koskevien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden saatavuus, toteutettavuus ja vaikuttavuus;
 - d) kyseisten muiden eläinten vallitseva maa- tai vesielinympäristö;
 - e) muihin eläimiin kohdistuvat tautityypit, joille maaeläimet tai vesieläimet ovat tavanomaisesti alttiita, riippumatta b alakohdassa tarkoitettusta vallitsevasta elinympäristöstä.

V OSA

UNIONIIN SAAPUMINEN JA VIENTI

1 luku

Eläinten, sukusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista ja kolmansilta alueilta

1 JAKSO

UNIONIIN SAAPUMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

230 artikla

Eläinten, sukusolujen ja alkioden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltiot voivat sallia kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tulevien eläinten, sukusolujen ja alkioden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumisen unioniin ainoastaan, mikäli ne täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - a) ne tulevat sellaisesta kolmannesta maasta tai kolmannelta alueelta, joka on 231 artiklan mukaisesti merkitty luetteloon tietyn eläinlajin ja -luokan tai sukusolujen ja alkioden taikka eläinperäisten tuotteiden osalta, tai tällaisen kolmannen maan tai alueen vyöhykkeeltä tai lokerosta, elleivät ne kuulu 241 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyyn poikkeuksen tai lisäsääntöjen piiriin;
 - b) ne tulevat pitopaikoista, jotka on hyväksytty ja merkitty luetteloon, mikäli hyväksyntää ja luetteloon merkitsemistä vaaditaan 234 artiklassa ja 235 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
 - c) ne täyttävät 236 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt unioniin saapumisen yhteydessä edellytettävät eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, mikäli tällaisia vaatimuksia on säädetty lähetyksessä oleville eläimille, sukusoluille ja alkioille tai eläinperäisille tuotteille;
 - d) niiden mukana on eläinten terveystodistus, ilmoitukset ja muut asiakirjat, mikäli niitä vaaditaan 239 artiklan 1 kohdassa tai 239 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;
2. Toimijoiden on esitettävä kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tulevat eläinten, sukusolujen ja alkioden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetykset asetuksen (EU) N:o XXX/XXX [Publication office: enter number] 45 artiklassa säädettyä virallista valvontaa varten unioniin saapumispaikassa, ellei poikkeuksesta ole säädetty kyseisen asetuksen nojalla.

2 JAKSO

KOLMANSIEN MAIDEN JA ALUEIDEN MERKITSEMINEN LUETTELOON

231 artikla

Luettelot kolmansista maista ja alueista, joista eläinten, sulusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu, sekä täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut säädökset

1. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksin luettelot kolmansista maista ja alueista, joista tiettyjen eläinlajien ja -luokkien, sulusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu, ottaen huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) eläinten terveyttä koskeva lainsäädäntö kyseisessä kolmannessa maassa tai kolmannella alueella ja säännöt, jotka koskevat eläinten, sulusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden saapumista muista kolmansista maista ja kolmansilta alueilta kyseiseen maahan tai kyseiselle alueelle.
 - b) kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen antamat takeet, jotka koskevat a alakohdassa tarkoitettujen eläinten terveyttä koskevan lainsäädännön tehokasta täytäntöönpanoa ja valvontaa;
 - c) toimivaltaisen viranomaisen organisaatio, rakenne, resurssit ja oikeudellinen toimivalta kolmannessa maassa tai kolmannella alueella;
 - d) eläinten terveyden todentamiseen liittyvät menettelyt kolmannessa maassa tai kolmannella alueella;
 - e) eläinten terveystilanne kolmannessa maassa tai kolmannella alueella tai sen vyöhykkeillä ja lokeroissa seuraavien osalta:
 - i) luetteloidut taudit ja uudet taudit;
 - ii) kolmatta maata tai aluetta tai sen vyöhykettä tai lokeroa koskevat eläinten terveyteen ja kansanterveyteen tai ympäristötilanteeseen liittyvät seikat, jotka voivat aiheuttaa riskin unionin eläinten terveydelle, kansanterveydelle tai ympäristötilanteelle;
 - f) takeet, jotka kolmannen maan tai alueen toimivaltainen viranomainen voi antaa kyseeseen tulevien unionissa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen tai vastaavuuden osalta;
 - g) se, miten säännöllisesti ja nopeasti kolmas maa tai alue toimittaa Maailman eläintautijärjestölle (OIE) tiedot eläinten infektiotai tartuntatautien esiintymisestä alueellaan, erityisesti vesieläinten tai maeläinten terveyttä koskevissa säännöstyissä lueteltujen tautien osalta;
 - h) komission kolmannessa maassa tai kolmannella alueella suorittaman valvonnan tulokset;
 - i) kokemukset aiemmasta eläinten, sulusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden tuomisesta kyseisestä kolmannesta maasta tai kolmannelta alueelta

ja näihin eläimiin, sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin unioniin saapumispaikassa kohdistetun virallisen valvonnan tulokset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Kunnes 1 kohdassa säädetty kolmansien maiden ja alueiden luettelot hyväksytään, edellyttäen ettei näitä luetteloita ole laadittu 258 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun unionin lainsäädännön nojalla, jäsenvaltioiden on määritettävä, mistä kolmansista maista ja miltä kolmansilta alueilta tiettyjen eläinlajien tai -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden tuominen unioniin on sallittua.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on otettava huomioon tämän artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa säädetty kriteerit, jotka koskevat kolmansien maiden ja alueiden sisällyttämistä luetteluihin.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohtaan tehtäviä poikkeuksia, joilla rajoitetaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää, mistä kolmansista maista ja miltä kolmansilta alueilta tietyn eläinlajin tai -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden ja tietyn eläinperäisen tuotteen saapuminen unioniin on sallittua, silloin kun tämä on tarpeen kyseisen tietyn eläinlajin tai -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden ja tietyn eläinperäisen tuotteen aiheuttaman riskin vuoksi.

232 artikla

Kolmansien maiden ja alueiden luetteluihin sisällytettävät tiedot

Komissio yksilöi seuraavat tiedot kustakin 231 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteluihin sisältyvästä kolmannesta maasta tai alueesta:

- a) eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden luokat ja lajit, joiden saapuminen unioniin kyseisestä kolmannesta maasta tai kyseiseltä kolmannelta alueelta on sallittua;
- b) tieto siitä, onko a alakohdan mukaisesti yksilöityjen eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin sallittua kyseisen kolmannen maan tai alueen koko alueelta vai ainoastaan sen yhdeltä tai useammalta vyöhykkeeltä tai lokerosta.

233 artikla

Kolmansien maiden ja alueiden luetteloon sisällyttämisen peruuttaminen väliaikaisesti ja kokonaan sekä täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio peruuttaa täytäntöönpanosäädöksiä väliaikaisesti tai kokonaan kolmannen maan tai alueen tai sen vyöhykkeen tai lokeron sisällyttämisen 231 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon jonkin seuraavassa esitetyn syyn perusteella:
 - a) kolmas maa tai alue tai jokin tai jotkin sen vyöhykkeistä tai lokeroista ei enää täytä 231 artiklan 1 kohdan kriteereitä, mikäli tämä on merkityksellistä tietyn

eläinlajin tai -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden tai tietyn eläinperäisen tuotteen unioniin saapumisen kannalta;

- b) eläinten terveystilanne kolmannessa maassa tai kolmannella alueella tai sen vyöhykkeellä tai lokerossa edellyttää luetteloon sisällyttämisen peruuttamista väliaikaisesti tai kokonaan eläinten terveystilanteen suojelemiseksi unionissa;
- c) kolmas maa tai alue ei komission kyseiselle kolmannelle maalle tai alueelle osoittamasta pyynnöstä huolimatta ole toimittanut ajantasaisia tietoja eläinten terveystilanteesta ja muista 231 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista seikoista;
- d) kolmas maa tai alue on kieltäytynyt komission unionin puolesta suorittamasta valvonnasta alueellaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vakavaan riskiin, että 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti kulkeutuu unioniin.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin palauttaa luetteloon kolmannen maan tai alueen tai sen vyöhykkeen tai lokeron, jonka sisällyttäminen 231 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon on peruutettu väliaikaisesti tai kokonaan jonkin seuraavassa esitetyn syyn perusteella:

- a) tämän artiklan 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitettujen syyt edellyttäen, että kolmas maa tai alue osoittaa täyttävänsä 231 artiklan 1 kohdassa säädetyt luetteloon sisällyttämisen kriteerit;
- b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen syyt edellyttäen, että kolmas maa tai alue toimittaa asianmukaiset takeet siitä, että eläinten terveystilanne, joka johti luetteloon sisällyttämisen peruuttamiseen väliaikaisesti tai kokonaan, on ratkaistu eikä enää uhkaa eläinten terveyttä tai kansanterveyttä unionissa;
- c) tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen syyt edellyttäen,
 - i) että kolmas maa tai alue on sallinut komission unionin puolesta suorittaman valvonnan alueellaan; ja
 - ii) komission suorittaman valvonnan tulokset osoittavat, että kolmas maa tai alue ja sen vyöhykkeet tai lokerot täyttävät 231 artiklan 1 kohdassa säädetyt luetteloon sisällyttämisen kriteerit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit, joiden perusteella kolmannen maan tai alueen tai sen vyöhykkeiden tai lokeroiden

sisällyttäminen 231 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon voidaan peruuttaa väliaikaisesti tai kokonaan.

3 JAKSO

KOLMANSISSA MAISSA JA KOLMANSILLA ALUEILLA SIJAITSEVIEN PITOPAIKKOJEN HYVÄKSYMINEN JA MERKITSEMINEN LUETTELOON

234 artikla

Pitopaikkojen hyväksyminen ja merkitseminen luetteloon

1. Jäsenvaltiot voivat sallia maaeläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden saapumisen unioniin ainoastaan, mikäli ne ovat peräisin sellaisesta pitopaikkatyypistä, jonka osalta vaaditaan hyväksyntä unionissa 89 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja 89 artiklan 3 kohdan ja 90 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti, ja mikäli kyseinen kolmannessa maassa tai kolmannella alueella sijaitseva pitopaikka
 - a) täyttää kyseisessä kolmannessa maassa tai kolmannella alueella sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotka vastaavat kyseiseen pitopaikkatyyppiin unionissa sovellettavia sääntöjä;
 - b) on kyseisen lähettävän kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja luetteloon merkitsemä.
2. Komissio kokoaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden tai alueiden toimivaltaisilta viranomaisilta saadut hyväksytyjen pitopaikkojen luettelot.
3. Komissio toimittaa jäsenvaltioille kolmansilta mailta tai alueilta saadut uudet tai päivitettyt hyväksytyjen pitopaikkojen luettelot ja saattaa ne julkisesti saataville.

235 artikla

Pitopaikkojen hyväksymistä ja luetteloon merkitsemistä koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeamista 234 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksista, mikäli kolmannessa maassa tai kolmannella alueella käytössä olevat vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet tarjoavat vastaavat takeet eläinten terveydelle unionissa.

4 JAKSO

ELÄINLAJIEN JA -LUOKKIEN, SUKUSOLUJEN JA ALKIOIDEN JA ELÄINPERÄISTEN TUOTTEIDEN SAAPUMINEN UNIONIIN

236 artikla

Säädösvallan siirtäminen eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumiseen sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joita sovelletaan eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin seuraavien osalta:
 - a) eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista tai kolmansilta alueilta;
 - b) näiden eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirrot unionissa ja käsittely niiden unioniin saapumisen jälkeen.
2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien vaatimusten on
 - a) oltava yhtä tiukkoja kuin tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtämiseen unionissa; tai
 - b) vastattava kyseisiin eläinlajeihin ja -luokkiin, sukusoluihin ja alkioihin tai eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen IV osassa.
3. Siihen saakka kunnes tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen delegoidut säädökset, joissa vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset tietyn eläinlajin tai -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden tai tietyn eläinperäisen elintarvikkeen osalta, hyväksytään – mikäli tällaisia vaatimuksia ei jo ole vahvistettu 258 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin lainsäädännön nojalla –, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä edellyttäen, että nämä säännöt
 - a) ovat tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia, ja niissä otetaan huomioon 237 ja 238 artiklassa tarkoitettut seikat;
 - b) ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin IV osan I ja II osastossa vahvistetut säännöt.

237 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon 236 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä eläinten unioniin saapumisen osalta

Määrittäessään 236 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan tiettyjen eläinlajien ja -luokkien unioniin saapumiseen, komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit ja uudet taudit;
- b) unionin terveystilanne 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta;
- c) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta luetteloidut lajit;
- d) eläinten ikä ja sukupuoli;
- e) eläinten alkuperä;
- f) pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräpaikassa;
- g) aiottu määräpaikka;
- h) eläinten käyttötarkoitus;
- i) mahdolliset riskinvähentämistoimenpiteet, joita sovelletaan kolmansissa maissa tai kolmansilla alueilla, joista eläimet ovat peräisin tai joiden kautta ne kulkevat, tai joita sovelletaan sen jälkeen, kun eläimet ovat saapuneet unionin alueelle;
- j) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten eläinten siirtoihin unionin sisällä;
- k) muut epidemiologiset tekijät;
- l) kansainväliset eläinten kaupassa sovellettavat standardit, jotka koskevat kyseisten eläinten lajeja ja luokkia.

238 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon 236 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumisen osalta

Määrittäessään 236 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumiseen, komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut luetteloidut taudit ja uudet taudit;
- b) niiden eläinten terveystilanne, joista sukusolut ja alkiot tai eläinperäiset tuotteet ovat peräisin, ja unionin terveystilanne 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta;
- c) kyseisten sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden tyyppi ja ominaisuudet sekä alkuperäpaikassa, lähetyspaikassa tai määräpaikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut riskinvähentämistoimenpiteet;
- d) pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräpaikassa;

- e) aiottu määräpaikka;
- f) sukusolujen ja alkioden tai eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;
- g) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten sukusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoihin unionin sisällä;
- h) muut epidemiologiset tekijät;
- i) kansainväliset eläinten kaupassa sovellettavat normit, jotka koskevat kyseisiä sukusoluja ja alkioita ja eläinperäisiä tuotteita.

5 JAKSO

ELÄINTEN TERVEYTTÄ KOSKEVAT TODISTUKSET, ILMOITUKSET JA MUUT ASIAKIRJAT

239 artikla

Eläinten terveyttä koskevat todistukset, ilmoitukset ja muut asiakirjat unioniin saapumista varten

1. Jäsenvaltiot voivat sallia eläinten, sukusolujen ja alkioden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumisen unioniin ainoastaan, mikäli niiden mukana on
 - a) alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen antama eläinten terveystodistus;
 - b) ilmoitukset tai muut asiakirjat, mikäli niitä vaaditaan 4 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia eläinten, sukusolujen ja alkioden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumista unioniin, ellei kolmannen maan tai alueen virkaeläinlääkäri ole todentanut ja allekirjoittanut 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua eläinten terveystodistusta noudattaen terveyden todentamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat 146 artiklan 3 kohdassa tai 216 artiklan 3 kohdassa ja 146 artiklan 4 kohdan tai 216 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettuja vaatimuksia.
3. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että 1 kohdassa tarkoitettujen lähetysten mukana kuljetettavat eläinten terveystodistukset korvataan IMSOC-järjestelmällä tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinten terveystodistuksilla, mikäli
 - a) sähköiset eläinten terveystodistukset sisältävät kaikki tiedot, joita tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa eläinten terveystodistuksessa on oltava 240 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 240 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti;
 - b) sähköisillä eläinten terveystodistuksilla varmistetaan eläinten, sukusolujen ja alkioden ja eläinperäisten tuotteiden jäljitettävyyden ja yhteyden kyseisten lähetysten ja sähköisen eläinten terveystodistuksen välillä.

4. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
- a) poikkeukset 1 kohdan a alakohdassa säädettyihin eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin ja eläinten terveyden todentamista koskeviin erityissääntöihin sellaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten osalta, joista eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheutuva riski on merkityksetön yhden tai useamman seuraavassa esitetyn tekijän vuoksi:
 - i) eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden luokka tai laji;
 - ii) kyseisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden pitomenetelmät ja tuotantotyypit;
 - iii) kyseisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;
 - iv) vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet, joita sovelletaan kolmansissa maissa tai kolmansilla alueilla, joista eläimet ovat peräisin tai joiden kautta ne kulkevat, tai joita sovelletaan sen jälkeen, kun eläimet ovat saapuneet unionin alueelle, ja jotka antavat vastaavan suojan unionin eläinten terveydelle ja kansanterveydelle kuin tässä asetuksessa säädetty suoja;
 - v) kolmannen maan tai alueen antamat takeet siitä, että unioniin saapumiseen sovellettavien vaatimusten noudattaminen osoitetaan muulla tavoin kuin eläinten terveystodistuksella;
 - b) vaatimukset, joiden mukaan unioniin saapuvien eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten mukana on oltava ilmoitukset tai muut asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että unioniin saapuvat eläimet, sukusolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet täyttävät unioniin saapumiseen sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu 236 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

240 artikla

Eläinten terveystodistusten sisältö

1. Edellä olevan 239 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa eläinten terveystodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
- a) seuraavien nimi ja osoite:
 - i) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka;
 - ii) määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;
 - iii) soveltuviissa tapauksissa pidettävien eläinten pitopaikat, joissa kokoamiset tapahtuvat, tai lepopaikat;

- b) eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden kuvaus;
 - c) eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden lukumäärä tai volyyymi;
 - d) soveltuviissa tapauksissa eläinten tai sukusolujen ja alkioiden tunnistetiedot ja rekisteröinti;
 - e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että lähetyksessä olevat eläimet, sukusolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet täyttävät unioniin saapumiseen sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu 230 artiklassa ja 236 artiklan 3 kohdassa sekä 236 artiklan 1 kohdan ja 241 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.
2. Edellä olevan 239 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun eläinten terveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.
3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
- a) tiedot, jotka on sisällytettävä 239 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun eläinten terveystodistukseen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi;
 - b) tiedot, jotka on sisällytettävä 239 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin ja muihin asiakirjoihin.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat 239 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinten terveystodistusten, ilmoitusten ja muiden asiakirjojen malleja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Siihen saakka kunnes tämän artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä annettavat tiettyjä eläinlajeja tai -luokkia, tiettyjä sukusoluja ja alkioita tai tiettyjä eläinperäisiä tuotteita koskevat säännöt vahvistetaan – mikäli tällaisia sääntöjä ei ole vahvistettu 258 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun unionin lainsäädännön nojalla – jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä edellyttäen, että ne täyttävät tämän artiklan 1 kohdan edellytykset.

6 JAKSO

TIETTYJÄ ELÄINLUOKKIA, SUKUSOLUJA JA ALKIOITA SEKÄ ELÄINPERÄISIÄ TUOTTEITA KOSKEVAT POIKKEUKSET JA LISÄVAATIMUKSET

241 artikla

Tiettyjä eläinluokkia, sukusoluja ja alkioita sekä eläinperäisiä tuotteita koskevat poikkeukset ja lisävaatimukset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat 230 artiklan 1 kohdassa sekä 234 ja 239 artiklassa säädettyihin vaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia sekä unioniin saapumiseen sovellettavia lisävaatimuksia seuraavien osalta:
 - a) eläimet,
 - i) jotka on tarkoitettu sirkuksiin, tapahtumiin, näyttelyihin, näytteille, esityksiin ja suljettuihin pitopaikkoihin;
 - ii) jotka ovat lemmikkieläimiä;
 - iii) joita käytetään tieteellisiin tarkoituksiin;
 - iv) joiden lopullinen määräraikka ei ole unioni;
 - v) jotka ovat peräisin unionista ja jotka siirretään kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle ja siirretään sen jälkeen takaisin unioniin kyseisestä kolmannelta maasta tai kyseiseltä kolmannelta alueelta;
 - vi) jotka ovat peräisin unionista ja jotka kuljetetaan siirtoreitin varrella olevan kolmannen maan tai alueen kautta unionin toiseen osaan;
 - vii) jotka on tarkoitus siirtää väliaikaisesti laiduntamista varten unionin rajojen läheisyydessä;
 - viii) joista eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheutuva riski on merkityksetön;
 - b) eläinperäiset tuotteet,
 - i) jotka on tarkoitettu henkilökohtaiseen käyttöön;
 - ii) jotka on tarkoitettu kulutettavaksi kolmannelta maasta tai kolmannelta alueelta saapuvassa kuljetusvälineessä;
 - c) sukusolut, alkiot ja eläinperäiset tuotteet,
 - i) jotka on tarkoitettu käytettäväksi kaupallisina näytteinä;
 - ii) jotka on tarkoitettu käytettäväksi tutkimus- ja diagnoosinäytteinä;
 - iii) joiden lopullinen määräraikka ei ole unioni;

- iv) jotka ovat peräisin unionista ja jotka siirretään kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle ja siirretään sen jälkeen takaisin unioniin kyseisestä kolmannesta maasta tai kyseiseltä kolmannelta alueelta;
- v) jotka ovat peräisin unionista ja jotka kuljetetaan siirtoreitin varrella olevan kolmannen maan tai alueen kautta unionin toiseen osaan;
- vi) joiden eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheuttama riski on merkityksetön.

Näissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon 237 ja 238 artiklassa tarkoitetut seikat.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt,

- a) jotka koskevat eläinten terveystodistusten, ilmoitusten ja muiden asiakirjojen malleja 1 kohdassa tarkoitettuja eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden luokkia varten;
- b) joissa ilmoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, mikäli näitä koodeja ei ole annettu asetuksen (EU) N:o XXX/XXX [*No to be added...on official controls*] 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku

Eräiden muiden tuotteiden kuin eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista ja kolmansilta alueilta

242 artikla

Taudinaiheuttajat ja delegoidut säädökset

- 1. Unioniin taudinaiheuttajia tuovien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on
 - a) varmistettava, että taudinaiheuttajien saapuminen unioniin ei aiheuta 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja ja uusia tauteja koskevaa riskiä eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa;
 - b) toteutettava asianmukaiset taudintorjunta- ja taudinehkäisytoimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden taudinaiheuttajien saapuminen unioniin ei aiheuta bioterrorismin riskiä.
- 2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan taudinaiheuttajien unioniin saapumisen vaatimukset, jotka koskevat

- a) taudinaiheuttajien pakkauksia;
- b) muita riskinvähentämistoimenpiteitä, joita edellytetään taudinaiheuttajien vapautumisen ja leviämisen estämiseksi.

243 artikla

Kasviaineisto sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) erityiset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan luetteloitujen tautien tai uusien tautien tartuntatienä toimivan kasviaineiston unioniin saapumiseen;
 - b) vaatimukset,
 - i) jotka koskevat eläinten terveyden todentamista ottaen huomioon 239 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 239 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut säännöt; tai
 - ii) jotka koskevat ilmoituksia ja muita asiakirjoja ottaen huomioon 239 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut säännöt.
2. Komissio vahvistaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, mikäli 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja tai uusia tauteja koskeva kolmansien maiden tai kolmansien alueiden tautitilanne on epäsuotuisa, ottaen huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) tieto siitä, aiheuttaako kasviaineiston välityksellä tarttuva luetteloitu tauti tai uusi tauti vakavan riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle unionissa;
 - b) tieto siitä, kuinka todennäköisesti tietyn luetteloidun taudin tai uuden taudin osalta luetteloitu laji joutuu välittömästi tai välillisesti kosketuksiin 1 kohdassa tarkoitetun kasviaineiston kanssa;
 - c) tieto siitä, onko käytettävissä vaihtoehtoisia riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla voidaan poistaa tai minimoida 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riski, sekä näiden vaihtoehtoisten riskinvähentämistoimenpiteiden vaikuttavuus.
3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joissa ilmoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kasviaineistojen koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, mikäli näitä koodeja ei ole annettu asetuksen (EU) N:o XXX/XXX [*Number to be added – on official controls*] 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

244 artikla

Kuljetusvälineet, laitteet, pakkausmateriaalit, kuljetusvesi ja rehu sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Eläimiä ja tuotteita unioniin tuovien toimijoiden on kuljetuksen aikana toteutettava asianmukaiset ja tarpeelliset taudinehkäisytoimenpiteet 122 artiklan 1 kohdan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - a) erityiset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan seuraavien unioniin saapumiseen:
 - a) eläinten, sukuolujen ja alkuiden, eläinperäisten tuotteiden, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja johdettujen tuotteiden kuljetusvälineet;
 - b) laitteet, pakkausmateriaali tai kuljetusvesi eläinten, sukuolujen ja alkuiden, eläinperäisten tuotteiden, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja johdettujen tuotteiden osalta, tai rehu, joka voi välittää eläintauteja;
 - b) vaatimukset,
 - i) jotka koskevat eläinten terveyden todentamista ottaen huomioon 239 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 239 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut säännöt; tai
 - ii) jotka koskevat ilmoituksia ja muita asiakirjoja ottaen huomioon 239 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut säännöt.
3. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetut eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, mikäli eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa vakavan riskin aiheuttavaa yhtä tai useampaa 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia tai uutta tautia koskeva tautitilanne on epäsuotuisa
 - a) naapurina olevassa kolmannessa maassa;
 - b) alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa;
 - c) kauttakulkumaana olevassa kolmannessa maassa.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joissa ilmoitetaan tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, mikäli näitä koodeja ei ole annettu asetuksen (EU) N:o XXX/XXX [*Publication office: No of Regulation*] 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 luku

Vienti

245 artikla

Vienti unionista

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että eläinten ja tuotteiden vienti ja jälleenvienti unionista kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle toteutetaan IV osassa säädettyjen jäsenvaltioiden välillä tapahtuvia eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevien sääntöjen mukaisesti, ottaen samalla huomioon eläinten terveystilanteen määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa tai kolmannelle alueella taikka sen vyöhykkeellä tai lokerossa 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta.

Jos kuitenkin tuojana olevan kolmannen maan tai alueen toimivaltainen viranomainen vaatii tai jos kyseisessä kolmannessa maassa tai kolmannelle alueella voimassa olevissa laeissa, asetuksissa, standardeissa, käytäntesäännöissä ja muissa oikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä näin säädetään, vienti ja jälleenvienti unionissa voi tapahtua kyseisten säännösten mukaisesti.

2. Mikäli sovelletaan unionin ja kolmannen maan tai alueen välisen kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä, unionista kyseiseen kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle vietävien eläinten ja tuotteiden on oltava näiden määräysten mukaisia.

VI OSA

KIIREELLISET TOIMENPITEET

1 JAKSO

KIIREELLISET TOIMENPITEET, JOTKA KOSKEVAT ELÄINTEN JA TUOTTEIDEN SIIRTOJA UNIONISSA SEKÄ KULJETUSVÄLINEITÄ JA MUUTA MATERIAALIA, JOKA ON VOINUT JOUTUA KOSKETUKSIIN TÄLLAISTEN ELÄINTEN JA TUOTTEIDEN KANSSA

246 artikla

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat kiireelliset toimenpiteet, jonka alueella esiintyy luetteloitun taudin tai uuden taudin taudinpurkaus tai vaara

1. Mikäli jäsenvaltion alueella esiintyy luetteloitun taudin tai uuden taudin taudinpurkaus tai vaara, joka todennäköisesti aiheuttaa vakavan riskin, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tilanteen vakavuudesta ja kyseisestä taudista tai vaarasta riippuen toteutettava välittömästi jokin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä estääkseen taudin tai vaaran leviämisen:
 - a) kun kyse on luetteloituista taudeista,
 - i) joita tarkoitetaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, III osan II osaston 1 luvussa säädetty taudintorjuntatoimenpiteet;
 - ii) joita tarkoitetaan 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa, III osan II osaston 2 luvussa säädetty taudintorjuntatoimenpiteet;
 - b) kun kyse on uusista taudeista ja vaaroista,
 - i) siirtorajoitukset, joita sovelletaan niistä pitopaikoista tai soveltuviissa tapauksissa rajoitusvyöhykkeiltä tai lokeroista, joissa taudinpurkaus tai vaara on esiintynyt, peräisin oleviin eläimiin ja tuotteisiin sekä kuljetusvälineisiin ja muuhun materiaaliin, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa;
 - ii) eläinten karanteeni ja tuotteiden eristäminen;
 - iii) seuranta- ja jäljitettävyystoimenpiteet;
 - iv) asianmukaiset kiireelliset taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 1 luvussa;
 - c) muu kiireellinen toimenpide, jota pidetään asianmukaisena, jotta taudin tai vaaran leviäminen voidaan torjua ja ehkäistä vaikuttavasti ja tehokkaasti.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

- a) välittömästi 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiintymisestä;
- b) viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

247 artikla

Muiden jäsenvaltioiden kuin sen jäsenvaltion, jonka alueella esiintyy taudinpurkaus tai vaara, toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kuin sen jäsenvaltion, jonka alueella 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu taudinpurkaus tai vaara esiintyi, on toteutettava jokin tai jotkin 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä, mikäli viranomaisen havaitsee alueellaan 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä tai tuotteita tai kuljetusvälineitä tai muuta materiaalia, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa.
2. Vakavan riskin esiintyessä ja odotettaessa komission 248 artiklan mukaisesti hyväksymiä kiireellisiä toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomaisen voi tilanteen vakavuudesta riippuen toteuttaa 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiireellisiä toimenpiteitä väliaikaisesti sellaisten eläinten tai tuotteiden osalta, jotka ovat peräisin sen jäsenvaltion pitopaikoista, muista paikoista tai tapauksen mukaan rajoitusvyöhykkeiltä, jossa 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tauti tai vaara esiintyi, tai sellaisten kuljetusvälineiden tai muun materiaalin osalta, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten kanssa.
3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille
 - a) välittömästi 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiintymisestä;
 - b) viipymättä 1 ja 2 kohdan nojalla toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

248 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Edellä olevan 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiinnyttyä ja jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisten toteutettua kiireellisiä toimenpiteitä 246 artiklan 1 kohdan ja 247 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, komissio tarkastelee tilannetta ja toteutettuja kiireellisiä toimenpiteitä ja hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin 246 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat eläimiä ja tuotteita sekä kuljetusvälineitä ja muuta materiaalia, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten eläinten tai tuotteiden kanssa, seuraavissa tapauksissa:
 - a) komissiolle ei ole tiedotettu 246 artiklan 1 kohdan ja 247 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä;
 - b) komissio katsoo, että 246 artiklan 1 kohdan ja 247 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla toteutetut toimenpiteet ovat riittämättömiä;

- c) komissio pitää tarpeellisena jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 246 artiklan 1 kohdan ja 247 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla toteuttamien toimenpiteiden hyväksymistä tai korvaamista, jotta voidaan välttää perusteettomat häiriöt eläinten ja tuotteiden siirroissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi hyväksyä 255 artiklan 3 kohdan mukaisesti välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät taudin tai vaaran vakavaan leviämisiin.

2 JAKSO

KIIREELLISET TOIMENPITEET, JOTKA KOSKEVAT KOLMANSISTA MAISTA JA KOLMANSILTA ALUEILTA PERÄISIN OLEVIEN ELÄINTEN JA TUOTTEIDEN LÄHETYKSIÄ SEKÄ KULJETUSVÄLINEITÄ JA MUUTA MATERIAALIA, JOKA ON VOINUT JOUTUA KOSKETUKSIIN TÄLLAISTEN LÄHETYSTEN KANSSA

249 artikla

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

Mikäli jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa tietää kolmannesta maasta tai kolmannelta alueelta peräisin olevien eläinten tai tuotteiden lähetyksestä tai kuljetusvälineistä tai materiaaleista, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisen lähetyksen kanssa, ja tämä lähetykset aiheuttaa todennäköisesti vakavan riskin unionissa, koska se voi olla luetteloidujen tautien tai uusien tautien infektoima tai saastuttama tai se voi aiheuttaa vaaran, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi

- a) toteutettava jokin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen riskin vähentämiseksi tilanteen vakavuudesta riippuen:
- i) lähetyksen tuhoaminen;
 - ii) eläinten karanteeni ja tuotteiden eristäminen;
 - iii) seuranta- ja jäljitettävyystoimenpiteet;
 - iv) sovellettavissa tapauksissa III osan II osaston 1 luvussa tarkoitettujen taudintorjuntatoimenpiteet;
 - v) mahdolliset muut kiireelliset toimenpiteet, joita viranomainen pitää asianmukaisina taudin tai vaaran unioniin leviämisen ehkäisemiseksi;
- b) tiedotettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille kyseiseen lähetykseen liittyvistä riskeistä ja lähetyksen alkuperästä IMSOC-järjestelmän avulla.

250 artikla
Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Mikäli luetteloitu tauti, uusi tauti tai vaara, joka todennäköisesti aiheuttaa vakavan riskin, esiintyy tai leviää kolmannessa maassa tai kolmannella alueella, tai jos jokin muu vakava eläinten terveyteen tai kansanterveyteen liittyvä syy sitä edellyttää, komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä ja tilanteen vakavuudesta riippuen
 - a) keskeyttää eläinten ja tuotteiden lähetysten, jotka voivat levittää kyseistä tautia tai vaaraa unionissa, sekä tällaisten lähetysten kanssa mahdollisesti kosketuksiin joutuneiden kuljetusvälineiden tai muun materiaalin saapumisen unioniin;
 - b) vahvistaa erityisvaatimuksia eläinten ja tuotteiden lähetysten, jotka voivat levittää kyseistä tautia tai vaaraa unionissa, sekä tällaisten lähetysten kanssa mahdollisesti kosketuksiin joutuneiden kuljetusvälineiden ja muun materiaalin saapumiselle unioniin;
 - c) toteuttaa muita asianmukaisia kiireellisiä toimenpiteitä kyseisen taudin tai vaaran unioniin leviämisen ehkäisemiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja kyseistä jäsenvaltiota kuultuaan välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat vakavia riskejä.

251 artikla
Kiireelliset toimenpiteet, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa mikäli komissio ei toimi

1. Mikäli jäsenvaltio on pyytänyt komissiota toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä 250 artiklan mukaisesti, eikä komissio ole toteuttanut niitä,
 - a) kyseinen jäsenvaltio voi siihen saakka, kunnes komissio hyväksyy kiireelliset toimenpiteet tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, toteuttaa väliaikaisesti jonkin tai jotkin 249 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä sellaisten eläinten ja tuotteiden lähetysten osalta, jotka ovat peräisin 250 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmannesta maasta tai kolmannelta alueelta, ja sellaisten kuljetusvälineiden ja muiden materiaalien osalta, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten lähetysten kanssa, riippuen tilanteen vakavuudesta alueellaan;
 - b) kyseisen jäsenvaltion on viipymättä tiedotettava komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille näistä kiireellisistä toimenpiteistä esittäen syyn niiden käyttöönotolle.

2. Komissio tarkastelee tilannetta ja jäsenvaltion tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteuttamia kiireellisiä toimenpiteitä ja hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin 250 artiklassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy 255 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat vakavia riskejä.

VII OSA YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO Menettelysäännökset

252 artikla

Liitteiden I ja II muuttaminen

Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteiden I ja II muuttamista tekniikan ja tieteen kehityksen sekä eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevien muuttuneiden olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

253 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 4 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan 3 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa, 24 artiklassa, 28 artiklassa, 30 artiklan 4 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa, 34 artiklan 2 kohdassa, 37 artiklan 5 kohdassa, 39 artiklassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 5 kohdassa, 44 artiklan 1 kohdassa, 47 artiklassa, 48 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 2 kohdassa, 54 artiklan 3 kohdassa, 55 artiklan 2 kohdassa, 58 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklassa, 68 artiklan 2 kohdassa, 70 artiklan 3 kohdassa, 72 artiklan 2 kohdassa, 73 artiklan 3 kohdassa, 74 artiklan 3 kohdassa, 76 artiklan 2 kohdassa, 79 artiklassa, 80 artiklan 4 kohdassa, 85 artiklan 3 kohdassa, 89 artiklan 3 kohdassa, 92 artiklan 2 kohdassa, 96 artiklan 3 kohdassa, 100 artiklan 1 kohdassa, 103 artiklan 2 kohdassa, 114 artiklassa, 115 artiklassa, 119 artiklan 1 kohdassa, 122 artiklan 2 kohdassa, 128 artiklan 1 kohdassa, 129 artiklan 2 kohdassa, 132 artiklassa, 133 artiklan 2 kohdassa, 134 artiklan 2 kohdassa, 135 artiklan 3 kohdassa, 136 artiklan 4 kohdassa, 137 artiklassa, 141 artiklan 1 kohdassa, 143 artiklan 1 kohdassa, 144 artiklassa, 146 artiklan 4 kohdassa, 148 artiklan 3 kohdassa, 151 artiklan 1 kohdassa, 152 artiklan 2 kohdassa, 154 artiklan 1 kohdassa, 158, 159 artiklan 5 kohdassa, 160 artiklan 3 kohdassa, 162 artiklan 2 kohdassa, 163 artiklan 3 kohdassa, 164 artiklan 3 kohdassa, 165 artiklan 5 kohdassa, 166 artiklan 3 kohdassa, 174 artiklan 3 kohdassa, 179 artiklan 2 kohdassa, 184 artiklan 1 kohdassa, 188 artiklan 1 kohdassa, 191 artiklan 2 kohdassa, 196 artiklan 2 kohdassa, 199 artiklan 3 kohdassa, 200 artiklan 3 kohdassa, 201 artiklan 2 kohdassa, 202 artiklan 2 kohdassa, 203 artiklan 2 kohdassa, 204 artiklan 3 kohdassa, 205 artiklassa, 211 artiklassa, 213 artiklan 1 kohdassa, 214 artiklassa, 216 artiklan 4 kohdassa, 218 artiklan 3 kohdassa, 221 artiklan 1 kohdassa, 222 artiklan 3 kohdassa, 223 artiklan 3 kohdassa, 224 artiklan 5 kohdassa, 225 artiklan 3 kohdassa, 229 artiklan 1 kohdassa, 231 artiklan 3 kohdassa, 233 artiklan 3 kohdassa, 235 artiklassa, 236 artiklan 1 kohdassa, 239 artiklan 4 kohdassa, 240 artiklan 3 kohdassa, 241

artiklan 1 kohdassa, 242 artiklan 2 kohdassa, 243 artiklan 1 kohdassa, 244 artiklan 2 kohdassa, 252 artiklassa, 259 artiklan 2 kohdassa, 260 artiklan 2 kohdassa ja 261 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... päivästä ...kuuta ...^(*).

3. Siirretään 229 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi päivästä ...kuuta ...^(*).

^(*) Perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäätäjän asettama päivä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tämän artiklan 1 kohdan luettelossa mainitun ja 229 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan kyseisessä päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Tämän artiklan 2 kohdassa lueteltujen säännösten ja 229 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

254 artikla Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 253 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

255 artikla Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

II OSASTO

Seuraamukset

256 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [*date to be inserted: one year from the date of application of this Regulation*], ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmin tehtävistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

III OSASTO

Jäsenvaltioiden toimenpiteet

257 artikla

Jäsenvaltioiden toimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan lisätoimenpiteitä tai tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä, jotka koskevat ainoastaan seuraavia:
 - a) eläinten terveyttä koskevat vastuut, joista säädetään I osan 3 luvussa;
 - b) ilmoittaminen jäsenvaltioissa, josta säädetään 16 artiklassa;
 - c) seuranta, josta säädetään II osan 2 luvussa;
 - d) rekisteröinti, hyväksyntä, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä rekisterit, joista säädetään IV osan I osaston 1 luvussa ja II osaston 1 luvussa;
 - e) pidettäviin maaeläimiin ja sukusoluihin ja alkioihin sovellettavat jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset, joista säädetään IV osan I osaston 2 luvussa.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden on oltava tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen mukaisia, eivätkä ne saa
 - a) estää eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;
 - b) olla ristiriidassa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen kanssa.

VIII OSA SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

258 artikla Kumoamiset

1. Kumotaan päätös 78/642/ETY, direktiivi 79/110/ETY, direktiivi 81/6/ETY, päätös 89/455/ETY, direktiivi 90/423/ETY ja päätös 90/678/ETY.
2. Kumotaan seuraavat säädökset [...] päivästä [...]kuuta [...] [*the date of application of this Regulation*]:
 - direktiivi 64/432/ETY,
 - direktiivi 77/391/ETY,
 - direktiivi 78/52/ETY,
 - direktiivi 80/1095/ETY,
 - direktiivi 82/894/ETY,
 - direktiivi 88/407/ETY,
 - direktiivi 89/556/ETY,
 - direktiivi 90/429/ETY,
 - direktiivi 91/68/ETY,
 - päätös 91/666/ETY,
 - direktiivi 92/35/ETY,
 - direktiivi 92/65/ETY,
 - direktiivi 92/66/ETY,
 - direktiivi 92/118/ETY,
 - direktiivi 92/119/ETY,
 - päätös 95/410/EY,
 - direktiivi 2000/75/EY,
 - päätös 2000/258/EY,
 - asetus (EY) N:o 1760/2000,
 - direktiivi 2001/89/EY,

- direktiivi 2002/60/EY,
- direktiivi 2002/99/EY,
- direktiivi 2003/85/EY,
- asetus (EU) N:o [XXX/XXX [*Publication office: Number to be inserted... non-commercial movements of pet animals and repealing Regulation (EC) No 998/2003*],
- asetus (EY) N:o 21/2004,
- direktiivi 2004/68/EY,
- direktiivi 2005/94/EY,
- direktiivi 2006/88/EY,
- direktiivi 2008/71/EY,
- direktiivi 2009/156/EY,
- direktiivi 2009/158/EY.

Viittauksia kyseisiin kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Säädökset, jotka komissio on hyväksynyt 2 kohdassa tarkoitettujen neuvoston ja Euroopan parlamentin säädösten nojalla, pysyvät voimassa mikäli ne eivät ole ristiriidassa tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen kanssa.

259 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1760/2000, asetuksen (EY) N:o 21/2004 ja direktiivin 2008/71/EY kumoamista

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 258 artiklan 2 kohdassa säädetään, asetusta (EY) N:o 1760/2000, asetusta (EY) N:o 21/2004 ja direktiiviä 2008/71/EY sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä ilmoitettavaan päivään saakka.
2. Siirretään komissiolle 252 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat päivää, jona tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä ei enää sovelleta.

Kyseinen päivä on tämän asetuksen 103 artiklan 2 kohdassa ja 114 ja 115 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksyttävien vastaavien sääntöjen soveltamisen alkamispäivä.

260 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat direktiivien 92/66/EY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2000/75/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY ja 2005/94/EY kumoamista

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 258 artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiivejä 92/66/EY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2000/75/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY ja 2005/94/EY sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä ilmoitettavaan päivään saakka.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat päivää, jona tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä ei enää sovelleta.

Kyseinen päivä on tämän asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa, 47 artiklan 1 kohdassa, 48 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 1 kohdassa, 54 artiklan 3 kohdassa, 58 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklassa, 68 artiklan 2 kohdassa ja 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksyttävien vastaavien sääntöjen soveltamisen alkamispäivä.

261 artikla

Siirtymäsäännökset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o [XXX/XXX on the non-commercial movement of pet animals] kumoamista

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 258 artiklan 2 kohdassa säädetään, asetusta (EU) N:o [XXX/XXX] sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä ilmoitettavaan päivään saakka.
2. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat päivää, jona asetusta (EU) N:o XXX/XXX ei enää sovelleta.

Kyseinen päivä on tämän asetuksen 114 artiklan f alakohdassa, 152 artiklan 2 kohdassa ja 222 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksyttävien vastaavien sääntöjen soveltamisen alkamispäivä.

262 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [36 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Lemmikkieläinlajit

A OSA

Koirat (*Canis lupus familiaris*)

Kissat (*Felis silvestris catus*)

Fretit (*Mustela putorius furo*)

B OSA

Selkärangattomat (lukuun ottamatta mehiläisiä ja kimalaisia sekä nilviäisiä ja äyriäisiä)

Koristevesieläimet

Sammakkoeläimet

Matelijat

Linnut: kaikki lajit siipikarjaa lukuun ottamatta

Nisäkkäät: jysijät ja kanit lukuun ottamatta elintarviketuotantoon tarkoitettuja.

LIITE II

Sorkka- ja kavioläinten lajit

Taksoni		
Lahko	Heimo	Suku/Laji
Perissodactyla	Equidae	<i>Equus</i> spp.
	Tapiridae	<i>Tapirus</i> spp.
	Rhinocerotidae	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Artiodactyla	Antilocapridae	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidae	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (mukaan luettuna <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (mukaan luettuna <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (mukaan luettuna <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (mukaan luettuna <i>Nemorhaedus</i> ja <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (mukaan luettuna <i>Boocerus</i>).
	Camelidae	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervidae	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.
	Giraffidae	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	Moschidae	<i>Moschus</i> ssp.
	Suidae	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.,
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulidae	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidae	Elephantidae	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

LIITE III

Asetuksen 257 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

1. Direktiivi 64/432/ETY

Direktiivi 64/432/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain), 150 artiklan 3 kohta ja 220 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta	121 ja 123 artikla
3 artiklan 2 kohta	121 artiklan 2 kohta, 123 artiklan 1 kohta sekä 146 artiklan 3 ja 4 kohta
4 artiklan 1 kohta	121 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 ja 3 kohta	122 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 1 kohta	140 artiklan 1 kohta, 142 artikla ja 143 artikla
5 artiklan 2 kohta	146 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	144 artiklan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	141 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 3 kohta	146 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 4 kohta	150 artikla
5 artiklan 5 kohta	130, 132 ja 150 artikla
6 artikla	127, 128 ja 129 artikla
6a artikla	-
7 artikla	129 artikla, 130 artikla, 131 artiklan a alakohta ja 132 artikla
8 artikla	16, 17 ja 18 artikla sekä 16 artiklan 3 kohta, 17 artiklan 3 kohta, 18 artiklan 3 kohta ja 19 artikla
9 artikla	30 artiklan 1 kohta, 31 artikla, 32 artikla, 30 artiklan 3 ja 4 kohta, 31 artiklan 2 kohta

10 artikla	30 artiklan 2 kohta, 31 artikla, 32 artikla, 36 artikla, 41 artikla, 42 artikla sekä 39 artikla, 40 artikla, 41 artiklan 3 kohta, 42 artiklan 5 ja 6 kohta
11 artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohdan a alakohta, 92 artikla, 93 artikla ja 92 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 kohta	97, 100 ja 101 artikla
11 artiklan 3 kohta	93 ja 94 artikla
11 artiklan 4 kohta	95 artikla
11 artiklan 5 ja 6 kohta	92 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 2 kohdan d alakohta
12 artiklan 1 kohta	122 artikla
12 artiklan 2 kohta	99 artikla ja 100 artikla
12 artiklan 3 kohta	122 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
12 artiklan 4 kohta	140 artiklan 3 kohta
12 artiklan 5 ja 6 kohta	-
13 artiklan 1 ja 2 kohta	89, 92, 93, 94, 97, 100 ja 101 artikla
13 artiklan 3 kohta	95 artikla
13 artiklan 4 kohta	-
13 artiklan 5 ja 6 kohta	96 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	-
14 artiklan 3 kohdan A ja B alakohta	-
14 artiklan 3 kohdan C alakohta	103 artikla
14 artiklan 4–6 kohta	-
15 artiklan 1 kohta	256 artikla
15 artiklan 2–4 kohta	-
16 artikla	-
17 artikla	-
17a artikla	-

18 artikla	103 artikla
19 artikla	-
20 artikla	-

2. Direktiivi 77/391/ETY

Direktiivi 77/391/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	31 ja 32 artikla
2 artiklan 3 kohta	33 artikla
2 artiklan 4 kohta	36 ja 41 artikla
3 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	31 ja 32 artikla
3 artiklan 3 kohta	33 artikla
3 artiklan 4 kohta	36 ja 41 artikla
4 artikla	30 artiklan 1 kohta sekä 31, 32, 33, 36 ja 41 artikla
5 artikla	-
6 artikla	-
7 artikla	-
8 artikla	-
9 artikla	-
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-
13 artikla	-
14 artikla	-

15 artikla	-
------------	---

3. Direktiivi 78/52/ETY

Direktiivi 78/52/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta, 31, 34 ja 35 artikla
3 artiklan 2 kohta	-
3 artiklan 3 kohta	-
3 artiklan 4 kohta	30 artiklan 1 kohta ja 31 artikla
4 artikla	30 artiklan 1 kohta, 31 artikla ja 35 artikla
5 artikla	16, 17, 18, 46 ja 47 artikla
6 artiklan 1 kohta	73–75 artikla
6 artiklan 2 kohta	76 ja 77 artikla
6 artiklan 3 kohta	78 ja 79 artikla
7 artikla	78 ja 79 artikla
8 artikla	78 ja 79 artikla
9 artikla	78 ja 79 artikla
10 artikla	78 ja 79 artikla
11 artikla	78 ja 79 artikla
12 artikla	78 ja 79 artikla
13 artikla	16, 17, 18, 46 ja 47 artikla
14 artiklan 1 kohta	73–75 artikla
14 artiklan 2 kohta	76 ja 77 artikla
14 artiklan 3 kohta	78 ja 79 artikla
15 artikla	78 ja 79 artikla

16 artikla	78 ja 79 artikla
17 artikla	78 ja 79 artikla
18 artikla	78 ja 79 artikla
19 artikla	78 ja 79 artikla
20 artikla	78 ja 79 artikla
21 artikla	-
22 artikla	16, 17, 18, 46 ja 47 artikla
23 artikla	73–79 artikla
24 artikla	78 ja 79 artikla
25 artikla	78 ja 79 artikla
26 artikla	78 ja 79 artikla
27 artikla	121 artiklan 1 kohta, 123 artiklan 1 kohdan b alakohta
28 artikla	-
29 artikla	-
30 artikla	-

4. Direktiivi 80/1095/ETY

Direktiivi 80/1095/ETY	Tämä asetus
1 artikla	30 artiklan 1 kohta ja 36 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	30 artiklan 1 kohta, 34 artikla ja 35 artikla
3a artikla	30 artiklan 1 kohta, 34 artikla ja 35 artikla
4 artikla	31, 32 ja 35 artikla
4a artikla	31, 32 ja 35 artikla
5 artikla	-
6 artikla	30 artiklan 1 kohdan b alakohta, 30 artiklan 3

	kohta ja 31 artikla
7 artikla	36, 39 ja 40 artikla
8 artikla	41 ja 42 artikla
9 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-
12a artikla	-
13 artikla	-

5. Direktiivi 82/894/ETY

Direktiivi 82/894/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	17, 19, 20 ja 21 artikla
4 artikla	17,18, 19, 20 ja 21 artikla
5 artikla	21 artiklan b ja c alakohta
6 artikla	-
7 artikla	-
8 artikla	-

6. Direktiivi 88/407/ETY

Direktiivi 88/407/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	157 ja 158 artikla
4 artikla	158 artiklan b ja c alakohta
5 artikla	89, 92, 95 ja 96 artikla

6 artiklan 1 kohta	159 ja 160 artikla
6 artiklan 2 kohta	-
6 artiklan 3 ja 4 kohta	-
8 artikla	230 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 artikla
9 artikla	230 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 234 ja 235 artikla
10 artikla	230 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 231, 236 ja 238 artikla
11 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 ja 240 artikla
12 artikla	230 artiklan 2 kohta
15 artikla	246–251 artikla
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-
22 artikla	-

7. Direktiivi 89/556/ETY

Direktiivi 89/556/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	157, 158 ja 159 artikla
5 artiklan 1 kohta	89 ja 92 artikla
5 artiklan 2 kohta	96 artikla
5 artiklan 2a ja 3 kohta	92 artikla

6 artikla	159 ja 160 artikla
7 artikla	230 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 artikla
8 artikla	230 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 234 ja 235 artikla
9 artikla	230 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 236 ja 238 artikla
10 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 ja 240 artikla
11 artikla	230 artiklan 2 kohta ja 249–251 artikla
14 artikla	246–248 artikla
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-

8. Direktiivi 90/429/ETY

Direktiivi 90/429/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	157 ja 158 artikla
4 artikla	-
5 artiklan 1 kohta	89 ja 92 artikla
5 artiklan 2 kohta	96 artikla
6 artiklan 1 kohta	159 ja 160 artikla

6 artiklan 2 kohta	-
7 artikla	230 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 artikla
8 artikla	230 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 234 ja 235 artikla
9 artikla	230 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 236 ja 238 artikla
10 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 ja 240 artikla
11 artiklan 1 kohta	230 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 ja 3 kohta	-
12 artikla	239 artikla
13 artikla	-
14 artikla	-
15 artikla	246–251 artikla
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-
22 artikla	-

9. Direktiivi 91/68/ETY

Direktiivi 91/68/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain), 150 artiklan 3 kohta ja 220 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta	127 ja 128 artikla

3 artiklan 4 kohta	136 artikla
4 artiklan 1 kohta	121 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 127 ja 128 artikla
4 artiklan 2 kohta	125 artikla
4 artiklan 3 kohta	128 artikla
4 a artikla	128 artikla
4 b artiklan 1–3 kohta	128 artikla
4 b artiklan 4 kohta	130 artikla
4 b artiklan 5 kohta	129 artikla
4 b artiklan 6 kohta	121 artiklan 1 kohta ja 122 artikla
4 c artiklan 1 ja 2 kohta	128 artikla
4 c artiklan 3 kohta	130 ja 132 artikla
5 artikla	128 artikla
6 artikla	128 artikla
7 artiklan 1–3 kohta	30, 31 ja 32 artikla
7 artiklan 4 kohta	-
8 artiklan 1–3 kohta	36, 39 ja 40 artikla
8 artiklan 4 kohta	-
8 a artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 92, 93 ja 131 artikla
8 a artiklan 2 kohta	97 ja 100 artikla
8 a artiklan 3 kohta	93, 94 ja 96 artikla
8 a artiklan 4 kohta	95 artikla
8 a artiklan 5 kohta	92 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 2 kohdan d alakohta
8 b artiklan 1 kohta	82 artikla, 89 artiklan 1 kohdan a alakohta, 92, 93, 97, 100 ja 131 artikla
8 b artiklan 2 kohta	89, 92 ja 93 artikla
8 b artiklan 3 kohta	

8 b artiklan 4 kohta	95 artikla -
8 c artiklan 1 kohta	85 ja 122 artikla
8 c artiklan 2 kohta	99 artikla
8 c artiklan 3 kohta	122 artiklan 1 kohdan a alakohta
8 c artiklan 4 ja 5 kohta	-
9 artikla	140, 141, 142, 143, 144, 145, 146 ja 150 artikla
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	141 artiklan b alakohta
14 artikla	-
15 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	-

10. Päätös 91/666/ETY

Päätös 91/666/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	48 artikla
4 artikla	48, 49 ja 50 artikla
5 artikla	48 ja 50 artikla
6 artikla	15 artikla ja 48 artiklan 3 kohdan b alakohta
7 artikla	50 artikla
8 artikla	-
9 artikla	-

10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-

11. Direktiivi 92/35/ETY

Direktiivi 92/35/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16 artikla
4 artikla	53–57 artikla ja 59 artikla
5 artikla	46 ja 47 artikla
6 artikla	60–69 artikla
7 artikla	57 artikla
8 artikla	64 artikla
9 artikla	65, 66 ja 67 artikla
10 artikla	65, 66 ja 67 artikla
11 artikla	68 artikla
12 artikla	71 artiklan 1 kohta
13 artikla	65 artiklan 2 kohta
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	43, 44 ja 45 artikla
18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-

21 artikla	-
22 artikla	-

12. Direktiivi 92/65/ETY

Direktiivi 92/65/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	-
4 artikla	121, 123, 16, 17 ja 18 artikla, 30 artiklan 2 kohta, 140–143 artikla ja 146 ja 148 artikla
5 artikla	133, 134, 140 ja 141 artikla
6 artiklan A kohta	121, 123, 127, 128, 134 ja 137 artikla ja 140–143 artikla
6 artiklan B kohta	-
7 artiklan A kohta	121, 123, 127, 128, 134 ja 137 artikla ja 140–143 artikla
7 artiklan B kohta	-
8 artikla	121, 123 ja 133 artikla ja 140–143 artikla
9 artikla	121, 123 ja 133 artikla ja 140–143 artikla
10 artiklan 1–4 kohta	121, 123 ja 133 artikla ja 140–143 artikla
10 artiklan 5–7 kohta	-
10a artikla	-
11 artiklan 1 kohta	155 artikla
11 artiklan 2 ja 3 kohta	155, 157 ja 158 artikla ja 140–143 artikla
11 artiklan 4 kohta	92 ja 96 artikla
11 artiklan 5 kohta	162 artikla
12 artiklan 1 kohta	-
12 artiklan 2 kohta	246–248 artikla

12 artiklan 3 kohta	82, 97 ja 100 artikla
12 artiklan 4 kohta	140–146 artikla ja 149–151 artikla
12 artiklan 5 kohta	-
12 artiklan 6 kohta	256 artikla
13 artiklan 1 kohta	133 artikla, 140–146 artikla ja 148 artikla
13 artiklan 2 kohta	90 ja 92 artikla ja 93–96 artikla
14 artikla	30, 31 ja 32 artikla
15 artikla	36, 39, 40 ja 41 artikla
16 artikla	230 artiklan 1 kohta ja 236 artikla
17 artiklan 1 kohta	230 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
17 artiklan 2 kohta	231 artikla
17 artiklan 3 kohta	231, 234 ja 235 artikla
17 artiklan 4 ja 5 kohta	-
18 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 artikla
19 artikla	236 artikla
20 artikla	230 artiklan 2 kohta ja 246–248 artikla
21 artikla	141, 142, 143, 160, 209 ja 211 artikla
22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta, 239 artikla ja 241 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta ja 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
25 artikla	-
26 artikla	-
27 artikla	-
28 artikla	-
29 artikla	-

30 artikla	-
13. Direktiivi 92/66/ETY	
Direktiivi 92/66/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16 artikla
4 artikla	53–56 artikla, 57 artiklan 1 kohta ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla
6 artikla	63 artikla
7 artikla	57 artikla ja 43 artiklan 2 kohdan d alakohta
8 artikla	55 ja 56 artikla
9 artiklan 1 kohta	64 artikla
9 artiklan 2–7 kohta	65–68 artikla
10 artikla	65 ja 67 artikla
11 artikla	67 artiklan b alakohta, 68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
12 artikla	54 artikla
13 artikla	65 artiklan 2 kohta
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	46 ja 47 artikla
17 artikla	47 artikla
18 artikla	65 artiklan e alakohta ja 67 ja 69 artikla
19 artiklan 1–3 kohta	53–56 artikla
19 artiklan 4 kohta	57 artiklan 1 kohta ja 60–63 artikla
19 artiklan 5 kohta	71 artiklan 2 kohta

20 artikla	-
21 artikla	43 ja 44 artikla
22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	-
25 artikla	-
26 artikla	-
27 artikla	-

14. Direktiivi 92/118/ETY

Direktiivi 92/118/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	164 ja 223 artikla ja 228 artiklan c alakohdan v alakohta
4 artiklan 1 kohta	164 ja 223 artikla ja 228 artiklan c alakohdan v alakohta
4 artiklan 2 kohta	-
5 artikla	164 ja 223 artikla
6 artikla	15 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan b alakohta
7 artiklan 1 kohta	-
7 artiklan 2 kohta	246–248 artikla
7 artiklan 3 kohta	-
7 artiklan 4 kohta	256 artikla
8 artikla	-
9 artikla	230 ja 236 artikla
10 artikla	230, 236, 239 ja 241 artikla

11 artikla	241 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
12 artikla	-
13 artikla	241 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	241 artiklan 1 kohdan c alakohdan v alakohta
17 artikla	-
18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-

15. Direktiivi 92/119/ETY

Direktiivi 92/119/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16 artikla
4 artikla	53–57 artikla ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla
6 artikla	70 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
7 artikla	63 artikla
8 artikla	57 artikla
9 artikla	62 ja 63 artikla
10 artikla	64 artikla
11 artikla	65–68 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
12 artikla	65–68 artikla
13 artikla	67 artiklan a alakohta

14 artikla	65 artiklan 2 kohta
15 artikla	-
16 artikla	63 artiklan b alakohta, 67 artiklan b alakohta ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
17 artikla	-
18 artikla	-
19 artikla	46, 47 ja 69 artikla
20 artikla	43, 44 ja 45 artikla
21 artikla	-
22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	-
25 artikla	-
26 artikla	-
27 artikla	-
28 artikla	-

16. Päätös 95/410/ETY

Päätös 95/410/ETY	Tämä asetus
1 artikla	127–129 artikla
2 artikla	128 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artikla	140, 142 ja 143 artikla
4 artikla	-
5 artikla	-
6 artikla	-

17. Direktiivi 2000/75/ETY

Direktiivi 2000/75/ETY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	54 ja 55 artikla
4 artiklan 3 kohta	53 artikla
4 artiklan 4 kohta	56 artikla
4 artiklan 5 kohta	70 artikla
4 artiklan 6 kohta	59 artikla
5 artikla	46 ja 47 artikla
6 artikla	60–64 artikla
7 artikla	57 artikla
8 artikla	64 ja 68 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
9 artikla	65 ja 67 artikla
10 artiklan 1 kohta	64 ja 67 artikla
10 artiklan 2 kohta	46 ja 47 artikla
11 artikla	-
12 artikla	65 ja 67 artikla
13 artikla	71 artiklan 1 kohta
14 artikla	65 artiklan 2 kohta
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	43, 44 ja 45 artikla
19 artikla	-
20 artikla	-

21 artikla	-
22 artikla	-
23 artikla	-

18. Asetus (EY) No 1760/2000

Asetus (EY) No 1760/2000	Tämä asetetus
1 artikla	102 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	102 artiklan 2 kohta ja 105 artikla
4 artikla	106 artiklan a alakohta ja 108, 114, 115 ja 117 artikla
5 artikla	103 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artikla	104 artikla, 106 artiklan b alakohta ja 108, 114, 115 ja 117 artikla
7 artikla	97, 100 ja 101 artikla ja 106 artiklan b alakohdan i alakohta ja c alakohta
8 artikla	105 artikla
9 artikla	-
10 artiklan a–c alakohta	114, 115 ja 117 artikla
10 artiklan d ja e alakohta	-
10 artiklan f alakohta	258 artikla
11 artikla	-
12 artikla	-
13 artikla	-
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-

18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-
22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	-
25 artikla	-

19. Direktiivi 2001/89/EY

Direktiivi 2001/89/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16, 17, 18 ja 21 artikla
4 artikla	53 artikla–57 artiklan 1 kohta ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
6 artikla	63 ja 71 artikla
7 artikla	62 ja 63 artikla ja 65 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artikla	57 artikla
9 artikla	64 artikla
10 artikla	65–68 artikla
11 artikla	65–68 artikla
12 artikla	65 artiklan 1 kohdan f alakohta, 67 artiklan b alakohta ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohta
13 artikla	61 artiklan 3 kohta, 63 artiklan d alakohta ja 68 artikla
14 artikla	62 ja 63 artikla

15 artikla	70 artikla
16 artikla	70 artikla ja 30–35 artikla
17 artikla	15 artikla, 54 artiklan 2 ja 3 kohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
18 artikla	15, 46 ja 47 artikla
19 artikla	65 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 67 ja 69 artikla
20 artikla	70 artikla
21 artikla	-
22 artikla	43, 44 ja 45 artikla
23 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
24 artikla	-
25 artikla	-
26 artikla	-
27 artikla	-
28 artikla	-
29 artikla	-
30 artikla	-
31 artikla	-

20. Direktiivi 2002/60/EY

Direktiivi 2002/60/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16, 17, 18 ja 21 artikla
4 artikla	53–56 artikla, 57 artiklan 1 kohta ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla ja 71 artiklan 2 kohta

6 artikla	63 ja 71 artikla
7 artikla	62 ja 63 artikla
8 artikla	57 artikla
9 artikla	64 artikla
10 artikla	65, 67 ja 68 artikla
11 artikla	65, 67 ja 68 artikla
12 artikla	65 artiklan 1 kohdan f alakohta, 67 artiklan b alakohta ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohta
13 artikla	61 artiklan 3 kohta, 63 artiklan d alakohta ja 68 artikla
14 artikla	62 ja 63 artikla
15 artikla	70 artikla
16 artikla	70 artikla ja 30–35 artikla
17 artikla	61 artiklan f alakohta ja 63 artikla
18 artikla	15 artikla, 54 artiklan 2 ja 3 kohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
19 artikla	15, 46 ja 47 artikla
20 artikla	-
21 artikla	43, 44 ja 45 artikla
22 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
23 artikla	-
24 artikla	-
25 artikla	-
26 artikla	-
27 artikla	-
28 artikla	-
29 artikla	-
30 artikla	-

21. Direktiivi 2002/99/EY

Direktiivi 2002/99/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	164 ja 223 artikla ja 228 artiklan c alakohdan v alakohta
4 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta, 67, 164 ja 223 artikla ja 229 artiklan 1 kohdan d alakohta
5 artikla	165, 166, 224 ja 225 artikla
6 artikla	-
7 artikla	236 ja 238 artikla
8 artikla	231, 232 ja 233 artikla
9 artikla	239 ja 240 artikla
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-
13 artikla	-
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	-

22. Direktiivi 2003/85/EY

Direktiivi 2003/85/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	16, 17, 18 ja 21 artikla

4 artikla	53–56 artikla ja 57 artiklan 1 kohta
5 artikla	55 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta ja 2 kohta
6 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta ja 2 kohta ja 56 artiklan b alakohta
7 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
8 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 2 kohta
9 artikla	59 artikla
10 artikla	60, 61 ja 63 artikla
11 artikla	61 artiklan 1 kohdan f alakohta, 63 artiklan b alakohta, 65 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 67 artiklan b alakohta
12 artikla	65 artiklan 1 kohdan h ja i alakohta ja 67 artikla
13 artikla	57 artikla
14 artikla	61 ja 63 artikla
15 artikla	61 ja 63 artikla
16 artikla	61, 62 ja 63 artikla
17 artikla	71 artiklan 2 ja 3 kohta
18 artikla	61 ja 63 artikla
19 artikla	62 ja 63 artikla
20 artikla	71 artiklan 2 ja 3 kohta
21 artikla	64 artikla
22 artikla	65–67 artikla
23 artikla	65–67 artikla
24 artikla	67 artikla ja 71 artiklan 1 kohta
25 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta ja 67 artikla
26 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta ja 67 ja 164

	artikla
27 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta ja 67 ja 164 artikla
28 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan iii alakohta ja 67 artikla
29 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
30 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
31 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
32 artikla	65 ja 67 artikla
33 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
34 artikla	67 artikla, 140 artiklan 2 kohta, 159 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 165 artiklan 1 kohdan b alakohta
35 artikla	71 artikla
36 artikla	68 artikla
37 artikla	65 ja 67 artikla
38 artikla	65 ja 67 artikla
39 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta ja 67 ja 164 artikla
40 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta ja 67 ja 164 artikla
41 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
42 artikla	65 ja 67 artikla
43 artikla	71 artikla
44 artikla	68 artikla

45 artikla	64, 69 ja 71 artikla
46 artikla	65 ja 67 artikla
47 artikla	65 artiklan 1 kohdan h alakohta ja 67 artikla
48 artikla	140 artikla
49 artikla	15, 46 ja 47 artikla
50 artikla	46, 47 ja 69 artikla
51 artikla	46, 47 ja 69 artikla
52 artikla	46 ja 47 artikla
53 artikla	46 ja 47 artikla
54 artikla	46, 47, 65 ja 67 artikla ja 69 artiklan 3 kohta
55 artikla	46, 47, 65 ja 67 artikla ja 69 artiklan 3 kohta
56 artikla	47 artikla, 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 69 artiklan 3 kohta
57 artikla	47 artikla, 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 69 artiklan 3 kohta
58 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
59 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
60 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
61 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
62 artikla	68 artikla
63 artikla	140 artiklan 2 kohta, 159 artikla ja 165 artikla
64 artikla	69 artiklan 3 kohta ja 128 artikla
65 artikla	15 artikla
66 artikla	-
67 artikla	-
68 artikla	-
69 artikla	-

70 artikla	15 artikla
71 artikla	54 artiklan 2 ja 3 kohta, 58 artikla, 61 artiklan 1 kohdan g alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta, 67 artiklan c alakohta, 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohdan b alakohta
72 artikla	43 artikla
73 artikla	45 artikla
74 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta
75 artikla	44 artikla
76 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
77 artikla	44 artikla
78 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta
79 artikla	52 artikla
80 artikla	48 artikla
81 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
82 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
83 artikla	49 artikla
84 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
85 artikla	70 ja 71 artikla
86 artikla	256 artikla
87 artikla	-
88 artikla	71 artiklan 3 kohta
89 artikla	-
90 artikla	-
91 artikla	-
92 artikla	-
93 artikla	-

94 artikla	-
95 artikla	-
23. Asetus (EY) N:o 998/2003	
Asetus (EY) N:o 998/2003	Tämä asetetus
1 artikla	-
2 artikla	-
3 artikla	4 artikla (osittain)
4 artikla	112 artikla ja 114 artiklan e alakohta ja 117 artikla
5 artikla	152, 222 ja 228 artikla
6 artikla	-
7 artikla	152 artiklan 2 ja 3 kohta ja 222 artiklan 2 ja 3 kohta
8 artikla	241 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
9 artikla	241 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
10 artikla	231 artikla
11 artikla	-
12 artikla	-
13 artikla	-
14 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta	239 artikla
14 artiklan kolmas kohta	-
14 artiklan neljäs kohta	236 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 241 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	152 artiklan 2 ja 3 kohta, 222 artiklan 2 ja 3 kohta, 228 artikla ja 241 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta

18 artikla	246–251 artikla
19 artikla	4 artiklan 2 kohdan b alakohta, 152 artiklan 2 ja 3 kohta, 222 artiklan 2 ja 3 kohta ja 241 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
19 a artiklan 1 kohta	114 artiklan e alakohta 117 artikla
19 a artiklan 2 kohta	152 artiklan 2 ja 3 kohta
20 artikla	-
21 artikla	-
22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	-
25 artikla	-

24. Asetus (EY) No 21/2004

Asetus (EY) No 21/2004	Tämä asetetus
1 artikla	102 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	102 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	105 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	107 artiklan a alakohta ja 114, 115 ja 117 artikla
4 artiklan 3 kohta	114 artiklan b alakohta ja 115 artiklan a alakohta
4 artiklan 4–7 kohta	
4 artiklan 8 kohta	114 artikla
4 artiklan 9 kohta	105 artikla
	114 artiklan b alakohta
5 artikla	97, 100, 101 ja 105 artikla ja 106 artiklan b ja c alakohta
6 artikla	105 artiklan b alakohta, 107 artiklan b

	alakohta, 108 artikla, 114 artiklan c alakohdan ii alakohta, 115 ja 117 artikla
7 artikla	96 artikla
8 artiklan 1 kohta	103 artikla
8 artiklan 2 kohta	107 artiklan c alakohta
8 artiklan 3–5 kohta	103 artikla
9 artikla	114 artiklan b alakohta ja 117 artikla
10 artiklan 1 kohdan a alakohta	-
10 artiklan 1 kohdan b alakohta	256 artikla
10 artiklan 1 kohdan c alakohta	258 artikla
10 artiklan 2 kohta	117 artikla
11 artikla	105 artikla
12 artiklan 1 kohta	-
12 artiklan 2 kohta	256 artikla
12 artiklan 4–7 kohta	-
13 artikla	-
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-

25. Direktiivi 2004/68/EY

Direktiivi 2004/68/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	230 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohta	233 artiklan 1 kohta

4 artikla	231 artiklan 1 kohta
5 artikla	231 artiklan 1 ja 3 kohta ja 232 artikla
6 artikla	236 ja 237 artikla
7 artikla	236 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta ja 237 artikla
8 artikla	236 artikla, 239 artiklan 4 kohta ja 241 artiklan 1 kohdan a alakohta
9 artikla	236 artiklan 1 kohta ja 239 artiklan 4 kohta
10 artikla	236 artiklan 1 kohta ja 239 artiklan 4 kohta
11 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 ja 240 artikla
12 artikla	-
13 artikla	-
14 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	-
19 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-

26. Direktiivi 2005/94/EY

Direktiivi 2005/94/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	9 artikla
4 artikla	27 ja 28 artikla
5 artikla	16, 17, 18 ja 21 artikla

6 artikla	57 artikla
7 artikla	53–56 artikla ja 57 artiklan 1 kohta
8 artikla	55 artiklan 2 kohta
9 artikla	59 artikla
10 artikla	55 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta ja 56 artikla
11 artikla	61 ja 63 artikla
12 artikla	63 artikla
13 artikla	61 ja 63 artikla
14 artikla	63 artiklan a alakohta
15 artikla	62 artikla ja 63 artiklan e alakohta
16 artikla	64 artikla
17 artikla	65 ja 67 artikla
18 artikla	65 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 67 artikla
19 artikla	65 ja 67 artikla
20 artikla	65 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
21 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja i alakohta ja 67 artikla
22 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja i alakohta ja 67 artikla
23 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
24 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
25 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
26 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
27 artikla	65 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
28 artikla	65 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 67 artiklan b alakohta

29 artikla	68 artikla
30 artikla	65 ja 67 artikla
31 artikla	68 artikla
32 artikla	64, 65 ja 67 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
33 artikla	67 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
34 artikla	37 artikla, 65 artiklan 1 kohdan i alakohta, 67 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
35 artikla	54 ja 61 artikla
36 artikla	61 ja 63 artikla
37 artikla	61 ja 63 artikla
38 artikla	61, 63, 65 ja 67 artikla
39 artikla	61 ja 63 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
40 artikla	61 ja 63 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
41 artikla	61 ja 63 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
42 artikla	62 ja 63 artikla
43 artikla	64 artikla
44 artikla	65 ja 67 artikla
45 artikla	68 artikla
46 artikla	64 artiklan 4 kohta, 67 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
47 artikla	61, 63 ja 71 artikla
48 artikla	68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
49 artikla	61 artiklan 3 kohta ja 68 artikla
50 artikla	15 artikla, 54 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta ja 3 kohta, 58 artiklan 2 kohta ja 63 artiklan 5 kohta
51 artikla	-
52 artikla	46 ja 47 artikla

53 artikla	69 artikla
54 artikla	46, 47, 65, 67 ja 69 artikla
55 artikla	46, 47, 65, 67 ja 69 artikla
56 artikla	46 ja 47 artikla
57 artikla	47 artikla
58 artikla	48–51 artikla
59 artikla	52 artikla
60 artikla	-
61 artikla	256 artikla
62 artikla	43–45 artikla
63 artikla	-
64 artikla	-
65 artikla	-
66 artikla	-
67 artikla	-
68 artikla	-
69 artikla	-

27. Direktiivi 2006/88/EY

Direktiivi 2006/88/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	2 artikla ja 3 artiklan 2 kohta
3 artikla	4 artikla (osittain)
4 artiklan 1 kohta	170, 171, 174 ja 175 artikla
4 artiklan 2 kohta	177 artikla
4 artiklan 3 kohta	183 artiklan 2 kohta

4 artiklan 4 kohta	170, 171, 172 ja 173 artikla
4 artiklan 5 kohta	-
5 artikla	179 artikla
6 artikla	183 ja 184 artikla
7 artikla	-
8 artikla	185, 186, 187 ja 188 artikla
9 artikla	179 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta ja 2 ja 3 kohta
10 artikla	179 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 2 ja 3 kohta
11 artikla	190 ja 204 artikla
12 artikla	190 artikla
13 artikla	191 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	208 artikla
14 artiklan 3 ja 4 kohta	219 ja 220 artikla
15 artiklan 1 ja 2 kohta	195 ja 196 artikla
15 artiklan 3 kohta	192 artikla
15 artiklan 4 kohta	195, 196 ja 198 artikla
16 artikla	196 artikla
17 artikla	196 artikla
18 artikla	200 ja 201 artikla
19 artikla	200 ja 201 artikla
20 artikla	199 artikla
21 artikla	202, 203 ja 205 artikla
22 artikla	230 artiklan 1 kohdan a alakohta
23 artikla	231 ja 232 artikla

24 artikla	230 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 239 artikla
25 artikla	236, 239 ja 240 artikla
26 artikla	16 artikla
27 artikla	17 ja 18 artikla
28 artikla	53–55 artikla ja 72–74 artikla
29 artikla	57 artikla
30 artikla	59 ja 77 artikla
31 artikla	-
32 artikla	60, 61, 62 ja 64 artikla
33 artikla	65 ja 67 artikla
34 artikla	61 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 63 artikla
35 artikla	61 artiklan 3 kohta ja 63 artikla
36 artikla	-
37 artikla	68 artikla
38 artikla	76 ja 78 artikla
39 artikla	78 ja 79 artikla
40 artikla	80 artikla
41 artikla	246 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
42 artikla	71 artiklan 3 kohta
43 artikla	227 artikla
44 artikla	26, 27, 30 ja 31 artikla
45 artikla	32 artikla
46 artikla	34 artikla
47 artikla	43 ja 44 artikla
48 artikla	46 ja 47 artikla

49 artikla	36 artikla
50 artikla	36 ja 37 artikla
51 artikla	38 artikla
52 artikla	41 artikla
53 artikla	42 artikla
54 artikla	-
55 artikla	-
56 artikla	-
57 artiklan a alakohta	-
57 artiklan b alakohta	54 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 3 kohta, 58 artikla, 61 artiklan 1 kohdan h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 67 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
57 artiklan c alakohta	-
58 artikla	-
59 artikla	38 artikla ja 183 artikla (osittain)
60 artikla	256 artikla
61 artikla	-
62 artikla	-
63 artikla	-
64 artikla	-
65 artikla	-
66 artikla	-
67 artikla	-

28. Direktiivi 2008/71/EY

Direktiivi 2008/71/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	96 ja 115 artikla
3 artiklan 2 kohta	-
4 artiklan 1 kohta	97 ja 115 artikla
4 artiklan 2 kohta	110 artikla
5 artiklan 1 kohta	110 artiklan a alakohta, 114 artiklan b alakohta ja 117 artikla
5 artiklan 2 kohta	110 artiklan a alakohta ja 111 artikla
6 artiklan 1 kohta	110 artiklan a alakohta ja 115 ja 117 artikla
6 artiklan 2 kohta	-
7 artikla	103 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohta
8 artikla	110 artikla ja 114 artiklan d alakohta
9 artikla	256 artikla
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-
13 artikla	-

29. Direktiivi 2009/156/EY

Direktiivi 2009/156/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	123 ja 136 artikla
4 artiklan 1 kohta	127 artikla ja 146 artiklan 3 kohta

4 artiklan 2 kohta	127 ja 128 artikla
4 artiklan 3 kohta	125 artikla
4 artiklan 4 kohta	109, 114 ja 117 artikla
4 artiklan 5 kohta	123 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 127 ja 128 artikla
4 artiklan 6 kohta	30–35 artikla
5 artikla	127 ja 128 artikla
6 artikla	127 ja 128 artikla ja 141 artiklan b alakohta
7 artiklan 1 kohta	123 artiklan 2 kohta ja 130 artikla
7 artiklan 2 kohta	127, 128 ja 129 artikla
7 artiklan 3 kohta	127, 128 ja 129 artikla
8 artikla	109 artiklan 1 kohdan c alakohta, 114 ja 117 artikla ja 140–143 artikla
9 artikla	246–248 artikla (osittain)
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	230 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 artikla
12 artiklan 4 ja 5 kohta	236 artikla
13 artikla	231 ja 236 artikla
14 artikla	236 artikla
15 artikla	236 artikla
16 artikla	236, 238 ja 239 artikla
17 artikla	236 artikla
18 artikla	-
19 artikla	236 artikla
20 artikla	-
21 artikla	-

22 artikla	-
23 artikla	-
24 artikla	-

30. Direktiivi 2009/158/EY

Direktiivi 2009/158/EY	Tämä asetus
1 artikla	-
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	-
4 artikla	-
5 artikla	123, 127, 128, 157 ja 158 artikla
6 artikla	121, 123 ja 157 artikla
7 artikla	96 artikla
8 artikla	157 ja 158 artikla
9 artikla	127 ja 128 artikla
10 artikla	127 ja 128 artikla
11 artikla	127 ja 128 artikla
12 artikla	127 ja 128 artikla
13 artikla	128 artikla
14 artikla	128 artikla
15 artiklan 1 kohdan a alakohta	157 ja 158 artikla
15 artiklan 1 kohdan b–d alakohta	127 ja 128 artikla
15 artiklan 2 kohta	30–35 artikla
16 artikla	30–35 artikla
17 artikla	36, 39 ja 40 artikla
18 artikla	121 ja 122 artikla, 123 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta, 129 artikla ja 155 artiklan

	3 kohta
19 artikla	128 artikla
20 artikla	140–147 artikla ja 159–160 artikla
21 artikla	-
22 artikla	-
23 artikla	230 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 ja 232 artikla
24 artikla	236 artikla
25 artikla	236 artikla
26 artikla	239 artikla
27 artikla	-
28 artikla	236, 237 ja 238 artikla
29 artikla	236 ja 241 artikla
30 artikla	236 artikla
31 artikla	246–248 artikla
32 artikla	-
33 artikla	-
34 artikla	-
35 artikla	-
36 artikla	-
37 artikla	-
38 artikla	-